INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI IUNIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PREA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU REGE

FERDINAND I

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE.

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI. STR. PRINCIPATELE UNITE. 60.

1927

Pentru pomenirea
Camaradului nostru
Marin Iacobescu

I. V. Calafeteanu   Stoica Filip

1940 Decembrie 13

MINEIUL LUNEI IUNIE

PRECUVÂNTARE „CĂTRE CITITORI"

DE

STAREŢUL NEONIL AL MÂNĂSTIREI NEAMŢUL LA 1846

Iubiţilor mei fraţi, luna aceasta este a patra dela Martie, iară dela Septemvrie a zecea. Intru această lună, a poruncit Dumnezeu prin proorocul său Moisì Evreilor, ca să aducă jertfa cea din grâul cel nou secerat, zicând: «Şi să număraţi vouă din a doua zi a Sâmbetei din ziua «în care veţi aduce snopul punerii înaintea Domnului», (adică dela începerea secerişului care în Palestina obişnuit se întâmplă a fi în luna lui Aprilie, dupre cum de aceasta s'a mai zis şi în Precuvântarea cărţei aceia). «Şapte săptămâni întregi să număraţi, până a doua zi a săptămânei cei mai de pre urmă, să număraţi cincizeci de zile» (Leviticon 23,15). Poruncindu-le însă ca să nu mănânce din grâu mai înainte de a aduce jertfă înaintea Domnului, dupre cum iarăşi zice: «Şi pâine «şi spice frecate nouă să nu mâncaţi, până în ziua aceasta, când veţi aduce «Dumnezeului vostru, lege veşnică în neamurile voastre»; îndatorindu-i încă ca ziua jertfei să o prăznuiască, aducând ca o datornică mulţămită Făcătorului a toate Dumnezeu, zicând: Şi fă sărbătoare de săptămâni Domnului «Dumnezeului tău precum poate mâna ta, câte iţi va da ţie dupre cum te-a «blagoslovit Domnul Dumnezeul tău» (a doua Lege, 16, 10).

Întru această lună în ziua a douăzeci şi patru, în anul dela Facerea lumii 5508, şi întru al patruzeci şi doi al împărăţiei lui August Chesariul în Roma, şi în al treizeci şi treilea an al împărăţiei lui Irod în Ierusalim, s'a născut marele Ioan înainte Mergătorul; carele prin vestirea dumnezeescului înger către Zaharia tatăl său s'a zămislit, dupre cum de aceasta Evanghelistul Lucà scrie, zicând: «Şi a fost când a slujit el (adecă Zaharia) în rândul săptămânei «sale înaintea lui Dumnezeu dupre obiceiul preoţiei sale, i s'au întâmplat a «tămâeà intrând în Biserica Domnului... Şi i s'a arătat îngerul Domnului şi «i-a zis: «S'a auzit rugăciunea ta, şi femeea ta Elisavet va naşte ţie fiu». Drept aceea dintru aceasta mai 'nainte se vesteà adecă pentru mirarea bătrâneţei şi a sterpiciunei Elisavetei, dumnezeeasca şi fecioreasca naşterea Mariei

ceii cu totul fără prihană. Deci din făgăduință se zămislește Ioan, precum prăznuește Biserica la douăzeci și trei a lui Septemvrie, pre lângă tomnateca Isemerie, cu șase luni înainte de zămislirea lui Hristos cea dela Duhul sfânt. Și se naște în douăzeci și patru ale aceșteiași luni Iunie, la întoarcerea cea de vară a soarelui (precum legiuește Biserica), din maică stearpă și trecută în zilele sale, adecă bătrână, al căruia tată Zaharia, neputând să grăiască, dupăce s'a născut pruncul în ziua a opta: «Cerând el panachidă a scris, zicând: «Ioan va fi numele lui, și i s'a deschis gura lui îndată, și limba lui, și grăià lăudând pre Dumnezeu» (Lucà I, 63). Intru această lună în anul șasezeci și șase dela Hristos, iară întru al treisprezecelea al împărăției prea spurcatului Neron preste Romani, și-a săvârșit călătoria vieții ceii vremelnice, și sfinții mai marii Apostoli, Petru și Pavel la Roma, dintre carii pre unul, adecă, pre Petru a poruncit să-l răstignească, iară lui Pavel, să-i taie capul. Intru același an și întru aceeași zi, dupre cum zic unii din istorici, iară dupre alții, după un an, însă întru aceeași zi, adecă în douăzeci și nouă a lui Iunie. Al căruia sfințitul trup s'au pus de cei credincioși la acelaș loc, unde era și a lui Petru (vezi la Meletie Bisericeasca Istorie, Cartea I, cap. 12, § 1).

Luna aceasta însă de către Evrei se numește Tamuz, iară de către Elini Ecatomveon, și de către Romani Iunie, care nume dupre cum zic unii i s'au dat de către Romani pentru cinstea senatorilor celor mai tineri ai Romei, carii latinește se numesc Iuneores. Insă nu toți se unesc la aceasta, adecă a da acest nume lunei pentru această pricină, ci sunt oarecarii ce vor ca să fie numită ea așà cu acest nume dela Iuna (juna), sau Ira, sora și muerea lui Dia (Joe) mincinosului dumnezeu ellinesc, pre carele ei îl socoteà Cer, iară pre juna pământ[1]), și zicea că Cerul adecă cu căldura de sus, și pământul cu umezeala de jos pricinuià răsărirea tuturor erburilor și creșterea tuturor semințelor. Pentru care și foarte mult prăznuiau zilele acestei luni aducând multe jertve. Și acestea adecă făceau aceia.

Iară noi nu lor asemănându-ne, o cinstim pre ea, adecă pentru aceste pricini ce s'au zis, ci mai vârtos: întâiu, căci zilele aceștia încă din Legea veche au fost de Dumnezeu însemnate a se prăznui cu jertve, dupre cum am arătat mai sus, și al doilea, atât pentrucă întru dânsa să prăznuește nașterea Mergătorului înainte, celui ce de însuși gura Mântuitorului se mărturisește a fi mai mare decât toți cei născuți din femei; cum și pentru pomenirea sfinților mai marilor apostoli Petru și Pavel, al cărora mucenicescul sfârșit, întru această lună a fost. Carii cu mreja învățăturii lor ne-au scos pre noi dintru adâncul necunoștinței și al nedumnezeirii, la cunoștința unuia adevăratului Dumnezeu.

Iară pentru noi, este ea însemnată mai cu osebire, căci întru dânsa

1) Insă alții o numesc aerul cel împrejurul pământului.

săvârşim praznicul cel de preste an al sfântului slăvitului marelui mucenic Ioan cel nou dela Suceava; carele a pătimit la Cetatea albă ce stă aproape de Marea Neagră, la anii o mie trei sute treizeci şi doi. Ale căruia sfinte moaşte s'au adus de acolo de către bine credinciosul domn al Moldaviei Alexandru cel Bun, la anul o mie patru sute doi, şi s'au aşezat în sfânta Mitropolie a Sucevei; unde stau şi până astăzi nestricate, izvorind izvoare de vindecări tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credinţă.

Deci acestea ştiindu-le, vă rog iubiţilor, bine voiţi a priimi cu dragoste şi râvnă creştinească, şi cartea aceasta a lunei acesteia, şi rugile tuturor Sfinţilor celor ce se cinstesc într'însa. Iară mai cu osebire, ale sfântului slăvitului marelui mucenic Ioan cel nou, ca ale unui apărător şi păzitor al acestui de Dumnezeu păzit pământ, să fie mijlocitoare mântuirei noastre. Prin care să ne învrednicim şi părţii lor, întru împărăţia Tatălui celui veşnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit şi Stareţ Sfintelor Monastiri: Neamţul şi Secul, împreună cu tot Soborul.

LUNA IUNIE

ARE TREIZECI DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 15 ȘI NOAPTEA CEASURI 9.

In ziua dintâiu, sfântul mucenic Iustin filosoful și alt sfânt mucenic Iustin, și cei împreună cu dânșii La Doamne strigat-am... **Stihirile praznicului pe 3, iară de va fi în post, Stihirile Octoihului 3. și ale Sfinților 3.**

Glasul al 2-lea.

Pobodie : Când de pre lemn....

Când gerul necunoștinței, prin supărările vrăjmașului, stăpâneà toată făptura, și se cinsteà mulțimea idolilor; atunci voi măriților Mucenici, cu inimă sârguitoare, și cu căldura dumnezeeștei credințe, l-ați încetat pre dânsul, vărsându-vă sângele, pentru dragostea celui ce și-a vărsat arătat sângele său pre Cruce.

Peon pătimitorul cel viteaz, Valerian și Hariton și Harità, împreună cu dânsul și dumnezeescul Iustin și Evelpist și Ierax măritul, văpsindu-și veștmânt dumnezeesc din sângiurile lor, și împodobindu-se, stau în ceruri împreună cu îngerii, înaintea Stăpânului Hristos Impăratului tuturor.

Când cu dumnezeeasca însuflare, ați alergat către nevoințele cele mai pre sus de fire, lepădându-vă de trupul cel stricăcios; atuncea întărindu-vă cu puterea celui Atotputernic, nu v'ați spăimântat de foc nici de săbii tăietoare. Pentru aceasta plecându-vă grumazii la Dumnezeu, cu veselie ați priimit fericitul sfârșit.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Tu ești bucuria îngerilor, tu ești lauda oamenilor, tu ești

nădejdea credincioșilor și folositoarea noastră, Stăpână prea curată, și către tine scăpând, cu credință strigăm: ca prin rugăciunile tale să ne mântuim de săgețile vrăjmașului, de întristarea cea stricătoare de suflet, și de toată scârba, toți cei ce te lăudăm pre tine, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei.

Multe dureri suferind, întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai, și strigai: Vai mie prea dulcele meu fiu! Cum pătimești fără dreptate? Vrând să mântuești pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea prea curată Fecioară ție ne rugăm cu credință: Fă-l nouă pre acela milostiv.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne...

Slavă, Și acum, a Praznicului.
sau a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, și al Sfinților pe 4.
Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celui ce a „despărțit marea și a trecut „pre poporul, pre carele l-a „mântuit din robia Eghiptenilor, că s'a proslăvit.

Fiind împodobiți cu lumini mucenicești, Mucenicilor, stați înaintea divanului celui curat al Stăpânului tuturor, dându-ne nouă deslegare păcatelor.

Bine credincioșii apărători ai adevărului, nevoindu-se înaintea divanului celui tirănesc, cu un gând au surpat înșelăciunea lui Veliar, prin puterea Duhului.

Slavă:

Bine credincioșii marii mucenici, prin chinuri, prin bătăi, și prin scârbe, au câștigat împărăția lui Hristos, întru carea viețuesc acum, purtând cununi.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce ești bogat întru milă, vrând să mântuești zidirea mâinilor tale, te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei celei neispitite de bărbat, și pre dânsa o ai arătat apărătoarea noastră.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru tine...

Având Iustine în inima ta pre Hristos întărire, vitejește ai stătut împotriva judecătorului celui fărădelege, carele îți poruncea, să faci cele fărădelege.

Ceată luminată de Dumnezeu, oslași de Dumnezeu aleși, popor sfânt al sfinților mucenici, adunându-se acum, au biruit cu trupul pre vrăjmașii cei fără de trupuri.

Slavă:

Mucenicii cei mari la suflet, dându-și trupurile la chinuri, se veseliau, văzând mai 'nainte desfătarea cea veșnică, slava și strălucirea cea viitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Fără sământă ai zămislit în pântece pre Dumnezeu, și negrăit l-ai născut întrupat, pre acela la care nici nu îndrăznesc a se uità puterile cerurilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Iustin, Hariton, Peon și Evelpist, Harità și Ierax și Valerian, luminătorii cei luminoși, cari luminează marginile pământului cu luminile pătimirii lor, să se laude de toți cu glas mare; cari se roagă lui Hristos, să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

De va fi în post, a Născătoarei:

Infricoșată minunea zămislirii, și chipul cel negrăit al nașterii, întru tine s'a cunoscut cu adevărat o pururea Fecioară. Imi spăimântează mintea, și-mi înfricoșează gândul slava ta, Născătoare de Dumnezeu, cea tinsă tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu Crucea Fiului Tău ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, toată rătăcirea idolească s'a pierdut, și puterea dracilor s'a călcat. Pentru aceasta credincioșii, dupre datorie totdeauna te lăudăm, și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu cu adevărat mărturisindu-te, te slăvim.

Peasna 4, glasul al 4-lea.

Auzit-am Doamne auzul rânduelii tale, și te-am pro„slăvit pre tine, unule „iubitorule de oameni.

De pătimirile lui Iustin și ale lui Hariton, și ale Haritei și ale lui Peon, s'au spăimântat cetele îngerilor.

Trupurile, care se sdruncinau cu chinurile, pricinuiau vitejilor dumnezeeasca fericire.

Slavă:

Stăpânitorii întunerecului s'au spăimântat de bărbăţia lui Evelpist şi a lui Ierax, a mucenicilor celor nebiruiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugămu-te Preacurată, ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu fără sămânţă, să te rogi pururea pentru robii tăi.

Peasna, 5-a Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim.

Umplându-te de dumnezeescul Duh, ai înnecat duhurile viclenirei celei rele, în pâraele sângiurilor tale Iustine, foarte tare pătimind fericite Mucenice.

Cea cu numele de dar, s'a făcut plină de Dar dumnezeesc, şi uitându-şi neputinţa femeească, cu adevărat a pătimit dupre lege, şi s'a învrednicit slavei.

Slavă:

Fiindu-ţi sufletul plin de Dar, prin mărturisiri Sfinţite, ai tâmpit răutatea vrăjmaşului celui vechiu, pătimitorule Haritone, podoaba cea cinstită a dumnezeeştilor purtătorilor de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei.

Ţie, celeia ce ai născut pre Hristos Ziditorul a toată lumea, strigăm: Bucură-te Preacurată, bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă lumina, bucură-te ceea ce ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greşalelor...

Priimind chemare din Cer asemenea ca dumnezeescul Pavel, şi alergând călătoria cea dreaptă, foarte bine ai săvârşit nevoinţele muceniei, de Dumnezeu înţelepţite.

Trecuta-ţi noianul muncilor neviforît, prin ocârmuire dumnezeească, şi aţi ajuns către limanul cel lin al împărăţiei lui Hristos, Mucenicilor.

Slavă:

Ca nişte stele nerătăcite luminând la întărirea cea cinstită a Bisericii, toată lumea o luminaţi cu strălucirile patimilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut Fecioară, şi în veac petreci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii cele adevărate ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirii tale cel ne„urmat: Din stricăciune, Dum„nezeule, scoate-mă.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Cu înţelepciunea dumnezeeştilor tale cuvinte Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumuseţându-se, prin strălucirea vieţii luminează lumea. Iară pentru vărsarea sângelui primind cunună, şi înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Luna lui Iunie are zile 30; ziua are ceasuri 15 şi noaptea ceasuri 9.

In ziua dintâiu, pomenirea sfântului mucenic Iustin filosoful.

Stih: Vieaţa lui Iustin, otrava o a ridicat,
Ci o, de ar fi băut-o mai întâiu, cei ce cu aceasta l-au adăpat.
Intru întâia zi a lunei Iunie cu adevărat,
Iustin prin otravă din vieaţă s'a mutat.

Acesta a fost din Flavia Siriei, fiu lui Prisc al lui Vachie, pe vremea împărăţiei lui Marcu Aurelie şi Antonin, şi filosof s'a numit. Deci mergând la Roma, a dat mai sus zisului împărat Antonin anaforă înscris împrotiva rătăcirii idolilor, şi dezvinuitoare credinţei celei în Hristos, cu care pre una adeverindu-o şi întărindu-o, adică pre bună credinţa creştinilor; iară pre ceealaltă, adică înşelăciunea idolească supuindu-o cu dovediri din Scripturi, deci fiind zavistuit de Criscent filosoful, fu omorît cu vicleşug, muncit fiind mai 'nainte cu multe munci. Acesta pentru cea prea curată şi fără prihană vieaţa lui, ajungând la fapta bună cea desăvârşită, şi făcându-se plin de toată înţelepciunea şi dumnezeească şi omenească, a lăsat la toţi credincioşii scripturi pline de toată înţelepciunea şi folosinţa, care dau mare cunoştinţă celora ce le citesc.

• Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iust, Iustin, Hariton, Harità fecioara, Evelpist, Ierax, Peon şi Valerian.

Stih: Nu apucase încă Iust a fi de sabie pătruns,
Şi Iustin stà cu capul spre tăere întins.

La Evelpist.

Stih: Evelpist dupre cuviinţă era a bine nădăjdui,
Că tăindu-i-se capul, moştenire pre Dumnezeu va dobândi.

La Hariton şi Harità.

Stih: Dumnezeescu Hariton şi Harità fecioara dorind,
Cu îmbogăţirea dumnezeeştilor daruri tăiaţi fiind.

Aceşti sfinţi s'au nevoit la Roma, stând de faţă înaintea lui Rustic eparhul, şi după multe munci li s'au tăiat capetele. Insă spun că mai 'nainte de tăere, a zis sfântului Iustin eparhul: pare-vi-se, că dacă vă vor omorî, vă veţi suì la ceruri, de veţi luà vreun bine? Iară el zise: Că nu ni se pare, ci suntem adeveriţi, cum că îndată ne vor priimì bune răsplătiri, şi desfătată primire; şi aşa li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, sfântul mucenic Firm.

Stih: Multe munci Firm a răbdat,
Dar şi răsplătiri multe în Cer a aflat.

Acesta a fost în zilele lui Maximian, şi pentru credinţa în Hristos fu prins, şi adus către Magon ighemonul, şi neplecându-se a da jertfă la idoli, fu dezbrăcat şi bătut cu vine, după aceea spânzurat

și strujit. Apoi i-au tăiat vinele cu briciul, și-l zdrobiră pre la încheieturi, și-i zdrumicară pântecele, pulpele și armurile cu cuțite și fu împroșcat cu pietre, și mai pre urmă de toate i-au tăiat capul, și așa a luat cununa luptelor sale.

Intru această zi, sfântul mucenic Tespesie.

Stih: Cu adevărat, din fapte de Dumnezeu cinstit,
Mucenice Tespesie prin tăere de sabie te-ai vădit.

Acesta a fost în zilele împăratului Alexandru Sever și pentru mărturisirea în Hristos fu prins de Simplichie guvernatorul Capadochiei, fiind și el din Capadochia, și adus în capiștea idolilor, ca să facă jertfă la idoli; deci nevrând el să se plece, ci mai vârtos batjocorind idolii, fu spânzurat și strujit, apoi l-au băgat într'un cuptor aprins, și rămâind cu Darul lui Hristos nestricat, a fost adus iarăși în capiștea idolilor, unde aduceau Elinii jertfe, și apropiindu-se, surpă jos jertfelnicul cel idolesc. Și îndată fu băgat într'o tigae înfierbântată de foc plină de untdelemn și de smoală și de seu, și stând într'însa două zile, ieși sănătos, neavând nici o arsură pre trupul lui, și pre mulți necredincioși a întors la credința lui Hristos, pentru mărimea minunii. Și mai pre urmă l-a scos din cetate, și i s'a tăiat capul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat „porunca cea prea fără de „Dumnezeu, și fiind aruncați „în mijlocul focului, răcorin„du-se, au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinți„lor noștri.

Uscând adâncimea înșelăciunii cu rîul sângiurilor, ați izvorît Mucenicilor izvoare de minuni, cu care stingeți jeratecul patimilor celor rele, a celor ce totdeauna strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu înțelepciunea lui Dumnezeu fiind împodobit înțeleptul Iustin, filosofia Elinilor prin dar o a nebunit, plecându-i să se închine Treimii, cu dreaptă credință strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Cu focul dumnezeeștei dragoste vitejește ați ars, înțelepților, materia răutății, și ca niște luminători strălucind, ați luminat inimile tuturor, celor ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te vedeà mai 'nainte Moisì în muntele Sinai rug arzând, Preacurată, care ai purtat fără ardere strălucirea cea nesuferită a ființei celei negrăite, din care una din sfintele ipostasuri, s'a împreunat cu grosimea trupului.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît...

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, cu tărie fiind lămuriți ca într'un cuptor cu focul muncilor, dumnezeește ați strălucit cu adevărat mai mult decât aurul, strigând și lăudând pre Hristos în veci.

Impreună cu Iustin cel înțelept, să se laude Harită, Peon, Hariton și marele Ierax, împreună cu Valerian, cei ce prin pătimiri au micșorat înșelăciunea, și s'au împreunat cu cetele îngerilor.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh Domnul.

Sârguindu-vă către viața cea veșnică înțelepților, vitejește v'ați plecat toți grumazii la sabie, întru unirea sufletului, Mucenicilor, aducându-vă pre sine-vă ca niște jertfe lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Purtând în pântece pre Hristos mirul cel deșertat pentru noi, bine ai mirezmit lumea cu mirosuri însuflate de Dumnezeu. Pentru aceea strigăm ție Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, și prea înălțăm pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălțându-l pre dânsul întru toți vecii.

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și văpaia întru răcoreală o a pre-„făcut ca pre Domnul lău-„dați-l lucrurile, și-l prea în-„nălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Luminându-vă cu slava dumnezeească, ați topit gerul înșelăciunii vitejilor pătimitori, și făcându-vă părtași patimilor celor sfinte, ale celui ce a luat trup pentru noi, împreună cu dânsul vă veseliți în ceruri în veci.

Cu adevărat s'au mirat îngerii de înțelepciunea lui Iustin, de bărbăția Haritei, de îndrăsneala lui Hariton, de luptele cele vitejești ale lui Peon, și ale lui Ierax, și de răbdarea cea multă a lui Valerian către chinuri.

Slavă:

Ca pre un căruț dumnezeesc suindu-vă strălucit preste sângiurile voastre, cu bucurie v'ați suit la ceruri, și ați luat, din mâna cea purtătoare de viață, cununile biruinței, neîncetat rugându-vă pentru noi, înțelepților.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiul cel mai 'nainte de toţi vecii, cel fără început cu Tatăl, întrupându-se din prea curate sângiurile tale, ca soarele s'a arătat nouă, Maică prea curată nenuntită, şi gonind întunerecul, a luminat toată lumea.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându„se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

SVETILNA

Podobie: Ucenicii văzându-te...

Cetele cereşti, şi mulţimile oamenilor, s'au spăimântat de nevoinţele lui Iustin, Hariton, Evelpist, şi ale fecioarei Harită, ale lui Ierax, Valerian şi Peon, cu cari împreună cu cântări pre ei îi lăudăm.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Nichifor mărturisitorul, patriarhul Constantinopolei şi sfântul marele mucenic Ioan cel nou dela Suceava, a căruia slujbă s'a aşezat după slujba sfântului Nichifor.

VEZI: Iară în Moldova se prăznueşte Joi după pogorârea Sfântului Duh.

La Doamne strigat-**am**, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre tine te cunoaştem întărire adevărului, şi razem credinţei, părtinitor dogmelor şi ajutor bunei credinţe, şi sălăşluire curăţiei, şi vas ales de bună mireazmă Duhului, şi vistierie prea mare a învăţăturilor, şi temeiu Bisericii lui Hristos, arătătorule de cele dumnezeeşti de Dumnezeu însuflate.

Pre tine te lăudăm Ierarhe, ca pre un moştenitor al apostolilor, şi părtaş obiceiurilor pătimitorilor, şi ca pre un asemenea râvnitor sihastrilor, şi ca pre o pecete a învăţătorilor, şi închipuire dumnezeească şi tainică a lui Hristos, şi ca pre un rîu de vindecări, de Dumnezeu curgător, care acopere cugetele cele fărădelege şi hulitoare Ierarhe prea înţelepte fericite.

Immulţind talantul înţelepciunii, prea fericite, te-ai în-

vrednicit bucuriei Domnului tău, fiind împodobit cu Darul dumnezeeștei străluciri, și lucind cu raza Duhului cea înțelegătoare, stai acum deadreapta cea purtătoare de viață, neîncetat strălucind cu luminile cele cerești, mărite Nichifore.

Slavă, Și acum a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine te fericesc, Fecioară preacurată, ca pre ceea ce ai ridicat pre oameni din adâncul răutății și al necunoștinței. Lăudându-te pre tine dumnezeească Mireasă, cea pururea fericită, slăvesc cinstită și negrăită nașterea ta; că ai născut pre Mântuitorul lumii, și ai izbăvit omenirea de blestemul cel strămoșesc.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, dacă te-a văzut Fecioara și Maica ta pre Cruce spânzurând, spăimântânduse și privind, zicea: Ce ți-au răsplătit cei ce au dobândit darurile tale cele multe Stăpâne? Ci rogu-mă, nu mă lăsa singură în lume, ci grăbește de înviază, împreună sculând pre strămoși.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, al Praznicului.
Sau a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre Nichifor ca pre un purtător de biruință cu cântări îl laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii cu „urme neudate, pedestru „trecându-l Israel cel de „demult, cu mâinile lui Moisì „în chipul Crucii, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

De față ai arătat, că fapta este suire privirii. Pentrucă îndreptându-ți sufletul cu fapte, Nichifore prea fericite, prea ales l-ai întraripat către privirea cea desăvârșit.

Fiindu-ți cuvântul înfrumsețat cu faptele, și viața ți s'a arătat împodobită cu cuvântul, cuprinsule de Dumnezeu Nichifore. Pentru aceasta Hristos te-a pus pre tine pe scaunul cel prea înalt.

Leon ticălosul bolind de eresul lui Mamonà, și lovinduse de tine ca de o piatră tare,

s'a sfărâmat. Și unirea înțelepciunii tale s'a făcut un lucru minunat, Nichifore.

Slavă:

Omorându-ți cugetele cele de pre pământ prin ajunare, și sufletul îndreptându-ți cu sârguință, Nichifore de Dumnezeu însuflate, ai ajuns către limanurile odihnei celei neînvăluite.

Și acum, a Născătoarei:

Tămăduit-ai zdrobirea omenirii Preacurată, născând pre făcătorul a toată lumea, carele ne-a ridicat pre noi, cei ce eram surpați prin căderea strămoșilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu întru înțelepciune..

Impodobindu-ți viața cu chipurile bunătăților, și făcându-te luminător, purtând arătat cuvânt de viață, ai păstorit turma lui Hristos cea prea sfântă.

Limba ta cea grăitoare de Dumnezeu, și înfocată și dumnezeească, a ars eresurile cele spinoase cu focul cel înțelegător, de Dumnezeu înțelepțite, pururea pomenite Părinte.

Slavă:

Cu iubire de înțelepciune ai cercat adâncimea înțelepciunii, și cu împleticirile dogmelor tale, arătat ai sugrumat, pre cei ce se leapădă de chipul lui Hristos, vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Mărturisind pre cel mai 'nainte de veci, împreună fără de început cu Tatăl, că s'a născut din pântecele tău în vremile cele de pre urmă, te slăvim pre tine, cu adevărat Maică lui Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune, și „în putere, și în bogăție ne „lăudăm; ci întru tine înțelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică, Hristoase. Că nu este „sfânt afară de Tine, iubitorule „de oameni.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cetele patriarhilor, cu laude și cu cântări cinstesc pomenirea ta Nichifore. Căci au luat adaos pre sufletul tău cel mărit, drept aceea și cinstita Biserică mărindu-te astăzi, laudă pre Împăratul, pre singur iubitorul de oameni.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu pre tine te știm toți, ceea ce te-ai

arătat Fecioară cu adevărat și după naștere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine una cea cu totul fără prihană, te-am câștigat întru ispite mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica ta cea prea curată, Hristoase, văzându-te mort întins pe Cruce, strigà: Fiul meu cel dimpreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această a ta nespusă orânduială? prin care ai mântuit înțeleaptă zidirea prea curatelor mâinilor tale.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptății, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: „Slavă puterìi Tale, Doamne.

Cu dumnezeească putere ai zdrobit fălcile celor necredincioși, biruindu-i pre ei cu cuvântul tău cel întărit, și ai învățat să cinstească dumnezeească icoana Mântuitorului, arătătoru-le de cele sfinte.

Cu mărturisirea arătat ai luminat dumnezeeasca preoție, părinte Nichifore; fiind închis de cruzimea lui Leon, învățătorule al tainelor, de Dumnezeu cuprinsule.

Bărbătește stând pentru cinstea dogmelor bunei credințe a cinstitei Biserici, cu biciul cuvintelor tale ai gonit pre lupii, carii amestecau credința cea adevărată, Nichifore.

Slavă:

Ca un rai făcându-ți inima ta, lemnul vieții ai odrăslit în mijlocul acesteia, tuturor arătând cuvântul credinței, părinte Nichifore, de Dumnezeu însuflate.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu celui mai 'nainte fără de trup, născându-l întrupat, prea lăudată cea plină de daruri, ai înnoit, lumea. Pentru aceasta pre tine te cinstim cu dreaptă credință, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci din„tru întunerecul necunoștinței, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credință.

Având minte curată, suitoare în ceruri, ai cules floarea cea neveștejită a cuno-

ştinţei şi a înţelepciunii, prea fericite Nichifore.

Având cuvânt lucrător şi viaţă fără prihană, strălucind ca soarele, luminezi întărirea Bisericii.

Slavă:

Vindecări sufletelor ai dat drept cinstitorilor, cuvintelor tale arătătorule de cele dumnezeeşti; iară pământul rău credincioşilor, l-ai răsturnat cu dogmele.

Şi acum, a Născătoarei:

Deslegare blestemului strămoaşei te-ai făcut Preacurată, căci ai zămislit pre cel ce ne-a încununat pre noi cu dumnezeeştile bine cuvântări.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Ca un luminător luminând Biserica cu razele Duhului, te-ai arătat stâlp cu înălţime cerească, şi nor povăţuitor către moştenirea Cerului, cugetătorule de Dumnezeu Nichifore.

Prea ales ţi-ai dat toată vieaţa ta lui Dumnezeu Părinte fericite. Pentru aceea ai fost pus stăpânitor preste toată lumea, descoperitorule de cele sfinte.

Slavă:

Cuvântul tău cel de Dumnezeu însuflat, cu sabia Mângâitorului cea cu două ascuţituri, rumpe împleticirile eresurilor celor fără de Dumnezeu, iară lumina adevărului o arată tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei minunat se desleagă, căci Fecioara zămislind fără ispită de nuntă, pre Ziditorul Domnul tuturor, l-a născut prunca, şi l-a aplecat.

Irmosul:

Jertfi-voiu Ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dra- „cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta Ta.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.
Sau al Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca unul ce ai primit de la Dumnezeu cunună de biruinţă astăzi din Cer, o Nichifore, mântueşte, pre cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine, ca pre un Ierarh împreună şi învăţător.

ICOS.

Ca o nebiruită cetate a lui Dumnezeu s'a arătat marele Ierarh, stând înfipt d'asupra

muntelui, păzind lumea cu rugăciunile, și cetele celor fără de Dumnezeu biruindu-le, a rămas nerănit și nevătămat de săgetăturile vrăjmașilor, purtând înlăuntru în inimă pre Împăratul și Domnul tuturor. Pentru aceasta și luminează, pre cei ce cinstesc pe Hristos pe icoană. Și dintru înălțimea bunătăților și din turnul faptelor, împroașcă cu praștia asupra taberilor vrăjmașilor, și ușile milostivirii le deschide, celor ce pre dânsul îl laudă cu credință, ca pre un ierarh al lui Hristos împreună și învățător.

Intru această lună în 2 zile, cel dintru sfinți părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Patriarhul de patriarh aproape fiind,
Nichifor lângă dumnezeescul bătrân Avraam este șezând.
Nichifor în luna lui Iunie în a doua zi,
Lăcașul cel din Edem moșteni.

Acesta a fost pe vremea împărăției păgânului împărat Constantin Copronim, născut în împărăteasa cetăților; și părinții lui erau de bun neam și vestiți, numindu-se Teodor și Evdochia; carele Teodor a fost iscălitor de cărțile împărătești cele poruncitoare. Și fiind pârît că este închinător al dumnezeeștilor icoane, a fost chinuit cu bătăi, și trimis în izgonire la Milasa cu pază cumplită, și după aceea a fost chemat, și nesupuindu-se poruncilor împărătești, iarăși a fost izgonit la Nicheea, și trăind acolo șase ani cu multă nevoe, își primi sfârșitul. Iară fiul său acesta, cinstitul Nichifor, tocmai din naștere a fost înfășat cu cununile ortodoxiei, și crescut cu laptele bunei credințe, și trecând vârsa pruncească, și bine învățând, s'a așezat în ceata scriitorilor. După aceea socotind pre toate că sunt ca niște plevi și păenjeni, s'a dus din cetate, și a mers la Propontida, și acolo singur fu dat către Dumnezeu, petrecând cu multe trude și petrecere rea. Deci întâmplându-se a se săvârși marele arhiereu Tarasie, Nichifor acesta a fost rugat de împăratul, să ia scaunul patriarhiei Constantinopolei. Deci, preste puțină vreme răposând, împăratul acesta, ce s'a zis mai sus, și făcându-se fiul său Stavrachie diadoh împărăției, a căruia viața și a lui scurtă fiind, a priimit sceptrul împărăției Mihail cel bine credincios. Deci, pre acesta pogorându-l din împărăție Leon cel cu nume de hiară, și luând el împărăția, a stătut împrotiva sfintelor icoane, și asupra bunei noastre credințe. Insă cu neputință este, să spunem și să scrim, câte a zis cu îndrăzneală către păgânul și spurcatul acela, cinstitul părintele nostru Nichifor, iară urâtorul de Dumnezeu, îndată pogorându-l din scaun și izgonindu-l, și băgându-l în temniță, a dat poruncă, ca să nu aibă nici o căutare, sau mângâere dela nimenea, și așa a rămas viteazul suflet chinuindu-se, până când acest ticălos împărat și-a lepădat sufletul său, tăiat fiind și sfărâmat de ai săi în biserica cea din Far. Iară fericitul acesta fiind supărat de nevoi și de patimi rele în mulți ani, și fiind aproape de șaptezeci de ani, și-a dat sufletul său în mâinile lui Hristos Dumnezeu, petrecând nouă ani în arhierie, și treisprezece ani în surghiunie. Deci, se săvârșește pomenirea lui în cinstita biserică a sfinților apostoli unde zac și cinstitele lui moaște.

✲ Intru această zi, sfinții treizeci și opt de mucenici, pre cari în bae băgându-i și pecetluindu-le ușa s'au săvârșit.

Stih: S'au amăgit cei ce nevoitorilor ușa băiei erà pecetluind,
Căci Hristos aproape stă, eu sunt ușa strigând:

✲ Intru această zi, sfânta maica, împreună cu trei sfinți fii ai săi, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Maică pentru prea frumosul Prunc tăindu-te cu copiii,
Strigi deapururea: Iată eu și pruncii.

* Intru această zi, sfântul cuviosul mucenic Erasm cel ce a locuit în Hermelia Ahridului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Erasm cel ce cu Darul Mântuitorului a pătimit,
Alergând la Cer bucurându-se, cunună a primit.

* Intru această zi, sfinţii douăzeci de mii ce au crezut în Hristos prin sfântul Erasm de sabie s'au săvârşit.

Stih: Capetele pătimitorilor care de sabie s'au tăiat,
Căzând, de două ori zece mii s'au aflat.

* Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie cel ce în Filadelfia a mărturisit la anul o mie şase sute cincizeci şi şapte, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dimitrie de tine focul şi spăimântează,
Cel ce ai murit de voie pentru Dumnezeu de carele făptura se înfricoşează.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe ,mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvântat „în Biserica slavei tale, Doam„ne.

Lăcaş însufleţit al Dumnezeului celui viu te ştim pre tine, având în sineţi cunoştinţa Treimii ca pre un sfeşnic de aur luminos, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Bârfelele ereticilor le-ai încetat Nichifore, plecând să cinstească chipul lui Hristos, pre toţi cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Slavă:

Având bogăţia înţelepciunii, şi vieţuire dumnezeească trecând preste toată simţirea, prin cuget ai vorbit cu Hristos, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Nedespărţind cele unite, nici amestecându-le, pre Cuvântul celce s'a întrupat din tine, îl cunoaştem un Hristos, strigând: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână prea curată.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Fiind mântuit cu sângele lui Hristos, ai suferit prin cuget moartea cea pentru dânsul, căci ai răbdat mucenia cunoştinţei de sineţi, luminându-te cu Darul mărturisirii şi strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind curăţit cu trupul şi cu sufletul, ai pus cuvânt pentru Cuvântul cel a toate văzător, arătându-l pre dânsul, că a fost mai'nainte neîntrupat şi fără de început, şi pre urmă prin milostivire s'a făcut om, şi strigai: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca să dobândești moștenirea cea cerească și laudă neschimbată, Părinte mărite, ai părăsit strălucirea cea lesne veștejitoare, suferind toată amărăciunea izgonirii și strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei

Prea curatul Mirele cel înțelegător aflându-te pre tine singură Preacurată, crin cu prea bun miros, floare prea frumoasă și cămară de Mire luminoasă, te-a primit Mireasă preacurată. Pentru aceasta pre tine Fecioară te lăudăm și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioși în cuptor, nașterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit, atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată: pre „toată lumea ridică să-ți cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lă„udați l, și-l prea înălțați întru „toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Deslegându-se oglinzile și arătându-se adevărul, ai aflat sfârșitul cel fericit cu privirea frumuseței celei nepieritoare, de care acum îndestulându-te, adu-ți aminte de noi cu rugăciunile tale.

Încunjurând dumnezeescul sicriu al purtătorului de Dumnezeu Nichifor, veniți purtătorilor de Hristos cu osârdie să-l lăudăm pre dânsul, ca pre un purtător de biruință, și praznicul lui cu veselie să-l prăznuim.

Slavă:

După ce te-ai nevoit cu toată bunătatea, sfințite Mucenice, la sfârșitul nevoințelor te-ai arătat împodobit cu cununa mărturisirii, cu care fiind înfrumusețat, stai acum înaintea Stăpânului tău.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind încredințați toți credincioșii, cu laude te cinstim pre tine Fecioară, ca pre ceea ce ești rădăcină și izvor, și pricinuitoare nestricăciunii noastre, căci tu ne-ai izvorît nouă nemurirea cea înființată.

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat, Fecioară s'a tăiat „adunând firele cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Ca un ales purtător de biruinţă al patimilor, Nichifore, îndoită cunună ai priimit dela Hristos Mântuitorul, ca unul ce ai surpat eresul cel luptător de Dumnezeu, al celor ce leapădă icoanele cele dumnezeeşti, înţelepte arhiereule şi pătimitorule Părinte, apărătorule al bunei credinţe, roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine Fericite.

A Născătoarei:

Sânurile cele părinteşti nepărăsindu-le, de te-ai şi întrupat din Fecioară, Doamne, pentru ca să mă mântueşti pre mine cel căzut, plecând cerurile te-ai pogorît, pre cel ţinut vrând ca să-l răpeşti din gura hiarei celei înţelegătoare şi din sugrumarea ei. Pentru aceasta slăvesc puterea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Slujba sfântului marelui mucenic Ioan cel nou dela Suceava, ce s'a muncit în Cetatea Albă.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul 1.**

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..

Pre cetaşul cereştilor puteri, şi al mucenicilor împreună pătimitor, pre ostaşul cel înţelept al evseviei, şi pre adevăratul propoveduitor al lui Hristos, pre Ioan cel cu nume mare să-l lăudăm credincioşii bucurându-ne.

Pre neguţătorul cel prea ales, carele pre cele stricăcioase cu cele nestricăcioase le-a schimbat, pre acoperământul cel tare al creştinilor, pre stîlpul cel neclătit de măgulirile muncitorilor, carele spre noi de sus priveşte, cu credinţă să-l fericim.

Pre Ioan cel întâiu pătimitor, pre luminatul biruitor cel ce acum nouă cu adevăratele raze ale pătimirii a răsărit, toţi să-l lăudăm bucurându-ne, şi moaştelor aceluia închinându-ne.

Slavă, glasul 6.

Veniți toți iubitorilor de Mucenici, veniți să alcătuim ceată, cununi de laude împletind, și prea cinstitul cap al lui Ioan încununându-l. Căci acest mare viteaz, cu credința lui Hristos întrarmându-se, bărbătește la luptă a intrat, și pre Hristos mărturisindu-l Fiu al lui Dumnezeu și Dumnezeu, pre făcătorul și Judecătorul a toate, mândria persească până în sfârșit o a surpat, și pre muncitorul cu răbdarea sa zdrobindu-l, mucenicilor chip și pildă s'a făcut; și lui Hristos acum se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Dela părțile răsăritului spre apus, ca soarele ai răsărit, cu razele pătimirii, inimile tuturor și cugetele, către minunile tale slăvite trăgându-le.

Stih: Dreptul ca finicul va înflorì, și ca Chedrul cel din Livan se va immulțì.

Toate neamurile cele bine cuvântătoare dela apus, duhovnicește cu cântări dănțuiți, pre Ioan mărindu-l, carele pre voi v'a iubit.

Stih: Săditi fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Vremilor acestora de pe urmă, tu podoabă te-ai arătat, pre pătimirile mucenicilor înnoindu-le, și până în sfîrșit înșelăciunea, cea perzătoare de suflete prea fericite surpându-o.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu cu adevărat, mucenicii mărturisindu-te împreună cu Ioan Slăvitul, Marie Mireasă a lui Dumnezeu, iară noi cădem înaintea ta, iertare de păcate cerând.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule...

După Tatăl nostru...

Tropar, glasul al 4-lea:

Viața ta pre pământ bine cârmuind pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrămi, și iarăș către pătimire bărbătește pornindu-te, necredința persească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Ioane pururea pomenite.

Slavă, Și acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei Invierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile Praznicului 3, şi ale Sfântului 5, sau de este afară de Cincizecime, cântăm numai ale Sfântului pe 8, glasul al 2-lea.**

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cântări de laude, vom lăudà pre Ioan? Ostaşul cel adevărat al marelui Impărat, îndrăzneţul cel luminat, mucenicul cel ales al lui Hristos. Intăritorul credinţei, pre cel răbdător întru năpăşti, şi de munci neînfricoşat, celor necuraţi groaznic pedepsitor, şi credincioşilor fierbinte ajutător. Prin carele Hristos dărueşte nouă mare milă.

Cu ce cununi de laude vom încununà pre Ioan? Pre înnoitorul mucenicilor, luptătorul cel lămurit, carele cu buna credinţă a surpat pre vrăjmaşi, pre cel ce a sfinţit pământul cu sângele, şi pre domnii văzduhului i-a înfricoşat, şi cu îngerii în ceruri s'a împărtăşit, stâlpul cel cu totul de aur prin carele se întăresc părţile crivăţului. Prin carele Hristos pre vrăjmaşi birueşte, celce are mare milă.

Cu ce glasuri bine întocmite, vom preamărì pre Ioan? Pre vulturul cel cu înaltă zburare şi cu înţelepte cuvinte, a cărui aripi între umere sunt aurite, trâmbiţa bunei credinţe care a răsunat Cuvântul lui Dumnezeu cel tăinuit, sabia cea ascuţită a poruncilor proorocești. Prin carele trufia Perşilor o a surpat, Hristos cel ce are mare milă.

Cu ce cântări şi bunătăţi vom cuprinde pre Ioan cel minunat? Carele şi-a dat trupul spre rane cu zdrobire, pentru cel ce şi-a dat spatele pentru noi la bătăi, şi sângele necruţându-l l-a vărsat, smeritu-s'a pre sine până la chip de rob. Pre tiranul l-a tras spre mirare, prin răbdarea cea preste fire, şi cu vârtoasă împrotivire l-a ruşinat; pre carele cu cunună neveştejită l-a încununat Hristos Dumnezeu; cel ce are mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Astăzi cu cinstită prăznuire cetele cereşti prăznuesc, chemând pre pământeni spre veselie, întru pomenirea viteazului nevoitor, a lui Ioan celui mai tare decât diamantul. Că a slăbit mâinile celor ce munceau. Şi judecătorul gândind

munci a ostenit, iară el mai pre sus de toate petreceà, stând ca un leu în mijlocul luptei, și pre tiranul îngrozind cu mărturisirea lui Hristos, cu bună îndrăznire strigând: O tirane, iată trupul meu spre muncă! Tu dară adaogă rane destule, că mie cununi neputrede îmi va dărui Hristos; Pre carele îl mărturisesc împreună cu Tatăl și cu sfântul Duh.

Și acum, a Praznicului.
VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul zilei și Parimiile.
Din Proorocia Isaiei cetire.
Cap. 43, Vers 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adunà boerii dintru ei, cine va vestì acestea întru dânșii? Sau cele din început cine auzite le va face vouă? Aducă-și mărturiile sale și să se îndrepteze și să asculte, și să zică adevărul. Fiți mie mărturii și eu sunt martor, grăește Domnul Dumnezeu. Și pruncul pre carele am ales, ca să știți, și să credeti, și să cunoaștet', că eu sunt. Mai înainte de mine n'a fost alt Dumnezeu și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit, și am mântuit, și am defăimat, și n'am fost întru voi strein. Voi mie mărturii și eu martor Domnului Dumnezeu. Încă din început eu sunt și nu este cine să scoată din mâinile mele. Face-voiu și cine va întoarce aceasta? Așà zice Domnul Dumnezeu, cel ce ne mântuește pre noi, sfântul lui Israil.

Dela Ințelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3, vers 1.

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsele muncă. Părutu-s'au întru ochii celor nepricepuți a murì, și s'au socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor luà și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânșii, și i-a aflat luiși vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Și în vremea cercetării sale vor strălucì, și ca scânteile pre pae vor fugì. Judeca-vor limbi, și vor stăpânì noroade, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul. Și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela Ințelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5, vers 16

Drepții în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăția podoabei, și stema frumuseței din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, și cu brațul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui și va întrarmà făptura spre izbânda vrăjmașilor Imbrăca-se-va în zaua dreptății și-și va pune luiși coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuțì cumplită mânie întru sabie, și va ridicà răsboiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovì. Și din praștia mâniei cea zvârlitoare de pietre, pline vor cădeà grindine. Intări-se-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor înneca de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, și ca un vifor va vânturà pre ei. Și va pustiì tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Ascultați dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultați cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți întru noroadele limbilor. Că de la Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel prea înalt.

LA LITIE.

Stihira Hramului, și ale sfântului, glasul 1.

Bucurați-vă toate părțile crivățului, și veselindu-vă săltați, având în mijlocul vostru steaua cea neapusă și mult luminoasă, care covârșește razele soarelui; pre Ioan cel cu numele mare, rădăcina bunei credințe, ramura mucenicilor cea cu multă roadă și aleasă, carele mult a iubit pre Hristos, și dela dânsul mai mult s'a făcut iubit, și nouă cere mare milă.

Toate neamurile creștinești duhovnicește săltând, lăudați folosul cel de obște, întru ziua cea numită a acestui praznic, având în mijlocul vostru ca o floare cu bun miros, trupul acestui sfânt mucenic, cel acum prea mărit cu strălucirea neputrejunii, și vindecări dăruind patimilor sufletului și trupului.

Săltați cele ale răsăritului și ale crivățului, și nu gândiți înalte, că alt soare prea slăvit s'a arătat aicea, nu către apus călătorie făcând, și pre sub pământ pornindu-se, ci către Cer suire având de la pământ, petrece cu cetele îngerești, și de acolo pre noi ne păzește, și sfințește și cere dela Hristos mare milă.

Slavă, glasul 5.

Să trâmbițăm cu trâmbiță sufletească, întru pomenirea de praznic, pre Ioan ostașul cel cu mintea viteaz, chemând cu înnaltă propoveduire pre cei de prinprejur, și zicând: Iată carele a pătimit pe pământ, și acum împărățește în ceruri, veniți fraților, acestuia să râvniți, și râvnind urmați cu osârdie, celui ce a râvnit de s'a făcut mucenic. Iată comoara milosteniei cea bogată, veniți împărați și domni, acestuia să râvniți, și asemenea cununilor să vă împărtășiți, bogații și săracii, sănătoșii și neputincioșii, gustați din destul vindecări, din racla celui sfințit, ca dint'un izvor neputred, întru slava lui Dumnezeu celui ce a proslăvit pre cel preamărit.

Și acum, a Praznicului

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca un berbece cu bună numire, luciul mării ai înnotat, și jertfă vie și însuflețită te-ai adus Mielului lui Dumnezeu, celui ce s'a junghiat pentru noi mărite; dela carele luând plata ostenelelor tale, roagă-l din nevoi și din stricăciune să ne izbăvim, cari cu credință și cu dragoste să-

vârşim prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Dreptul ca finicul va înflorì, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Nici cruzimea tiranilor, nici bătaia toegelor, nici zdrobirea trupului, nici curgerea sângelui mărite, a ta tărie nu a putut dela Hristos să o întoarcă. Ci mai vârtos ai strigat către muncitori: Lămuriţi-mă cu munci ca aurul în topitoare, ca să mă arăt aur lămurit, celui ce m'a zidit.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Nici greutatea lanţurilor, nici temniţa cea cu miros greu, nici neomenirea celor ce te trăgeau, a ta bună stare dela Stăpânul tău, nu o au clătit Fericite, iară temniţa cămară luminoasă, şi lanţurile left de aur, şi târâturile cele iuţi căruţă împărătească, pentru Hristos le-ai socotit.

Slava, glasul 6.

Răsărind razele purtătorului de chinuri, năzuind îndulciţi-ză fraţilor, că din Cer către noi nevăzut s'a pogorît, Ioan ostaşul cel ales al lui Hristos, şi masă duhovnicească înainte puind, pre toţi din destul ospătează, dupre cererea fiecăruia, şi să cădem cu credinţă, sărutând sfintele lui moaşte, şi cu rugăciune să zicem: Mult pătimitorule şi de trei ori fericite, întăreşte Biserica pre care o ai iubit, întru care sfintele tale moaşte a stà bine ai voit. Impreună cu cei de Dumnezeu încununaţi domnii noştrii, cei ce te iubesc şi-ţi aduc daruri, păzeşte-i şi-i acopere, cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu.

Şi acum, a Praznicului:

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul Sfântului, glasul 4.

Viaţa ta pre pământ bine cârmuind pătimitorule... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică, şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată.

Şi citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul,

Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfântului Şi acum, iară al Praznicului. Iară de va fi în post, Troparul Sfântului de 2 ori. Şi a Născătoarei Învierii.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Mormântul tău Sfinte, alt Siloam s'a făcut, celor ce vin cu credinţă, izvorînd vindecări celor neputincioşi cu trupul, şi cu sufletul pătimaşi. Drept aceea adunându-ne a-

stăzi, săvârşim sfântă pomerea ta, slăvind pre unul Dumnezeul nostru.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine Maica lui Dumnezeu, Ioan purtătorul de cununi în mijlocul divanului luminat te-a mărturisit, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pre unul din Treime, şi Fecioară ai rămas. Pentru aceea întru tot lăudată, împreună cu dânsul, roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu să ne dăruiască nouă iertare păcatelor.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Impodobit fiind cu frumuseţea mai mult de cât aurul şi topazul, te-ai dăruit nouă de la Dumnezeu Ioane cinstite, trăgând ochii cei înţelegători ai tuturor, şi inimile către cunoştinţa minunilor patimii tale. Pentru aceasta cu dragoste strigăm către tine: Bucură-te lauda noastră cea mărită.

Slavă aceeaş, Şi acum a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Sau ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep, şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

După Polieleu, Sedealna, glasul 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Miratu-s'a tiranul, văzând întru tine răbdarea cea preste fire, primitu-te-au îngerii cu cununi înpodobindu-te, ruşinatu-s'au dracii de a ta vitejie. Că cei ce socotiau cu amăgire să te surpe, aceştia au fost biruiţi şi căzuţi. S'au întărit credincioşii prin mărturisirea ta; cela ce ai întărit pre acesta atuncea, luminează sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai presus de fire văzând, şi a socotit cu mintea de ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron ce a odrăslit, şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut, şi după naştere iarăşi a rămas fecioară.

Apoi întâiul Antifon al glasului al 4-lea. Prochimen, glasul 4.

Dreptul ca finicul va înflorì, și ca chedrul cel din Livan se va înmulțì.

Stih:

Sădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru...
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziți-vă de oameni...

Psalmul 50.

Slavă, glasul 2.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri Ioan, Milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive ..

Stih: Miluește-mă Dumnezeule, dupre mare mila ta...

Și Stihira, glasul 6.

Astăzi Biserica prăznuește, împodobindu-se cu nevoințele răbdătorului de chinuri, ca cu un veșmânt de mult preț, și lăudându-se strigă: Unii ca aceștia sunt nașterea mea, unii ca aceștia sunt fiii mei, pre cari mai 'nainte i-am născut prin Botez, și i-am hrănit cu frica Domnului, și acum îi văz mucenici aleși cu adevărat încununați, ca să se roage pentru lume Domnului.

CANOANELE

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6. Iară de va fi în post, al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 8.

CANONUL Mucenicului.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea..

Ivindu-te nou mucenic fericite Ioane, lumii mai pre urmă te-ai arătat. Pentru aceea îmi dă cuvânt cu Darul tău, ca să laud după vrednicie nevoințele tale.

Stând înaintea divanului cu ochii cei înțelegători ai văzut ceata cea cinstită a mucenicilor, chemându-te pre tine Ioane cu bucurie, cari cu asemenea cununi te-au împodobit.

Cu oștirea cea întru tot minunată, a stărei tale împrotivă, cele de biruință ai luat, asupra firei tiranului, că fiind el rușinat desăvârșit, de aceea a încetat îndrăznirea tiranilor.

Slavă:

Imbrăcându-te în platoșa credinței pentru mărturisire, și puind coiful Darului cel luminat, și cu limba cinstitelor și dumnezeeștilor cuvinte Ioane, ca cu o sabie ai tăiat pre eparhul cel fără de minte.

Și acum, a Născătoarei:

Muntele cel înalt, pre care

l-a văzut Daniil, și piatra carea s'a tăiat din munte fără de mână, pre tine mai 'nainte te-a închipuit Născătoare de Dumnezeu, că fără de bărbat ai născut nouă pre Emanuil.

Catavasia praznicului.

Sau Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Prin munci ca aurul în ulcea te-ai lămurit Mucenice mărite, și jertfă te-ai adus Cuvântului celui adevărat și împăratului puterilor, că în locul focului celui din altar, cu sabia ai fost zdrumicat.

O Stăpâne cel dintâiu și Doamne, nu s'au săturat evreii cei fărădelege, și de prooroci ucigași. Ci și pre acest mucenic fiind tras fără de milă, de slugile cele necredincioase, alergând l-au junghiat.

Daturi tindeà tiranul cu cuvinte amăgitoare, către vânarea mucenicului celui prea înțelept, iar el strigà către dânsul: Părăsește-ți mulțimea minciunilor, că eu făpturii nu mă voiu închinà, fără decât făcătorului.

Slavă:

Maslin roditor în casa Dumnezeului celui viu, acum s'a arătat racla moaștelor tale, din-tru care luăm vindecări de multe feluri de neputințe, cari prin tine s'au îmbogățit, și cu minunile tale s'au înfrumusețat.

Și acum, a Născătoarei:

Zis-a dumnezeescul Iezechil: Și va fi ușa încuiată. Și aceasta întru tine s'a plinit, Stăpână, că întru tine s'a sălășluit nespus cuvântul Părintelui, și dintru tine născându-se, purtător de trup s'a arătat lumii, întru amândouă păzindu-te.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna Sfântului glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Râvnitor fiind înțelepciunii, carea este comoara bunătăților, din care ai și gustat dumnezeeasca cunoștință. Drept aceea spre cele trecătoare fiind silit, către lupte cu nevoință ai stătut, rane mucenicești luând, trupului zdrobire și vărsare de sânge, și acum petreci întru lumina cea negrăită cu mucenicii. Pentru aceea strigăm ție: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare păcatelor să dăruiască, celor ce cu credință se închină sfintelor tale moaște.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului:

De va fi în post, a Născătoarei.

Gândesc la judecată și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă spăimântez, și de muncă mă îngrozesc și de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scrâșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie ce voiu face când se vor pune scaunele, și cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădì? Atunci Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, și folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în Slavă...

Undiță înșelătoare erà limba tiranului, pornit fiind cu meșteșugirile vrăjmașului, iute să prefacă sufletul cel tare. Ci în zadar s'a ostenit, că mucenicul strigă cu bucurie: Slavă puterii tale, Doamne.

Ce este mie de multe cuvintele tale, și de făgăduințele cele trecătoare, care nebunește mi le zici? Ioan strigà către muncitorul. Acestea toate mai amare decât fierea sunt mie, cu dulceață strigând: Slavă puterii tale, Doamne.

Când va înflorì pre trupul meu mulțimea ranelor, atuncea nădăjduesc a mă învrednicì cununilor celor luminate, mucenicul ziceà către Pers: Nu zăbovì mai mult o păgânule, că eu strig: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Nici de cum nu te voiu ascultà o închinătorule al focului, trăgându-mă tu către peire, Ioan grăia; ci mai vârtos cu nevoințe voiu muri pentru cel ce a murit pentru mine, și cu mucenicii luminat strig: Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Inchipuit-a de demult călătoria lui Israil prin marea Roșie, nașterea ta cea fără de bărbat, Impărăteasa tuturor. Că precum acela atunci a trecut neudat, așa și Hristos din prea curat sângele tău s'a născut Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Slăbit-au muncitorii a bate cărnurile sfântului, ostenit-a și tiranul cercând să afle munci, iară el vitejește răbdà, împodobit fiind cu ranele care le luase pentru dragostea Domnului său.

Cât este de înfricoșată și de slăvită acea pentru Hri-

stos împrotivirea ta, de care s'au minunat neamurile cele ce se aflase la priveală, și ți-au lăudat răbdarea, iară Perșii s'au rușinat împreună cu Evreii, îmbrăcându-se cu rușine.

Imprejur sta mulțime, privind ceea ce se făceà mărite, și tiranul ședeà de față nădăjduind să te dobândească. Ci a greșit nebunul îndeșert trudindu-se, înfricoșând pre cel neîngrozit, și în zadar bătând diamantul.

Slavă:

Batjocorit-a nebuneasca poruncă a eparhului celui rău credincios, dumnezeescul Ioan, văzând înșelăciunea și mândria persească, zicând: Nu mă voiu închinà soarelui, făptură fiind, ci mai ales lui Dumnezeu celui ce a zidit pre oameni cu mâna.

Și acum, a Născătoarei:

Sus erà cel pururea de o ființă Tatălui și Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, iară cu noi Dumnezeu și om, Născătoare de Dumnezeu, prin tine pogorându-se către a noastră smerenie, ne-a izbăvit de blestemul strămoșesc; că pre tine scară cerească te-a văzut patriarhul Iacov.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu...

Nici de cum nu a putut clătì turnul bunei credințe sălbătăcia poruncitorului, nici bătaia toiegelor, nici ranele, nici moartea cea de istov.

Ochiului Heruvimilor, s'a asemănat mintea ta cea curată, că jos vitejește ai răbdat munci, și sus ai veghiat Stăpânului; carele ți-a trimis ție cunună de biruință.

Săltat-au atuncea luminat cetele mucenicilor văzând îndrăznirea ta, și împreună cu îngerii privind, nevăzut te întăreau la luptă.

Slavă:

Lanțurile cele de fier, podoabă de aur le socotià Ioan mucenicul cel ales, și improșcările cu pietre cele dela Evrei, trepte de mergere către Cer.

Și acum, a Născătoarei:

Luând închipuire de lâna cea plină de rouă a lui Ghedeon, mai nainte a vestit minunea ta, că s'a pogorît ca ploaia pe lână Născătoare de Dumnezeu, unul din Treime în pântecele tău întrupându-se.

CONDAC, glasul 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pre cruce...

Innotând luciul mării cu neguțătorie, dela răsărit către crivăț te-ai nevoit, ci chemându-te Dumnezeu pre tine, precum Matei vama, și tu neguțătoria lăsând, aceluia ai urmat, prin sângele muceniei, cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruință.

ICOS:

Prea înțeleptul Ziditor și Stăpânul, Domnul viei celei înțelegătoare, precum a grăit prin sfânta sa gură, pildă pentru vie, că celor ce au lucrat în ceasul al unsprezecelea, întocmai le-a plătit ca și celor din ceasul întâiu. Acum pilda spre lucru adevărat s'a descoperit, arătându-o luminată pătimirea lui Ioan, acum după o mie de ani, l-a proslăvit cu neputrejunea, asemenea cu mucenicii cei dintâiu, și cu Darul vindecărilor, că cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, a luat cunună de biruință.

**Întru această zi,
sfântul noul mucenic Ioan dela Suceava care a mărturisit la Cetatea Albă, la anul o mie trei sute treizeci și doi, de sabie s'a săvârșit.**

Stih: Ioane fericite dând tu puțin sânge cu adevărat,
Cereasca împărăție ți-ai cumpărat.
Căci târârea capului și tăierea lui ai suferit,
Si nouă mult chinuitul tău trup ne-ai hărăzit.
Carele este al Moldovei odor prea mare,
Și lumei acoperemânt și zid prea tare.
În a doua zi a lui Iunie pre Ioan cel lăudat,
Mână spurcată, ucigașă de Hristos, l-a tăiat.

Acest sfânt mucenic Ioan, a fost cu neamul din strălucita și marea cetate Trapezonda. Carele lângă Mare viețuirea având, și pre la multe cetăți erà înnotând, și neguțătorie multă făcând. Iară odinioară înnotând el în corabie, și adese ori văzându-l pre dânsul vrăjmașul diavol rugându-se lui Dumnezeu și postindu-se, și pre cei ce pătimeau de boale în corabie, miluindu-i și mângâindu-i, pizmuindu-l, a ridicat asupra lui pre stăpânul corabiei carele erà de eresul latinesc, și foarte nemilostiv, cumplit și fără de omenie, vrând ca să-i împiedice lui calea mântuirei și din credința cea întru Hristos să-l despartă. Deci a început sfântul Ioan cu dânsul pre Mare în corabie mergând a se pricì pentru credință. După aceasta au ajuns la Cetatea Albă, ce este în țara Moldovei, fiind atuncea partea aceea stăpânită de Turci; și intrând în cetate acel rău credincios corăbier, a spus ighemonului cetăței aceia zicând: Este, o ighemoane, un bărbat carele a venit aicea cu mine, și voește a se lepădà de părinteasca lui predanie, și de credința lui creștinească a se înstrăinà, și la credința voastră a se apropià, și predaniilor voastre părtaș prea ales voește a fi, pentru care și cu multe jurăminturi s'a făgăduit mie, înnotând pre mare. Pentru aceasta în grabă să faci pentru dânsul punerea la cale, ca să primești mare laudă, fiindcă este prea slăvit între cei întâiu boeri ai cetății Trapezondei.

Acestea ighemonul auzindu-le, cu bucurie a șezut la judecată, poruncind să cheme pre mucenicul cu cinste. Și dacă a stătut Sfântul înaintea ighemonului, a zis ighemonul către dânsul: Destule am auzit pentru tine, că voești a te apropià la credința noastră, fiindcă a noastră credință de cei cinstiți cu cugetul se atinge, iară pre credința voastră cea creștinească, și vrednică de râs să o lași, și predaniile și legile acelora cu luminat glas în-

naintea acestei adunări de noroade să le blestemi, ca și alții să se învețe. Prea mărește pre luminatul soare, și dă cinste aceluia, și luceafărului ce răsare înaintea lui, și jertfe să aduci lor, pentru care mare cinste și boerie vei priimì dela împăratul. Iară Ioan cel îndrăzneț cu duhul, a răspuns ighemonului: Să nu fie mie a mă lepădà de Hristosul meu, însuși ziditorul soarelui acestuia, pre carele tu, întru înșelăciune ținut fiind, cinstești făptura ca pre Dumnezeu, pre cinstea lui Dumnezeu aducându-o fără de minte făpturii. Deci lasă, rogu-te ighemoane, înșelăciunea necredinței sufletului tău ce zace întru tine, și priimește haina dumnezeescului Botez, care mai mult de cât soarele strălucește, și crede întru Domnul nostru Iisus Hristos. Căci soarele este făcut în a patra zi, cum dară de crezi în făptură? Aceste cuvinte muncitorul auzindu-le, s'a prins de mânie, și a poruncit să întinză pre mucenicul la pământ, și cu toiege înghimpoase fără de milostivire să-l bată, iară sosind seara, a poruncit să lege pre Sfântul cu două lanțuri, și să-l arunce în temniță până dimineața.

Iară a doua zi dimineața a șezut muncitorul și judecătorul acel cu chip de fiară la judecată, și a poruncit să aducă pre mucenicul. Și stând înaintea lui Sfântul cu fața luminată și cu suflet vesel, s'a minunat muncitorul de strălucirea feței lui, și a început cu multă măgulire a îndemnà pre mucenicul. Iară Sfântul nici cât de puțin de aceasta băgând seamă, a răspuns muncitorului: Creștin sunt. Deci muncitorul ca o fiară răcnind, a poruncit îndată să întinză pre mucenic la pământ și mai cumplit să-l bată. La care slugile se schimbau bătând pre Sfântul, iară Sfântul șoptind cu buzele, făceà rugăciuni. După aceasta a poruncit să lege pre mucenicul de coada unui cal neînvățat și sălbatec, și unul din ostași să încalece pre el și pre ulițele cetății cât va puteà calul să alerge; și aceasta făcându-se, târît a fost Sfântul prin toată cetatea. Iară oarecarele jidov batjocorind pre mucenicul, a luat o sabie și ajungând pre Sfântul îndată i-a tăiat capul; și așa s'a despărțit capul dela trup, lăsându-l să zacă la locul acela trupul Sfântului împreună cu capul nebăgat în seamă. Și nimenea din creștini nu îndrăzneà a se atinge de moaștele mucenicului. După aceasta în noaptea aceea multe făclii asupra moaștelor sfântului mucenic s'au văzut arzând și trei bărbați luminați cântau cântări negrăite, cădindu-l, și un stâlp de foc asupra trupului mucenicului se vedeà; această minune mulți o au văzut. Iară oarecarele din jidovi a căruia casă erà aproape de mult pătimitorul trup; socotind că preoții creștinești voesc a-l luà, și îngropării a-l dà, a luat un arc cu săgeată și întinzându-l a voit să săgeteze pre unul dintr'înșii. Iară arcul și săgeata lui s'au lipit de mâinile lui, și așà toată noaptea a petrecut. Iar făcându-se ziuă, minunații aceia bărbați și făcliile, nevăzute s'au făcut. Deci oameni de toată vârsta se adunau ca să vadă pre ticălosul acela săgetător, iară el tuturor cele ce i s'a întâmplat le spunea chiar nevrând. Apoi și scăpare de pedeapsa sa a priimit. Și înștiințându-se de această minune muncitorul și foarte temându-se, a poruncit creștinilor să îngroape trupul Sfântului, iară el luându-l, l-au îngropat la loc cinstit. După acestea latinul acela, carele a dat pre Sfântul la muncire, a voit ticălosul să-l fure, și în patria sa să-l ducă. Deci într'una din nopți viind cu ai săi, și săpând locul, voia să ia moaștele. Insă în aceeaș noapte s'a arătat mucenicul lui Hristos, Ioan, preotului bisericii aceia, zicându-i: Scoală degrab și aleargă la biserică, că voesc să mă fure. Și îndată preotul sculându-se cu grăbire a alergat la locul acela, și a aflat mormântul săpat și trupul Sfântului puțin de nu a fost luat. Apoi chemând pre poporul cel ortodox i-a spus cele ce se făcuse, și toți au dat slavă lui Dumnezeu cel ce prea mărește pre sfinții săi. După aceasta a pus cinstitele moaște ale Sfântului în sfântul altar aproape de sfânta masă, și acolo a petrecut mai mult de șaptezeci de ani, și neîncetat se arătà ziua și noaptea feluri de vedenie asupra trupului mucenicesc.

Deci a venit aceasta la auzul binecredinciosului și de Hristos iubitorului ma-

relui domn Alexandru cel Bun, cel ce stăpânea atunci toată Moldovlahia și partea mărei aceea, carele iubitor de mucenici fiind împreună cu sfatul prea sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Iosif cel ce ocârmuià atuncea biserica, îndată a trimis boeri cu destulă oaste la Cetatea Albă. Iară ei cu grăbire și mare cinste au adus la dânsul sfintele moaște ale mucenicului; și primindu-le cu vrednică cinste dimpreună cu toți măriții săi boeri, și cu Mitropolitul și cu tot clerul și poporul, le-au pus în sfânta Mitropolie în Suceava la luminatul său scaun, care erà într'acea vreme cetate domnească de scaun a Moldovei, unde feluri de tămăduiri face Sfântul, în cât și până astăzi dela mormântul său se dau tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credință. Iară după o vreme mutându-se domnia și Mitropolia din Suceava în Iași, s'au mutat și sfintele moaște.

Iară la anul o mie șase sute optzeci și șase pentru risipirea ce se socotià a fi, și prăpădenia acestor țări, s'au mutat sfintele moaște din Iași în țara leșească cu bună voirea Craiului Ioan Sobieschi, carele se aflà atuncea cu oștile sale în Moldova, mergând împrotiva Tătarilor cu sfatul bine-cinstitorului domn Constantin Cantemir, carele al doilea an aveà întru domnie, și al tuturor boerilor, de Dositei Mitropolitul, până ce se vor alinà turburările. Iară întoarcerea acestor sfinte moaște a fost la anul o mie șapte sute optzeci și trei, prin dumnezeiască pronie, care s'a făcut de împăratul Iosif al Austriei, prin rugămintea episcopului de Rădăuți, Dositei.

A pătimit Sfântul acesta pentru Hristos, la anul o mie trei sute treizeci și doi, cu treizeci de ani mai 'nainte de venirea lui Dragoș, întâiul domn al Moldovei.

In Moldova s'au adus sfintele lui moaște, cu alaiul domnesc la anul o mie patru sute doi, de bine-credinciosul Alexandru Voevod, întru al doilea an al domniei sale, iar în țara leșească s'au mutat de Dositei Mitropolitul, cu alaiu crăesc, la anul o mie șase sute optzeci și șase. De acolo s'a întors cu alaiu împărătesc, la anul o mie șapte sute optzeci și trei. In țara leșească a petrecut nouăzeci și șapte de ani.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri, Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

VEZI: Cel ce va voì a ști mai pre larg cele pentru Sfântul acesta, să caute la viețile sfinților, în luna lui Iunie în două zile, unde este scrisă viața, și pentru aducerea moaștelor foarte pe larg și acolo să citească.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Chinurile ce se aduceau ție vrednicule de minune, ca niște săgetături copilărești le-ai socotit, cântând cu bucurie: Celace ești prea lăudat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Mâinile adesea tinzându-și către tiranul, diceà Ioan: Ce te ostenești îndeșert celce nu ai rușine? Că muncindu-mă tu, haină împestrită îmi faci mie, și moartea cunună a nemuririi.

Eu sunt cu adevărat mucenic al lui Hristos Dumnezeului nostru celui adevărat, mucenicul strigà, că târâturile le socotesc flori cu bun miros și vărsarea sângelui, scăldătoare a Botezului.

Slavă:

Viața care o am în trup, de mine noapte se socotește, Ioan cu dragoste cugetà, degrab dar să mi se deslege legătura trupului, ca împreună cu Hristos să moștenesc viața.

Şi acum, a Născătoarei:

Limba cea ritoricească a rămas fără de glas şi nemişcată, văzându-te pre tine cea plină de Dar, că nu poate spune zămislirea cea negrăită a naşterii tale celei necuprinse.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine..

Fericitu-te-au pre tine împăraţii, bine te-au cuvântat arhiereii, auzind de a ta vitejască răbdare, şi către Hristos mijlocitor câştigându-te pre tine, şi acum viind, se închină cinstitelor tale moaşte.

Turburatu-s'au o a r e c â n d neamurile, împreună cu norodul cel călcător de lege asupra unsului şi Domnului cugetând cele deşarte, şi acum s'au adunat, Perşii, adică, trăgând pre Ioan, iară Evreii junghiindu-l.

Prins a fost şi ţinut de tine şi până în sfârşit surpat şarpele cel netrupesc, prin răbdarea trupului tău, şi tăria lui şi tirănia cea cumplită o a stins Hristos cel ce s'a îmbrăcat în trup.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu ranele lui Hristos lăudându-te, către veşnicile locaşuri te-ai mutat, cu haină mohorîtă fiind îmbrăcat Mucenice, care o ai văpsit din sângele tău, şi Împăratului puterilor te arăţi, dănţuind împreună cu mucenicii.

Şi acum a Născătoarei:

Trimis a fost de demult Isaiei cărbune, care scoţându-se cu cleştele de Serafim, s'a atins de dânsul, şi păcatele i-a iertat; iară cleştele tu eşti Fecioară, care ai purtat cărbunele cel dumnezeesc, întru iertarea păcatelor omeneşti.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Ostaş adevărat al mărturisirii lui Hristos ai fost Ioane, şi pierzător vicleşugului acelor fără de Dumnezeu; pentru aceea şi acum cu rugăciunile tale pierde semeţia păgânească, supuindu-o supt picioarele regelui nostru.

De a şi fost zdrumicată carnea sfântului tău trup, de s'a şi vărsat sângele, dar îngrozirile ce veniau asupra ta nu te-au supus. Drept aceea cu puterea ta ruşinează pre ceice se scoală asupra noastră, şi biruitor arată pre regele nostru.

Sfărâmă arcul păgânilor nebiruitule ostaş, al celor ce se pornesc cu nedreptate asupra moştenirii tale, pre care iubindu-o o ai ales ţie, şi întăreşte

sceptrul regelui nostru, ca și noi cu liniște și cu pace să petrecem.

Slavă:

Carii am dorit de luminată și cinstită pomenirea ta, am luat și am sărutat bucurându-ne cu duhul, și săltând ne rugăm Fericite; locul acesta și norodul, unde ai voit a te prea mărì, păzește-l nevătămat, dimpreună cu regele cel de Dumnezeu încununat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre carele toți proorocii în multe chipuri l-au vestit, prin tine Născătoare de Dumnezeu am văzut pre Dumnezeu cel desăvârșit, carele s'a întrupat pentru noi și a mântuit pre oameni de blestemul strămoșesc, roagă-l ca și noi cu rugăciunile tale să scăpăm de veșnica gheenă.

SVETILNA.

Podobie: Cu trupul adormind...

Stând înaintea luminii celei neapusă Fericite, împreună cu cetele mucenicilor, pre ceice laudă pomenirea ta, mântuește-i de ispite cu rugăciunea ta.

De două ori:

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Ceeace ai purtat lumina cea neapusă pururea Fecioară, care luminează pre ceice șed întru întunericul vicleșugului neștiinței, luminează-ne și pre noi păcătoșii, cu lumina Fiului tău.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3. Iară de va fi în post numai ale Sfântului pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Prea lăudate Ioane, pre tine nici sălbătăcia tiranului, nici amăgirea cuvintelor, nici groaza muncilor, nici bătăile cele cumplite, de Hristos nu te-au despărțit, pre carele din pruncie l-ai iubit; căruia te și roagă, să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Nu este mie nimic mai dulce, nici mai cinstit, către tiranul ai grăit Ioane, nici slava cea trecătoare, nici bogăția cea putredă, mai vârtos de cât Hristos Împăratul ceresc, pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Asemenea s'a făcut mucenicilor, în anii cei de pre urmă, mucenicul cel de bun neam, că aprinzându-se cu râvna sufletului cel iubitor de Dumnezeu, cu patimile sale a câștigat slava cea prea bogată, și lui Hristos se roagă să dăruească sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea :

Veniţi iubitorilor de mucenici, să ne îndulcim înţelepţeşte astăzi, din masa cea duhovnicească, care o a pus nouă mucenicul Ioan, din care şi îngerii se îndulcesc, precum a zis proorocul: Pâine îngerească a mâncat, şi sufletul împreună cu dânşii să se desfăteze, şi nouă cere dela Mântuitorul Hristos, iertare păcatelor, celor ce cu cinste săvârşim pomenirea lui.

Şi acum, a Praznicului.
Iară de este în post, a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă subt acoperământul tău.

DOXOLOGHIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceasul întâi şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând pe 4 şi ale Sfântului, Peasna a 3 pe 4; iară de este afară de Penticostar, Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3, şi a 6-a pe 8. Prochimenul Praznicului, şi al Sfântului, glasul al 7-lea : Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul, către Timotei: *Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi : Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică...

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 3 ZILE.

Sfântul mucenic Luchilian.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasului 1-iu.**

Podobie : Prea lăudaţilor Mucenici...

Fiii ucigaşilor Domnului cei cumpliţi, topindu-se de zavistie, te-au pârît pre tine mărite; iar tu îmbărbătându-te cu nebiruire, ai primit desfătarea raiului, o Luchiliane! Pentru aceasta roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Coconii cei prea sfinţiţi ascultând de tine ca de un părinte al lor, au pătimit împreună cu tine foarte tare, precum şi pururea pomenita şi cuvioasa Paula muceniţa. Cu carii împreună acum locueşti în ceruri, mucenice vrednicule de minune! Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Sicriul tău totdeauna izvorăşte ape de tămăduiri, celor ce aleargă către tine Mucenice mult pătimitorule, şi spală patimi şi înneacă cetele dracilor, cu ajutorul Duhului. Pentru

aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Miluește-mă Preacurată pre mine osânditul, pre cel fără de răspuns, cel lepădat și ticălos, și nu mă rușinà, ci apucă înainte degrabă, și mă mântuește, când va vrea Domnul să judece toată lumea, și mă răpește dela iadul cel greu căci poți Preacurată, câte voești.

A Crucii, a Născătoarei.

Dacă a văzut Fecioara pre Hristos spânzurat pre lemn, ziceà: Sabie a trecut prin inima mea Fiule, și o sfărâmă Stăpâne, precum de demult mi-a zis mai 'nainte Simeon; ci scoală-te, și mă slăvește împreună cu tine, nemuritorule, pre mine Maica și roaba ta, rogu-te.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului și al Sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud mărirea mucenicului Luchilian.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre u-„scat, și din răutatea E-„ghipetului scăpând Isra-„ilteanul, strigà: Izbăvitorului „și Dumnezeului nostru să-i „cântăm.

Te laud pre tine Luchiliane ca pre o slugă a dumnezeescului Cuvânt, și laudă a mucenicilor. Pentru aceasta dăruește-mi mie curățire, și tămăduire de cele rele, prin rugăciunile tale.

Cu tot cugetul și sufletul te-ai ținut de tot întru dragostea lui Hristos, și ai defăimat înșelăciunea și slăbiciunea idolilor, înțelepte.

Slavă:

Mai mult decât toată mărirea cea de pre pământ, poftind dumnezeeasca slavă cea prin munci, te desfătezi întru cele cerești veselitoare ale slavei celei neîmbătrânite, de Dumnezeu fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu eşti scara, care o a văzut Iacov, Născătoare de Dumnezeu; căci prin tine s'a unit Cuvântul cu cei de pre pământ, şi a tras către înălţime fiinţa pământenilor.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Iuda a vândut jidovilor celor ucigaşi de Dumnezeu, pre Mântuitorul Domnul Hristos; iară acum jidovii te vând pre tine celor fărădelege.

Ispitindu-se zavistnicul să te amăgească cu cuvinte momelnice pre tine, s'a arătat împroşcat de cuvintele tale ca de nişte pietre, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Sfeşnic prea luminat, te-ai făcut celor ce s'au nevoit împreună cu tine, povăţuindu-i la lumina dumnezeeştilor cărări, ale desfătării celei de acolo.

Şi acum, a Născătoarei:

Rogu-te pre tine, Stăpână, milostiv să-mi faci mie la ziua judecăţii, pre cel ce s'a născut din tine, prin rugăciunile tale.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, şi „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul 1-iu
Podobie: Mormântul tău...

Cu focul împreunându-te nici cum nu te-ai ars o Luchiliane, viteazule, pătimitorule, căci ai avut roua lui Dumnezeu, de te răcorià. Pentru aceasta veselindu-te, ai săvârşit nevoinţele cele mai presus de fire, cu sfinţii prunci, cu carii dimpreună adu-ţi aminte de noi.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu te ştim toţi pre tine, ceea ce te-ai arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am câştigat întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei.

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, strigà: Fiul meu, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înţeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslăvit Dumnezeirea ta.

Strălucit-ai cu cuvintele tale, și ai luminat lumea cu chinurile tale, iară împrotivirea tiranilor, o ai gonit ca pre o negură fără de stare.

Indreptându-te întru Hristos, te-ai arătat prin credință nou Avraam, precum el odinioară, căci prin cunoștința Ziditorului tău te-ai lepădat de toată deșertăciunea.

Slavă:

Câștigându-te pre tine credincioșii pierzător înșelăciunii și tămăduitor patimilor celor cu dureri, toți ne împărtășim de tămăduiri, mărite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Mai presus de cuget este taina zămislirii tale Maică Fecioară, căci primind în pântece pre Dumnezeu, l'ai născut negrăit.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi „Doamne cu poruncile „tale, și cu brațul tău cel „înalt. Pacea ta dă-o nouă iu„bitorule de oameni.

Hristoase cela ce ești singur doftor al sufletelor și al trupurilor noastre, tămăduește durerea patimilor mele, cu rugăciunile Mucenicilor.

Floare sfințită prin lucrarea Duhului te-ai arătat, Mucenice mărite, făcând a odrăslì nerodirea prin nevoințe.

Slavă:

Având în inima ta cuvinte de viață, înțelepte, amăgirile tiranilor le-ai omorît cu împrotivirea ta, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine zid nesfărâmat, liman și întărire, nădejde și dumnezeească armă, ne mântuim Maica lui Dumnezeu prea curată.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Inălțându-ți după gând dorirea sufletului cea dumnezeească, cu îndrăzneală ai alergat de bună voie către focul cel tiranesc, și ai fost păzit cu roua Duhului, împreună cu pruncii, viteazule purtătorule de chinuri.

De învățăturile tale înțelepte Mucenice, întărindu-se și Paula, tare s'a îmbărbătat împrotiva vrăjmașului, și a primit cununa dreptății din mâna lui Hristos puitorului de nevoințe.

Slavă:

Văzându-ți vrăjmașul neînduplecarea ta nemișcată ca

muntele Sionului, n'a suferit, ci cu totul s'a ruşinat, şi călcându-se de tine la pământ, s'a zdrobit în privelişte, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai cu adevărat în pântecele tău pre dumnezeescul Cuvânt, şi l-ai născut, pre el mai presus de fire. Pre carele prin rugăciunile tale îmblânzeşte-l, să se mântuească de primejdii toţi robii tăi Preacurată.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fără de legile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor, rogu-mă; căci „către tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului. Sau al Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Ceata cea cu numărul de cinci a sfinţilor mucenici cea strălucită, care luminează Biserica lui Hristos, adunându-ne astăzi, să cinstim sfântă prăznuirea pomenirii lor, bucurându-ne; căci ca nişte tari pătimitori şi slugi ale lui Hristos stându-i înainte, neîncetat se roagă pentru noi toţi.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfântului mucenic Luchilian şi a celor împreună cu el patru prunci: Ipatie, Paul, Dionisie, Claudie şi Paula, fecioara şi muceniţa.

Stih: Luchilian şi Paula împreună cu ai lor prunci,
Prin sânge au câştigat cununile cele de mucenici.

Luchilian. Intru această lună, în a treia zi.
Intins a fost pe Cruce, unde-l pironi.

Acest sfânt Luchilian, a fost în zilele împăratului Aurelian, mai înainte popă idolesc fiind, bătrân de vârstă şi cărunt, locuind aproape de cetatea Nicomidiei. Deci întorcându-se spre credinţa lui Hristos şi aducându-se înaintea comitului Silvan, şi nevrând să se lepede de Hristos, şi să-şi ţie legea cea dintâiu, a fost zdrobit la fălci şi bătut cu toege, şi spânzurat cu capul în jos. După aceea fu băgat în temniţă, şi a aflat acolo băgaţi trei tineri pentru credinţa cea în Hristos. Apoi iarăşi ieşi cu dânşii înaintea Comitului, şi stând nemişcat în credinţa lui Hristos, a fost băgat într'un cuptor ars împreună cu tinerii aceia, şi pogorându-se ploaie de sus, a stins focul şi eşiră sănătoşi, şi luându-şi răspunsul cel de pierzare împreună cu tinerii fu adus în Vizantia din porunca Comitului. Deci tinerilor le-au tăeat capetele, iară pre Sfântul îl spânzurară pe o Cruce, şi aşa şi-a dat sufletul la Dumnezeu, fiind acolo de faţă şi sfânta fecioară Paula, care pre cale aveà grijă de ranele lui, care dacă se săvârşiră Sfinţii, le luă moaştele lor, şi griji pentrucă era credincioasă dela moşii ei, şi aveà lucrul şi slujba aceasta, adică a intrà în temniţă, de slujeà, lecuià şi hrănià pre cei ce pătimeau pentru Hristos. Deci fiind şi ea prinsă, a fost adusă către Comitul şi nevrând a jertfi idolilor, întâiu o dezbrăcară, şi o bătură cu bice, după aceea cu toege, care topindu-se foarte la trup de nevoinţă şi de durerea ranelor, prin arătare de înger s'a făcut sănătoasă, şi luà îndrăzneală la mucenie, şi iarăşi aducându-se înaintea Comitului, a fost bătută peste gură căci îl ocărà, şi băgându-o în temniţă a fost adusă iarăşi la întrebare, şi băgându-o într'un cuptor, ieşi nestricată şi nearsă. Deci luându-şi răspunsul cel de pierzare prin sabie, şi sosind la Vizantia dupre porunca Comitului, şi mergând la locul unde s'a săvârşit

sfântul Luchilian cu tinerii, i s'a tăeat capul, și așà a luat cununa muceniei, și se face praznicul lor în prea sfânta lor mucenie, ce este aproape de Arhanghelul Mihail la Oxia.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Atanasie făcătorul de minuni.

Stih: Cununa nemuririi lui Atanasie cel lăudat,

A cuvioșiei și a minunilor i s'a dat.

Intru această zi, cuvioasa Ieria, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ieria ca ceea ce din partea celor înțelepte s'a aflat,
Din cămara Domnului afară nu s'a lepădat.

Întru această zi, cuviosul Papos, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Murit-a Papos, nu moșul nepoților,
Ci mai vârtos părintele fiielor bunătăților.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeea în Vavilon oare-„când cu credința Trei-„mii, văpaia cuptorului o au „călcat, cântând: Dumnezeul „părinților noștri bine ești cu-„vântat.

Dimpreună cu Pavel strigai Mucenice: Nu mă va despărți de dragostea lui Hristos, nici primejdia, nici întristarea, nici sabia, nici flămânzeala; pentru aceea și strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Pre piatra mărturisirii întărindu-ți dumnezeeștile tale picioare, te-ai arătat neclătit de turburarea valurilor, pentru aceea și strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei.

Cu rugăciunile tale prea curată Maica lui Dumnezeu, să ne izbăvim toți din patimi și primejdii, și din nevoi, și de boalele cele de multe feluri, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Împăratul ceresc...

Sădindu-te cu adevărat pre lângă dumnezeeștile izvoare ale credinței Domnului, te-ai arătat pom aducător de viață, prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pătimitorii fiind înfrumusețați cu podoaba cinstitei mărturisirii lui Hristos, au primit cunună din Cer dupre vrednicie.

Și acum, a Născătoarei:

Ridică-mă, Maica lui Dumnezeu, pre mine carele sunt împlântat, și căzut în lucruri de dureri, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Văzând astăzi pre mucenicii lui Hristos, ca pre niște grădini cuvântătoare, și flori foarte mirositoare, cu cinste să-i slăvim.

Arătându-se mucenicii cu adevărat luceferi Bisericii lui Hristos Dumnezeu, strălucesc cu lumina mărturisirii.

Slavă:

Cela ce vindeci toate durerile patimilor, tămăduește-mi și mie acum durerea, prin rugăciunile purtătorilor de chinuri, iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem credincioșii zid și acoperemânt, și liman neviforît, prin care ne și mântuim Preacurată.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te pre „tine.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi..

Pre vitejii nevoitori, pre marele Luchilian, împreună cu trei prunci, și pre Paula prietena lui Hristos, cei ce acum se roagă Domnului pentru noi, cu cântări îi lăudăm ca pre cei ce se află întru slavă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTA LUNĂ

IN 4 ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Mitrofan, arhiepiscopul Constantinopolei

La Doamne strigat-am,

Stihirile pe 6, ale Praznicului sau ale Octoihului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Cu totul prea sfințit și de Dumnezeu purtător te-ai arătat, ungere dumnezeească sfântă, întru Duhul sfânt fiind îmbrăcat, și totdeauna luminos intrând în sfintele sfintelor Cuvioase, și cu strălucirile cele dumnezeește stăpânitoare fiind strălucit, și cu Darul cunoscând tainele cele de mântuire, ca un sfințit tăinuitor, ca un arhiereu bine împodobit cu adevărat, și cu îndrăzneală rugându-te pentru sufletele noastre.

Strălucit-a viața ta, cu strălucirile bunătăților, prea fericite, Mitrofane, și întunericul înșelăciunii ai risipit. Că te-ai arătat cu adevărat soare luminos, Ierarhe prea fericite, și acum te-ai sălășluit unde este lumina cea neînserată, fiu zilei cu Darul

Duhului Sfânt făcându-te. Pentru aceasta dumnezeească și de lumină purtătoare, și cinstită pomenirea ta săvârșind, pururea pomenite, cu dragoste te cinstim Mitrofane.

Mintea ta, cu voințele cele spre lucru dumnezeesc prin credință fiind împodobită, de Dumnezeu înțelepțite, și luminat îndumnezeită, prea lăudate, în trup muritor și stricăcios fiind, la nestricăciune a gândit, prea înțelepte, și a câștigat strălucirea celor fără de trupuri, afară de patimi făcându-te, și cu nepătimire împodobindu-te, părinte Ierarhe prea înțelepte, luminătorule prea strălucite, și rugătorule al celor ce cinstesc cu credință pomenirile tale Mitrofane.

Slavă, glasul al 2-lea.

De viața ta cea îngerească în trup, s'au minunat îngerii și oamenii, preoții și monahii; împărații și boierii s'au cucerit, iară Dumnezeu, cel ce s'a slăvit de tine, a mărit viața ta. Pre carele acum îmblânzește-l noauă, Părinte prea sfințite.

Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Necazurile și asuprelile celor rele, și feluri de patimi viforăsc smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu. Ocârmuitoare mie te arată în marea vieții, și potolește viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinții și al răsuflării povățuindu-mă, pre mine cel ce alerg la acoperemân ul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut nestricata Mielușa pre Mielul său, ca pre un om trăgându-se spre junghiere de bună voie, grăià, plângând: Te grăbești acum Hristoase, să mă faci fără de Fiu, pre mine care te-am născut! Insă laud și slăvesc bunătatea ta cea desăvârșită, și mai presus de minte și de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA Praznicului.
Sau a OCTOIHULUI.
Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, și acum, al Praznicului,
sau al Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, și al Ierarhului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre locașul lui Mitrofan.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc „pre gonaciul Faraon vă-

„zându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruinţă „să-i cântăm.

Impreună cu ceata cea de sus stând înaintea lui Dumnezeu ca un preot, şi ca un slujitor al lui, roagă-te neîncetat pentru noi, ca să dobândim bunătăţile cele veşnice, părinte Mitrofane.

Fiind ales a lucrà Domnului, cu sfinţenie cinstită, ai propoveduit Evanghelia lui, şi ai întors pre neamuri spre cunoştinţa lui Dumnezeu prin învăţăturile cele înţelepte, Părinte fericite.

Slavă:

Imbogăţindu-te de cunoştinţa lui Dumnezeu, din inima ta ai izvorît cuvânt de viaţă carele adapă sufletele cele înţelenite de patimi, Ierarhe al lui Dumnezeu, fericite de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceata cea prea sfinţită a proorocilor de departe a însemnat mai'nainte, că vei să fii adevărată Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, mai pre sus de Heruvimi, şi de toată zidirea.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Picând dumnezeeasca dulceaţă din buzele tale, ai uscat izvoarele nedumnezeirii celei amare, adăpând pre cei bine credincioşi cu apa cea dumnezeească a conştinţei, fericite Părinte.

Fiind ales cu dumnezeeasca alegere te-ai uns, ierarhe purtătorule de Dumnezeu, aducând jertfe fără de sânge lui Dumnezeu, cel ce s'a jerfit pentru noi, Părinte prea sfinţite.

Slavă:

Mormântul, unde zace prea cinstitul tău trup, ne trimite nouă bună mireasmă, ca raiul bine mirosind lui Dumnezeu, mărite Ierarhe Mitrofane.

Şi acum, a Născătoarei.

Nu se domireşte gândul omenesc a înţelege adâncimea cea negrăită a naşterii tale Preacurată. Căci Dumnezeu smerindu-se pre sine în pântecele tău pentru milostivire a mântuit pre om.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor tăi Bunule, şi ne-ai întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Credinţa lui Hristos luminat

învăţând, şi ţiindu-o pre ea, întru mulţime cu adevărat ai crescut credincioasă turma ta. Pentru aceasta împreună cu îngerii Mitrofane te bucuri, lui Hristos rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Arătatu-te-ai că cu adevărat urmezi obiceiurilor şi graiurilor apostolilor, căci asemenea ca Petru ai propoveduit înaintea adunării pre Cuvântul şi Fiul a fi de o fiinţă cu Dumnezeu Tatăl, înbogăţindu-te de graiurile lui Ioan, cele grăite de Dumnezeu, şi asemenea ca Pavel ţi-ai pus sufletul pentru turmă, pururea pomenite, şi asemenea cu cel întâiu chemat ai arătat pre cel dorit. Pentru aceasta împreună cu dânşii roagă-te lui Hristos, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Iar de va fi în post, a Născătoarei.

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele cumplite tămădueşte-le, rogu-mă, şi iertare dărueşte-mi de greşelile mele, care fără minte am lucrat, sufletul şi trupul spurcându-mi eu ticălosul. Vai mie ce voiu face în ceasul acela, când îngerii sufletul meu vor despărţi de pătimaşul meu trup? Atunci Stăpână să-mi fi ajutătoare şi folositoare prea caldă, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! Cum cel ce este cu firea nemuritor, se spânzură pe lemn? Cum gustă acum moarte? Cum se osândeşte cel nevinovat? Ascunde-ţi lumina ta soare, şi te înfricoşază văzând îndrăznirea, Fecioara cu suspinuri grăià, văzând pe Hristos răstignit, pre carele l-a născut.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dum„nezeească cuviinţă cântă, stri„gând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Fiind plin de Dumnezeescul Duh, prea sfinţite Părinte, ai gonit duhurile cele viclene, şi cu învăţăturile tale ai făcut pre oameni lăcaşuri lui Dumnezeu.

O unime nezidită, împărţită în trei feţe, netăiată, neamestecată, ai învăţat, luminând pre cei bine credincioşi, cu sfinţitele tale învăţături Părinte.

Slavă:

Omorând mai 'nainte săltările trupului, prin înfrânare și prin osteneli, cu rugăciuni te-ai făcut Ziditorului dumnezeesc slujitor de cele sfinte, prea sfinţite Mitrofane.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o ușă, care duce către dumnezeeasca intrare, ca pre un raiu dumnezeesc, ca pre un loc înţelegător al sfinţeniei, ca pre o podoabă a lui Iacob, să fericim pre Fecioara.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al „lui Dumnezeu, pre tine adevă-„ratul Dumnezeu, pre cela ce „chemi din negura greșelilor.

Dumnezeește și cu cuget foarte curat săvârșind cele dumnezeești, te-ai făcut curat, și slujind lui Dumnezeu cu dreptatea inimii, te-ai arătat fără prihană, părinte Mitrofane.

Prin cinstitele tale rugăciuni, slujitorii idolilor, s'au arătat acum slujitori lui Dumnezeu; pre cari scoţându-i vrednici din cei nevrednici, te ai arătat vrednic slujitor Atotţiitorului.

Slavă:

Fiind tu mai ales chemat de Darul, ai risipit uscăciunea idolilor cu ploile cuvintelor tale, și inimile cele înţelenite le-ai făcut roditoare prin Darul Duhului, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei.

După înfricoșata naștere ai rămas Fecioară ca și mai 'nainte, căci cel ce s'a născut a fost Dumnezeu, cela ce preface toate cu voirea, Marie nenuntită, de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Limba ta fiind ascuţită de Duhul, prin înţelegere, ca condeiul scriitorului, bine scrie în inimile credincioșilor cuvântul Darului, prin dumnezeescul Duh, Părinte prea sfinţite.

Invăţându-te cele dumnezeești, ca unul ce intrai în sfintele sfintelor cele înţelegătoare, desăvârșit tăinuit înveţi cu Duhul pre credincioși strălucirea Treimii, prea sfinţite Părinte.

Slavă:

Cu curgerile dogmelor tale, înnecând dogmele cele turburi ale nedumnezeirii, te-ai arătat ca un rîu, adăpând adunările

celor bine credincioși, Ierarhe prea cinstite.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul, îngroșându-se fără sămânță în pântecele tău, s'a arătat om desăvârșit, înnoind legile firei, cu cuviință dumnezeiască, precum singur știe, Fecioară prea curată, care ai încăput pre Dumnezeu.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înăl-„țându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult mi-„lostive.

CONDAC glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Pre Ierarhul lui Hristos Mitrofan, pre luminătorul Bisericii cel luminat, cel ce a propoveduit în mijlocul de Dumnezeu purtătorilor părinți, pre Cuvântul a fi de o ființă cu Tatăl, carele și scaunul cetății împărătești întâiu l-a împodobit, și Dar de proorocie dela Dumnezeu luminat a luat, cu un glas să-l lăudăm.

ICOS.

Grăitorul cel tainic al tainelor lui Dumnezeu, celor negrăite, marele apostol Pavel, gura lui Hristos, departe văzând, pre cel ce erà să fie vrednic de scaunul împărătesei cetăților, mai 'nainte a scris, zicând: Arhiereu ca acesta se cădeà să fie nouă, cuvios, fără răutate, drept, neîntinat, osebit de păcătoși, și unit prin Duhul cu puterile cerești cele de sus, carele având îndrăzneală spre intrarea celor sfinte, pururea stă înaintea scaunului Darului, cerând să ne dea nouă mare milă, și să aflăm Dar spre ajutor în vreme de trebuință. Deci pre acesta dupre datorie slăvindu-l, ca pre cel ce luminat a luat Dar dela Dumnezeu, cu un glas să-l lăudăm.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Mitrofane prea fericite de maica, pământul te-ai despărțit,
Acolo te-ai mutat unde este Tatăl tuturor cel slăvit,
Mitrofan întru această lună, în a patra zi,
Din pământul cel roditor apuind, el muri.

Acesta a fost în zilele marelui Constantin întâiul împărat al creștinilor, fiind fiu a lui Dometie, carele Dometie erà frate împăratului Prov, și a născut doi feciori: pre Prov și pre Mitrofan. După aceea acest Mitrofan cugetând cu socoteală întreagă, că credința idolilor erà rătăcită și mincinoasă, a venit la credința lui Hristos, și se boteză într'însul și mergând la Vizantia, locuià cu Tit episcopul aceleiași cetăți, carele erà om sfânt și purtător de Dumnezeu, carele văzând pre Mitrofan că era împodobit cu fapte bune, îl adause la clirosul bisericii. Deci, după moartea episcopului Tit, luă scaunul Dometie, tatăl sfântului Mitrofan, și după moartea lui Dometie s'a făcut episcop Prov fiul lui, și ținând Biserica zece ani, se mută către Domnul, și îndată se sui în

scaunul Vizantiei Mitrofan fratele lui Prov şi fiul lui Dometie, pre carele aflându-l marele Constantin episcop în Vizantia, şi luând aminte şi la buna faptă a lui, şi la tocmirea firei sale şi la sfinţenia ce aveà, spun că numai puţin pentru dânsul, decât pentru plăcerea locului cetăţii ce erà cu aer sănătos, şi roditor şi lângă mare, aşezat fiind între două părţi ale lumii: a Europei şi Asiei, a îndrăgit locul, şi a arătat asupra lui atâta poftă şi nevoinţă, şi nu s'a scumpit de cheltuială, şi a zidit marea cetate a Constantinopolei, care biruià pre toate cele făcute de oameni, şi era pre deasupra acelora. Intru carea a aşezat puterea şi împărăţia, mutându-o dela Roma cea veche. Deci strângându-se Sinodul cel dintâiu, ce s'a făcut la Niceea, fericìtul acesta Mitrofan n'a fost din pricina slăbiciunii şi a bătrâneţei, căci zăceà în pat, veştejindu-i-se fireasca putere de îndelungarea vremei, ci a trimis pre cel mai întâiu dintre preoţi, pre Alexandrul bărbat cinstit, pre carele şi moştean scaunului l-a făcut. Căci întorcându-se împăratul cu purtătorii de Dumnezeu părinţi, şi săvârşindu-se Sinodul, atunci a zis dumnezeescului Mitrofan, că i s'a arătat dela Dumnezeu, cum că Alexandru, şi cel ce erà să fie după dânsul Pavel, erau iscusiţi şi plăcuţi lui Dumnezeu la o slujbă ca aceasta. Deci adormind Sfântul, s'a mutat către Dumnezeu. Şi se face pomenirea lui în sfânta biserică cea mare, şi cinstitul său lăcaş, ce este aproape de sfântul marele mucenic Acachie, în cea cu şapte scări, unde se află cinstitele şi sfintele lui moaşte.

Intru această zi, cuvioasa maica noastră Sofia, ceea ce a vieţuit sihăstreşte şi cu cuvioşie.

Stih: Lumea nu ţi-a stătut ţie Sofio împedecare,
A ajunge la desăvârşirea bunătăţilor prin a ta alergare.

Intru această zi, sfântul cuvios mucenic Ioan egumenul mânăstirei Monagriei, în sac băgat şi în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: De şi în sac cuprins, şi în loc adânc eşti ascuns,
Insă cerescul loc pre tine Ioane te are cuprins.

Intru această zi, cuviosul Alonie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Alonie pre lucrătorul sufletelor îndulceşte,
Ca cel ce stog de bunătăţi în aria sufletului său grămădeşte.

Intru această zi, sfintele Maria şi Marta surorile lui Lazăr, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Surorile lui Lazăr, celui din Vitania, către Domnul s'au mutat.
Trebue a crede că şi din moarte a se face slobode au cugetat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuvioşi„lor tineri, iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat, a strigà: Bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Luminându-te, înţelepte, cu Darul Duhului, prin plecările cele către Dumnezeu, şi cu împărtăşirile, te-ai făcut stea dătătoare de lumină, luminând pre cei ce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Făcându-te tu lăcaş prea sfânt, luminat cu faptele cele bune, ai avut cu sfinţenie pre Treimea cea nezidită, locuitoare întru tine, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Lepădând somnul dela ochii tăi, cu dumnezeeştile priveghieri, ai primit strălucire dum-

nezeească, care te-a făcut pre tine înger luminii, stâlp şi întărire credincioşilor, şi adevărat ierarh.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce şade în sânurile Tatălui necuprins, se cuprinde trupeşte în sânurile tale, Preacurată, îmbrăcându-se cu chipul tău, ca să mântuiască pre Adam, făcându-se nou Adam.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Cu smerirea ta ai smerit pre şarpele cel trufaş Fericite, prin curatele tale rugăciuni înălţându-te către Dumnezeu. Pentru aceea te cinstim întru toţi vecii.

Dumnezeu ai cuvântat pre Cuvântul întrupat, şi popoare ai izbăvit din robia înşelăciunii, gonind departe idoleasca credinţă cea rea, părinte ierarhe Mitrofane, de Dumnezeu cugetătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Şi viaţă având de potriva cuvântului, şi cuvântul fiindu-ţi dupre cuviinţa vieţii, făcându-te plin de zile ale Duhului, te-ai mutat către lăcaşurile cele de sus, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Izbăvindu-ne de blestemul cel dintâi prin naşterea ta, pururea binecuvântată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, glasul lui Gavriil cântăm ţie: Bucură-te pricinuitoarea mântuirii tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi-„rea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

In pământul celor blânzi tu te-ai sălăşluit Arhiereule, făcându-te blând întru nerăutate, şi te-ai unit cu cetele cele de sus, de tot înfrumuseţat cu dumnezeeştile străluciri, cu totul fiind cuprins de lumina bunătăţilor.

Slavă:

Priveşti Mitrofane dumnezeeştile străluciri ale îngerilor, ale patriarhilor, ale mucenicilor, ale apostolilor, rugând cu dânşii pre Iubitorul de oameni, să deà iertare greşelilor şi îndreptare vieţii, nouă celor ce te lăudăm Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca picătura cea cerească s'a pogorît ploaia în pântecele

tău Fecioară, și uscând pâraele înșelăciunii, a plouat prin tine nestricăciune oamenilor, și mântuire tuturor, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, spre „carele nu cutează a căutà cetele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oștile cerești, pre tine te fericim.

SVETILNA.

Podobie: Lumină neschimbată...

Primind în inima ta lumina cea cu trei lumini, fericite Mitrofane, te-ai arătat mare luminător Bisericii, luminând pre cei ce cu credință se închină unui Dumnezeu în Treime.

A Născătoarei:

Lăcaș luminii te-ai arătat, strălucitor de lumină, Născătoare de Dumnezeu, căci din pântecele tău a răsărit în lume lumina cea mai presus de ani, și a luminat pre toți cei ce cu dreaptă credință te laudă, Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNA

ÎN CINCI ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Doroteiu, episcopul Tirului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasului al 8-lea.**

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Arătatu-te-ai tablă dumnezeescului Duh, de Dumnezeu fericite Părinte, având scrise întru cunoștință dumnezeească, dogmele cele dumnezeești, cu a căror descoperire ai luminat, pre cei ce se primejduiau întru necunoștință. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, cere-ne nouă tuturor mare milă.

Cu dumnezeești curgerile sângiurilor, văpsindu-ți podoaba preoției, Dorotee, cu bucurie ai intrat acum în Biserica cea cerească, ca să te arăți Dumnezeului nostru, celui ce dă cununile nevoinței, rugându-l pre dânsul, ca să deà tuturor mare milă.

Viața ți-a fost întocmai cu a îngerilor, și mucenia ta prea strălucită, prin care te-ai învrednicit a dănțuì cu îngerii, întru bucurie, luminând pământul cu

minuni, și cu învățături dumnezeești, părinte Dorotee. Pentru aceasta prin rugăciunile tale cere, să se deà nouă tuturor mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Blândului tău învățător Hristos, urmând Ierarhe, nu ai deschis sfințita ta gură, împrotiva celor ce cumplit te munceau; ci arătat ca un fenix adevărat, întru adânci bătrânețe răbdând chinurile, înfocat de dumnezeeasca râvnă, întru acestea ți-ai dat sufletul tău; și zburând în sus spre Cer, ți-ai așezat lăcașul tău în preajma dumnezeescului scaun celui în chip de foc; o de câtă slavă nemuritoare te-ai învrednicit de trei ori Fericite! Ci cere rugămu-ne, sfințite mucenice Dorotee, celor ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, iertare de păcate și mare milă.

Și acum, a Praznicului

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Minte necurată și buze mincinoase și lucrurile întru tot spurcate având, ce voiu face? Cum voiu privì spre Judecătorul? Stăpână Fecioară roagă pre Fiul tău și Ziditorul și Domnul, ca întru pocăință să primească duhul meu ca un bun și milostiv.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi...

Junicea cea nespurcată, văzându-și vițelul spânzurat pre lemn de bună voia lui, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubitul meu Fiu! Ce răsplătire ți-a dat ție neamul jidovilor cel nemulțămitor? Vrând să mă facă fără de Fiu, de tine prea iubite.

STIHOAVNA Praznicului.

Sau din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre frumsețea ierarhilor, pre lauda sihastrilor, alăuta cea cu bun glas a sfintelor învățături, pre sfințitul mucenic Doroteiu, adunându-ne credincioșii, să-l lăudăm, zicând: Bucură-te cela ce te-ai făcut pre sine înfrumusețat lăcaș al înfeluritei înțelepciuni, prin care scriind sfințitele viețuiri ale sfinților bărbați, ca pre o comoară le-ai lăsat Bisericii. Bucură-te cela ce prin obiceiurile tale cele plăcute lui Dumnezeu, și prin sfințitele tale învățături ai mântuit turma ta din cumplita rea credință. Bucură-te cela ce întru bătrânețe prea adânci ai înfrumusețat podoaba preoției, cu curgerile mucenicescului tău sânge. Ci nu încetà rugând pre milostivul Dumnezeu pentru noi, prea sfințite.

Şi acum, a Praznicului.

Iară de este în post, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţei; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre Cruce spânzurat, ca o Maică plângând, a strigat: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimi de ocară?

Tropar, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor....

Slavă, Şi acum, a Praznicului,
Sau a Născătoarei:
Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8.

Iară de va fi în post, cântăm Canoanele Octoihului, şi al Sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cinstescu-te pre tine prea fericite Părinte ca pre un Dar al lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul său prin marea Roşie, cân-„tare de biruinţă, că s'a pro-„slăvit.

Adusu-te-ai pre sineţi lui Dumnezeu Dar curat, prin viaţă desăvârşită, şi prin cinstită mucenie, prea fericite Dorotee.

Storcându-ţi cugetul ca pre un strugur copt ai pus înaintea credincioşilor pahar de veselie al învăţăturilor, Părinte.

Slavă:

Cu curgerea prea înţeleptei limbei tale, ai încetat graiurile înşelăciunii, şi ai adăpat cugetele credincioşilor, părinte Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Plouă-mi mie Fecioară picătură de umilinţă, rogu-mă, să-mi spele spurcăciunea, ce este întru mine, ca să te slăvesc.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Cu fulgerile prea înţeleptei propoveduirii tale, ai gonit toată noaptea înşelăciunii, Părinte ierarhe.

Cu minuni şi cu sfinţite dogme ai întărit cugetele tuturor credincioşilor, ca un păstor prea sfinţit, înţelepte Ierarhe.

Slavă:

Unsu-te-a Domnul cu ungerea cea sfinţită, şi te-a pus păstor mai mare dumnezeeştei Bisericii lui, înţelepte Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti uşa luminii, luminează-mi toată inima mea cu lumina cea dumnezeească, gonind întunerecul păcatului.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi şi pre „tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucind totdeauna cu dogme dumnezeeşti, şi chinuindu-te, te-ai adus pre sineţi Dar sfinţit Impăratul celui nemuritor, Dorotee, şi acum locueşti întru cea de sus Mitropolie a celor întâi născuţi, veselindu-te pururea, Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Nu s'a osebit de firea cea dumnezeească, făcându-se trup în pântecele tău, ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naştere Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere, însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pre carele cu osârdie roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti, vrând să mântueşti pre om de ocara patimilor?

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta.

Defăimat-ai viforul nedumnezeirii, cel ce se înălţă, şi cu căldura dumnezeescului Duh ai păzit inimile nevătămate, cuvioase Dorotee.

Inaintea feţei tale fericite Dorotee, s'au sfărâmat munţii cei silnici ai dracilor, şi s'au topit trufiile oamenilor celor vrăjmaşi.

Slavă:

Fiind gonit din cetate în cetate, răbdai chinuindu-te. Pentru aceasta ai dobândit slava cea fericită, şi strălucirea mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă de supărări şi de viforul vieţii cel pierzător de suflet, ca cu credinţă să te fericesc, prea sfântă pruncă, Maică Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina feţei tale, „Hristoase, a strălucit de dimi-„neaţă lauda ta în inimile noastre.

Cu înţelepciune uitându-te către dumnezeeştile răsplătiri ai răbdat primejdiile, şi supărările cele mari, Ierarhe Dorotee.

Propoveduind dumnezeeasca Treime întru o unime, ai risipit trufia cea deşartă a nebuniei mulţimii dumnezeilor, părinte Dorotee.

Slavă:

Nevrând să te închini lucrurilor mâinilor celor fărădelege, ai răbdat supărări şi primejdii, şi dureri de bătăi, mucenice Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai răsărit soarelui, celui ce a strălucit mai 'nainte decât luceafărul, prin care cei din întunericul celor cumplite, au văzut lumină Fecioară prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Avut-ai inimă înfierbântată de suflările Duhului, carea risipeà şi topeà gerul vânturilor celor împrotivitoare, părinte Dorotee.

Fiindu-ţi sufletul luminat de dumnezeească cunoştinţă, ai arătat cu scrisori sfinţite vieţuirile sfinţilor, de Dumnezeu însuflate Părinte.

Slavă:

Glasul cuvintelor tale, şi puterea dogmelor celor veselitoare, au străbătut tot pământul, prin dumnezeescul Dar, prea fericite Dorotee.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă Fecioară pre Dumnezeu, cel ce l-ai născut făcându-se om, ca să mă mântuesc de foc şi de iad.

Irmosul: Irmoase

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu învăţături ortodoxe sfinţite Mucenice propoveduind, dar dumnezeesc sfânt pre tine însuţi te-ai adus Făcătorului, întâiu în pustnicie cu cuviinţă vieţuind, a doua cu mucenicia tare pătimind; şi dupre lege ai luat răsplătirea biruinţei dela Hristos Dumnezeu.

ICOS.

Pre povăţuitorul cel de Dum-

nezeu înțeleptit al sihastrilor, și pre Ierarhul cel de Dumnezeu însuflat al Tirului, pre strălucitul biruitor între mucenici, și scriitorul cel ales întru amândouă, toți să-l încununăm cu cântări de laude, pre Doroteiu cel ce îndumnezeit a înmulțit darurile lui Dumnezeu, și pururea le dăruește nouă celor ce le cerem, răsplătire pre acestea luându-le dela Hristos Dumnezeu.

Intru această lună în 5, zile, pomenirea Sfântului sfințitului mucenic Doroteiu, episcopul Tirului.

Stih: Doroteiu zice: De și sunt bătut,
Dar de patimile Hristosului meu foarte departe sunt.
Lui Doroteiu în a cincea zi,
Trupul de ranele bătăilor i se topi,

Acesta a fost pe vremea lui Lichinie. Iar în zilele lui Dioclițian și Maximian, pentru goana ce erà să fie, lăsându-și casa și nemernicind, se duse la Diospoli. Deci dacă muriră aceștia, el s'a dus la Tir și își îndreptà biserica, până în zilele călcătorului de lege Iulian. Deci atuncea iarăși s'a dus la Diospoli, însă nici acolo n'a putut să scape de închinătorii de idoli, pentrucă prinzându-se de către boerii lui Iulian și răbdând multe munci, aflându-se întru adânci bătrânețe, luă cununa muceniei, întru acele chinuri ce pătimeà, dându-și sufletul la Dumnezeu, findcă erà atuncea de o sută șapte ani. Și a lăsat multe scripturi bisericești și istorii elinești și latinești, căci el erà foarte știutor întru amândouă limbile, pentru multa sa nevoință, și iscusirea firei sale.

Intru această zi pomenirea celeia ce cu iubirea de oameni venise asupra noastră înfricoșatei groază și nevoie, în răpirea barbarilor, căci pre dreptate eram să fim robiți de dânșii, și să cădem în ucidere de sabie, însă Domnul cel îndurător și de oameni iubitor, pentru milostivirile milei sale, fără de toată nădejdea ne-a izbăvit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Marchian, Nicandru, Iperehie, Apolon, Leonid, Arie, Gheorghie, Selneniad, Irineu și Pamvon.

Stih: Nevoitorilor zece, carii prin foame și prin sete s'au topit,
Nesfârșite desfătări Dumnezeu le-a dăruit.

Aceștia pentru Hristos, și pentru credința cea întru dânsul, chinuiți fiind de ighemonul Eghipetului cu flămânzirea, cu setea și cu frigul, lupta muceniei au săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Hristofor cel din Roma, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Zicea Hristofor: Nu în zadar tăerea voi răbdà.
Știu că Hristos cu multe cununi mă va încununà.

Intru această zi, sfântul mucenic Conon cel din Roma, în Mare aruncat s'a săvârșit.

Stih: Afundându-se Conon în Mare, liman a nimerit,
Foarte bine de mâinile Domnului fiind povățuit.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Marcu cel ce în Hio s'a nevoit la anul o mie opt sute unul.

Stih: Și mare laudă Hio pre tine Marcu te are,
Carele prin sângele muceniei ai câștigat strălucită încununare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au prefăcut, strigând: „Bine ești „cuvântat Doamne Dumne- „zeule în veci.

Arătatu-te-ai stea mult luminoasă, părinte Dorotee, cu strălucirile nevoințelor tale lumi-

nând sufletele, celor ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Umblând pre căile cele drepte, te-ai abătut dela prăpastiile înșelătorului, și ai îndreptat către căile vieții, pre cei ce strigau: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cu ploile sângiurilor tale ai stins cuptorul înșelăciunii pururea pomenite, și către apa vieții te-ai sălășluit, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

De legăturile păcatului scapă ticălosul meu suflet, Născătoare de Dumnezeu și spre dragostea lui Dumnezeu arată-l desăvârșit, ca cu credință să te slăvesc, Născătoare de Dumnezeu în veci.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Pre șarpele, carele se trufește întru răutate, l-ai smerit Părinte, smerindu-te întru Domnul, și strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Intru prea adânci bătrânețe te-a sălășluit Ziditorul, ca să te odihnești la locurile cele neîmbătrânite, prea sfințite Părinte, podoaba mucenicilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Având viață întocmai cu a îngerilor, dimpreună cu îngerii stai acum înaintea scaunului Stăpânului, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Prea frumoasă te-ai arătat Fecioară, purtând în pântece pre Cuvântul cel prea frumos, căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum-„nezeu, în cuptor călcând vă-„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântați lucrurile Dom-„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei...

Ca un Ierarh prea ales, și împlinitor dumnezeeștilor porunci, ai îndreptat turma lui Hristos către Dumnezeeștile limanuri, păzindu-o pre dânsa nevătămată de vifore protivnice, Părinte înțelepte.

Ca un sfințit lucrător de cele sfinte, ca un mucenic viteaz, ca un făcător de minuni minunat,

ca un dumnezeesc scriitor de cuvinte, ca un stâlp al credinţei nemişcat, ai dobândit slava cea veşnică, Părinte Dorotee.

Cel ce dă daruri celor lipsiţi ca un Dumnezeu cu bunătate bogată, te-a dăruit pre tine Bisericii ca un Dar dumnezeesc, spre arătată mântuirea credincioşilor, Părinte Dorotee.

Slavă:

Pomenirea ta cea de Dumnezeu luminată, a răsărit în lume, luminând pre credincioşi cu razele darurilor, pre care mărind-o noi, arată-ne părtaşi strălucirii celei Dumnezeeşti, care este întru tine Părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce porţi în mâini pre Hristos, carele toate le poartă cu voia sa cea dumnezeească, roagă-l pre dânsul Preacurată totdeauna, ca să îndrepteze ridicările mâinilor noastre, ca tămâia înaintea lui, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc şi prin rug, spre mân- „tuirea noastră a credincioşilor, „cu cântări neîncetat o slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Dar lui Dumnezeu bine primit te-ai adus Domnului tău, pre carele roagă-l neîncetat, ca să ierte păcatele noastre celor ce săvârşim pomenirea ta, Dorotee, prea înţelepte ierarhe, şi arată-ne, părtaşi strălucirii tale, a fi împreună cu tine, şi cu toţi credincioşii robii lui Hristos.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 6 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Visarion făcătorul de minuni, şi prea cuviosul Ilarion cel nou, egumenul Mânăstirii Dalmaţiei.

VEZI: La tipic se prăznuesc amândoi sfinţii, cu slujbe deosebite. Iară în izvodul cel îndreptat de prea sfinţitul episcop al Argeşului, numai sfântul Ilarion, are slujbă.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn...

Viaţă neîntinată, răbdare şi blândeţe, şi dragoste curată, şi înfrânare fără măsură, stare de toată noaptea, umilinţă dumnezeească, credinţă, nădejde adevărată cu milostivire agonisind, fericite părinte Ilarioane, ai vieţuit ca un înger pre pământ cu trupul, rugătorule pentru sufletele noastre.

Inger pământesc, și om ceresc ai fost Cuvioase, izvor de umilință, pârîu de milostivire, noian de minuni, chezaș al păcătoșilor, maslin al lui Dumnezeu cu adevărat prea roditor, carele cu untuldelemn al ostenelelor tale, netezești fețele celor ce cu credință te laudă pre tine, fericite Ilarioane.

De dumnezeești însuflări luminându-ți-se cugetul, s'a făcut mai pre sus de patimile trupești, care purtà chipuri neamestecate cu cele de jos, și însemnà în sineși frumusețea cea dumnezeească, cunoscându-se cu totul prea luminos cu lucrarea Duhului, Ilarioane părintele nostru, podoaba sihastrilor.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului, te rog, ca pre una ce ești mult lăudată, curățește-mi mintea mea cea cu totul întinată de toate păcatele, și mă fă veselă sălășluire Treimii celei prea îndumnezeite, ca mântuindu-mă, să slăvesc puterea ta și mila cea nemăsurată, eu sluga ta cea netrebnică.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine iubitorule de oameni, ceea ce te-a născut, înălțându-te pre Cruce, strigând, ziceà: Acestea ți-au răsplătit ție Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe? Ci mă rog, nu mă lăsà pre mine singură în lume, ci grăbește, de înviază, ca să scoli dimpreună pre strămoși.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă, Și acum, a Praznicului.

De va fi în post a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, și al Sfântului, pe 4.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetu- „lui scăpând Israiliteanul, „striga: Mântuitorului și Dum- „nezeului nostru să-i cântăm.

Ca unul ce din posomorîrea celor materialnice ai alergat la lumina cea fără materie și înțelegătoare, prin rugăciunile tale cele către Domnul, luminează-mă pre mine, cuvioase Ilarioane.

Din pruncie sugând bunătatea, prin ostenelele înfrânării, și

prin sudori sihăstreşti, ai ajuns la treaptă bărbătească, şi la măsură de vârstă duhovnicească a lui Hristos.

Slavă:

Trecând noianul patimilor, şi scăpând de întreitele valuri ale dracilor, ai sosit neudat la limanul nepătimirii, Părinte cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca una ce singură eşti mai aleasă decât toată zidirea, în vremile cele de pre urmă fără de tată ai născut Dumnezeu şi om, pre cuvântul, pre cela ce din Tatăl este fără de mumă, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Cu jeratecul sihăstriei ai ars mărăcinii patimilor, şi ai încălzit cugetele credincioşilor, mărite.

Cu înfrânarea ca cu o armă într'armându-te şi cu rugăciunea ca cu o platoşă, ai biruit cetele vrăjmaşilor celor nevăzuţi, Cuvioase.

Slavă:

Cu dragostea fecioriei îndestulându-te, ai isprăvit şi bunătăţile cele către Stăpânul, cuvioase Ilarioane.

Şi acum, a Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor prin rugăciunile tale Preacurată, gonind toate năpădirile primejdiilor celor cumplite.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce a-
„leargă la tine Doamne, tu eşti
„lumina celor întunecaţi, şi pre
„tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: De grab ne întâmpină:

Făcându-te cu adevărat prea ales lucrător de cele sfinte ale lui Hristos, prea sfinţite, lui Dumnezeu ţi-ai dat viaţa ta prea fericite. Pentru aceasta după multe sudori şi osteneli, bucurându-te te-ai mutat la locaşurile cele fără materie. Şi acum ne izvorăşti nouă râuri de tămăduiri.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Innoit-ai Preacurată cu dumnezeească naşterea ta fiinţa cea muritoare şi stricată prin patimile pământenilor; şi ai ridicat pre toţi din moarte la viaţa nestricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie toţi te fericim, Fecioară prea slăvită, precum mai 'nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Inălţându-te pre Cruce, pre

cei ce odinioară erau căzuţi i-ai înălţat, iară pre mine prin înălţarea ta m'ai întristat, o lumina ochilor mei! Primeşte Fiule patima pentru noi de voia ta; sufere Crucea, şi cuele, şi buretele şi suliţa! Prin care ne-ai dat nouă Darul nepătimirii.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am pro„slăvit Dumnezeirea ta.

Fiind sădit pe lângă apele înfrânării, te-ai arătat viţă prea odrăslitoare, care odrăsleşti strugurii bunei credinţe, fericite Părinte.

Făcându-te cu totul dumnezeesc şi purtător de Duh, cu totul te-ai cunoscut lui Dumnezeu, Ilarioane prea fericite. Pentru aceasta împreună cu îngerii dănţueşti pururea.

Slavă:

Pe piatra credinţei ai întărit paşii inimii tale, şi ai rămas nemişcat, nespăimântându-te de năpădirile dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o mai aleasă de cât Heruvimii şi de cât Serafimii, te lăudăm pre tine Preacurată, căci ai ţinut în braţele tale cu trup pre Dumnezeul nostru, de carele se cutremură toate.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: Mântueşte-ne pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim.

Păzit-ai ochiul inimii nevinovat, şi ne adormit întru dumnezeeştile porunci, pururea pomenite Cuvioase.

Prin faptă sihăstrească ai alergat la muntele bunătăţilor, spre suirea privirii, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Risipindu-ţi milostenia la săraci, din inimă Ilarioane, ai primit bogăţie cerească, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei.

Domnul legii te-a arătat pre tine Născătoare de Dumnezeu, sicriu Cuvântului, întru carele netâlcuit s'a sălăşluit.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Pre Goliat cel înţelegător cel ce se înălţă întru răutate, l-ai împrăştiat prin credinţă, cu împleticirea ta cea fără de armă, şi smulgând armele înfrângerii lui, l-ai tăiat,

ca pre unul ce fără de măsură se lăudà.

Râvnit-ai întru bunătate pre marele Ilarion, şi duhovniceşte urmând urmelor lui, te-ai arătat începător înfrânării, şi pildă turmei, Cuvioase.

Slavă:

Prin sudorile sihăstriei, de tot ai stins jeratecul săgeţilor vrăjmaşului, şi aprinzând focul credinţei, ai ars trufiile necredinţei eresurilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat ai zămislit în pântecele tău pre dumnezeescul Cuvânt, şi l-ai născut pre dânsul mai pre sus de fire, Preacurată, pre carele prin rugăciunile tale îmblânzeşte-l, pentru cei ce te laudă pre tine, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a-„dâncul răutăţilor, rogu-mă; „căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul 1

Podobie: Mormântul tău...

Cu focul împărtăşindu-te, nici cum nu te-ai ars Ilarioane înţelepte, nevoitorule cel cu minte vitează, că rouă de la Dumnezeu ai câştigat, carea te-a răcorit. Pentru aceasta ai suferit lupte mai pre sus de fire, bucurându-te cu cuvioşii, de Dumnezeu înţelepţite, cu carii pomeneşte-ne pre noi.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ilarion cel nou, egumenul mânăstirii Dalmatiei.

Stih: Ilarioane tu cu sufletul blând fiind,
Ai fost şi cu trupul şi cu inima prea blând.
Sufletul cel curat al lui Ilarion în a şasea zi,
In cerescul lăcaş se sălăşlui.

Fericitul acesta Ilarion erà pre vremea împăratului Nichifor Patriciul, şi a a lui Stavrachie, şi a lui Mihail Rangavea, şi a lui Leon Armeanul iconomahul, şi a lui Mihail Travlul, şi a lui Teofil iconomahul, la anii opt sute doi, trăgându-se cu neamul din Capadochia, care se zicеà şi Caramania, având tată cu numele Petru, iară maică Teodosia. Deci tatăl său erà cunoscut împăratului, fiindcă el da pâine la masa împărătească. Deci după ce s'a născut Cuviosul şi s'a înţărcat de către dânşii, s'a dat la şcoală ca să înveţe cu osârdie sfintele Scripturi. Iar când s'a făcut de douăzeci de ani, evangheliceşte a lăsat pre tată, pre maică, casa, bogăţia şi pre toată lumea, şi s'a făcut monah în mânăstirea ce se numeà a Xirochipiului, ce se aflà în Constantinopol, apoi s'a dus de acolo, şi a mers în mânăstirea ce se numeà a lui Dalmat, şi acolo a luat marea şi îngereasca shimă, adică s'a făcut schimnic. Deci, având pururea pomenitul ascultare, smerenie şi linişte, a slujit în grădina mânăstirii zece ani, apoi după ce şi-a curăţit sufletul de toată patima, şi l-a strălucit cu bunătăţile ca soarele, atunci prin Darul cel dumnezeesc s'a făcut făcător de minuni, căci a izgonit dintr'un tânăr un duh necurat ce îl bântuià; pentru aceasta şi

egumenul mânăstirii l-a făcut pre el preot și fără a voì el. Iară după ce s'a săvârșit egumenul acela după trecerea a câțiva ani, s'a dus Sfântul din mânăstire și a trecut la locul cel numit Opsichiul, și de acolo s'a dus în mânăstirea Cataronilor. Deci de aceasta înștiințându-se monahii mânăstirei sale, au vestit de aceasta sfântului Nichifor ce erà atunci patriarh, iară patriarhul iarăși a vestit împăratului Nichifor Patrichie, îndemnându l ca să trimită și să aducă înapoi pre cuviosul. Pentru aceasta ascultând cuviosul de îndemnările împăratului și ale patriarhului, s'a întors înapoi, și s'a făcut egumen și arhimandrit, după cum erà acolo așa obiceiul a se face, hotărându-se de sinod. Deci a petrecut cuviosul opt ani, păstorind turma lui Hristos. Iară când s'a făcut împărat Leon Armeanul la anii opt sute treisprezece, și a lepădat închinăciunea sfintelor icoane, atunci și cuviosul acesta Ilarion s'a dus la împăratul, și silindu-se de către acela cu oarecari momeli și îngroziri, ca să nu se închine sfintelor icoane, însă Sfântul l-a mustrat pre el, și fără de Dumnezeu și nou Iulian paravat l-a numit pre el.

Pentru aceasta din cuvintele acestea s'a mâniat împăratul, și după ce atunci fiind de față l-a îngrozit pre el, cum că are să-i deà munci multe și nesuferite, l-a băgat în temniță. Deci după oarecare vreme iarăși a adus pre Sfântul înaintea sa, și i-a zis aceleași cuvinte, ce-i zisese și întâi. Apoi l-a dat pre el patriarhului celui de un cuget cu el, adică lui Teodot Melssino, carele și Casiter se numeà, pentru ca să-l înduplece pre el, și fiindcă nu a ascultat Cuviosul, pentru aceasta l-a închis într'o temniță întunecoasă, și multe zile acolo l-a ticăloșit. Căci a poruncit ca să nu-i deà nici pâine, nici apă, nici alt ceva spre hrană. Deci de aceasta înștiințându-se monahii și ucenicii lui, au mers la împăratul, zicând: Dă-ne pre păstorul nostru, o împărate, și după puțin îl vom plecà să săvârșască voia ta. Iară împăratul, înșelându-se de îndemnarea aceasta, le-a dat lor degrab pre Sfântul. Deci Sfântul petreceà în monastirea sa, luând puțină întărire din slăbirea și ticăloșia cea mai din'nainte, scăpându-se de foametea ce pătimise în temniță. Pentru aceasta împăratul văzând că monahii nu au gând să-și plinească făgăduința lor, ci numai l-au batjocorit, pre monahi adică i-a pedepsit, iară pre Sfântul l-a băgat iarăși în temniță. După aceea l-a trimis la mânăstirea ce se numește a lui Foneu, care se află la marginea cetății, și acolo l-a închis în temniță șase luni spre a se ticăloși mai mult, pentrucă egumenul mânăstirii aceleia, erà om aspru, sălbatec și nemilos.

După aceea împăratul iarăși a adus în palat pre Sfântul, și cu îmbunări cercà ca să-l înșale și fiindcă nu a ascultat, a poruncit să-l închiză pre Cuviosul în mânăstirea ce se numeà a lui Cuclovie. Apoi după ce a trecut doi ani și șase luni, a scos pre Sfântul de acolo, și l-a închis în temnița ce se numeà a Numerilor. După aceea l-a bătut cumplit, și de acolo l-a izgonit la cetatea ce se numește Protilion. Iară după ce Leon Armeanul s'a omorât cu sabia, în însuși biserica aceea în carea întâiași dată a ocărît și a aruncat la pământ icoana lui Hristos; după ce, zic, Leon rău și-a lepădat sufletul său, și a împărățit Mihail Travlul la anii opt sute douăzeci, atunci și Sfântul acesta s'a slobozit din temniță și s'a găzduit de către oare carea femeie creștină, în singură casa ei, carea i-a slujit șapte ani. Deci împărățind fiul lui Travlu, adică Teofil luptătorul de icoane la anii opt sute douăzeci și nouă, a adunat înrăutățitul pre toți cei ce se făcuseră mai 'nainte mărturisitori pentru sfintele icoane, și i-a zăvorît în temniță. Atunci dar și fericitul acesta Ilarion s'a cercetat, de voește a se supune împărăteștei porunci. Iară fiindcă Sfântul a mustrat pre Teofil, ca pre un fără de Dumnezeu și un înșelător, pentru aceasta a priimit o sută șaptesprece toege pre spate, și după aceea s'a izgonit la ostrovul Afusia, carele este aproape de ostrovul Alona, ce se află sub arhiepiscopul Priconisului. Deci acolo Sfântul săpând într'o piatră și-a făcut o chiliuță mică și îngustă, și prin rugăciunea sa a scos și apă, pentru aceasta a petrecut acolo opt ani. Iară după ce s'a săvârșit Teofil, Teo-

dora soţia lui a adunat în Constantinopol pre toţi mărturisitorii şi cuvioşii părinţi, ce se aflau în izgoniri, şi după ce a întărit şi a aşezat ortodoxia, prin înnălţarea şi închinarea sfintelor icoane, atuncea şi cuviosului acestuia Ilarion, dându-i-se voie slobodă din izgonire, şi-a luat iarăşi mânăstirea, sa, strălucind o cu minunile. Deci trei ani mai trăind după aceasta, şi cu plăcere de Dumnezeu îndreptând pre ucenicii săi, s'a mutat către Domnul, fiind de şaptezeci de ani.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Atal făcătorul de minuni.

Stih: Nu este lucru strein, dacă Atal făceà minuni încă vieţuind,
Căci în urmă singură ţărâna lui minuni este făcând.

Acest prea cuvios Atal lepădându-se de lume, şi făcându-se călugăr, a arătat toată nevoinţa, petrecând cu post şi cu priveghiere, şi cu toată altă patima rea. Că a doua zi şi a treia zi, de multe ori şi a cincea zi gustà mâncare şi nici odinioară n'a dormit culcat, sau într'alt chip cu deadinsul, ci şezând, şi stând, mângâià firea. Pentru acestea dară a luat multă folosinţă de la Dumnezeu, şi s'a îmbogăţit cu izvoare de multe minuni, căci nu arătà numai spre sufletele cele cuvântătoare milă, ci şi spre cele necuvântătoare şi neînsufleţite şi nesimţitoare. Şi cerând dela cei ce erau lângă dânsul iertăciune, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintelor celor cinci fecioare cu soţiile lor.

Stih: Pre înţeleptele cinci fecioare a zis dumnezeescule Cuvinte,
Aceste cinci tinerele arătându-ţi-se mai 'nainte.

Intru această zi, sfântul mucenic Ghelasie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Râzi râsul cel fericit Fericite,
Táindu-ţi-se capul, o Ghelasie cugetătorule drepte.

Intru această zi, cuviosul Anuv purtătorul de semne, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Dar făcător de semne Anuv şi după moarte,
Vieţuitorilor ca şi când ar fi viu până acum le scoate.

Intru această zi, cuviosul Fotas cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Fotas cel mare luminile bunătăţilor,
Il vestesc, că şi mort le străluceşte tuturor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din „Iudeia în Vavilon oarecând, cu credinţa Treimii, „văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Hrănit-ai Părinte turma ta, la verdeaţa împărăţiei celei de sus, şi cu toiagul dogmelor gonind fiarele eresurilor, cântai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Intinzându-ţi lumina minunilor, risipeşti negura bolnavilor, şi le dai razele virtuţii, şi ziua bunei sănătăţi, carii strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Fiind îmbrăcat cu podoabă vrednică a chemătorului, ai intrat la ospăţul Mirelui cel de sus, al Impăratului Hristos; pentru aceea te-ai şi pus la masă, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire şi de cuvânt ai purtat în pântece pre

Stăpânul tuturor, și ai hrănit din țițele tale, pe cel ce la vreme bună gătește masă tuturor; pre carele roagă-l neîncetat pentru noi, prea curată Fecioară.

Peasna 8-a Irmos:

De șapte ori muncitorii..

Cu curgerile lacrimilor ai înnecat săltările patimilor, și cugetele cele neînfrânate, și te-ai făcut noian îndelungei răbdări, Cuvioase, ducând către liniștit liman, pre cei ce strigă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Având învățăturile tale cele din sihăstrie ca un tare diamant, Ilarioane cuvioase, ne ascuțim inimile, și biruim taberile patimilor, ca pre niște neamuri streine, și cu credință strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dat-ai bună pătimirea trupului la trudirile supunerii prin înfrânare, Cuvioase. Umplut-ai lucrarea cea sufletească de Duhul, și ai ajuns către cărările nepătimirii, strigând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Toți cei ce pătimim întru răutate cu cumplite păcate, și cu supărări și cu nevoi, scăpăm sub acoperemântul sfintelor tale aripi Stăpână; căci avându-te pre tine părtinitoare, strigăm: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun-
„citorul Haldeilor l-a ars nebu-
„nește, cinstitorilor de Dumne-
„zeu. Iară văzându-i pre aceștia
„cu putere mai bună mântuiți,
„făcătorului și mântuitorului a
„strigat: Tineri bine îl cuvân-
„tați, preoți lăudați-l, popoare
„prea înălțați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Arătatu-te-a Hristos pre tine Fericite, izvor minunilor, care curățește spurcăciunea sufletelor cea cu dureri, și durerile trupurilor prea lesne le înneacă, mărite. Pentru aceasta toți te numim pre tine și rîu de curățenii sufletești, prea fericite.

Duhovnicește ai odrăslit ca finicul în casa Domnului, pururea pomenite, rodind ostenelele înfrânării ca o dulceață, cu care prin cuvântare ai îndulcit inimile turmei tale Părinte.

Pentru aceasta prin rugăciunile tale, învredniceşte-o pre dânsa şi cununilor slavei celei cereşti.

Slavă:

Sihăstreşte ai săvârşit călătoria, şi credinţa o ai păzit, cugetătorule de Dumnezeu, şi ţi s'a împletit ţie acum cunună îndoită cu adevărat, care o vei luà dupre lege dela Dumnezeu, la cercetarea faptelor, şi la moştenirea cea de sus te vei desfătà, împreună cu cetele îngerilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem armă întru primejdii, şi la supărări, liman şi zid întru scârbe, şi pavăză înţelegătoare întru războaie, şi mare îmblânzire la năpădirile cele cumplite ale greşelilor. Pentru aceasta dupre datorie ca pre o Născătoare de Dumnezeu te cinstim, şi slăvim naşterea ta.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât Cerurile. „Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 7 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Teodot al Anghirei.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasului 1-iu.**

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu inimă veselă, şi cu gând întărit, cu adevărat de voia ta ai mers Mucenice către chinuri, neîngrozindu-te de durerile muncilor nici de moartea cea silnică. Pentru aceasta chinuindu-te dupre lege, luminat te-ai încununat Teodote.

Cu sfâşierile trupului tău Fericite, desăvârşit ai rănit pre vrăjmaşi, şi ai pătruns inimile lor cu înfruntări; iară cu pâraele sângiurilor tale celor vărsate, de tot ai uscat revărsările nedumnezeirii, prea fericite.

Arzându-te cu făclii, şi sfărâmându-ţi-se spinarea de bătăi, Mucenice, tare ai răbdat, strigând: Nici cum nimica nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos, nici moartea, nici viaţa nici tot felul de altă muncă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului Sau a Născătoarei.

Insăşi Podobia.

Ceea ce eşti bucuria cetelor

cerești, și pre pământ oamenilor tare folositoare, Prea curată Fecioară, mântuește-ne pre noi, cei ce scăpăm la tine; că întru tine nădăjdile după Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ne-am pus.

A Crucii, a Născătoarei:
Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, văzând-o Fecioara, tânguindu-se, strigà către tine: Fiul meu prea dulce cum pătimești fără dreptate? Și cum spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat tot pământul pe ape? Mă rog nu mă lăsà pre mine Maica și slujnica ta singură, dătătorule de bine mult milostive.

Tropar, glasul al 4-lea.
Și părtaș obiceiurilor...
Caută la sfârșitul cărții.
Slavă, Și acum, al Praznicului.
Sau al Născătoarei...

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Al lui Dumnezeu dare dupre cuviință ești Fericite.

Facerea lui Iosif.
Peasna I, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzân„du-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biru„ință să-i cântăm.

Soarele cel înțelegător, avându-te pre tine la înălțimea Bisericii sale, stea luminată de Dumnezeu, tot pământul l-a luminat, cu strălucirile chinurilor tale Fericite.

Din vârsta tinerețelor fiind dat lui Dumnezeu Teodote, arătat ți-ai luminat sufletul cu bunătăți date de Dumnezeu, și ai împodobit lumea cu cinstitele tale chinuri.

Slavă:

Vestitul mucenic văzând mrejile înșelăciunii întinse pre pământ, umblà pretutindenea, întărind prin Dar și cu învățături sufletele credincioșilor.

Și acum, a Născătoarei:

Din prisosul milostivirii plecând cerurile, s'a pogorît Fiul lui Dumnezeu, și s'a întrupat din tine Preacurată, ca să mântuiască pre oameni de înșelăciunea șarpelui.

Peasna 3, Irmos:
Nu este Sfânt...

Cu ochii cugetului plecându-te cu totul către Dumnezeu, Mucenice pururea pomenite, nu simțeai de bătăile trupului, fiind încunjurat de toate părțile cu munci.

Fiind întărit pre piatra cea întărită a credinței lui Hristos, nici cum nu te-ai mișcat de năpădirile durerilor, nici de amăgirile celor fărădelege, mărite mucenice Teodote.

Slavă:

Tiranul cel gonaciu zdrobià trupul tău Mucenice cu chinurile cele multe, dar nu a putut nici cum să-ți slăbească tăria sufletului tău, fiind întărită de dragostea Mântuitorului, Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceata grăitorilor de Dumnezeu prooroci, văzând de departe adâncimea tainei tale, Mireasă a lui Dumnezeu, cu multe feluri de glasuri te propovedueşte pre tine Maica lui Dumnezeu, prea curată.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioşilor tăi Bunele, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Arătatu-te-ai cu adevărat stea mult luminoasă, luminând zidirea cu luminile minunilor şi ale sfințitelor chinuri, fericite Teodote. Pentru aceasta astăzi prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină, slăvind pre Hristos cu umilința inimii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Maică a lui Dumnezeu te ştim toți pre tine, ceea ce te-ai arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am câştigat întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, striga: Fiul meu, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înțeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate?

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea „Dumnezeu şi Domnul cin„stita Biserică cu Dumne„zeească cuviință cântă stri„gând, din cuget curat, întru „Domnul prăznuind.

Cu înțelepciunea cuvintelor şi cu darul lucrurilor tale, arătat ai ruşinat pre părtinitorul întu-

nerecului, și nevoindu-te, prea lăudate, ai ridicat semne de biruință împrotiva lui, Teodote.

Cu focul chinuirilor tale, arătat ai ars înșelăciunea mulțimii dumnezeilor, și aprinzându-te ca o făclie de taină, în sfântul Duh, ai luminat lumea cea de sub soare, Mucenice.

Slavă:

Strujidu-ți-se coastele, și fiind înconjurat cu adevărat pretutindenea cu dureri cumplite, cu bună tărie ți-ai arătat cugetul nestrămutat prin credință, mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Păzindu-te Ziditorul Fecioară nestricată după naștere, ca și mai înainte de naștere, s'a sălășluit în pântecele tău; și ca un milostiv a înnoit pre cei stricați de înșelăciune.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog luminea-„ză-le, ca să te vază Cuvinte al „lui Dumnezeu, pre tine ade-„văratul Dumnezeu, pre cela „ce chemi din negura greșelilor.

Prin răbdarea ta Mucenice înțelepte, arătat ai suferit năvălirile călcătorilor de lege, și durerile muncilor, și arderile, îngrădit fiind cu dumnezeeasca întrarmare.

Propovăduind cuvântul ortodoxiei, te-ai apucat de călătoriile cele îndelungate, Mucenice cugetătorule de Dumnezeu, și ai întors către lumină pre cei rătăciți, lăsând întunerecul deșertăciunii.

Slavă:

Spânzurându-te pre lemn ca un miel, ai suferit șuvițările unghiilor de fier, ca și cum ai fi fost fără de trup, dezbrăcându-te de grăsimea omorârii, prea fericite Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai prea curată Fecioară pre Cuvântul Tatălui cel adevărat, întrupându-se din cinstite sângiurile tale, în două firi desăvârșit, și într'un Ipostas, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6 Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Cu cuvintele tale cele sfințite, ai îndemnat pre femei cinstite către nevoințe, Mucenice, și surpând pe vrăjmașul cu lupte bărbătești, și-a împletit cununile nestricăciunii.

Ingrădindu-ți sufletul cu pu-

terea Duhului, ai surpat duhurile viclenirii, prin răbdarea chinurilor, și ai priimit dela Dumnezeu diadema biruinței, vrednicule de laudă.

Slavă:

Cu pâraele sângiurilor tale ai stins focul idolilor, Mucenice al lui Hristos, și cu roua ostenelilor tale, ai răcorit sufletele credincioșilor, izbăvindu-le din văpaia înșelăciunii.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce este cu adevărat mai pre sus de toată zidirea cea nevăzută și cea văzută, a intrat în pântecele tău cu adevărat, și s'a făcut trup, din nou zidind pre oameni, ceea ce ești pururea Fecioară.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea mult milostive.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Arătatu-te-ai stea luminoasă, în lume, carea ai vestit pre Soarele Hristos prin strălucirile tale, purtătorule de chinuri sfințite mucenice Teodote. Pentru aceasta roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toți.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Teodot, episcopul Anghirei.

Stih: Mâna, (pre carea mâna lui Dumnezeu usuci-o) cu sabia a lovit.
Și pre Teodot dat lui Dumnezeu l-a uneltit.

Acesta erà din Anghira Galatei, și a fost clevetit către ighemonul Teotechi, cum că a scos trupurile sfintelor fecioare cele aruncate în iazer, și le-a îngropat, pentru care pricină, zic, s'a adus către dânsul; și fiindcă a zis cu îndrăzneală, cum că deși este prost și smerit, însă pentru credința și mărturisirea lui Hristos, este mai presus și mai puternic decât împărații lumii. Pentru aceasta dar l-a bătut cumplit apoi l-a spâzurat sus pe un lemn, și la strujit pre coaste; și în sfârșit i-a tăiat capul și așà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Zinaidei făcătoarei de minuni, și a sfintelor femei Esia și Sosana, ucenițele lui Pangratie episcopul Tavromeniei, și se săvârșește pomenirea lor în sfânta lor mărturisire, întru ale lui Vasilisc.

Stih: Intrat-au amândouă tinerele fecioare.
Ca în cămară de fecioare în înflăcărata focului învăpăeare.

Intru această zi sfântul mucenic Licarion prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Fără de glas Licarion spre sabie a alergat.

Inaintea celui ce, ca unui miel capul i-a tăiat.

Acesta erà din Eghipet, din cetatea Ermù, și pentru credința în Hristos, fiind adus la cercetare înaintea ighemonului, l-a silit ca să se lepede de Hristos, și neplecându-se, fu pus la o închisoare întunecoasă și cu rău miros. Iară după câteva zile fiind scos, a fost bătut cu toege de fier, și pironit pre Cruce și în părți zdrumicat. De acolo iarăși fiind scos a fost strujit și bătut și ars pre coaste, și pre piept cu toege de fier înfocate, apoi a fost aruncat într'un cuptor ars cu foc, întru carele petrecând trei zile a eșit nevătămat. După aceasta a fost silit să beà ierburi otrăvitoare, care după ce

le-a băut rămâind nelucrătoare, a tras la credinţa lui Hristos pre cel ce l-a adăpat pre el cu acestea, căruia i s'a tăeat şi capul. Iară sfântului i s'a scos vinele şi a fost băgat într'o căldare clocotită şi i s'a jupuit pielea capului. Şi aşa şi-a primit moartea prin sabie.

• Intru această zi, sfinţii mucenici Tarasie şi Ioan de sabie s'au săvârşit.

Stih: Pre Ioan împreună cu Tarasie l-a tăiat.
Cari de tăetoarea sabie nu s'au turburat.

• Intru această zi, prea cuviosul Ştefan cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lucrătoare mâna bunătăţilor ţie să împletească,
Cunună potrivită cu numirea care Ştefan poartă.

• Intru această zi, prea cuviosul Antim, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Având Antim înflorirea de viaţă înbunătăţită,
Mai înainte de sfârşit roadă de bunătăţi arată.

• Intru această zi, sfânta Sevastiani, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Sevastianiei, precum cele întâiu ale vieţuirii,
Cinstite sunt tuturor, şi celelalte ale vieţuirii.

• Intru această zi, sfânta muceniţă Potamiani în cazan cu smoală s'a săvârşit,

Stih: Nici o laudă pre Potamiani o va îndestula,
Măcar deşi curgerii râului s'ar asemănà.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri; iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu focul ostenelelor tale de Dumnezeu fericite, ai stins focul idolilor, iară cu pâraele sângiurilor, ai înnecat pre vrăjmaşii cei fără de trup, Teodote strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca o tămâe cu bun miros te-ai adus puitorului tău de nevoinţă, înţelepte, prin Darul cel Dumnezeesc surpând înşelăciunea cea cu miros rău, pentru aceea cânţi cu bucurie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Datu-te-ai povară sfântă la Fronton, purtătorule de Dumnezeu, păzind cuvintele tale, spre ridicare de biserică sfântă spre curăţia tuturor bine credincioşilor, şi spre câştigarea sufletelor, mucenice Teodote.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Maică Fecioară pre Cuvântul purtător de un Ipostas, arătat având două voiri, şi două osebiri ale lui fireşti. Căci cel ce s'a întrupat pentru noi, este Dumnezeu şi om.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Arătatu-te-ai stîlp nemişcat, turn neclătit, zid nesurpat, temeiul credinţei, dare dumnezeească, ajutor bunei credinţe, surpător înşelăciunii purtătorule de chinuri.

Cu ocârmuirea dumnezeescului Dar, înțelepte, ai trecut noeanul cel mare al chinurilor, și cu veselie ai ajuns la limanurile cele line, ale împărăției celei de sus, mărite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Umbletele și cărările tale mucenice s'au îndreptat către Hristos Dumnezeul tuturor și Domnul. Intru ale căruia mâini ți-ai dat sufletul tău, purtătorule de chinuri Teodote, de trei ori fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Limba ritoricească nu poate să spue adâncimea cea negrăită a tainei tale, căci ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu mai presus de cuvânt prea curată Fecioară, spre mântuirea tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorît, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars, că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea. „Pre tine te prea înălțăm întru „toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Ca să dobândești slava cea de acolo, purtătorule de chinuri, cu bucurie ai defăimat slava cea văzută, și cu dumnezeească însuflare ai alergat către chinuri, neînfricoșându-te de multe feluri de munci, și de moartea cea amară. Pentru aceea nevoindu-te, te-ai încununat împreună cu mucenicii.

Arătatu-te-ai mucenice casă curată Treimii, prea fericite, împodobită cu zidirea faptelor celor dumnezeești, și cu luminile chinuirilor celor luminoase, care cu dumnezeeasca putere, arătat ai stricat capiștile dracilor și idolii, înțelepte Teodote.

Arătatu-te-ai munte picând dulceață dumnezeească, izvor minunilor, și noian dumnezeeștilor daruri, rîu limpede al Duhului, carele adapă suflete, și înneacă patimi, și pricinuește veselie tuturor, celor ce te laudă pre tine mucenice mărite.

Slavă:

Mucenice Teodote, sfântă și purtătoare de lumină, pomenirea ta nouă ne-a sosit, luminând pururea sufletele cele împâclate, pre care săvârșind-o, te rugăm, caută prea fericite cercetându-ne, și de toată nevoia ce vine asupra noastră ne mântuește.

Și acum, a Născătoarei.

Prin glasul îngerului ai născut pre Cuvântul, carele a luat

trup cu minte, și cu suflet, din prea curate sângiurile tale prea sfântă Fecioară, și a surpat pre vrăjmașii cei fără de trup, și ne-a mântuit pre noi pre toți, carii te mărturisim pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a că-„utà cetele îngerești. Iar prin „tine Preacurată, s'a arătat oa-„menilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oștile ce-„rești, pre tine te fericim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 8 ZILE.

Aducerea moaștelor sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale Praznicului 3 și ale Sfântului 3, iară de va fi în postul Apostolilor, cântăm numai Stihirile Sfântului, făcându-le pe 6, glas 4.**

Podobie: Ca pre un viteaz.

Pătimilor viteaz, ostaș nebiruit, întru Duhul sfânt te-ai arătat, surpând pre luptătorul cu înțelepciunea cuvintelor tale, și cu arătările cele răbdătoare ale faptelor tale, înțelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruință, și cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mare mucenice Teodore.

Și pre Cruce ridicat fiind, și carnea strujindu-ți-se, și cu săgeți ascuțite fiind rănit, și pre lemn întins, și cu sabia tăiat, și cu toate măestriile de muncă fiind încunjurat, nevătămat și nebiruit te-ai arătat, cu puterea celui ce s'a răstignit pe Cruce, lauda mucenicilor Teodore.

Dumnezeesc stîlp bunei credințe te-ai făcut prea fericite, de capiștile celor rău credincioși scârbindu-te, și jertfă cu totul desăvârșit, și junghiere bine primită aducându-te curat, celui ce s'a junghiat pentru tine, și a mărit sfântă pomenirea ta, și te-a dăruit pre tine, vistierie de minuni celor din lume, Teodore.

Slavă, glasul al 8-lea.

Vitejască adunare strângând, împrotiva înșelăciunii bărbătește ai stătut Teodore. Cu limba ta cea cu foc grăitoare, ai rușinat neomenia lui Lichinie. Pentru aceasta și cu îngerii dănțuind fericite, roagă pre Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă milostiv, în ziua judecății.

Şi acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

STIHOAVNA Praznicului.
Sau a Sfântului.
Stihirile, glasul al 5-lea.
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului cu arma bunei credinţe, întărirea credincioşilor carele prin multe munci ai câştigat cereasca împărăţie a lui Dumnezeu, Teodore. In carea dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te, şi luminându-te cu curate daruri, pomeneşte pre cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credinţă sicriului moaştelor tale, din care, celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Bucură-te sfinţit cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeeştilor daruri, luminătorule, carele luminezi cu minunile partea cea de subt soare, turnule cel mare, carele ai rămas neclătit, de loviturile nemăsuratelor munci, cela ce cu suliţa răbdării tale ai omorît pre balaurul; carele te-ai arătat foarte viteaz, ca un ostaş nebiruit, pre Hristos roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare idolilor făcând, ispită de bătăi ai suferit, şi pre lemn fiind întins, strujiri ai răbdat prea fericite. De care fiind sdruncinat, şi cu făclii, ars pre Cruce te-ai ridicat, rănit de dânşii cu săgeţi, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pre tine, cel ce bine ai pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit, Teodore; roagă-te lui Hristos, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Ca pre cel cu numele darurilor lui Dumnezeu, şi moştenitor fericirii lui toţi credincioşii să lăudăm, şi să fericim dupre vrednicie pre viteazul Teodor, marele mucenic, apărătorul lumii; că se roagă lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Cele cereşti te laudă, Maică

carea nu știi de mire, ceea ce ești plină de Dar, și noi prea slăvim nașterea ta cea netâlcuită, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea.

Cu numirea oștirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului Impărat, voevod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește, și ai biruit cetele dracilor, și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine cu credință pururea te fericim.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, fără mucenicine, și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine cel numit cu daruri dumnezeești.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea

Adâncul mării Roșii cu „urme neudate, pedestru „trecându-l Israil, cel de „demult, cu mâinile lui Moisi „în chipul Crucii, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

Cu muceniceștile străluciri, arătat fiind strălucit, stai înaintea lui Hristos făcătorului de podoabă, de dânsul fiind împodobit, ca cel ce ești numit cu numele dumnezeeștilor daruri mucenice Teodore.

Cu dumnezeești armele credinții fiind întrarmat Teodore, tare ai tăiat taberile vrăjmașului cele de suflet stricătoare și biruitor făcându-te, cu mucenicii te-ai încununat.

Slavă:

Luminată deșteptarea sufletului tău arătându-o împăratului celui rău credincios, de Dumnezeu înțelepțite, cu înțelepciunea cuvintelor tale și cu Darul faptelor, pre acela l-ai rușinat Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sământă dela dumnezeescul Duh, cu voia Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup ai născut pre cel din Tatăl fără mumă, și pentru noi din tine fără de tată.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Tabăra cea păgânească ca un voevod puternic o ai întors înapoi, și toate meșteșugirile vicleanului diavol de nimica le-ai făcut.

Ca cel ce ai fost cu suflet osârduitor, cu gând blagocestiv mărite, capiștile păgânilor celor fărădelege le-ai pierdut.

Slavă:

Cu tăria cugetului năvălirile vrăjmașilor le-ai răbdat, morții celei de viață făcătoare a mai marelui pătimitorilor urmând.

Și acum, a Născătoarei:

Tu numai celor de pre pământ, solitoare bunătăților celor mai pre sus de fire Maica lui Dumnezeu ai fost. Pentru aceasta, bucură-te, strigăm ție.

Irmosul:

Veselește-se de tine Biserica ta, Hristoase, strigând: Tu „ești puterea mea Doamne, și „scăparea și întărirea.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Mai pre sus de fire nevoințe făcând, cereștile răsplătiri dela Dumnezeu dupre vrednicie ai dobândit, purtătorule de chinuri mult pătimitorule. Că nici cum supuindu-te poruncii celei fără Dumnezeu, la munci de bună voie te-ai dat. Pentru aceasta răbdând strujiri, și chinuri, și Cruce, și moarte, împreună cu Hristos te-ai proslăvit dupre cuviință Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.
Slavă, Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în viforul ispitelor lumești acum este înecat, ca și cum ar fi fără ocârmuitor, aceea ce ești cu totul fără prihană, și de sarcina păcatelor se arată nedeșertat, și în fundul iadului a cădeà este silit, întâmpină-l, de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, și-l mântuește, dându-i limanul tău cel cu bună liniște, ca cu credință să strig către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi deà mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, dacă l-a văzut Mielușaua pre Cruce, s'a tânguit lăcrămând, și cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, pre care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule, Doamne, adâncul

milei, milostiveşte-te, şi dărueşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumezeeştile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine, strigând: Slavă pu- „terii tale Doamne.

Rănit-ai pre şarpele, cel ce vreà să te rănească pre tine şi prin răbdătoare împrotiviri mucenic te-ai arătat, cântând cu deadinsul celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Cheltuindu-ţi trupul prin multe rane, gând neclătit ţi-ai pus, de trei ori fericite, cântând cu osârdie, celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Impodobitu-te-ai cu patimile Stăpânului, ale tale cinstite patimi prea înţelepte, cu acelea împreunând, şi învrednicindu-te strălucirii lui, şi frumuseţii celei dorite.

Şi acum, a Născătoarei:

Neştiind de nuntă, ai născut o Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi fiind Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri fără tăcere, şi cu credinţă neîndoită, bucură-te strigăm ţie Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „cre inţă.

Cu stropiturile sângelui trupului tău ai oprit sângele drăcesc, cel ce se aducea spre pierzare, nebiruite Teodore.

O minte evsevioasă! o înţelepciune slăvită! o credinţă prea călduroasă a cinstitului de chinuri purtător! Prin carea pre Dumnezeu ai dobândit.

Slavă:

Minte având strălucită cu dumnezeească lumină, ai întunecat pre şarpele părtinitorul răutăţii, prea mărite Teodore.

Şi acum, a Născătoarei

Pre tine armă nesfărâmată împrotiva vrăjmaşilor te punem înainte, pre tine întărire şi nădejde mântuirii noastre dumzeească Mireasă te-am câştigat.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Biruit-ai cu tare îndrăsneală pre cei neînţelepţi, pre Cruce fiind întins, şi cu

cue pătruns Fericite, închipuind patima cea mântuitoare a făcătorului.

Ţie, celui ce ai pătimit dupre lege, în temniţă fiind încuiat, Hristos s'a arătat, îndemnându-te ca un mai mare al vitejilor, spre lupte împrotiva vrăjmaşului, mărite.

Slavă:

Jertfă curată şi sfântă, şi fără prihană pre tine te-ai adus, celui ce s'a adus pre sine însuşi de bună voie jertfă pentru tine, purtătorule de chinuri, Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile, că Fecioara neştiind de bărbat, zămislind în pântece pre cel ce ţine împreună toate, nestrâmt l-a încăput.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de la-
„udă, Doamne, Biserica strigă
„către tine, de sângele dracilor
„curăţindu-se, cu sângele cel
„curs prin milostivire din coa-
„sta ta.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca întru o platoşă îmbrăcându-te; şi cuvântul lui Dumnezeu ca o suliţă în mâini luând, pre vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu cari împreună lui Hristos Dumnezeu rugându-te nu încetà pentru noi toţi.

ICOS.

Pre podoaba cea strălucită a pătimitorilor, pre Teodor, veniţi toţi credincioşii cu cununi de cântări să-l încununăm. Că dar mare al lui Dumnezeu lumii s'a arătat cu strălucirile minunilor. Că pre vrăjmaşul Veliar biruindu-l cu cinstitele chinuri, în loc de sângiuri izvoare de sfinţite tămăduiri izvorăşte. Şi împreună cu aceştia toţi se bucură întru Hristos, şi dă pace neîmpuţinată, rugându-se neîncetat, pentru noi toţi.

Intru această lună, în opt zile, aducerea moaştelor sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

Stih: Pe mine Teodor mort, primeşte-mă patrie.

Ca cel ce vieţuind am îmbogăţit cerul cela ce este a mucenicilor patrie.

Aceasta a fost în zilele lui Lichinie, născut fiind în Evhaita, de acolo trăgându-se cu neamul, şi petrecând în Iracliea ce se află lângă Marea Neagră, fiind om frumos la trup, şi mai frumos la suflet, împodobit cu cuvântul, şi cu cunoştinţa, şi cu cealaltă înţelepciune. Pentru care unii îi ziceau Vrioritora, adecă izvorîtor ritor. Acesta trecând prin toate organele cele de munci, lăsând la pământ fericitul său trup, izvor de tămăduiri izvorăşte, la cei ce merg către dânsul cu credinţă. Iară sfântul său suflet petrece, şi locueşte în ceruri. A căruia aducerea

cinstitului trup prăznuim. Căci mutarea acestuia dela Iracliea la Evhaita, și așezarea lui în părinteasca casa Sfântului, dupre cum însuși mucenicul a poruncit pentru aceasta lui Uar slugei sale, mai înainte de a i se tăia capul.

Și vezi mai pe larg sinaxarul Sfântului ce se află în opt zile ale lui Fevruarie.

Intru această zi, pomenirea praznicului prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, ce s'a săvârșit întru Sostenio.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Nicandru și Marchian.

Stih: Supuind Marchian grumazul la cuțitul tăetor,
Nicandru a zis: Și eu îți sunt următor.

Aceștia pentru mărturisirea în Hristos, pe vremea ighemonului Maxim, fiind cercetați s'au pus în închisoare. După aceasta iarăși fiind soliți a se lepădà de Hristos, și neplecându-se, au fost strujiți cu unghii de fier, și ridicați pre lemne sus, și au fost pătrunși cu sulița și pârjoliți cu foc. Apoi fiind pogorâți, au fost întinși pre cărbuni de foc, și bătuți cu toege, turnându-li-se saramură preste ranele lor, și preste hârburi ascuțite fiind târâți, și gurile și obrazele zdrobindu-li-se cu pietre, limbile tăindu-li-se, în sfârșit au primit moartea cea de sabie.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Caliopi.

Stih: Frumsețile făpturilor cu vederea trecând.
Frumsețea Ziditorului Caliopi te afli privind.

Aceasta era pe vremea împăratului Dechie, strălucită cu tinerețea trupului și cu frumsețea sufletului. Deci fiind prinsă, fu silită ca să se lepede de dragostea și de credința lui Hristos. Iară după ce cu tărie se ținea de aceasta, fu strujită cumplit, și i se tăiară țîțele, pre carea îngerul Domnului cercetând-o o făcù sănătoasă. Mai apoi fu târâtă pe hârburi ascuțite, și arsă cu foc, și trupul ei cel ars, presărat fiind cu sare, muncitorii îl frecau cu târsâni de păr; apoi în urmă i s'a tăiat capul spre lauda Domnului nostru Iisus Hristos.

Intru această zi, cuvioasa Melania, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Izgonind Melania tot duhul întunecat.
Luminată cu duhul, la Dumnezeu Cuvântul a alergat.

Intru această zi, cuviosul Atre, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cu înțelepciune scuipând frumsețile pământului;
Strânge Atre, frumsețea a tuturor Stăpânului.

Intru această zi, sfântul mucenic Nicandru de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dar știu și pre Nicandru viteaz bărbat;
Carele cununa biruinții prin sabie a luat.

Intru această zi, sfântul mucenic Marcu, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Marcu fiind tăiat, tămâe aduce Domnului
Trimițându-i abur, din caldă curgerea sângelui.

Intru această zi, cuviosul Navcratie cu pace s'a săvârșit.

Stih: Străbătând Navcratie pământul, trimite,
Sufleteasca corabie la tine, cârmuitorule Cuvinte.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Teofan carele a mărturisit în Constantinopol, la anul o mie, cinci sute cincizeci și nouă, prin cătuși s'a săvârșit.

Stih: Teofan prin cătuși de fier prea mare cunună;
A răscumpărat, o! de schimbare streină.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne.

In cuptorul nevoințelor tale Mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinței, și luminător bunei credințe te-ai făcut, cân-

tând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Ca un voevod, și ca un înțelept, și ca un treaz cu fapta pre împăratul cel neînțelept și rău credincios de nimica l-ai făcut, și l-ai arătat pre el neputincios, întărindu-te cu puterea Duhului.

Slavă:

Legea se biruește de slava laudelor tale. Că tu ai strălucit cu prea luminate strălucirile muceniei, Stăpânului tău strigând Teodore: Bine cuvântată este puterea stăpâniei tale.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeesc al celui prea înalt, bucură-te, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile tinzându-și...

Nădăjduindu-mă spre tine, cel ce ai răbdat pentru mine Crucea și moartea, pre Cruce m'am ridicat, Stăpâne, și m'am pătruns cu săgetături, și la rane cumplite m'am adus, Doamne, ai strigat Mucenice pătimind, înțelepte viteazule Teodore.

Adusu-te-ai pre tine însuți jertfă curată făcătorului tău, bucurându-te Teodore, și te-ai osebit mărite spre împărăția cerească, cu sfinții mucenici strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un crin, și ca un trandafir înțelegător, cu miresmele patimilor tale pre noi ne umple de miros, gonind cu darul totdeauna stricăciunea cea rea a patimilor noastre, și îndemnându-ne să strigăm cu suflete bine mirositoare: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Tu una din toate neamurile Fecioară prea curată Maică lui Dumnezeu te-ai arătat, tu Dumnezeirii te-ai făcut locaș, ceea ce ești cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul luminii celei neapropiate; pentru aceasta bine te cuvântăm Marie dumnezeească Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubi„tori de buna credință, strigând:

„Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Acum cu adunările celor fericiți, și cu cetele mucenicilor, ca un împodobit cu patimile, împreună sălășluindu-te și împreună desfătându-te, cunună purtând, stai înaintea celui ce erà dorit ție, Teodore.

Spre înălțimea cerească ridicându-te, cele pământești a-i urât, și sfârșitului celui dorit ție te-ai învrednicit, singură săvârșirea celor dorite luând, Teodore bucurându-te.

De tine unul Cuvântul cel fără de moarte, carele ai pătimit cu trupul și ai murit, mucenicul cel de Dumnezeu înțelept dorind, nemurirea ta a dobândit în ceruri sălășluindu-se, făcătorule a toate, Atotputernice.

Slavă:

Purtătorule de chinuri ca un viteaz cugetător, îndrăzneală având către Dumnezeu, nouă tuturor celor ce te cinstim cu dragoste, cere-ne iertare de greșeli, izbăvindu-ne de patimi și de necazuri.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a voit a venì în trup, carele a înfrumusețat toate cu cuvântul, întru tine s'a sălășluit, pre tine una mai sfântă de cât toate aflându-te și de Dumnezeu Născătoare te-a arătat dupre adevăr, Maică Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firele cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul stând bătrânul...

Taberile vrăjmașilor, și îndrăsnirile dracilor, până însfârșit le-ai surpat. Și cunună ai luat, Teodore fericite, din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, și mântuești pre toți, din toate necazurile, și din cursele celui strein.

De două ori...

A Născătoarei:

Cinstesc nașterea ta cetele celor fără de trupuri, că tu una ai umplut de bucurie cele pământești. Pentru aceasta pre tine cea cu totul fără prihană, credincioșii slăvindu-te, cu cântări te lăudăm. Că tu ca un luceafăr de ziuă ai răsărit, pre

cela ce este lumina celor din întunerec, răsărind.

La Hvalite, zicem cele dela Stihoavna Vecerniei, glasul al 5-lea, Podobie:

Stihoavna Praznicului sau a Octoihului.

Slavă, a Sfântului, glasul al 6-lea.

Dar de sfinţenie şi bogăţie de viaţă dumnezeească te-ai arătat lumii, Teodore. Că Hristos a slăvit pomenirea ta înţelepte. Intru care cu un glas credincioşii bucurându-ne, lăudăm nevoinţele chinurilor tale.

Şi acum, a Praznicului, Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Fecioara şi Maica ta cea prea curată Hristoase, văzând pre poporul cel fărădelege că te pironeşte pre Cruce fără dreptate, i se rănià inima Mântuitorule, precum a zis mai înainte Simeon.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului sau ale Octoihului, pe 4, şi din Canonul Sfântului, Peasna a 3, pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată eu trimit pre voi ca oile prin mijlocul lupilor...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Chiril papa al Alexandriei.

La Doamne strigat-am, **punem Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu luminările Duhului, luminându-ţi cugetul, te-ai făcut soare dătător de lumină, şi ca nişte raze ai trimis dogmele pre la toate marginile, luminând plinirea credincioşilor prea fericite, şi gonind întunericul eresurilor, cu puterea celui ce a strălucit din Fecioară, purtătorule de Dumnezeu Chirile.

Cu bună grăire a cuvintelor tale, prea sfinţite Chirile, se

înfrumusețează toată Biserica, și prin buna credință se împodobește cu podoabe frumoase, și-ți cinstește cu sfințenie sfântă adormirea ta, pururea pomenite, cela ce ești lauda arhiereilor, începătorule al părinților, părtinitorule al prea sfințitului Sinod.

Cu dogmele tale cele înfocate ai ars toată materia cea uscăcioasă a eresurilor, prea înțelepte, și întru adâncimea înțelegerilor, se înneacă tabăra celor neplecați cu credință rea, prea sfințite Chirile. Și cu învățăturile tale, pururea se înfrumusețează Biserica credincioșilor, cinstindu-te cu glas mare, Fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dreaptă slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos, tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit, și celor ce au venit după tine nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta porțile cerești ție s'au deschis. Intră întru bucuria Domnului tău, și te roagă pentru noi sfinte Chirile.

Și acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Pizmuind vicleanul cel înprotivnic, turmei tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luiși mâncare. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, scapă-ne pre noi de vătămarea lui.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara și Maica ta cea Curată, văzând pre poporul cel fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre tine pe lemn precum Simeon mai 'nainte a zis, Mântuitorule, la rărunchi se rănià.

STIHOAVNA Praznicului, sau a Octoihului:

Slavă, glasul al 6-lea.

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, sluga Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerei, stâlpul și întărirea Bisericii, al împărăției moștenitorule, nu tăceà, a strigà pentru noi către Domnul.

Și acum, a Praznicului,

Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și norodul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoarea credincioșilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine, Hristoase, văzându-te răstignit, strigà: Ce este Fiul meu această străină taină pe care o văz?

Cum mori cu trupul spânzurat pre lemn, dătătorule de vieață?

Troparul glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Caută la sfârșitul cărței.

Slavă, Și acum, al Praznicului,

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului fără Mucenicine, și al Sfântului pe 6.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Chiril alăuta îndumnezeitelor priviri.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucei, puterea lui Amalic în „pustie a biruit.

Ca unul ce te-ai arătat luminător luminat, prin raze cuvântătoare, ne strălucești nouă dela Dumnezeu Darul Duhului cel dătător de lumină, ca dupre vrednicie să lăudăm pomenirea ta Chirile.

Umplutu-te-ai de luminarea dumnezeescului Duh Chirile, ca un păzitor poruncilor lui Hristos, și fiind curățit de patimi, te-ai făcut cu adevărat lăcaș Treimei, celei prea îndumnezeite.

Slavă:

Ca un plin de râvnă și de îndrăzneală mărite Chirile, fără de minciună ai stricat toate bârfelele cele împrotiva lui Dumnezeu, ale eresurilor celor cu credință rea, fiind părtinitor ortodoxiei.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre făcătorul a toate, pre Mântuitorul și Domnul, ai tămăduit zdrobirea omenirei, carea erà sfărâmată de căderea strămoșilor, prea curată Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Intărindu-te întru Hristos, Chirile, cu cuget întărit ai rumpt măestriile vicleanului balaur, ca pre o țesătură a paianjenului.

Scuturat-ai de la sufletul tău Chirile noroiul patimilor surpând toată înălțimea cugetelor, carea s'a ridicat împrotiva lui Hristos.

Slavă:

Ca un nevoitor cu bună socoteală, tare te-ai abătut de către toată buna pătimire a trupului, ca de o stricăcioasă și vicleană, părinte Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce între femei singură este bine cuvântată, ca pre un lăcaş al lui Dumnezeu, cu toţii să o slăvim întru veselie, cu tot felul de bună cuviinţă.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea, Doamne, şi scă-„parea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Imbogăţindu-te de dumnezeească înţelepciune Părinte, ai izbucnit izvoare de dogme, care spală noroiul cel prea stricat al eresurilor, adăpând cu Darul inimile credincioşilor, şi brazdele Bisericii le satură Chirile. Pentru aceasta cu dragoste cinstindu-te, săvârşim pomenirea ta, de Dumnezeu însuflate, prea lăudate ierarhe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pre cel ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă mântueşti de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară Curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, pentru că poţi, câte le voeşti, prea lăudată.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua văzând pre Cruce pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, se văetà lăcrămând, şi cu amar strigà: Lumea se veseleşte luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei. Indelung răbdătorule Doamne, adâncule al milei, şi izvorul cel nedeşertat, milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă pu-„terei tale Doamne.

Văzându-te Hristos pre tine Chirile, că ai biruit patimile cele

stricăcioase ale sufletului, și cu bună socotință ai supus trupul, purtătorule de Dumnezeu Părinte, te-a pus pre tine mai mare scaunului Bisericii celei dumnezeești.

Ca un fiu iubit moștenind bunătatea lui Marcu cea părintească, te-a făcut priimitor și scaunului, urmând după urmele dumnezeescului evanghelist.

Slavă:

Ca o oaie ai fost păstorit de Hristos, iară ca un păstor ai păstorit turma cu cuvinte înțelepte hrănitoare de suflet, hrănindu-o din destul, ca în niște verdeață în florile darului, părinte Chirile.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuviință dumnezeească ai născut Fecioară pre Dumnezeu Cuvântul întrupat din tine, și ai rămas Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri netăcute prin credință neîndoită, strigăm către tine: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoștinței, pe „cei ce te laudă pre tine cu „credință.

Cuvântul tău o Chirile, se aseamănă întru adevăr cu o curgere iute de pârâu încântător, carele surpă măestriile celor cu credință rea.

Din temelie ai surpat întocmai scârbelnica despărțire a lui Arie, și spurcata amestecare a lui Savelie, o Chirile.

Slavă:

Lăsat-ai o Chirile la Biserica lui Hristos cuvintele tale cele îmbogățitoare ca niște aur, și ca niște comori mai scumpe de cât pietrele cele de mult preț.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta Preacurată? Căci ai încăput în pântecele tău, pre cela ce nu-l încape toată zidirea.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Serafimul a dat proorocului jeratecul cu cleștele, iară tu dai cu mâinile Bisericii lui Hristos curățirea cea aprinsă ca jeratecul din focul cel dumnezeesc, sfințite tăinuitorule.

Nu ai sfărâmat pre cel de alt neam ca Samson pre vrăjmașii lui, ci ai sfărâmat toate învățăturile cele streine ale celor de altă credință, și ai dat ortodoxilor biruință, Chirile.

Slavă:

Fiind tu adevărat povăţuitor la Sinodul cel de Dumnezeu adunat, ai surpat semeţia cea cu credinţă rea a lui Nestorie vrăjmaşul lui Hristos, fiind osârdnic cu râvna pentru Maica lui Dumnezeu cea adevărată, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Mirele cel înţelegător, aflându-te pre tine cu totul porumbiţă desăvârşit şi prea frumoasă, şi crin luminat, şi floare a văilor, s'a sălăşluit întru tine, o Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului,

Sau al Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru...

Adâncul învăţăturilor cuvântărei de Dumnezeu, arătat neai izvorît nouă din izvoarele Mântuitorului, care îneacă eresurile, Fericite, şi turma nevătămată de întreitele valuri o păzeşte; că marginilor eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele dumnezeeşti.

ICOS:

Foarte înfrumseţat către dimineaţă se arată soarele fiind purtător de lumină, întunerecul se goneşte, şi luna slăbeşte, căci nu stă noaptea; ziua străluceşte, văzduhul luminează, Cerul ne arată nouă împodobit îmbunătăţează pământul, lucrând răsărirea florilor, străluceşte marea, şi împreună îmfrumseţează toată lumea, întru carea decât toate acestea mai luminos este Chiril, ale căruia învăţăturile cele înţelepte mântuesc pre cei de subt Cer. Căci acesta luminează sufletele credincioşilor, şi prin buna credinţă pururea birueşte eresurile. Că marginilor este învăţător, ca cel ce arată cele dumnezeeşti.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Chiril papă al Alexandriei.

Stih: Laud pre Chiril, cel către Domnul cu iubire,
Şi apărătorul Doamnei pururea Fecioarei,
Murind Chiril al Alexandriei papă.
Către Domnul tuturor domnilor se mută.

Sfântul Chiril a fost pe vremea împăratului Teodosie celui mic, nepot de soră fiind lui Teofil Arhiepiscopul Alexandriei şi diadoh scaunului. Fost-a încă şi apărător sfântului al treilea Sinod a toată lumea ce s'a adunat în Efes, şi a surpat pre rău credinciosul Nestorie, carele dogmatiseà multe hule împotriva Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu. Deci strălucind întru multe bune isprăvi, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintelor cinci canonice fecioare:
Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

Stih: Pre catihetele călugărițe pentru iubirea de argint,
Le-a omorât jertfitorul, o, preot vrednic de jelit.

In zilele lui Savorie împăratul Perșilor, aproape de satul Aza, erà oarecarele preot Pavel cu numele, plin de bogăție, având întru a sa sinodie cinci canonice, fecioare. Deci acestea se aflau împodobite și strălucite cu lumina bunătăților, liturghisind Pavel și cântând împreună cu ele slujba, și păstrând el cele ce li se da de ele, carele se aflau ziua și noaptea lucrând poruncile lui Dumnezeu. Iară urâtorul de bine diavol, nesuferind sporirea lor cea dupre Dumnezeu, văzându-o cum crește pre toată ziua și se lățește spre cele mai bune, ce meșteșugește, și ce face? Pregătește pre oarecine, să se vestească la Tars arhimagului, întâiul vrăjitor împărătesc, că se află oarecarele preot creștin plin de bogăție, și că de voește să câștige bogăția lui, să-l aducă înaintea sa, împreună cu fecioarele ce le are întovărășite, care fecioare nelăpădându-se de credința lor, el va dobândi toată avuția lor, dându-le pre ele spre tăiere. Atunci el îndată l-a adus pre el față împreună cu fecioarele, și cu toată averea sa. Și intrând satana în inima preotului, a zis către arhimagul: Pentru ce ai luat banii mei, nefăcându-ți eu nici un rău? Și acela răspunzând i-a zis: Pentru că ești creștin, și nu păzești poruncile împărătești. Și Pavel ia zis: Și ce-mi poruncești ca să fac? Iară acela i-a răspuns: De te vei închinà soarelui și vei mâncà sânge de jertfe, ia-ți ale tale și du-te la casa ta. Atuncea ticălosul căutând împrejur și văzându-și averea jos zăcând, a zis: Fac toate câte îmi vei zice. Și închinându-se soarelui, a mâncat și din sângele jertfelor cel închiegat, și a băut dintru el. Iară după ce arhimagul, n'a nemerit în scopul său, a zis către Pavel: Induplecă și pre fecioarele cele împreună cu tine ca să facă ceea ce tu ai făcut, și să se însoțească cu bărbați, și atuncea luați-vă bogăția și mergeți unde voiți. Deci Pavel apropiindu-se de fecioare le-a zis: Arhimagul luând banii noștri, ne-au adus față, îndemnându-ne ca să facem voia împăratului și așà ne va da înapoi pre toate ale noastre. Și iată eu am mâncat, și am băut din sângele jertfelor, și m'am închinat soarelui și focului. Deci prin mine vă îndeamnă și pre voi ca să faceți aceasta, și mai apoi să luați ale voastre și să vă duceți. Iară fecioarele ca într'o unire mai întâiu scuipând în fața lui i-au zis: De ce ai cutezat tu a face aceasta, și a ne îndemnà încă și pre noi? Iată un al doilea Iuda te-ai arătat. Acela pentru bani dând la moarte pre învățătorul și stăpânul nostru, și câștigând banii s'a spânzurat după ce l-a vândut pre el. Iată și tu ticălosule, ca un al doilea Iuda, pentru bani ți-ai pierdut sufletul tău, și nici ai venit întru cugetare despre bogatul acela, ce aveà mulți bani și zicea: «Suflete ai multe bunătăți, mănâncă, beà, «veselește-te. Pentru aceasta a auzit: «Nebunule întru această noapte vor cere «sufletul tău dela tine, iară cele ce ai gătit, ale cui vor fi: Deci îți zicem ție, «stând înaintea lui Dumnezeu, că amândouă întâmplările, și a bogatului și a «Iudei se vor împlini de tine». Și iarăși l-a scuipat pre el în față, ca pre un lepădat. Atuncea din porunca Arhimagului fără de cruțare au fost bătute în multe ceasuri fecioarele, care suferind toiegele ziceau: Noi ne închinăm Domnului nostru Iisus Hristos, iar poruncilor împărătești nu ne plecăm, și fă cea ce voești. Iară Arhimagul uneltind toate chipurile ca să câștige banii lui Pavel, a hotărât ca prin mâna lui Pavel, să se taie cu sabia capetele cinstitelor fecioare, socotind că Pavel nu se va plecà a o face aceasta, și că aceasta făcându-se, va câștigà toți banii, dat fiind morței și Pavel împreună cu sfintele fecioare. Iară ticălosul acela auzind aceasta, și iarăș căutând împrejur și văzându-și banii, a zis: Fac toate câte îmi vei poruncì, și luând sabia a stătut aproape de fecioare, iară Sfintele văzându-l s'au spăimântat, și cu glas au zis către el: Ticălosule! păstor fiind, ai ieșit împrotiva turmei tale, ca un lup sălbatec ca să ne omori, pre noi?

Acesta este sfântul trup și sânge al Domnului nostru Iisus Hristos, care-l primeam din necuratele tale mâini? Să știi că sabia cea dela tine nouă ne este viață veșnică, și noi cu adevărat ne ducem la Domnul nostru Iisus Hristos, iar tu pre cum mai 'nainte ți-am zis, degrab îți vei pierde sufletul împreună cu bogăția, prin spânzurare cu funie și te vei duce spre tovarășul tău Iuda. Acestea și altele oarecare i-au vorbit, și făcând mai întâi rugăciune, li s'a tăiat de el capetele. Atuncea a zis Arhimagul către el: Să știi Pavele că întru nici unul din oameni am văzut, această a ta iscusință și istețime. Pentru aceasta fără de știrea împăratului nu te pot face slobod, căci vestindu-i-se lui prin mine pentru tine, întru mare cinste te va pune; deci acum veselește-te împreună cu noi, și dimineață vom face cunoscut cele pentru tine. Iară ticălosul acela a răspuns: Fie precum ai poruncit. Și în noaptea aceea trimițînd Arhimagul pre slugile sale, le-a poruncit ca să-i lege grumazul lui Pavel cu o funie și să-l spânzure, și așà cu silnicie și-a lepădat sufletul său. Iară dimineața intrând la el Arhimagul, după ce l-a aflat spânzurat, propoveduià, că el singur s'ar fi spânzurat, și a poruncit ca să-l pogoare și să-l arunce spre mâncare câinilor. Și așà a luat sfârșit cele mai 'nainte zise de sfintele femei, îndoită moarte prea ticălosul Pavel suferind.

• Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Alexandru episcopul Prusiei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Prea înfrumusețată ție podoaba preoției.
Iți este Alexandre, strălucită nevoința sabiei.

• Intru această zi, sfântul mucenic Anania, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Improtiva înșelăciunei avea gura ca sabia.

Mucenicul Anania pre care îl omoară sabia.

• Intru această zi, cuviosul Chir, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nedefăimând Chire icoana cea înțelegătoare,
Te înfățișezi lui Dumnezeu, căruia ești dupre asemănare.

• Intru această zi, sfintele trei fecioare mucenițe cele din Hio, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Vopsitu-s'au cu a sângiurilor văpsea.
Trei mirese ale lui Dumnezeu, omorându-le sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinși, au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne.

In muntele Sinai intrând odinioară în nor Moisì, a luat legea, carea grăește numai cele scrise. Iară tu fericite Chirile ai descoperit adâncimea Duhului, cea ascunsă într'însele.

Infelegerile legii, ce au fost dat mai 'nainte prin pilde ca unor prunci, acoperite ca niște boboci de trandafir, tu le-ai descoperit Părinte, tâlcuind însemnările prea arătat.

Cărțile cele anevoe de înțelegere, ale proorocilor celor propoveduitori de Dumnezeu, și de Dumnezeu cuprinși, fiind tu însuflat cu darul Duhului, carele a umplut pre aceea, curat ni le-ai descoperit nouă părinte Chirile.

Slavă:

Arătat teologhisind părinte Chirile, ai zis, trei Ipostasuri întru unire dumnezeiască, neamestecată, și întru osebire, ne-

despărțite, și neschimbate, întru o ființă și întru o Dumnezeire.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce șade pre scaunul cel înalt, aflându-te pre tine Fecioară pre pământ, scaun cuvios lui Dumnezeu, s'a odihnit. Bine ești cuvântată tu Născătoare de Dumnezeu Stăpână prea curată.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Ca vărsarea mărei a izvorît întru tine cu adevărat izvorul înțelepciunei, căci au curs din pântecele tău rîuri pururea curgătoare de dogme ortodoxe, Părinte, precum mai 'nainte a zis Hristos, căci cărțile tale cele alese de Dumnezeu, întrec mulțimea nisipului.

Arătându-te păstor, și înțelept învățător al Bisericii, Chirile cuvioase, arătat ai descoperit amândouă așezământurile, și având cuvintele tale ca o întărire și ca o moștenire părintească, strigă: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Unirea cea negrăită a atot făcătorului Cuvântului, ce s'a întrupat pentru noi, o propovedueşti că este neosebită, neamestecată și întocmai; ferindu-te de schimbările una întru alta, strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică lui Dumnezeu, purtând adevărat numire de Dumnezeu, Preacurată, adeverind numele Dumnezeirei dupre asemănarea celui născut. Pentru aceasta credincioșii cu cuget dumnezeesc, te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână fără prihană.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Eva adecă prin boală...

Toată înălțarea, care s'a ridicat împrotiva cunoștinței lui Hristos, și a Maicei lui, desăvârșit o ai surpat, Chirile, nedumnezeirea lui Nestorie de doi fii, asemenea și amestecarea celor fără de trup o ai surpat.

Cu întregimea minților, și cu luminarea Darului, teologhisind pre Treimea de o ființă, pre Fiul cel întrupat Dumnezeu, arătându-te părtinitor Născătoarei de Dumnezeu, acum te-ai proslăvit fericite întru cele dintru înălțime.

Slavă:

Vită-te de sus cu milostivire către noi, cari te lăudăm pre tine Părinte, dând biruință celor purtători de Cruce și prin rugăciunile tale înălțând cornul ortodoxilor și luminează pre cei ce măresc pomenirea ta, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre jeratecul cel înțelegător, pre carele l-a văzut Isaia, porți în brațele tale Maica lui Dumnezeu prea curată, înțelegându-se în chipul nostru, carele dă și mântuire lumii. Pentru aceasta toți te slăvim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Eva adecă prin boala neas-
„cultărei blestem înlăuntru a
„adus, iară tu Fecioară de
„Dumnezeu Născătoare, prin
„odrasla purtărei în pântece,
„lumii binecuvântarea ai în-
„florit. Pentru aceasta, toți te
„slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre cel ce a trecut simțirea și cugetul, și s'a învățat adâncimea Duhului, pre dumnezeescul scriitor de taină al dumnezeeștei Treimi, ca pe un arhiereu al Domnului, și ca pre un luptător pentru credință, să-l lăudăm.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Praznicului,
Iară de este în post, a Născătoarei:

Cel ce nu sărută cu dragoste chipul tău Născătoare de Dumnezeu prea curată, ca un Nestorie fără de minte, se aruncă în focul gheenei. Iară noi cu dragoste sărutăm chipul tău cel prea cinstit, prea sfântă Fecioară.

STIHOAVNA Praznicului,
Sau din Octoih,
Slavă, a sfântului, glasul al 6-lea:

Moștenitorule al lui Dumnezeu, părtașule al lui Hristos, slujitorule al Domnului Chirile părintele nostru, dupre numele tău, așà și vieața ta. Strălucit-a bătrânețelor înțelepciune. Strălucirea feței tale, mărturiseà a sufletului nerăutate. Blândețea te arătà tăcerea cuvântului. Vieața ta slăvită, și adormirea ta cu sfinții, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat..

De mari daruri te-ai învrednicit, curată Fecioară, cinstită

Maica lui Dumnezeu, că ai născut nouă cu trup, pre Hristos dătătorul de viață spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Sta Fecioara împreună cu ucenicul cel feciorelnic lângă Cruce oarecând, în vremea răstignirei, și plângând, strigà: Vai mie, cum pătimești Hristoase? Cela ce ești nepătimirea tuturor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, sau ale Octoihului pe 4, şi ale Sfântului Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul 1: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostolul către Evrei: *Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri..* Aliluia, glasul al 2-lea: Gura dreptului va deprinde înțelepciune... Stih: Legea Dumnezeului lui în inima lui... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, voi sunteți lumina lumii...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE

Sfântul sfințitul mucenic Timoteiu episcopul Prusiei, şi sfinţii mucenici Alexandru şi Antonina.

Vezi: La Tipic se găseşte numai slujba Sfântului Timoteiu, iară a sfinţilor mucenici nu. Iară la Mineile cele îndreptate de prea sfinţitul episcop al Argeşului, sfinţii Mucenici sunt cu slujba lor. Iară pre sfântul Timoteiu nu-l pomeneşte.

La Doamne Strigat-am, **Stihirile, glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaților Mucenici...

Doimea pătimitorilor, dumnezeescul Alexandru împreună cu Antonina, fiind îmbogățiți de strălucirea Treimei, foarte cu vitejie s'au nevoit, răbdând nevoi în multe feluri pentru Hristos; căruia acum se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Arătat ai priimit, Antonino prea cinstită, îndoite cununi, a curăției și a pătimirei, biruind măestriile vrăjmașului, și înaintea chinuirei, și iarăși în vremea luptelor tale; roagă-te lui Hristos să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Inălțându-vă pre lemn înțelepților, și tăindu-vi-se mâinile, arzându-vă cu făclii și spintecându-vă, și în lac adânc băgându-vă, și acolo priimind

sfârşitul cel fericit, purtătorilor de chinuri, nu v'aţi lepădat de Dumnezeul tuturor.

Slavă, şi acum, al Praznicului

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Prea sfinte locaşule al lui Dumnezeu, cel mai desfătat decât cerurile, şi mai sfânt decât Heruvimii, cea dăruită de Dumnezeu, prea sfântă Fecioară, dă cugetului meu Dar, şi-mi luminează ochii inimei, dându-mi iertare greşelilor, rogu-mă, prin mijlocirile tale cele bine priimite.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase văzând-o Fecioara, plângând strigà ţie: Prea dulce Fiule! Cum pătimeşti fără dreptate? Şi cum spânzuri pre lemn, cel ce ai spânzurat pământul pre ape? Mă rog, nu mă lăsà pre mine Maica şi slujnica ta singură, Dătătorule de bine mult milostive.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului şi al Sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud buna adunare...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeească cuviinţă întru tărie s'a proslăvit. Că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate pre protivnici a zdrobit, Israiltenilor prin adânc cale nouă făcându-le.

Ca cei ce pururea staţi înaintea luminei celei neînserate, mucenicilor, risipind întunerecul necunoştinţei mele, daţi-mi lumină mie, carele poftesc să laud cu cântări prăznuirea voastră.

Dorind pătimitorilor cu credinţă, numai cele ce petrec în veac, aţi defăimat toate cele văzute, şi cu gând întărit luminat aţi alergat către chinuri şi către bătăi.

Slavă:

Săvârşind nevoinţa muceniei cea dupre lege cinstiţilor,

ați avut întru ajutor pre Domnul, carele vă ușurà pre voi de dureri, și vă făcea bărbați împrotiva tiranilor.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce ca un Dumnezeu ai zidit puterile cele nevăzute numai cu voirea, pre tine Fecioară te-a avut ca o pricină din nou zidirei noastre. Ci roagă-l pre dânsul Preacurată, ca să se mântuească lumea.

Peasna 3, Irmos:

Insuți cela ce știi...

Dorind să vezi pe Hristos Antonino fecioară frumoasă, ai râvnit patimei lui celei dumnezeești, căci ai suferit pălmuiri asemenea ca dânsul dând împrotivă palmă obrazilor celor întunecoși ai dracilor celor fără de trupuri, prea lăudată.

Cu tărie ai stătut împrotiva vrăjmașului, celui ce cu gând protivnic poruncià ca să te bată prea cinstită, și te-a osândit să șezi în temniță, ceea ce erai păzită de sfinții îngeri, cu poruncile Ziditorului tău, mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă:

Prin rugăciunile tale se pogorà dintru înălțime tunete și fulgere, și s'a văzut lumină mare, mireasă a lui Dumnezeu, și glas dumnezeesc luminat s'a făcut, îmbărbătându-te, și cu haină cuvântătoare întărindu-te, Antonino prea cinstită.

Și acum, a Născătoarei:

Născând pre Dumnezeu, te-ai arătat după naștere Fecioară, și acum cetele fecioarelor cinstesc dumezeescul tău chip Preacurată, cu care dimpreună, cere-ne nouă iertare și milă, și desăvârșit scăpare de nevoi.

Irmosul:

Însuți cela ce știi neputința „ființei omenești, și dupre mi„lostivire te-ai închipuit într'însa „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ție: Sfântă este Bi„serica cea însuflețită, a slavei „tale celei nepovestite, Iubito„rule de oameni.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Doimea cea minunată a cinstiților purtători de chinuri răbdând cu tărie înfocarea chinurilor, stă înaintea Treimei cu mărire, rugându-se, ca să dea prin Duhul Dar și milă, și curățire greșelilor, celor ce cinstesc mărită pomenirea ei.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Nădejdea creștinilor, prea sfântă Fecioară, roagă-te ne-

încetat lui Dumnezeu, celui ce l-ai născut mai pre sus de gând și de cuvânt, dimpreună cu puterile cele de sus, să ne dea nouă iertare de greșeli, și îndreptare vieții, celor ce te slăvim pre tine pururea cu credință și cu dragoste.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată, văzând pre Mielul și Păstorul mort răstignit pre lemn, plângând a zis, ca o Maică strigând: Cum voiu suferi plecăciunea ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu? Și patimile cele de bună voie, Dumnezeule prea bunule.

Peasna 4, Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel dumnezeesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de „departe văzători, mai 'nainte „a vestit pre sfântul lui Israil „ce vrea să iasă dintru tine, „spre mântuirea și înnoirea „noastră.

In toată lumea se vestește chinuirea și luptele voastre, marilor mucenici ai lui Hristos, prin care cu Darul ați biruit puterile cele amare ale vrăjmașului, și v'ați arătat biruitori împrotiva lui.

Intins'a cursele împrotiva ta prea vicleanul, dar cu socoteală bărbătească, și cu podoabă ai făcut poruncile lui netrebnice, și cu totul l-ai surpat la pământ, cinstită, fiind acoperită cu dumnezeească mână, ceea ce ești înțeleptită de Dumnezeu.

Slavă:

Ințelelegere și pricepere ți-a dăruit ție Hristos, și te-a izbăvit din mâna necredincioșilor, Curată fără prihană și nespurcată, trimițându-ți pre sfințitul Alexandru, ca pre un dumnezeesc arhanghel dintru înălțime, o Antonino.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre una ce te-a avut pre tine putere și întărire Antonina, a răbdat cele cu anevoe și de întristare, și a surpat pre tiranul, și l-a călcat sub picioarele cele frumoase, prin Darul Cuvântului celui ce a strălucit din pântecele tău, prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai luminat cu luminarea venireitale, Hristoase, și ai strălucit cu crucea ta „marginile lumii, luminează cu „lumina cunoștinței Dumnezei- „rei tale, inimile celor ce te la- „udă cu dreaptă credință.

Intinzându-te pre lemn, și tăindu-te Alexandre, și fiind în-

cunjurat de dureri iuţi, ţi-ai întins ochiul sufletului către Dumnezeul, cel ce poate a mântui, pre lăudate.

Slavă:

Omorându-se mucenicii întru goliciunea trupurilor, au priimit podoaba nestricăciunei şi au moştenit slavă nemuritoare, în loc de necinste vremelnică. Pentru aceea pururea se fericesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Surpă pre dracii, cei ce pururea dau războiu cu mine, şi fă sfatul lor nelucrător, Preacurată, ferindu-mă nevătămat de nădejdea lor, ca pururea să te fericesc pre tine, pruncă.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi...

Dumnezeeşte săvârşind nevoinţele cele vitejeşti, şi pline de minuni, aţi biruit mulţimile Etiopenilor celor înţelegători, mucenici ai Domnului, şi acum vă veseliţi împreună cu cetele cele fără de trup.

Luminându-vă mucenicilor cu lumina cea dumnezeească, prin frumuseţea curăţiei, v'aţi asemănat slujitorilor celor fără de trup, slujind dătătorului de bine, şi mutându-vă către dânsul purtători de cununi.

Slavă:

Fiind împreună în temniţă, strălucindu-vă vouă lumina, şi pogorându-vi-se vouă glas dela Dumnezeu, carele a pus în sufletele voastre îndrăzneală, v'aţi bucurat prea lăudaţilor, purtători de cununi, mari Mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Mi s'a omorît sufletul din călcările de porunci, cercetează-mă, şi mă înviază, ceea ce ai născut pre viaţa Hristos, pre carele bine lăudaţii mari mucenici, l'au mărturisit Dumnezeu al tuturor Fecioară Maică.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a-„dâncul cel de desubt, şi nu „este mântuitor, socotitune-am „ca oile de junghiere, mântueşte „pre norodul tău Dumnezeul „nostru, că tu eşti celor nepu-„tincioşi tărie şi îndreptare.

CONDAC glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pomenirea cea vrednică de laudă a mucenicilor a strălucit, care credincioşii o săvârşim, şi o lăudăm cu credinţă, întru cunoştinţă strigând: Tu eşti Hristoase întărirea mucenicilor.

Intru această lună în 10 zile, pătimirea sfinţilor mucenici Alexandru şi Antonina.

Stih: Alexandru împreună cu Antonina au aflat.

Ca o corabie groapa, ci la desfătare i-au mutat.
Alexandru şi Antonina întru această lună în a zecea zi.
Din cele de pre pământ mutându-se la ceruri se sui.

Aceştia au fost din satul Crodamul sau Cardamul. Deci sfânta Antonina petrecea viaţa ei cu curăţie şi cu cinste. Deci fiind prinsă de ighemonul Fest, şi nevrând să se lepede de Hristos, nici să slujască dracilor, a fost băgată într'o casă de desfrânate. Şi stând acolo nemâncând trei zile, i se arătă noaptea lumină, şi făcându-se tunet mare se deschiseră uşile casei, şi se făcù glas de la Cer, către dânsa, îndemnând-o, să se scoale, şi să se ospăteze. Deci mâncând, ieşi iarăşi de stătù de faţă înaintea ighemonului şi neplecându-se a jertfi la idoli, a fost călcată în picioare şi bătută cu sabie de lemn, şi iarăşi fiind adusă la casa cea desfrânată, întru care prin descoperirea îngerului intrând Alexandru, şi pentru tânără vârsta lui (căci erà de două zeci şi trei de ani), se făceà şi se arătà, că mergeà pentru păcat. Deci scoase pre ascuns pre sfânta din casă, acoperindu-i capul cu haina lui, şi el a rămas acolo. Deci preste puţin vădindu-se lucrul din mergerea unor slujitori, ca să ruşineze pre sfânta, a adus pre Alexandru la ighemonul. Şi întrebându-l pentru ce a făcut lucrul acesta, n'a tăgăduit, ci a mărturisit pricina cu însăşi gura sa, şi întâiu fu bătut cu sabie de lemn. Apoi prinzând şi pre sfânta le tăiară degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi aşà ungându-le trupurile preste tot cu catran, le-au dat brânci într'o groapă cu foc, şi acolo îşi luară fericitul sfârşit. Şi se face prăznuirea lor în mânăstirea ce se zice a lui Maximin carea este în Constantinopol, unde zac sfintele lor moaşte, dintru care izvorăsc multe minuni şi tămăduiri.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Timoteiu episcopul Prusiei.

Stih: Timoteiu de sabie a muri voeşte,
Pentru că pre necinstiţii dumnezei, a-i cinsti nici cum priimeşte.

Acesta a fost în zilele lui Iulian Paravatul, chivernisindu-şi bine Biserica ce luase. Şi păstorind duhovniceşte poporul dintr'însa, şi având dar de minuni nespuse, a zdrumicat, şi a omorât cu zvârlitul acoperământului sfintelor Taine pre balaurul cel mare, carele cu răutatea, celui ce era încuibat în locul acela, ucigaşului zic de oameni, şi vechiului balaur, omorà şi pre oamenii ce treceau prin acel loc, şi dobitoacele numai cu suflatul lui le strică de piereau, şi în scurt se părăsi drumul acela, ce este între Prusa şi între apele cele fierbinţi. Şi aflând paravatul Iulian minunile ce făceà Sfântul, trimise de-l omorî. Şi se face prăznuirea lui în sfânta sa mărturisire, ce este înlăuntrul cinstitei case de bolnavi carea se află la Devteron.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Canid.

Stih: Pământul şi cele dintru el Canid a lăsat,
Şi nestricăcioase răsplătirile în Cer a aflat.

Acesta erà pe vremea împărăţiei lui Teodosie cel mare, fiu fiind lui Teodot şi Teofaniei cei ce îşi aveau locuinţa în laturea Capadochenilor, cucernici aflându-se ei şi iubitori de Dumnezeu. Se zice încă că maica acestuia în vremea ce-l aveà pre el în pântece, se înfrânà de tot felul de bucate grase, iară după ce s'a născut, nici cum primià a suge din ţâţa stângă. Iară dacă cândva maică-sa s'ar fi lăcomit la hrană mai îndestulată, nici de ţiţa dreaptă nici cum se atingeà. Deci după ce s'a botezat, şi s'a înţarcat trecând anii copilăreşti, a lăsat pre toate şi s'a dus la munte, şi închizându-se într'o mică peşteră, petreceà întru rugăciune şi întru postire, şi odată în săptămână gustà puţine oarecare verdeţuri crude şi nesărate, petrecând cu aşà chip şaptezeci şi trei de ani. Deci fiindcă locul erà foarte bântuit de ape, şi peştera se află încunjurată de multă umezeală, i s'a stricat cu totul perii capului şi ai barbei, şi aşà în multă vreme răbdând fericitul, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teofan și Pansemnì

Stih: Teofane din vieață te-ai cules,

Arătându-te, putem zice, lui Dumnezeu strugur copt ales.
Pre Pansemni și moartă de o ași uità,
Și însuși Hristos, îndată pre mine m'ar uità.

Cuviosul Teofan erà din cetatea Antiohiei, născut din părinți păgâni, și rău credincioși. Și însoțindu-se cu femee, și trei ani împreună vieţuind, aceea s'a mutat din vieață, iară el s'a lipit de Biserica lui Hristos, și a primit sfântul Botez, și făcându-și o chilioară prea mică aproape de oraș, s'a închis întru ea curățindu-se prin toate cele ce știa că folosesc spre desăvârșita și întreaga bunătate. Deci înștiințându-se despre oarecarea obștească desfrânată Pansemnì așa numindu-se, că multora se face ea pricină de pierzare făcând rugăciune și afierosindu-se pre sine lui Dumnezeu, a ieșit din chilie și s'a dus la aceea, căreia atâtea și de acest fel i-a vorbit; câte erau de trebuință a plecà o femee rea și desfrânată ca să-și lase petrecerea ei, și să se deà pre sine la vieață înfrânată și cinstită. De care cuvinte luminându-i-se mintea, și întru umilință viind a primit sfântul Botez, și după ce și-a pus bine la cale cele ale sale, a urmat fericitului Teofan. Carele în chilia sa închizându-o o a făcut lucrătoare de tot felul de bunătate, căci atâta a bine plăcut lui Dumnezeu, în cât și dracii izgonià, și feluri de boale vindecà, și vieţuind împreună cu cuviosul Teofan un an și două luni, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Apolon episcopul și Alexie episcopul Bitaniei.

Stih: Prea bun cu adevărat Hristoase al meu jugul tău este,
Căruia vieţuind m'am supus, Apolonie murind rostește.

Stih: Alexie de ostenele oarecare încetare,
Ai aflat sfârșitul, și acum în ceruri ai desfătare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înțelegător te cunoaștem credincioșii, „că precum a mântuit pre cei „trei tineri cel prea înălțat, ș- „pre mine tot omul în pântecele tău m'a înnoit, Dumnei „zeul părinților cel lăudat și „prea slăvit.

Cu minunată cuviință lipsindu-se de mâinile, care se ridicau către Dumnezeu ziditorul tuturor, se bucurau mucenicii, priimind putere din Cer și strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Luminându-vă mucenicilor cu răbdarea muncilor celor nesuferite, cu adevărat v'ați arătat ca o podoabă de aur prea frumoasă, zicând: Dumnezeul părinților noștri cel lăudat și prea slăvit.

Slavă:

Spânzurându-vă pre lemn și spintecându-vă cumplit, vitejește nu simțeați cu adevărat durerile muncilor, priimind ajutorul de sus, și strigând: Dumnezeul părinților noștri cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Precum cuptorul Haldeilor nu a ars pre cei trei tineri, așà și focul Dumnezeirei a păzit

pântecele tău nears Preacurată. Pentru aceasta strig către tine: Arde-mi materia cea amară a patimilor mele, ca să te slăvesc pre tine Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor fiii lui Israil...

Doimea cea prea înţeleaptă, înaintea celor fărădelege ca nişte ritori a grăit de întruparea Cuvântului, carele s'a arătat pre pământ, mai pre sus de cuget, pentru noi, şi răbdând ispită de munci, acum se numără împreună cu cetele mucenicilor întru toţi vecii.

Ca nişte jertfe sfinţite frigându-vă cu făclii mucenicilor, v'aţi întins ochiul către Dumnezeu, cel ce poate a vă mântuì pre voi, cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind legaţi înţelepţilor mucenici, şi unşi cu smoală, v'aţi aruncat împreună în groapă arsă, dumnezeeşte strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii:

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut pre Dumnezeu Fecioară Preacurată, asemănându-se nouă. Pre carele pururea roagă-l, să mântuească, pre cei ce strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „întru o topitoare, cu podoaba „bunei credinţe, mai curat de„cât aurul au strălucit, grăind: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi îl prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Chipul naşterei tale...

Ca să primiţi în ceruri cunună neveştejită, şi cămară luminoasă, şi avuţie nerăpită, mucenici ai lui Hristos, aţi fost băgaţi în cuptor şi în groapă, săvârşindu-vă într'însa cu fericire, vrednicilor de laudă.

Ca nişte prinoase întregi v'aţi adus Impăratului tuturor, Mucenici ai lui Hristos, săvârşindu-vă prin foc, şi v'aţi împreunat cu adunarea cea luminoasă a oştilor celor de sus, cu cari împreună pururea vă cinstim pre voi.

Slavă:

Jertfă vie cu adevărat v'aţi adus trupul şi sufletul la Hristos

cel ce s'a jertfit pentru voi ca o oaie, și vă bucurați în corturile celor întâi născuți, marilor mucenici, Alexandre cugetătorule de Dumnezeu, și Antonino vrednico de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Răsare-mi acum lumina mie, celui ce zac întru întunerecul lenevirei, risipind norii, cei ce-mi orbesc cugetul meu, făcând pururea pace adâncă în sufletul meu, ceea ce ești Preacurată, ca să te slăvesc pre tine cea cu totul fără prihană.

Irmosul:

Chipul nașterei tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears. Și acum te ru„găm, ca să stingi cuptorul ispi„telor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumnezeu „neîncetat.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 11 ZILE.

Sfinții apostoli Bartolomeiu și Varnava.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 4.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu mreaja limbei tale de Dumnezeu grăitorule apostole, din adâncul deșertăciunii, și din cumplita nedumnezeire, ai scos marginile lumii, și le-ai adus prin credință lui Hristos Dumnezeu, celui ce ți-a dat ție un dar ca acesta, ca unui dumnezeesc ucenic, și de taine grăitor, Vartolomee apostole.

Soarele slavei Iisus Dumnezeul nostru, pre tine mărite ca pre o rază te-a trimis întru plinirile lumii, ca să gonești tare negura nedumnezeirei, și să luminezi pre toți, cei ce ședeau în noaptea necunoștinței, pre cari i-ai făcut moștenitori zilei, Vartolomee de Dumnezeu înțeleptite.

Plecându-te voințelor aceluia, la a căruia voință toate se pleacă, și urmându-i lui ca învățătorului adevărului, paharul morții prin patima Crucii bucurându-te l-ai băut, și stai înaintea celui ce este marginea doririlor, împreună cu apostolii și cu îngerii dănțuind, Vartolomee pururea mărite.

Alte Stihiri ale Sfântului apostol Varnava, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole asupra dracilor tărie și putere nebiruită, întru numele lui Hristos, pre căpiteniile întunerecului acelora a le gonì; și ai străbătut pământul, luminând ca un soare. Și la

Roma ajungând pururea mărite, întâiu tu ai propoveduit venirea lui Hristos cea mântuitoare.

Bunătăţii celei dintâiu, şi vieţii lui celei fireşti şi mai pre sus îndumnezeite urmând, bărbat bun ai fost dupre împărtăşire Varnavo, şi fiu mângâerii cu cuviinţă numindu-te, cu bunătatea obiceiurilor tale, şi cu curăţia minţei, pre cei credincioşi i-ai îndemnat să rămâe în legea Darului.

Organ bine aşezat cu dumnezeească lucrarea Duhului îndreptat fiind Varnavo, spre chemarea păgânilor tu te-ai încredinţat. La cunoştinţa lui Hristos îndreptându-i cu cuvintele şi cu faptele, şi pre aceia i-ai luminat, să mărturisească pre adevărată Dumnezeirea lui Iisus, Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea a lui Vizantie.

Varnavo prea lăudate, vasule strălucite al sfântului Duh, ca un fiu al mângâerei, carele şi mai 'nainte de Pavel între cei şaptezeci de ucenici ai fost mai mare şi cu Pavel iarăşi ai propoveduit marginilor Evanghelia. Pentru aceasta şi cuvântul Darului prin fapte plinindu-l, pre tine însuţi te-ai adus jertfă curată învăţătorului tău Hristos; roagă-te totdeauna apostole mărite, să se mântuească în pace sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului.
De va fi în post a Născătoarei.
Dogmatica Invierii. Ap.253

Cine nu te va ferici prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda Preacurată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se mântuească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ,
Stihirile glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

In tot pământul a ieşit vestirea voastră cea mântuitoare, de Dumnezeu văzătorilor apostoli, şi a luminat sufletele cele rătăcite. Şi la Hristos a adus pre oamenii cei luminaţi cu Darul. Pentru aceasta rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Luminători prea luminaţi

ai lui Hristos vase prea curate, care ați încăput prin credință raza Duhului prea înțelepților, stâlpii Bisericii, ceruri prea mărite, care ați vestit slava lui Dumnezeu, aceluia rugați-vă să dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Pre păgâni i-ați adus la Hristos Dumnezeu, fericiților, pre cei ce s'au mântuit cu sângele, celui ce bine a voit a se naște pre pământ, și a răbda de bună voie Crucea și moartea, măriților, căruia acum rugați-vă, să dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Apostole al Mântuitorului, Varnavo prea lăudate, vasule al credinței, fiule al mângâerei, liniștea celor înviforați cela ce ai neîncetat întru pomenirea ta îndrăznire, roagă-te să se păzească în pace sufletele noastre.

Și acum, a praznicului,

Iar de este în post, a Născătoarei.

Fecioară nenuntită, care pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi priimește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană. Care tuturor dăruești curățire de greșeli, acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te, să ne mântuim noi toți.

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli, rugați pre..

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei-Invierii.

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută-le la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de 2 ori, Slavă, al Apostolilor, Și acum, iară al Praznicului. Iară de este în post, zicem numai Troparul Apostolilor de 2 ori, Slavă, Și acum, a Născătoarei-Invierii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ceata cea duhovnicească a apostolilor tăinuit s'a trimis în lume, după Dumnezeu cel înalt, și s'au arătat ca niște tămăduitori, celor ce pătimesc întru nevoi, strigând întru unime pre cea în trei ipostasuri, și cu înțelepciune dumnezeească, au scris întruparea lui Emanuil Domnului. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Praznicului, Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul meu suflet, şi-l mântueşte pre el, cel ce s'a alunecat pentru mulţimea greşelilor, întru adâncul perzărei, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Şi în ceasul cel înfricoşat al morţii să mă mântueşti de dracii, cei ce mă clevetesc, şi de răspunsul cel înfricoşat.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu strălucirile cele dătătoare de lumină, ca nişte stele, cu învăţăturile lui Dumnezeu a sfintei propoveduiri, luminaţi marginile pământului, tăinuitori cereşti, apostoli ai Domnului.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Ceea ce eşti folositoare nebiruită, celor ce sunt întru nevoi, şi rugătoare gata celor ce nădăjduesc spre tine, scapă-mă de primejdii, şi nu mă trece cu vederea, ceea ce eşti ajutătoarea tuturor.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, iară de va fi în post, zicem un Canon din Octoih şi ale Apostolilor 2 pe 8.

Canonul Apostolului Vartolomeiu. Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos: Intru adânc a aşternut..

Mai 'nainte ştiutorul a toate şi Dumnezeu, mintea ta cea dumnezeeească văzându-o, te-a ales şi te-a împreunat cu ceata Apostolilor, Vartolomee prea lăudate, cu Darul luminând inima ta.

La înălţimea faptelor bune suindu-te, cu limbă cu foc însuflată, împărţită în chipul focului te-ai îmbogăţit, ca un apostol a lui Hristos, prin venirea Mângâitorului, prea mărite, uscăciunea păgânătăţii şi deşertăciunea chieltuind.

Alt Canon, al apostolului Varnava. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cântare îţi împletesc ţie Varnavo grăitorule de Dumnezeu.

Peasna 1, glasul şi Irmosul acelaş:

Ca un bărbat bun fiind, şi al mângâerii fiu arătându-te, răutatea sufletului meu, şi mâhnirea cea de suflet stricătoare a păcatului meu goneşte-o, ca fiind plin de veselie, să te laud pre tine.

Priimind cinstita strălucire a lui Hristos Impăratului a toate, celui ce a odrăslit din neamul Iudei, prea fericite, trăgându-te din rudenia leviticească, ai propoveduit mutarea preoţiei şi a legii.

Slavă:

Petrecerea ta cea luminoasă înțelepte, te-a arătat pre tine ca un al doilea Dumnezeu al bunătății celei dintâi, și al ființei celei firești, dintru care ai dobândit a doua naștere a mântuirii celei dumnezeești, ce se fericește cu daruri, mărite Varnavo.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata dumnezeeștilor fecioare, dumnezeește pre tine cea mai bună între femei te laudă, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, ceea ce ești înfrumusețată cu podoabele Dumnezeirii; că pre cuvântul cel de podoabe făcător, mai pre sus de cuvânt l-ai născut.

Catavasia Praznicului, iar de este în post:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Ca un izvor de apă de mântuire ai ieșit, Vartolomee prea cinstite, și rod înmulțit ai adus, mântuirea neamurilor, vrednicule de minune.

Cu sarea Darului putrezirea idolească ai oprit, prea înțelepte, cu dulce cuvântul credinței îndulcind inimile celor ce te cinstesc pre tine.

Altul al Varnavei:

Nor, carele ne aduci nouă ploaie de bună voie, din izvoarele Darului te-ai văzut Varnavo mărite, și ne adăpi cu curgerea desfătării.

Văzându-te luminat strălucind cu frumusețea, stăpânirea cea atotputernică a Duhului, slujitor tainelor lui Hristos te-a rânduit, pre tine prea cinstite.

Slavă:

Fiind luminați cu Darul Crucii tale Stăpâne măriții Apostoli, ție pre păgâni i-au adus prin credință, Varnava și Pavel de dumnezeu înțelepți.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai pentru curăție Stăpână, ca un crin strălucind în mijlocul spinilor cu strălucirile fecioriei, de Dumnezeu Născătoare prea cinstită.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Slujitor prea adevărat al Domnului ai fost, și din Apopostolii cei șaptezeci te-ai arătat întâiu, și ai luminat împreună cu Pavel propoveduirea ta, tuturor vestind pre Hristos Mântuitorul; pentru aceasta cu cântări, dumnezeească pomenirea ta Varnavo, săvârșim.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ca un cer prea frumos ai

vestit, Vartolomee pre pământ dumnezeeească slava lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat, prea lăudate, luminând ca un soare inimile cele din întunerec, stricând întunerecul răilor draci. Deci cu rugăciunile tale luminează-ne pre noi, cei ce săvârșim pomenirea ta, cea purtătoare de lumină.

Slavă, alta, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstorești...

Umbra legii tu părăsind ca un înțelept, cu Darul ai umblat de Dumnezeu purtătorule Varnavo, prin cetăți și prin orașe, purtând numele celui răstignit, și cu minuni și cu semne aducând la adevăr, pre cei neascultători, te-ai arătat întru Hristos mângâere lumii.

Și acum, A Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Pre Dumnezeu cel necuprins Fiul și Cuvântul, cel ce s'a născut din tine negrăit mai pre sus de minte, de Dumnezeu Născătoare, roagă-l împreună cu Apostolii, să dăruiască lumii pace curată, și să ne dea nouă mai 'nainte de sfârșit îndreptare de greșeli; și împărăției cerurilor, pentru bunătatea sa cea prea multă, să învrednicească pre robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Cu Crucea Domnului fiind ocolit, ai surpat întăririle dracilor, Vartolomee apostole, și amăgirea lor cea de suflet stricătoare o ai gonit cu propoveduirea.

Lumină lumii și rază a dumnezeeștei slave, Hristos pre tine te-a arătat, Vartolomee de Dumnezeu priimite. Că toată făptura ai luminat cu cunonștința de Dumnezeu, prea fericite.

Altul, al Varnavei.

Urmând poruncilor Stăpânului apostole, Varnavo prea lăudate, săracilor ai împărțit toată averea ta, și de Hristos propoveduitor ai fost cu mare glas.

Ajungând la înălțimea bunătăților cea strălucită, și aflând pre Pavel, grăitorul de Dumnezeu apostol, tuturor ați propoveduit adâncimea tainei celei negrăite.

Ca un soare străbătând marginile lumii, Varnavo prea mărite, lui Pavel urmând, cu străluciri în chipul razelor le-ai luminat prin cuvântul Darului.

Slavă:

Impreună părtaș patimilor

Mântuitorului făcându-te Varnavo prea lăudate, împreună cu el te-ai mărit întru cereștile locașuri, umplându-te de veselia cea mai pre sus de minte.

Și acum, a Născătoarei.

Blestemul strămoașei Evei prin cel născut al tău s'a stricat, ceea ce ești cu totul fără prihană. Că pre cuvântul cel mai 'nainte de veci l-ai născut întrupat, carele cu binecuvântări a încununat lumea.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut...

Cu Hristos lumina cea nezidită, carele s'a arătat pentru noi întru zidire, întâiu te-ai împreunat, viind la dânsul apostole, și cu dumnezeeștile lui raze luminându-te.

Ca o rouă dumnezeească oamenilor tămăduiri dând în lume, ai fost Vartolomee prea fericite. Și pământul păgânătăței dupre proorocie l-ai întors.

Altul al Varnavei.

Legea cea umbroasă trecând, și cu Darul luminându-se, plinirea păgânilor bine vestindu-o o a luminat, de Dumnezeu înțeleptitul Varnava, cu propoveduirea lui Hristos.

Arătat îmbrăcându-te cu tare putere a sfântului Duh, Apostole, surpat-ai duhurile viclenirei, mântuind lumea de răutatea lor.

Slavă:

Glasul celui ce a strigat între neamurile cele pustiite ai fost înțelepte, taina cea necuprinsă a dumnezeeștei întrupări vestindu-o tuturor, Varnavo prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Iată în pântece ai avut pre Hristos Dumnezeu mai pre sus de cuvânt de Dumnezeu Născătoare prea curată, precum Isaia mai 'nainte a grăit, și mai pre sus de fire de Dumnezeu Născătoare, pre dânsul l-ai născut.

Peasna 6, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Darul minunilor priimind, și cu lucrarea tămăduirilor îmbogățindu-te, Vartolomee prea înțelepte, adunările păgânilor le-ai vânat.

Limba ta cea de foc, prea lăudate,toată înșelăciunea ca pre o iarbă o a ars, și inimile credincioșilor le-a luminat, cu dumnezeeasca propoveduire.

Altul al Vrnavei.

Răsărind lumii, Hristoase Dumnezeule, Soare al dreptății, Stăpâne, ca pre niște raze

strălucite, pre Varnava și pre Pavel i-ai arătat.

Slavă:

Secure de rădăcini tăetoare ai fost, înșelăciunea cea pă-roasă tăind cu minunile mai pre sus de cuvânt, înțelepte Varnavo minunate.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a întins Cerul cu voia, Cer pământesc altul te-a arătat pre tine, Maica lui Dumnezeu prea curată, și din tine răsărind, s'a arătat.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și ale înfricoșatelor minuni, la lumină povățuind, pre cei ce te cinstesc pre tine, Vartolomee apostole al Domnului.

ICOS:

Invățându-te sfintele cuvinte, ucenice al Cuvântului, pre cei cufundați cumplit întru necuvântarea cea de demult, fii luminii i-ai făcut, tinzându-ți întru adâncurile necunoștinței cinstitul și sfințitul tău năvod; și ai prins neamurile cele ascultătoare, și gândurile lor cele înțelepte prin înșelăciune, uscate fiind cu văpaia mulțimei dumnezeilor, arătându-le cu dumnezeescul plug, cu rourarea cuvântărei de Dumnezeu celei luminate; pre cei ce mai 'nainte erau fii mâniei, fii lui Dumnezeu i-ai făcut, Vartolomee al Domnului apostole.

Intru acestă lună în 11 zile, pomenirea sfinților apostoli Vartolomeiu și Varnava.

Stih: Și Vartolomeiu ucenicul tău Hristoase ție urmând,
Patimă de Cruce este suferind,
Intru această lună în a unsprezecea zi,
Pre Vartolomeiu mare cugetătorul răstignì.

LA VARNAVA

Stih: Mai pre sus de cât piatra safirului dupre Scriptură, zicând:
Socoteà Varnava pietrele cele ce sunt pre e ucigând.

Dintru aceștia sfântul Vartolomeiu a fost unul din cei doisprezece ucenici, carele propoveduind Evanghelia la Indieni, cei ce se zic bogați sau norociți, și scriindu-le Evanghelia lui Mateiu, a fost răstignit de cei necredincioși în Arvanupoli, și își priimì sfârșitul cu cinste, și băgându-l într'o raclă de plumb fu aruncat în mare; iar din voia lui Dumnezeu aducându-se până în Sicilia la ostrovul Lipariei, și arătându-se a fost îngropat acolo, multe minuni izvorând din sfântul și cinstitul său mormânt, și dând la toți, cari merg cu credință, grabnică tămăduire, și întoarcere cu bucurie și cu veselie pre la casele lor.

Iară sfântul Varnava, carele se zice și Iosì la faptele apostolilor, fiind unul din cei șaptezeci, călător împreună cu Pavel, fiind hirotonit. Și se tâlcuește numele acesta, fiul mângâerei. Și erà din neamul lui Levi; iară născut și crescut în ostrovul Chiprului. Acesta întâiu a propoveduit Evanghelia lui Hristos în Ierusalim și în Roma și în Alexandria și mergând la Chipru, a fost ucis cu pietre și băgat în foc de Elini și de Iudei; pre carele luându-l Marcu apostolul și Evanghelistul, îl puse într'o peșteră, și mergând la Efes către Pavel, îi spuse de moartea Varnavei, și l-a plâns pre el Pavel mult. De acesta

spun, că s'a îngropat cu Evanghelia lui Mateiu, ce s'a scris de dânsul, care pre urmă s'a aflat împreună cu trupul Apostolului. Drept aceea făcură și obiceiu credincioșii, să nu fie acest ostrov supus la nici unul din episcopi, ci să se chivernisească de al său episcop. Și se săvârșește soborul sfinților acestora apostoli, în cinstita biserica sfântului și verhovnicului apostol Petru, ce se află aproape de prea sfânta și marea biserică.

Intru această zi, soborul Arhanghelului Gavriil din Adin.

Stih: Cântat-ai Gavriile mai 'nainte: Bucurăte, Fecioarei zicând,
Dar încă și acum cântarea axionului ești cântând.

Soborul și praznicul Arhanghelului Gavriil a început a se face în sfântul munte al Atonului, la o chilie a monastirei Pantocratorului, ce se numește Axion estin, la locul cel numit Adin. Deci a urmat a se face, pentru minunea aceasta ce o vom povestì acum: La schitul Protatului ce se află lângă Carea, aproape de locul monastirei Pantocratorului, este o vale mare, care are multe chilii. Deci la una din chiliile acelea ce erà cinstită în numele Adormirei Doamnei de Dumnezeu Născătoarei, locuià un ieromonah bătrân și îmbunătățit, împreună cu un ascultător al său. Și fiindcă erà obiceiu a se face priveghere în fiecare Duminică la zisul schit al Protatului, într'una din Sâmbete seara, vrând să meargă bătrânul la priveghere, zice ucenicului său: Fiule, eu mă duc ca să ascult privegherea dupre obiceiu, iară tu rămâi la chilie, și precum vei puteà citește-ți rânduiala ta; și așa s'a dus. Deci după ce a trecut seara, iată bate oarecine în ușa chiliei; iară fratele alergă și deschise, și vede că erà un monah strein, necunoscut lui, carele intrând a rămas în chilie în noaptea aceea. Deci la vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi rânduiala Utreniei. Și când au ajuns la: Ceea ce ești mai cinstită... Monahul cel de loc, adică cântà numai: «Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii»... Și celelalte până în sfârșit, adică obișnuita și vechea cântare a Sfântului Cosma făcătorului de cântări. Iară monahul acel strein făceà alt început al cântărei, cântând așà: «Cu«vine-se cu adevărat să te fericim Năs«cătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită «și prea nevinovată și Maica Dumnezeului «nostru». Apoi a împreunat și pre: «Ceea ce ești mai cinstită», până în sfârșit. Auzind aceasta monahul cel de loc, s'a minunat și zice către cel ce se pàrea strein: Noi cântăm numai: Ceea ce ești mai cinstită»... iară: «Cuvine-se cu adevărat» nici odată n'am auzit, nici noi, nici cei mai 'nainte de noi. Deci rogu-te, fă dragoste și scrie-mi și mie cântarea aceasta, pentru ca să o cânt și eu Născătoarei de Dumnezeu; iară acela răspunzând, a zis: Adu-mi cerneală și hârtie ca să scriu. Și cel de loc a zis: Nu am nici cerneală nici hârtie. Iară monahul cel ce se păreà strein, i-a zis: Adu-mi o lespede, deci monahul alergând, a aflat lespedea și i-a adus-o. Și luând-o streinul, a scris pre dânsa cu degetul său zisa cântare, adică: «Cuvine-se cu adevărat», și, o minune! atâta de adânc s'au săpat literile pre lespedea acea vârtoasă, ca și cum s'ar fi scris pre ceară moale. Apoi a zis fratelui: De acum înainte, așà să cântați și voi și toți ortodoxii, și acestea zicând s'a făcut nevăzut. Căci erà sfântul înger, trimis dela Dumnezeu, ca să descopere cântarea aceasta îngerească și carea este prea cuviincioasă Maicei lui Dumnezeu. Și mai vârtos a fost Arhanghelul Gavriil, precum se arată aceasta din titlul ce este deasupra; întru această zi adică: «Soborul Arhanghelului Gavriil «în Adin». Căci părinții de atuncea făceau sobor, praznic și liturghie, în fiecarele an la zisa chilie Adin, întru pomenirea minunei, cinstind și mărind pre Arhanghelul Gavriil, carele precum din început până în sfârșit a stătut dumnezeesc cântăreț al Născătoarei de Dumnezeu și hrănitor slujitor, și vesel bine vestitor al ei. Așà a servit și spre a descoperi cântarea aceasta a Maicei lui Dumnezeu, ca unul ce numai lui dupre toate i se cuvine această slujbă. Deci după ce a venit bătrânul dela priveghere, și a intrat în chilie, a început ascultătorul lui a cântà: «Cu-

vine-se cu adevărat», dupre cum îngerul îi poruncise, și prin urmare a arătat bătrânului său și zisa lespedea aceea, cu îngerească scrisoare săpată. Iară el acestea auzind și văzând, a rămas uimit de această minune. Deci luând amândoi lespedea acea scrisă de înger, a mers la Protatul, și a arătat-o la cel mai întâiu al sfântului Munte, și la ceilalți bătrâni ai obștescului Sinod, povestindu-le toate cele ce se făcuseră, iară ei au slăvit cu un glas pre Dumnezeu și au mulțumit Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru prea mărita această minune. Și îndată au trimis lespedea în Constantinopol la patriarhul și la împăratul, însemnându-le prin scrisori, toată cuprinderea acestei minuni ce s'a făcut. Deci de atuncea și în urmă, cântarea adică, aceasta îngerească, s'a dat în toată lumea ca să se cânte Maicei lui Dumnezeu, de către toți ortodoxii. Iară sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se află în biserica chiliei aceleia, în carea s'a făcut această minune, s'a adus de către părinții sfântului Munte în biserica Protatului, și acolo se află până astăzi, așezată în sfântul altar deasupra sfințitului scaun celui de sus. Pentrucă înaintea icoanei acesteia s'a cântat întâiu de către Arhanghelul Gavriil cântarea aceasta. Iară chilia aceea, a început a se numì: «Àxion estin», adică «Cuvine-se cu adevărat», și valea aceea în carea se află chilia, se numește de către toți până astăzi Adin, care însemnează a cântà sau cântare. Pentru că întru aceasta s'a cântat întâiu îngereasca și prea cuvenită Maicei lui Dumnezeu cântarea aceasta.

Intru această zi, sfântul mucenic Teopemt împreună cu alți patru, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Teopemt patru tovarăși prin sabie dobândind,
Impreună nevoitori, și al cincilea el se arată fiind.

Intru această zi, pomenirea sfântului Neanisi prea înțeleptul mucenic.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Taina cea mare a dumnezeeștei întrupări, lumii o ai arătat Vartolomee, ceea ce este neîncăpută de toți, și necuprinsă, iară numai de cei credincioși încăpută netâlcuit, și crezută.

Ca o piatră prea sfântă Vartolomee curat tăvălindu-se, întărirea înșelăciunei tare o ai prăvălit, și temelie nesfărâmată Bisericii arătându-te, o păzești pre ea neclătită.

Dumnezeeasca asemănare Vartolomee, cu vopseaua bunătăților prea fericite o ai zugrăvit. Pentru aceea apostol dumnezeesc făcându-te, tuturor ai propoveduit venirea lui Hristos cea mult lăudată.

Al Varnavei.

Pre sfântul, cel ce cu sfințenie se odihnește întru cei sfinți, Varnavo ai propoveduit, pre Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl, și împreună pre un scaun șezător, carele s'a făcut om, nouă mântuire lucrându-ne.

Razele cele strălucite ale dumnezeeștei lumini, Varnava cel prea cinstit, și Pavel cel de Dumnezeu priimit, ca o lumină

au ieşit, luminând cu cuvântul Darului moştenirea neamurilor, de Hristos propoveduitorii.

Slavă:

Veseleşte-se astăzi ceea ce te-a născut, tămâe bine mirositoare dând credinţei, odrăslindu-te pre tine lui Hristos de Dumnezeu fericite, pre carea spre răsplătire mântueşte-o cu rugăciunile tale de robia de acum.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează viaţa mea Preacurată, la limanul tău cel cu bună linişte povăţuindu-o, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, izvorul bunătăţilor, carele dă tuturor credincioşilor nestricăciunea bunătăţii.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând...

Cea mare şi mică, multă şi puţină, Evanghelia Mântuitorului prea înţelepţeşte ai învăţat, mari şi prea mărite lucruri cu cuvinte scurte tuturor însemnând, Vartolomee de Dumnezeu înţelepţite.

Ca un râu din Sion ieşind adunările Bisericii le adăpi prea fericite. Că din izvorul dumnezeeşti desfătări ai băut prea arătat, strigând: Prea înălţaţi toate făpturile pre Domnul.

Cu dumnezeeştile daruri, cele prea luminate şi prea mari, arătat ca un apostol, dumnezeeşte te-ai împodobit. Căci covârşeşte vrednicia cu Darul Fericite, toată adunarea cea întru oameni văzută.

Altul al Varnavei:

Ca să turbure marea păgânilor ca un făcător de bine ai scos pre Varnava măritul, şi pre minunatul Pavel, cari, înşelăciunea mulţimei dumnezeilor cu învăţăturile bunei credinţe, dătătorule de viaţă au gonit.

Pus-ai ca un Dumnezeu, Mângâitorule Duhule, a tot făcătorule, în Biserica ta luminători străluciţi, cari au propoveduit puterea ta, şi a Fiului şi a Părintelui, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Strălucit-ai luminat ca soarele în lume, împreunându-te arătat cu Soarele cel înţelegător, de Dumnezeu cuprinsule. Căci împărtăşindu-te din strălucire, lumină a doua te-ai făcut, arătând tuturor puterea tainei.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu învăţăturile toată lumea luminând, fericirea cea mai pre sus de minte în cereştile loca-

şuri, dupre vrednicie o ai dobândit, Varnavo prea cinstite, priimind dela Stăpânul cunună prea frumoasă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să pierzi blestemul cel dintâiu, și osânda morții strămoașei celei de demult, din Fecioara Maica lui Dumnezeu, Cuvinte al lui Dumnezeu te-ai născut, tuturor dăruind nemurirea cea nepieritoare.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Insuți văzător fiind Cuvântului și slugă, și ucenic și propovăduitor de Dumnezeu prea văzător, unde este acum Cuvântul, tu a locui cu adevărat te-ai învrednicit, precum însuși s'a făgăduit fără de minciună cel prea bun.

Ca cela ce stai acum înaintea scaunului Stăpânului tău, cu razele cele de acolo fiind strălucit o Vartolomee de Dumnezeu înțelepțite! Spre cântăreții tăi privești, de patimi mântuindu-i și de feluri de primejdii.

Fiu lui Dumnezeu a fi prin credință învrednicindu-te, moștenitor părinteștilor vistierii te-ai făcut. O mână de lucruri mari dăruitoare! O daruri covârșitoare ale lui Hristos, celui ce te-a prea mărit pre tine acum, de Dumnezeu văzătorule prea fericite.

Altul al Varnavei:

Lumină făcându-vă apostoli prin faptă bună, și înaintea luminii celei mari stând acum, rugați pre Stăpânul, să dăruiască pace lumii și să mântuească bisericile, care le-ați adunat.

Cumplirea ritorilor, cu văpăile înțelepciunei tale arătat o ai stins, de Dumnezeu grăitorule Varnavo, cela ce ai câștigat înlăuntru izvor de străluciri. Pentru aceasta prea sfințită pomenirea ta o mărim.

Slavă:

Săvârşind acum pomenirea ta prin credință apostole, mijlocitor pre tine înaintea Stăpânului te punem, cerând ca să luăm prin mijlocirea ta deslegare de greșeli, Varnavo prea cinstite propoveduitorule al lui Dumnezeu prea sfințite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un luceafăr de dimineață te-ai aflat în noaptea vieții, cu razele fecioriei strălucind, răsăritul Soarelui dreptății celui înțelegător arătându-ne nouă, a lui Dumnezeu Maică prea cinstită.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Vartolomei astăzi şi Varnava cel de Dumnezeu primit, întru sfântă pomenirea lor, acum de noi dupre datorie luminat bine se laudă, ca nişte apostoli ai lui Hristos şi ucenici, cari se roagă pentru noi, cei ce săvârşim sfântă pomenirea lor.

De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei.

Prea sfântă Stăpână curată, şi una neispitită de bărbat, tu eşti mântuirea şi nădejdea noastră, roagă pre Hristos, cel ce s'a născut din tine, pre Mântuitorul nostru, să mântuească lumea de înşelăciune, de nevoi şi de scârbe.

LA LAUDE.

Sthirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele slavei Iisus Dumnezeul nostru, întru toate plinirile lumii, ca pre o rază mult luminoasă, de Dumnezeu înţelepţite apostole, te-a lăsat ca să goneşti negura răutăţii, şi să luminezi cu înfrânarea patimilor inimile cele întunecate cu necunoştinţa, Vartolomee prea fericite.

Curat locaş al Treimii te-ai făcut, cu strălucirea bunătăţilor fiind luminat, şi în inimă luând Varnavo strălucire dela dânsa şi luminare mai strălucită decât soarele, la margenile lumii luminat o ai revărsat, şi ai luminat, pre cei ce şedeau întru întunerecul necunoştinţei, de Dumnezeu priimite.

Ca nişte nori fericiţilor, în toate marginile aţi plouat ploaie cerească, şi sufletele credincioşilor le-aţi adăpat cu dumnezeescul Dar, înnecând neghinele cele rele ale nedumnezeirii, şi făcând sufletele oamenilor a fi roditoare. Pentru aceasta întru laudă pre voi apostolii vă cinstim.

Slavă, glasul al 5-lea.

Precum înţelepciunea lui Dumnezeu Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl, mai 'nainte a zis în Evanghelie: Voi sunteţi viţe roditoare, prea lăudaţilor apostoli, care pre strugurul cel copt şi frumos în ramurile voastre îl aduceţi. Pre carele credincioşii mâncându-l, ne îndulcim gustul spre veselie. Vartolomee de Dumnezeu primite şi Varnavo fiule al mângâerei, cu deadinsul rugaţi-vă, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slă-

vim credincioșii dupre datorie, pre tine cetatea cea nesfărâmată, și zidul cel nesurpat, și folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8, din Canonul Stântului Vartolomeiu Peasna 3 pe 4, și dintru al stântului Varnavei, Peasna 6 pe 4, Prochimenul, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieșit... Stih. Cerurile spun... Apostolul din Fapte: *In zilele acelea risipindu-se Apostolii*... Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne. Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, cela ce vă ascultă pre voi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Onufurie cel din Eghipet și prea cuviosul părintele nostru Petru al Atonului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 8-lea.**

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Onufrie, pre mine carele mă aflu acum în pustiul patimilor, îndreptează-mă către calea cea dreaptă a bunătăților, către cărarea pocăinței, către împlinirea voilor lui Dumnezeu, către desfătarea bunătăților celor fără de sfârșit, prin rugăciunile tale, ca cu bucurie să săvârșesc pomenirea ta, pururea pomenite.

Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Onufrie, cu nădejdea răsplătirilor celor ce vor să fie, ai răbdat gerul nopții și arsura zilei, căci omorându-ți membrele cele de pre pământ ai dobândit viața cea cerească, Cuvioase, intrând înlăuntrul cămării celei de Mire, cu bucurie uitându-te la frumusețea cea neajunsă a Ziditorului tău, Sfinte.

Părinte, cugetătorule de Dumnezeu Onufrie, depărtându-te pre sineți de turburarea cea lumească te-ai ridicat către săvârșirea cea mai pre sus de lume, și dorind de însuși izvorul bunătăților, ai ajuns la însuși dorirea cea adevărată. Cu ale căruia străluciri luminându-te, răpește-ne pre noi din întunerecul păcatelor, cu rugăciunile tale, Fericite.

Alte Stihiri ale cuviosului Petru, asemenea.

Cu dumnezeescul Petru de un nume, și următor cu adevărat și râvnei credinței, prin

bună cinstire, părtaş pre tine te cunoaştem, Cuvioase. Căci numai pre cel bun ai iubit, şi dumnezeeştile porunci ale aceluia, ai dorit Părinte, şi sufletul ţi-ai înfrumuseţat cu bunătăţile. Pentru aceasta te lăudăm pre tine şi te fericim.

Cuvioase părinte prea fericite, câştigând prin umilinţa sufletului, răbdare adevărată şi dragoste nestricată, nezdrobită nădejde şi desăvârşită smerenie, lăcaş Dumnezeescului Duh te-ai făcut, a căruia străluciri arătat întru tine le-ai priimit, şi oamenilor a doua lumină te-ai văzut, prin cuvioşia vieţii.

Cuvioase părinte de Dumnezeu însuflate, întru mulţi ani pre pământ, cu nearătare fiind ascuns, te-ai cunoscut duhovniceşte prin semne şi minuni, căci ai izvorât miruri bine mirositoare, arătând celor ce te doresc pre tine, strălucirea ce locueşte întru tine, şi sfinţenia şi Darul cu adevărat al Dumnezeescului Duh.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioşilor părinţi, în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor voastre; pentru aceasta în ceruri aţi aflat plata ostenelilor voastre, taberile drăceşti aţi pierdut, cetele îngereşti aţi ajuns, a cărora viaţă fără prihană aţi urmat. Indrăznire având către Dumnezeu, cereţi pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii Apostoli, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre Cruce spânzurat, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de fericirea cea mai pre sus de cuget dumnezeeştilor; înfrânarea o aţi socotit desfătare, sărăcia bogăţie, neaverea avuţie adevărată, şi cumpătarea mărire bună. Pentru aceasta aţi şi câştigat dorinţa cea dupre gândurile voastre, petrecând în corturile sfinţilor, fericiţilor.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioşilor lui.

Călătoria sihăstriei fără de zăticnire o aţi săvârşit, şi credinţa o aţi păzit. Pentru aceasta aţi primit şi cununa dreptăţii, carea o a gătit vouă Hristos, cel ce împarte darurile pentru nevoinţe, şi dărueşte harurile, şi răsplătire pentru osteneli. Pre carele şi acum rugaţi-l, să ne mântuim noi de primejdii.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Toată patima dulceţii o aţi lepădat, smerindu-vă trupurile voastre, de Dumnezeu înţelepţiţilor, şi amărându-vă simţirile cu ostenelele înfrânărei, şi cu grelele nevoinţe, şi cu răbdarea ispitelor, şi cu suferirea primejdiilor. Pentru care aţi luat îndulcirea cea fără de sfârşit, şi desfătarea cea neîncetată, şi bucuria cea negrăită.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre voi îndreptătorilor vă cinstim cuvioşilor părinţi, că prin voi pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericiţi sunteţi, că lui Hristos aţi slujit, şi a vrăjmaşului aţi biruit puterea. Cei ce sunteţi cu îngerii împreună vorbitori, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitori. Cu cari rugaţi-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi din toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Junicea cea nespurcată, văzând viţelul său spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Cum ţi-a răsplătit ţie adunarea nemulţămitorilor jidovi? Vrând să mă lipsească pre mine de tine Fiule întru tot iubite.

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, al Praznicului,

Sau al Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, sau din Octoih unul, şi ale Sfinţilor două pe 8.

CANONUL Sfântului Onufrie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lauda lui Onufrie o cânt cu dragoste.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit

„marea și a trecut pre poporul, „pre carele l-a slobozit din „robia Egiptenilor, că s'a pro- „slăvit.

Lepădând slava lumii cea nestatornică, și cu totul sălășluind întru tine pre Hristos mărite, dupre vrednicie ai dobândit bucuria lui, pururea pomenite Onufrie.

Cugetând în legea lui Hristos, dumnezeescule, prin bunătăți te-ai arătat pom vieții plin de rod, puind înainte prin isprăvile tale Darul tămăduirilor celor dumnezeești.

A Născătoarei:

Casă înțelepciunei te-ai cunoscut Preacurată, căci din curate sângiurile tale luând Dumnezeu trup, și răbdând Cruce, ne-a împărtășit pre noi cu nepătimirea.

Alt CANON al Sfântului Petru.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Ca pre alt Petru pre tine dupre cuviință te cinstesc fericite.

Facerea lui Iosif.

Glasul și Irmos acelaș:

Alt nou Petru Biserica astăzi ne pune nouă înainte, strălucind cugetele noastre cu dumnezeească pomenirea ta, Părinte prea fericite.

De stricăciunea patimilor curățindu-ți ochii minței, cuvioase, arătat ai văzut neasemănata frumusețea împăratului Hristos, celui ce te-a mărit pre tine.

Slavă:

Strălucind întru tine prea fericite, neînserarea Dumnezeirei celei în trei sori, te-a făcut lumină și încăpere curată a dumnezeeștilor daruri, Părinte de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce pentru noi din tine Fecioară, s'a îmbrăcat cu omenirea prin covârșirea bunătății, a prea slăvit cetele cuvioșilor, cele ce l-au iubit pre el.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi...

Plecatu-te-ai jugului lui Hristos, Onufrie, dorind să vorbești cu el în pustiuri neumblate, și a te îndulci de frumsețea slavei lui celei dumnezeești.

Luminându-te pre sineți cu lumina cunoștinței, după ce ai risipit norul patimilor, în lespezile inimii tale, ai primit legea nepătimirei, Părinte.

A Născătoarei:

Cu picătura rugăciunei tale prin milostivire, stinge văpaia sufletului meu, Născătoare de

Dumnezeu pururea Fecioară, adăpându-mă cu izvorul milostivirei.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Omorîndu-ţi pre pământ mădulărele Cuvioase, prin îndumnezeitele cugetări, ţi-ai înviețuit sufletul tău, şi ai câştigat viaţa veşnică şi strălucirea.

Ca cel ce bine ai viețuit, te-ai împreunat prea fericite cu cetele cele de sus petrecând întru linişte, şi dumnezeeasca frumseţe strălucind.

Slavă:

In munţi înţelepte ascunzându-te, te-ai depărtat de adunarea cu oamenii, şi toată mintea ţi-ai întraripat spre cereştile frumseţi veselindu-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine Fecioară, palat vesel al fiinţei celei negrăite, dupre datorie te slăvim, cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta Preacurată.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Stea luminoasă te-ai arătat călugărilor, precum raza noaptea luminează marginilor, aşà Părinte ai strălucit întru pustnicie ca soarele. Pentru aceasta Onufrie nu încetà rugându-te pentru noi toţi.

Alt CONDAC, al sfântului Petru, asemenea.

Depărtându-te pre sine de însoţirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor şi în peşteri, pentru dorul cel dumnezeesc, şi pentru dragostea Domnului tău Petre, dela carele ai câştigat cunună, rugându-te neîncetat să ne mântuim noi.

ICOS:

Fugind de turburările cele lumeşti şi de grijile vieţii, ca de cele vrednice de fugit, şi defăimate, te-ai dus la locuri neumblate, şi în singurătate ca o pasăre întru mulţi ani ai petrecut, ascuns fiind în crăpături, şi în peşteri şi prăpăstii, având-ţi cugetul întins spre Domnul, şi plinind poruncile lui. Dela carele ai luat Dar cuvioase, şi ca soarele ai strălucit Părinte, rugându-te neîncetat să ne mântuim noi.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Depărtatu-te-ai cuvioase, şi

în pustiuri arătat ai petrecut pururea, așteptând pre Domnul, să te mântuească de rele. Pentru aceea bine plăcând Stăpânului, prea fericite, ai primiit împărăția Cerului cea neîmbătrânită, întru carea acum petrecând, adu-ți aminte, pentru cei ce te cinstesc.

Slavă, alta a Sfântului Petru, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău ..

Prin omorîrea trupului, ai îngropat toată turburarea patimilor sfințite Petre, și viață fără de sfârșit, după moarte ai luat. Pentru aceasta astăzi, Biserica lui Hristos, prăznuește vrednică de laudă pomenirea ta, cela ce ești podoaba cuvioșilor.

Și acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Povățuește-ne la calea pocăinței, pre noi cei ce ne abatem pururea la calea răutăților, și mâniem pe prea bunul Domn, ceea ce ești neispitită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor deznădăjduiți, lăcașul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Hristoase Maica ta cea prea curată, mort pre Cruce întins, strigà: Fiul meu, cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială, prin care ai mântuit înțeleaptă zidirea mâinilor tale celor prea curate.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, și te-am proslăvit pre tine unule iubitorule de oameni.

Nemișcat fiind întărit de Hristos, ai risipit întreitele valuri ale dracilor ca o spumă, Onufrie.

Ca un nebiruit răbdând tare în călduri și în geruri, ai stricat luptele dracilor.

A Născătoarei:

Răutatea sufletului meu depărtând-o cu strălucirea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, împreună-mă pre mine mântuirei.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

In munți și în peșteri înțelepte petrecând, și dumnezeești suișuri în inimă puind, toate izbucnirile patimilor le-ai uscat cu dumnezeescul Dar.

De arcurile dracilor și de săgeți și de curse cu desăvârșire ai scăpat, fiind acoperit cu pavăza credinței, Cuvioase, și cu frica Domnului fiind păzit.

Slavă:

Zdrobit sub picioarele tale pre vicleanul balaur, și vrednic de râs văzându-l, pre cel ce cu cruzime se îngânfà Petre prea fericite, slavă Domnului înălțăm.

Și acum, a Născătoarei:

Născându-se Domnul dintru tine, Doamnă prea fără prihană, a mântuit lumea de stăpânia vrăjmașului, și a mărit pre toți cuvioșii ca pre cei ce l-au iubit pre el.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor „tale povățuește-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dum„nezeu nu știm.

Cu totul jertfindu-ți gândul, celui ce pentru noi a suferit moartea cea prin Cruce, dupre vrednicie te-ai făcut părtaș, și împreună moștenitor slavei lui.

Făcându-te pre sineți lăcaș cu totul luminos de bunătăți, Cuvioase, arătat strălucești raze luminoase ale dumnezeeștilor minuni, prea fericite Onufrie.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce ai născut pre dătătorul de bine Hristos, tămăduește-mă Fecioară cu milostivirea ta pre mine, carele mă cutremur acum de întreite valurile cele viclene al patimilor.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Suindu-te în muntele cinstitelor porunci, ca Moisì cuvioase, arătat ai văzut pre Dumnezeu, pre cât ți-a fost prin putință, și luminându-ți-se toate simțirile sufletului, foarte te-ai mărit.

Infrumusețându-te pururea înțelepte prin dumnezeeștile plecări de toată patima ai rămas neîmpărtășit Părinte, și prin cuvioșie te-ai îmbrăcat cu nepătimirea ca cu o porfiră.

Slavă:

Ascunse fiind moaștele tale înțelepte întru mai mulți ani, s'au arătat spre luminarea noastră, râuri de vindecări izvorându-ne, și mirurile Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine frumusețea lui Iacov, cu prea sfințite glasuri te cântăm, căci ai născut în lume trupește Lumina cea din Lumină, carea prea luminează adunarea cuvioșilor.

Peasna 6, Irmos:

De adâncul greșelilor...

Indreptându-te cu vânturile Duhului, ai ajuns la limanul cel lin, lepădând greutatea

trupului prin înfrânare, cuvioase Onufrie.

Cu dumnezeească însuflare îndumnezeindu-te, te-ai făcut înger pământesc, căci ai râvnit vieţuirii lui Ioan, şi a lui Ilie, prea fericite Onufrie.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut bucuria, dă-mi deslegare păcatelor, mie celui ce mă chinuiesc de patimi, şi mi împiedec de greşeli Preacurată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Intărit fiind cu puterea Duhului, toată puterea vrăjmaşului o ai smerit, şi biruitor făcându-te, la Hristos purtător de cunună ai alergat.

Următor ai fost cuvioase, verhovnicului Petru, pietrei credinţei, a căruia şi numirea ai avut, şi cu credinţa îmbelşugat te-ai îmbogăţit.

Slavă:

Cu dumnezeească nevoinţă te-ai nevoit Părinte, şi credinţa cu cuvioşie ai păzit. Şi dar ţi se păstrează ţie cununa bunei lucrări.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu în pântecele tău s'a sălăşluit, şi toată fiinţa omenească o a îndumnezeit, şi mulţimea cuvioşilor cu sfinţenie la sine o a tras, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel neur„mat, din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Credinţa lui Hristos ca o...

Lumină înţelegătoare şi cerească înlăuntru în inima ta priimind, vas prea luminat te-ai arătat nestricatei Treimi, şi Dar de tămăduiri ai primit, strigând: Aliluia.

ICOS:

O lumină prea strălucită a dragostei! O capul tuturor bunătăţilor! Care pururea umple cetele cereşti, de veselie şi de Dar, carele locueşti împreună cu sfinţii tăi, cu patriarhii, cu proorocii şi cu apostolii. Pentru ale cărora rugăciuni dărueşte-ne şi nouă Dar, ca împreună să cântăm ţie, Dumnezeule: Aliluia.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Onufrie Eghipteanul.

Stih: Şi peste porunca de a avea o haină ai făcut păşire,
Gol fiind Părinte cu desăvârşire.
Intru această lună în a douăsprezecea zi,
Onufrie gol din viaţă se sfârşi.

Cuviosul acesta Onufrie a fost din

Eghipet, petrecând într'o viață de obște, ce se afla în pustia numită Ermupol a Tiveilor și auzind de pustniceasca viață a lui Ilie și a lui Ioan Mergătorul înainte, a ieșit din obște și locui în pustiu, nevăzând om nici de cum sasezeci de ani, pre carele l-a aflat marele Pafnutie, când a mers în pustiul cel mai din lăuntru, ca să ia binecuvântare dela sfinții bărbați. Căci umblând acesta șaptesprezece zile, și sosind la locul acela, unde era sfântul Onufrie și mergând la dânsul îl ruga, ca să-i spue numele și toată petrecerea vieții sale. Pentru aceasta dar, Pafnutie înștiințându-se de toate acestea din însuși gura aceluia, povesti mai pre urmă monahilor celor ce se pustniceau, nu numai de acest dumnezeesc Onufrie, ci și de alți cuvioși, pre cari i-a aflat umblând în pustie. Fiindcă atuncea s'a mutat prea cuviosul Onufrie către Domnul, când se afla Pafnutie acolo, carele își împărți rasa în două, și cu una adică îi acoperi sfintele moaște, că era gol, fiind acoperit numai cu părul său cel alb, iară cealaltă jumătate de rasă o opri, să se acopere pre sine. Deci îngropă Pafnutie sfintele lui moaște în locul acela, și îndată căzu coliba Sfântului, și se uscă finicul ce era acolo sădit, și secă și apa. Deci se face soborul lui în sfânta sa casă de rugăciune, ce este în mânăstirea sfântului Alipie (Vezi mai pre larg viața acestuia la viețile sfinților).

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, cel ce în sfântul munte al Atonului s'a pustnicit.

Stih: Și ție Petre dreapta Hristos întinzând ți-a dat,
Ca celui ce din marea vieții gol ai scăpat.

Acest fericit se afla cinstit cu lumească vrednicie a școlarilor, și luptându-se în răsboi cu Agarenii fu biruit. De cari prinzându-se viu a fost pus la temnița cea din Samara ferecat fiind cu grele lanțuri și cu cătuși. Iară de acolo preste nădejde scăpând prin mijlocirea sfântului Nicolae făcătorul de minuni, tot prin a lui povățuire s'a dus la Roma, unde îmbrăcat fiind cu schima îngerească, de către Papa cel de atuncea, se rugă lui Dumnezeu cu deadinsul, ca să fie povățuit la oarecare loc liniștit, spre a petrece acolo rămășița vieții sale cu liniștea cea desăvârșit, precum aceasta se și făgăduise Domnului. Deci într'una din nopți, vede fericitul pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, și pre dumnezeescul Nicolae, urmându-i ei, și adese ori rugându-o și zicând: Unde poruncești, Stăpână, ca să-și petreacă robul tău Petru rămășița vieții, precum s'a făgăduit? Deci apărătoarea lumii a răspuns: In muntele Athonului îmi este plăcere ca să rămâe el. Căci pre acesta l-am ales spre moștenirea mea, și pre cei ce scapă la el îi voiu ocroti. Deci deșteptându-se Cuviosul, mărturisi darurile cele mari ale Maicii lui Dumnezeu, și ale adevăratului ei rob Nicolae. Pentru care s'a și dus la sfințitul munte al Athonului, și cercetând pre toate cele de acolo, și aflând o peșteră întunecoasă plină de târâtoare otrăvite, cu singură rugăciunea pre toate le-a izgonit de acolo, și petrecea după aceea în acea peșteră, ca un fără de trup, nimic având cu sine, de cât singur trupul său, și hainele cu care era îmbrăcat, dar cu vreme și acestea topindu-se, petrecea gol. Deci hrana sa din început era ierburile care odrăsleau în preajma peșterei și ghinda. Mai în urmă însă prin folosința Născătoarei de Dumnezeu, s'a învrednicit de hrană cerească, aducându-i-se aceasta de înger la patruzeci de zile. Deci cu această netrupească petrecere viețuind fericitul pe pământ cincizeci și trei de ani, și multe ispite suferind, dela urâtorul de bine satana, și de cât toate mai pre sus făcându-se cu puterea lui Dumnezeu, s'a mutat către el. Pre carele și aflându-l oarecarele vânător, viu încă și aproape de sfârșit fiind. Și luând cinstitele sale moaște povățuindu-se de Dumnezeu, le-a adus la mânăstirea numită a lui Climent, și acolo a așezat această comoară. Iară de acolo luându-le oarecarii monahi în vremea nopții, și intrând într'o corabie, plutind s'au pogorât la oarecare sat în preajma Traciei, numit Ficomon, și acolo a rămas această mare și necheltuită comoară, foarte bine fiind primită și cin-

stită și de episcopul și de popor, izvoare de minuni pururea izvorând celor ce cu credință se apropie de ea.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Antonina.

Stih: Marea ca o cămară de Mire cu adevărat fiind.
Pre Antonina mireasa Domnului este ascunzând.

Aceasta era din cetatea Niceei celei din Vitinia, pe vremea lui Dioclițian și a lui Maximian împăraților, și a lui Priscilian guvernatorul, către carele a fost adusă pentru mărturisirea în Hristos și bătută cu toiege preste țâțe, și atuncea adecă a fost pusă în temniță. Apoi iarăși fiind scoasă, a fost spânzurată pre un lemn, și i s'a ars coastele, și întinsă fiind pre un grătar de fier înfocat, i s'a străpuns mânile cu frigări de fier înfocate, din care mâini ieșia un miros ca de smirnă; asemenea străpungându-i-se și gleznele cu țepuși de fier înfocate, a fost dată iarăși la închisoare, întru carea lăsată fiind doi ani cu foarte rea pătimire iarăș a fost scoasă, și aruncată în mare, după ce mai întâiu i-a legat o piatră foarte mare și grea de grumazi, și iarăși a scăpat la pământ nevătămată, apoi fiind prinsă și aducându-se la guvernatorul, acela a poruncit să fie împroșcată cu pietre, și mai în urmă să i se taie capul, și așa prin mucenie și-a primit cununa.

Intru această zi pomenirea sfântului Ioan ostașul și a prea cuviosului Zinon, și a prea cuviosului Iulian, cel ce în Liva lui Dagat, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Zinon precum a nădăjduit, împreună cu Hristos viază,
Căci, dupre Scriptură, nădejdea nu rușinează.

La Ioan.

Ostașul Ioan acum în Cer dănțuește,
Unde ceata îngerilor se sălășluește.

La Iulian.

Stih: Pre Iulian marele părinte este îngropând,
Plin de zile la mormânt ajungând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câm-„pul Deirà cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat „porunca cea prea fără de „Dumnezeu, și fiind aruncați „în mijlocul focului, răcorin-„du-se au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinți-„lor noștri.

Ogorându-ți sufletul cu plugul rugăciunei părinte Onufrie, și semănând înfrânarea, ai secerat spicul curăției, întru carea petrecând fericite, împreună cu îngerii strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Depărtatu-te-ai pre sineți Cuvioase de hrana cea lumească, și viețuind în pustietăți, ai priimit pâine cerească, căci aveai pre Hristos dătător de pâine, căruia cu veselie strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Taina cea dumnezeească a nașterii tale Preacurată, minunează și pre oameni și pre îngeri; căci tu singură Preacurată ai născut fără sământă pre Cuvântul, carele s'a făcut trup pentru milostivire, prin carele mântuindu-ne strigăm: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu cuget întărit ridicând pre umere Crucea, Părinte, ai urmat celui răstignit, ca un monah prea sfinţit, arzând patimile ca pre o materie, şi strigând prea fericite: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Dumnezeescul Cuvânt te-a descoperit pre tine, cela ce erai întru mulţi ani ascuns, ca pre o tainică comoară, Petre cuvioase, spre arătată primire a tuturor celor ce au întru ascuns întinăciuni de păcate, Cuvioase, şi vederat s'a îmbogăţit câştigându-te pre tine arătat mijlocitor.

Slavă:

Prin unirea cu Hristos te-ai arătat tămâie bine mirositoare a bunătăţilor. Şi din cinstitele tale moaşte izvorăşti mir prea cu bun miros, mişcând spre minune, pre cei ce le văd Părinte cuvioase, căci în trup ai vieţuit viaţă îngerească.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea frumosul Cuvânt, aflându-te pre tine frumoasă şi bună între femei Preasfântă, s'a sălăşluit în prea sfânt pântecele tău sfinţind pre toate cetele cuvioşilor, cari strigă: Binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorât...

Cu lumina Duhului arătat luminându-ţi gândul, ca un luminător, prea fericite Onufrie, străluceşti razele privirilor, şi luminile tămăduirilor, la cei ce prea înalţă pre Hristos în veci.

Cu dumnezeească putere cunoscându-te pururea puternic Cuvioase, surpând semeţia dracilor, arătat ai supus firea dobitoacelor celor necuvântătoare, strigând: Pre tine Hristoase te prea înălţăm în veci.

A Născătoarei:

Ca un nor luminos, porţi în braţele tale Maică pre soarele Hristos cel mai pre sus de dumnezei, prin carele luminând întunerecul patimilor sufletului meu, străluceşte-mă cu lumina nepătimirei, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

De fericirea cea dumnezeească te-ai învrednicit cu adevărat, Petre de Dumnezeu cugetătorule, sărăcind de voie şi petrecând cu tânguire înţelepte şi blând făcându-te, şi moştenind pământul celor blânzi.

Privighetor cuget având, ai adormit năvălirile patimilor, şi

dormitând acum somnul cel datornic, împreună cu toți drepții prea fericite, te-ai arătat neadormit mijlocitor, pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Luptându-te cu gerul și cu arsura înțelepte, arătat ai pierdut înghiețul dracilor cu căldura Duhului, și patimile trupești le-ai omorît, strălucind cu lumina nepătimirii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

În muntele Atonului locuind, Petre de Dumnezeu cugetătorule, precum oarecând în muntele Carmilului Ilie Tezviteanul, întru liniște pre Dumnezeu căutându-l, vrednicule de laudă, și de vederea lui pre cât a fost cu putință te-ai învrednicit.

Și acum, a Născătoarei:

Având cuget trândav, și suflet îngreuiat de îndulcirile vieții, la tine năzuesc, Născătoare de Dumnezeu curată, strigând ție: Ridică-mă, mântuește-mă pre mine, cel deznădăjduit și osândit.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucru„rile, și îl prea înălțați întru toți „vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel...

Cu focul dragostei lui Dumnezeu ai ars desfătările trupului, și împodobindu-ți sufletul, ca o stea ai străluct în pustiu, arătat luminând toată lumea, cu razele vieții tale, și cu lumina tămăduirilor, Părinte.

Cu totul fiind unit cu Dumnezeu prin dragoste, te-ai făcut părtaș împărăției lui, și ai primit desfătarea, și pârîul vieții, și ceata celor ce prăznuesc și bucuria cea neîmbătrânită, de trei ori fericite Onufrie.

Cu ostenelele sihăstriei, și prin sudoarea trudelor tale, având pre Dumnezeu bine îmblânzit, îmblânzește-ni-l acum nouă pre el tuturor, celor ce te lăudăm, mântuindu-ne de primejdii și de patimi și de nevoi, înțelepte Onufrie pururea pomenite.

A Născătoarei:

Avându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre o singură părtinire și putere, și zid și turn întărit, biruesc năvălirile vrăjmașilor, și înnecările patimilor. Căci la tine mi-am pus nădejdile totdeauna, carea singură mă mântuești pre mine de stricăciune.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Hristos Dumnezeu îmbrăcându-te pre tine cu putere şi cu tărie, te-a împuternicit ca să biruești meșteșugirile dracilor prea fericite, ca cel ce l-ai iubit pre el din toată inima şi sufletul. Pentru aceasta cu credință şi cu dragoste te fericim.

Arătatu-te-ai în casa Domnului, ca un maslin de Dumnezeu cugetătorule, cu untuldelemn al ostenelelor tale, veselind fețele noastre, celor ce săvârşim această a ta mărită şi dumnezeească prăznuire, frumsețea monahilor, vârful cuvioşilor.

Moaştele tale pururea pomenite Petre, izvorăsc cu strălucire mir bine mirositor şi veselitor, bine mirezmind pre cei credincioşi, căci bună mireazmă simțită lui Dumnezeu, şi viețuind şi după moarte te-ai arătat. Pentru aceasta dupre vrednicie te fericim.

Slavă:

Vas sfințit al Domnului Dumnezeului nostru, vorbitorule împreună cu mucenicii, cu apostolii, cu proorocii şi cu îngerii, roagă-te pentru toți cei ce cu credință te cinstim pre pământ, ca toți să aflăm iertare de greşeli.

Şi acum, a Născătoarei:

Fie-ți milă Doamne de mine, fie-ți milă, când vei vrea să mă judeci, şi să nu mă osândeşti la foc, nici cu mânia ta să mă mustri pre mine, te roagă pre tine Fecioara ceea ce te-a purtat în pântece, Hristoase, adunarea apostolilor şi a cuvioşilor.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioa„ră negrăit întrupându-se pen„tru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Cetele îngerilor s'au spăimântat de nevoințele tale, care în pustie le-ai săvârşit, părinte Onufrie de Dumnezeu purtătorule, căci şasezeci şi trei de ani te-ai nevoit; şi acum prea fericite cuvioase, împreună cu Hristos împărățeşti în vecii cei nesfârşiți.

Slavă, asemenea:

Pre cel de un nume cu verhovnicul Petru, lauda sihastrilor şi mărirea cuvioşilor, pre stâlpul cel ceresc, floarea Atonului, toți cu mare glas prin cântări

să-l lăudăm dupre datorie, ca pre cel ce se roagă pentru noi toți.

Și acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei:

Noi întru tine ne lăudăm Născătoare de Dumnezeu, și către Dumnezeu te avem părtinire, întinde-ți mâna ta cea nebiruită, și sfărâmă pre vrăjmașii noștri, trimite robilor tăi ajutor dela cel sfânt.

LA HVALITE.

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte cugetătorule de Dumnezeu Onufrie! Făcându-te râvnitor lui Ilie întru Duhul, te-ai mutat dela turburarea lumii, lepădându-te de poftele trupului, și viețuind în pustiu cu bucurie, ți-ai întrarmat sufletul către Cer, unde-ți este viețuirea ta fericite. **De două ori.**

Cuvioase părinte Onufrie! Având suflet sfințit, cu cuget dumnezeesc ai suferit supărări, fiind întărit de dumnezeeasca credință, și prin dragoste unindu-te cu Dumnezeu, te-ai sălășluit în pământul celor blânzi, înfrumusețându-te cu strălucirile bunătăților; pentru aceasta cu bucurie prăznuim pomenirea ta.

Petre și Dumnezeeescule Onufrie! Priimind dela Cer darurile cele mai pre sus de gând, cu bună credință le-ați împărțit, celor ce poftesc cunoștințele sihăstriei voastre, de trei ori fericiților, și intrând înlăuntrul cămării celei de Mire, ați auzit glasul celor bine cinstitori, unde acum cu bucurie încunjurați scaunul împăratului tuturor, vrednicilor de minune.

Slavă, glasul al 2-lea.

Căutat-ați purtătorilor de Dumnezeu, a vedea veselia Domnului, și ați poftit să vorbiți singuri numai cu dânsul. Pentru aceea fugind, ați părăsit lumea, petrecând prin pustietăți și prin munți, și fiind îmbrăcați cu Hristos, nu purtați grije de haină, cumpărându-vă vouă haina nestricăciunii, cu carea ați intrat în cămara cea de Mire la Cer, veselindu-vă în veci, cuvioșilor părinți.

Și acum, a Praznicului,

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă subt acoperemântul tău.

STIHOAVNA Praznicului,

Sau din Octoih.

Slavă, al Sfântului, glasul al 6-lea.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân pre-

ste patimile cele păgubitoare pustniceşte puindu-ţi, spre cel dupre asemănare, cât este dupre putinţă te-ai suit. Că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, şi pre trup a-l face rob Duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de faptă bună prea adevărat. Şi acum în ceruri, oglindele dezlegându-se Fericite, curat vezi sfânta Treime, rugându-te fără de mijlocire pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăinţă nu ţi-ai agonisit nepocăite suflete, ce te zăboveşti? Tăierea morţii şi sfârşitul se apropie, sosit-a ca un fur. La Născătoarea de Dumnezeu aleargă căzând.

A Crucii, a Născătoarei:

Privindu-te pre tine Preacurata, pironit pre lemn, strigà: O Fiul meu şi Dumnezeule! Ce este această preaslăvită a ta şi streină auzire? Carea o suferi pentru multa milostivire.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului Onufrie Peasna 3-a pe 4, şi din Canonul Sfântului Petru Peasna a 6-a pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul care se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia de la Mateiu: *Zis a Domnul, toate 'mi sunt date mie...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfânta muceniţă Achilina şi sfântul Trifilie episcopul Levcusiei Chiprului.

VEZI: La Tipic se prăznuesc amândoi sfinţii, cu slujbe deosebite. Iară în izvodul cel îndreptat de prea sfinţitul episcop al Argeşului, numai sfânta Achilina are slujbă.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Ştiindu-te pre tine mireasă nestricată, înfrumuseţată întru Duhul Sfânt, săvârşim pomenirea ta cea prea luminată, muceniţă purtătoare de chinuri, şi cu bună credinţă ne închinăm sfântului sicriu al moaştelor tale, luân-

du-ne sănătate boalelor noastre totdeauna, cei ce cu credință te lăudăm pre tine, Achilino prea lăudată.

Fiind biruită de dragostea Ziditorului tău prea lăudată, ai închipuit patimile lui în trupul tău, suferind tot felul de întreit val al durerilor. Și acum locuești în ceruri purtând mărire nestricată, și cunună neveștejită, văzând cele ce cu veselie privesc cetele îngerilor, Achilino de Dumnezeu însuflată.

Spintecările membrelor tale le-ai adus zestre Mirelui tău, prea cinstită. Pentru aceasta învrednicindu-te el pre tine cămărilor celor prea luminate, te strălucește cu lumina dumnezeeștei sale slave, însuși cel mai pre sus de ființă, înaintea căruia stând cu bucurie, roagă-te pentru noi, cari cu credință săvârșim acum pomenirea ta, Achilino.

Slavă, Și acum, a Praznicului,

Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Marie mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce speli noroiul ticăloasei inimii mele, cu râul milei tale, usucă luciul greșelilor mele, și mă așază la limanul pocăinței pre mine cel neîndreptat. Căci la tine mi-am pus nădejdea Preacurată, ca la una ce ai născut limanul milostivirii, ceea ce ești cu totul fără prihană.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine înălțat pre Cruce, ceea ce te-a născut, iubitorule de oameni, strigând, ziceà: Cum suferi patimă de bună voie, cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atotțiitor, și ai deslegat firea cea osândită a oamenilor, cu Dumnezeirea? Laud acum pogorârea ta cea fără de măsură.

Troparul glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse Achilina...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8, iară de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, și al Sfintei pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Priimește cântare bună, pruncă Achilino.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o „a tăiat și a văzut soarele „pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj„maș apa l-a înecat, și cea ne„umblată o a trecut Israil, și

„cântare s'a cântat: Domnului „să-i cântăm, că cu mărire s'a „prea slăvit.

Fiind cu adevărat mărită stai înaintea Mirelui tău Hristos în ceruri bucurându-te. Pentru aceasta pre cei ce te cinstesc pre pământ cu bună credinţă, măreşte-i cu rugăciunile tale cinstită, şi ţi-i fă părtaşi, pre cei ce cântă Domnului, că cu mărire s'a prea slăvit.

Săvărşindu-ţi sufletul curat, mărită, ai primit Darul Duhului, şi cu ranele trupului tău te-ai arătat foarte frumoasă. Pentru aceea fiind tu curată desăvârşit, cu totul nevinovată, s'a logodit cu tine Mirele sufletelor, prea lăudată.

Slavă:

Iarna înşelăciunii, odinioară cumplit umplând plinirile pământului, tu fiind plină de Duh, ca o muceniţă nerătăcită, a Domnului Atotţiitorului, le-ai adus primăvara vieţii, şi ai ridicat semn de biruinţă, Achilino mărită, cugetătoare de Dumnezeu, vrednică de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce se înţelege împreună cu Tatăl cel fără de început, a intrat în pântecele tău, făcându-se om, şi ne-a mântuit pre noi, cari am fost plecaţi răutăţii, şi robiţi de înşelăciunea vrăjmaşului. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Ţesut-ai cu Darul podoabă de lumină, vopsindu-o pre ea cu sfinţit sângele tău, Achilino mărită.

Arătatu-te-ai rănită cu dorul cel dumnezeesc, pentru aceasta cu tărie ai răbdat rane şi dureri cumplite, prea cinstită.

Slavă:

Domnul Mântuitorul cu totul te-a sfinţit pre tine cinstită, carea cu totul din suflet te-a iubit pre tine Achilino.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă nenuntită te ştim pre tine Preacurată, şi locaş al Făcătorului, şi mai sfântă de cât Heruvimii.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Luminându-te cu dumnezeeasca lumină a bunătăţilor prea

lăudată, te-ai împodobit cu diadema pătimitorilor, cinstită, și făcându-te frumoasă întru podoabă cu credința, te-ai făcut nespurcată și nestricată mireasă Stăpânului tuturor. Pentru aceasta nevoindu-te bine, și ucigând pre cel viclean, te-ai învrednicit cămărilor de Mire celor cerești, de Dumnezeu înțelepțită Achilino; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu credință săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, cumplitele patimi ale sufletului meu, mă rog, vindecă-le, și-mi dăruește iertare greșelilor mele, celui ce nebunește le-am făcut. Sufletul meu mi-am spurcat, trupul mi-am întinat, ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela când vor despărți îngerii sufletul meu de săracul meu trup? Să-mi fii atuncea ajutătoare și folositoare. Că pre tine te avem nădejde, noi robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, dacă l-a văzut Mielușaua pe Cruce, s'a tânguit lăcrămând, și cu amar strigând: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru bunătate, îndelung răbdătorule, Doamne, adâncul milei, și izvorul cel nedeșertat, milostivește-te, și dăruește iertare de greșeli, celor ce laudă cu credință dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta.

Pre balaurul cel trufaș l-ai surpat prin slăbiciunea trupului, făcând vitejie foarte luminat, și pierzând semeția tiranilor.

Cu strălucirile muceniei și cu dumnezeeștile frumuseți ale fecioriei, te-ai făcut aleasă mireasă Stăpânului, Achilino.

Omorându-se trupul tău cu chinurile cele de multe feluri de Dumnezeu însuflată, ți-a pricinuit ție viața, carea petrece în veci.

Slavă:

Pâraele sângiurilor tale au stins focul mulțimii dumnezeilor, și cu curgerile minunilor tale spală boalele oamenilor.

Și acum, a Născătoarei:

Somnul păcatului m'a cuprins întru dormitarea lenevirii,

Fecioară. Cu rugăciunea ta cea neadormită, ridică-mă către pocăință.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoștinței, zi a cunoștinței de Dumnezeu întru lumina feței tale, Hris- „toase, a strălucit de dimineață „lauda ta în inimile noastre.

Când rătăcirea făceà valuri ca marea când se sălbătecește, te-ai arătat ocârmuită de dreapta lui Hristos, muceniță Achilino.

Vitându-te muceniță către daruri, ai răbdat foarte tare dezbinările membrelor tale, și moartea cea prea silnică.

Slavă:

Luminată te-ai arătat vrăjmașilor uimindu-i pre ei cu frumsețea ta cea aleasă, și cu mărimea sufletului.

Și acum, a Născătoarei:

Toți prin nașterea ta fiind mântuiți de osânda cea strămoșască, strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești plină de daruri, prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Doamne cela ce pre Ionà...

Dorit-ai Fecioară a urmà patimile cele slăvite ale lui Hristos, și cu cuget bărbătesc ai suferit chinurile și sfâșierile curatului tău trup.

Multe feluri de dureri ai răbdat, și durerile focului nu le-ai băgat în seamă. Pentru aceasta ușurează-ne și nouă totdeauna durerile, prin rugăciunile tale, Achilino.

Slavă:

Vitându-se de sus ceata îngerilor s'a mirat de răbdarea ta, mărită fecioară, cum în trup fiind, biruiai pre vrăjmașii cei fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să se facă omul Dumnezeu, s'a arătat Dumnezeu la oameni, Fecioară, negrăit născându-se din sângiurile tale, și rămâind neschimbat, ceea ce a fost.

Irmosul:

Doamne, cela ce pre Ionà „singur în chit l-ai sălășluit, și „pre mine cel prins în mrejile „vrăjmașului, ca și pre acela din „stricăciune mă mântuește.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu stropirile sângiurilor tale fiind curățită, și cu cununile muncilor încununată, fecioară Achilino, Mirele tău Hristos pre tine te-a dat celor din necazurile boalelor tămăduire și mântuire, celor ce aleargă la tine cu credință, izvorându-le viață veșnică.

Intru aceasta lună în 13 zile, pomenirea sfintei muceniță Achilina.

Stih: Achilino a grumazului tăiere suferind,
Toată înşelăciunea vrăjmaşului eşti tăind.
Achilina întru a treisprezecea zi,
Prin tăierea grumazului se săvârşi.

Aceasta a fost în zilele împăratului Dioclițian, din Vivlu, cetate a Palestinei, fiica unui mare şi strălucit bărbat anume Evtolmie, şi botezându-se de Evtalie episcopul, şi făcându-se în vârstă de cincisprezece ani, trăgeà şi întorceà spre credința în Hristos pre fetele cele ce erau de vârsta ei, şi crescute împreună cu dânsa, şi le învăţà să se ferească de idoli. Deci fu pârâtă la Antipatul Ulosian de oarecarele Nicodim. Şi aducându-se la întrebare, mărturisi numele lui Hristos. Şi pentru aceea a fost bătută şi pătrunsă prin urechi cu ţepi de fier arse, atâta cât i-a dat şi sângele pe nări, şi i s'a încins tot capul de arsură. După aceea luându-şi răspunsul cel de pierzare, şi tăindu-i-se capul, s'a mutat către Domnul. Şi se face pomenirea ei în sfânta sa mucenie, ce se află aproape de târgul ce este lângă zid.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Trifilie episcopul Levcusiei Chiprului.

Stih: Trifilie aproape de cel prea înalt este stând,
Lumina cea în trei fețe a celui prea înalt văzând.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Maicei noastre Ana şi cu fiul ei Ioan.

Stih: Maica şi fiul, Ana şi Ioan cu adevărat,
Amândoi locuitori Cerului s'au arătat.

Intru această zi pomenirea cuviosului Iacov, cel ce prin înşelăciune s'a închinat lui anticrist, adică diavolului.

Stih: Nu este vreo patimă mai rea decât mândria cu adevărat,
Căci cu aceasta pre Iacov vrăjmaşul l-a înşelat.

Fericitul acesta Iacov, fiindcă a iubit pre Hristos, pentru aceasta a urît lumea, şi a părăsit toată averea sa, fără a întrebuință ceva dintru aceasta. Insă după acestea din lucrarea urâtorului de om diavolul atâta s'a mândrit, în cât a îndrăznit şi ziceà: Cine altul ştie mai bine decât mine mântuirea mea? Pentru aceasta a întrebuinţat multe şi mari nevoinţe, însă fără întrebare de cei socotitori, dupre cum învaţă dumnezeeştii părinţi. Ci cu însăşi voia şi bună plăcerea sa, pentru aceasta s'a şi înşelat de către diavolul, căci viind la dânsul un înger viclean, adică un demon, prefăcut în chip de înger al luminii, i-a zis: Curăţeşte-ţi chilia ta, şi să aprinzi candelele şi făclii, şi să o afumi cu miruri şi tămâieri, bine împodobindu-te pre sineţi, pentrucă Hristos, plăcându-i nevoința ta vine în noaptea aceasta pentru ca să-ţi deà multe daruri. Iară nepriceputul Iacov din mândrie înşelându-se, a făcut toate acestea. Şi aşà a venit la el anticrist cu mărire şi nălucire multă, la miezul nopţii. Deci Iacov deschizând uşa chiliei sale s'a închinat lui, iară diavolul lovind pre Iacov în frunte, dupre dumnezeeasca iconomie n'a stătut, ci s'a întors înapoi şi a fugit. Deci a doua zi dimineaţă Iacov plângând, a mers la un bătrân, iară bătrânul mai înainte de a auzi dela Iacov vre un cuvânt, zice către el: Fugi de aicea, căci te-ai batjocorit de satana. Deci după ce Iacov a plâns de ajuns şi s'a sfărâmat cu inima, atuncea bătrânul ocărându-l mult, şi sfătuindu-l, la trimis la o viaţă de obşte, iară el ascultând a mers la obşte, şi a slujit la bucătărie şapte ani, cu multă smerenie şi ascultare, după aceea a şezut singur în chilie alţi şapte ani, lucrând lucrul mâinilor cu măsură, şi păzind canonul dat cu toată scumpătatea. Şi aşà învăţându-se calea lui Dumnezeu cea neamăgită, cu multă deslușire, s'a făcut făcător de minuni prea ales şi aşa şi-a săvârşit viaţa sa, mutându-se către Domnul.

Intru această zi, sfântul Antipatru episcopul Vostrilor, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre bogatul Antipatru, Mântuitorul este priimind,
Căci mare corvana de bunătăţi este purtând.

Intru această zi, sfântul Evloghie patriarhul Antiohiei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Moştenire a aflat împărăţia Cerului,
Evloghie împreună cu binecuvântaţii Părintelui.

Intru această zi, sfinţii zece mii de mucenici, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Căzând prin sabie cei zece mii sunt biruind,
Căci ceata lui Dumnezeu, birueşte şi căzând.

Intru această zi, sfântul mucenic Diodor cel din Emesa, răstignit s'a săvârşit.

Stih: Diodor pe lemnul crucii s'a suit,
Cinstind pre Iisus, cel ce pe lemnul crucii, a pătimit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat, Doamne Dumne- „zeule în veci.

Nu ai purtat grije de trupul cel pătimitor cugetătoare de Dumnezeu, arătat uitându-te la răsplătirile cele de acolo, și la slava și la veselia lui Dumnezeu, și la dumnezeeasca bucurie, Achilino.

Purtând trup nespurcat și inimă unită cu Domnul, ai stătut înaintea divanurilor de judecată, înfruntând pre tiranul cel fără de minte, curată cugetătoare de Dumnezeu.

Slavă:

Schimbat-ai fecioară lumea cea pieritoare pre viața cea mai pre sus de lume nepieritoare, și desfătarea cea vremelnică pre cea stătătoare, și logodnicul cel trupesc, pre Mirele cel nemuritor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu laude cinstim pre dumnezeeasca singură stăpânire, carea se întreiește dupre fețe minunat, iară din fire este una, strigând: Doamne Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Fiind luminată cu lumina curăției, și înflorită cu văpselele sângiurilor, fecioară Achilino, stai înaintea lui Hristos Dumnezeului nostru.

Jertfă prea sfințită, și prinos prea luminat și ca o tămâie bine mirositoare te-ai adus lui Hristos Dumnezeului nostru, cugetătoare de Dumnezeu Achilino.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sfântul tău trup zăcând în mormânt, boalele oamenilor le tămăduește, Achilino prea mărită, și izgonește stricăciunea dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără stricăciune ai născut pre Cuvântul mai pre sus de cuvânt, carele ne mântuește pre noi de toată stricăciunea cea

rea. Pentru aceasta toţi te slăvim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaia căl„când-o au săltat: Bine cuvân„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Impreună cu tine Mântuitorule cel ce te-ai pironit pre Cruce, s'a răstignit fecioara, prin cuget pătimind, şi călcând capul balaurului.

Frumoasă îţi este podoaba şi prea frumoasă ţi s'a arătat bun neamul sufletului, Achilino, cea cu chip dumnezeesc, vrednică de minune.

Slăvită pomenirea ta pre toţi ne chiamă împreună, să lăudăm cu bucurie ostenelele tale cele cu bună laudă şi luptele, muceniţă Achilino.

Slavă:

Impreunându-te cu cetele celor fără de trupuri, şi cu adunarea mucenicilor, roagă-te lui Dumnezeu pentru toţi prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului strigăm ţie Preacurată, bucură-te mântuirea tuturor oamenilor, şi dumnezeească încununare a prea lăudaţilor mucenici.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiţi prin tine cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfântul prooroc Elisseiu, şi cel dintru sfinţi părintele nostru Metodie patriarhul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am **Stihirile pe 6, ale Proorocului 3, şi ale Ierarhului 3.**

Stihirile Proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te Elissee prea înţelepte, căci tu curăţindu-ţi cugetul de dezmierdările trupului, ai priimit luminile Duhului mărite, şi le-ai împărtăşit şi celorlalţi tuturor, şi cu totul te-ai arătat în chip luminos. Pentru aceasta te-ai sălăşluit lângă lumina cea neapusă, rugându-te totdeauna pentru noi cei ce te lăudăm pre tine.

Pre tine Elissee fericite, lăsându-te râvnitorul Ilie, luminat cu Darul său îndoit, cu adevărat s'a arătat căruțaș în văzduh, căruia asemănându-te prin Dar ai încetat curgerile râului, și ai trecut, cu bucurie fiind luminat și slăvind pre Hristos.

Dăruit-ai odinioară Somanitencei celei credincioasă fiu de făgăduință, pre carele murind l-ai înviat, ca un prooroc dumnezeesc, cu sfințenie minunându-te. Și iarăși arătat ai premenit cu sare, apele cele neroditoare spre rodire, și cu Darul Duhului, celui ce lucrează toate, ai săvârșit foarte nenumărate minuni; pentru aceasta te lăudăm fericite.

Alte Stihiri ale Ierarhului, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz.

Întărirea adevărului și razimul credinței, și părtinitor dogmelor te știm pre tine. Ajutor bunei credințe, și locaș curăției și vas ales de bună mireazmă a Duhului, și comoară foarte mare a învățăturilor, și temelie Bisericii lui Hristos, descoperitorule de cele sfinte, Metodie.

Făcutu-te-ai organ de sineți mișcat, răsunând cu suflările prea sfântului Duh, căci cu limba ta cea cu glas de foc, ai grăit ca un tunet cele dumnezeești, și ai ars neghinele vrăjmașilor celor cu credință rea, cari nu se închină chipului Domnului și Dumnezeului nostru, și al prea curatei Maicii lui, celor închipuite din văpseli materialnice.

Alesu-te-ai a fi în cetele preoților, și întru adunările sihastrilor, și în danțurile mucenicilor, stând cu tărie până la sânge pentru Hristos, înfruntând nebunia judecătorului celui fărădelege. Și din porunca împăratului celui fărădelege fiind băgat în mormânt, te-ai păzit nevătămat, Părinte cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 6-lea;

Prooroace propoveduitorule al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te despărțești, și la fiecarele bolnav stai de față pururea. Și cu cei de sus slujind, lumea o binecuvintezi pretutindenea fiind mărit, cere curățire sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții Apostoli, și cu toți sfinții, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Dacă te-a văzut Preacurata spânzurat pre Cruce, tânguindu-se ca o Maică, striga: Fiul meu și Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih, și această Stihiră a Ierarhului, glasul al 4-lea.

Facerea lui Fotie patriarhul.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate.

Cu veselie se împodobește astăzi Biserica lui Dumnezeu, cu bucurie strigând: Luminatu-mi-s'a frumusețea mai mult decât toată cetatea; căci iată odorul cel mare al arhiereilor, măritul Metodie, și-a făcut călătoria către Cer. Veniți dar iubitorilor de prăznuire, adunarea ortodocșilor, ca încunjurând împreună dumnezeescul sicriu, și luând dintr'însul mulțime de vindecări, să ne rugăm, ca să ceară dela Hristos Dumnezeu, să se mântuească lumea de tot eresul.

Slavă, glasul al 8-lea:

Cu laude să cinstim credincioșilor, pre ramurile cele înalte ale proorocilor, și pre luminătorii cei prea luminați ai lumii, pre Ilie și pre Eliseiu, și cu cântare să strigăm lui Hristos: Milostive Doamne, prin rugăciunile proorocilor tăi dă poporului tău iertare de păcate și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Cele cerești te laudă pre tine, Maică nenuntită ceea ce ești plină de Dar, și noi prea slăvim nașterea ta cea neurmată, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Junicea cea nespurcată, văzând vițelul său spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se cu jale, strigà: Vai mie prea iubite Fiule? Ce ți-a răsplătit ție adunarea nemulțămitorilor jidovi? Vrând să mă lipsească pre mine de tine Fiule întru tot iubite.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce a fost înger în trup temeiul proorocilor, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie măritul, carele a trimis de sus lui Elisseiu Dar, boalele gonește, și pre cei leproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pre dânsul, le izvorăște tămăduiri.

Slavă, al Ierarhului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor, două pe 8.

CANONUL Proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucură-te Prooroace al lui Dumnezeu prea fericite.

Facerea lui Ioan Monahul.
Peasna 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre poporul „său prin marea Roşie, „cântare de biruinţă, că s'a „proslăvit.

Bucură-te Elissee, carele ai arătat pre pământ vieţuire întocmai cu îngerii, vieţuind în trup ca un fără de trup.

Păzindu-ţi prooroace ochiul sufletului cel fără materie, cu raza Duhului, te-ai învrednicit a vedeà cele viitoare.

Cere dela Dumnezeu Elissee vindecare, celor ce bolesc, şi curăţire greşelilor, celor ce curat te laudă.

A Născătoarei:

Să cântăm Domnului, celui ce bine a voit să se întrupeze fără de sământă din Fecioară, spre scăparea şi izbăvirea noastră.

Alt Canon, al Ierarhului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pe dumnezeescul ierarh Metodie.

Peasna 1-ia, glasul 1-iu, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm...

Mântueşte-mă de răpirea, de jaful şi de robia păcatului, îndurătorule, şi îndreptându-mă către pocăinţă, răpeşte-mă către dragostea ta dupre vrednicie.

Râu de viaţă având inima ta înţelepte, te-ai făcut ca o gârlă Bisericii lui Dumnezeu, fiind plin de învăţături, şi adăpând faţa ei, Părinte.

Slavă:

Vimindu-te tu de dragostea înfrânării, ai strămutat săltările patimilor, şi materia trupului către vârful nepătimirii, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată tu Fecioară prea curată, zice Isaia, zămislind fără sământă în pântecele tău, pre Ingerul sfatului celui mare l-ai şi născut, şi ai rămas după naştere prea curată.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, „tu eşti lumina celor în„tunecaţi, şi pre tine te laudă „duhul meu.

Dumnezeescul Ilie arătat fiind proorocit cu graiu, te-a uns pre tine prooroc, de Dumnezeu însuflate mărite Elissee.

Darul sfântului Duh cel îndestulat, şi-a aflat odihnă, şi s'a sălăşluit întru tine, Elissee pururea pomenite.

Aflându-te pre tine stăpânul, că ţi-ai ogorît brazda sufletului cu ostenelele, a sămănat întru tine Darul cel proorocesc, Elissee.

A Născătoarei:

Pre tine te avem toţi creştinii scăpare, şi zid al nostru, şi pre tine te prea slăvim fără tăcere, ceeace eşti nenuntită.

Alt Canon, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Cu căldura minţii şi cu râvna credinţei făcându-te căpitenie părinţilor, împrotivirea eresurilor, carea era ca o uşă a iadului, o ai sfărâmat.

Slavă:

Fiind viaţa ta sfinţită, şi cuvântul tău dumnezeesc, şi lucrarea preamărită cu Dumnezeirea, a învistierit în inima ta suişuri de privire adevărată.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea cea streină, ieşirea cea minunată, se sălăşlueşte în pântecele Fecioarei, şi firea carea s'a alunecat de înşelăciune, dintru stricăciune o ai ridicat.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

CONDACUL Ierarhului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminând Biserica cu dogmele bunei credinţe, ai risipit ceaţa eresurilor, descoperitorule de cele sfinte Metodie, propoveduind tuturor, să închipuiască pre Hristos.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu dumnezeească mai 'nainte vedere, te-a tras pre tine marele Ilie ucenic, înţelepte Elissee, arătându-te prooroc luminat de Duhul. Pentru aceasta astăzi prăznuim prea sfântă pomenirea ta, cu cuget de bună credinţă cinstindu-te pre tine, împreună cu dânsul mărite.

Slavă, a Ierarhului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca soarele cel mare, cu strălucirile dogmelor şi ale minunilor, luminezi totdeauna plini-

rea lumii, învăţătorule de cele cereşti, prea fericite Metodie.

Şi acum, a Praznicului,

Sau a Născătoarei:

Intinzându-ţi mâinile cele prea curate, Fecioară Maică, acopere pre cei ce nădăjduesc la tine, şi strigă către Fiul tău: Hristoase, dă tuturor mila ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua, dacă a văzut spânzurat pre Cruce, pre cel ce l-a născut negrăit, cu tânguire a strigat: Prea dulce Fiule! Cum pătimeşti cu trupul voind? cela ce eşti fără de moarte.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina „iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am pros- „lăvit Dumnezeirea ta.

Duhul cel prea sfânt te-a arătat pre tine tăetor de toată rădăcina a toată răutatea şi săditor de toată bunătatea, Elissee prea fericite.

Cel ce cunoaşte mai 'nainte cele viitoare, şi chiamă cele ce n'au fost ca şi cum ar fi, cunoscându-te mai 'nainte vrednic, te-a rânduit pre tine mai 'nainte prooroace Elissee.

Adunarea bunătăţilor urmà vieţii tale, Prooroace. Pentru aceea prăznuesc acum popoarele şi mulţimile întru pomenirea ta.

A Născătoarei:

Preacurată Fecioară roagă pre Dumnezeu, pre carele l-ai născut, ca să dăruească lăudătorilor tăi iertare greşelilor.

Alt Canon, Irmos:

Te laud pre tine Doamne...

Cu sudori ai semănat nevoinţele, în holda pocăinţei şi a privirei şi secerând spicul nepătimirii, te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi, şi pururea prăznueşti cu cei fără de trup, Metodie.

Mânecând întru rugăciuni ai zămislit întru inima ta frica lui Dumnezeu, şi ai născut turmei tale hotare de dogme, prin Duhul, prin care îngrădind eresurile, se lăţeşte pământul ortodoxiei.

Slavă:

Aprinzându-ţi alegerea voirii tale, cu untuldelemn al facerii de bine, te-ai făcut candelă neadormită săracilor, prea fericite; pentru aceea ţi-a pricinuit ţie Hristos intrarea cămării de Mire împreună cu fecioarele.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul Cuvânt încă-

pând fără de sămânță în pântecele tău Preacurată, iese asemenea la chip cu neamul omenesc fără de schimbare; drept aceea pentru milostivirea sa, a și pricinuit zidirii dumnezeească înnoire din nou.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doam„ne cu poruncile tale, și cu „brațul tău cel înalt, pacea „ta dă-o nouă, iubitorule de „oameni.

Cine va povesti bunătățile tale cele din fapte? Și suișurile Duhului, cine va putea să le vestească, Prooroace al lui Dumnezeu?

Aflând adâncimea darurilor lui Dumnezeu, Elissee, ai izvorît proorocii dumnezeești, și tămăduiri sufletului și trupului, celor ce se apropie de tine.

Mormântul nu a acoperit acum isprăvile bunătăților tale Elissee, ci de toți se vestesc, lăudându-se.

A Născătoarei:

Roagă pururea pre Fiul tău și Dumnezeul nostru prea curată Marie, cea neispitită de nuntă, ca să trimită credincioșilor mare milă.

Alt Canon, Irmos:

Dătătorul de lumină...

Lepădând dezmierdarea, ți-ai hrănit sufletul cu înfrânare, având hrană rugăciunile cele neîncetate, și cugetarea cea dumnezeească, carea înalță pre smerenie.

Tu înțelepte ai țesut haina Bisericii în faptă, întru carea întărind a se cinsti chipul lui Hristos, cu credință ai luminat dogmele ortodoxiei.

Slavă

Cu dumnezeeasca putere a lui Hristos gonești lațurile eresurilor, și înjugând turma cu legătura dumnezeeștei dragoste, o păzești nemișcată întru nădejde, și întru credință.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Preacurată toți te avem părtinire, și negreșită anghiră nădejdei, și ținere și acoperemânt, și zid și pod, carele duce la Impărăție.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru „adâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele.

Mintea ta este curată, cuvân-

tul tău prea limpede, că din izvorul cel curat vărsături de ape neturburate izvorăsc, ca să arate cele ascunse ale tale, fericite prooroace.

Suferit-ai prea lăudate nedespărțindu-te de învățătorul tău, și văzându-l făcând călătorie streină, te-ai înălțat cu dragoste făcându-te înălțat împreună cu dânsul, fericite Elissee.

Văzând Elissee pre învățătorul tău că se ridică dela pământ, în căruță cu patru cai de foc ai bunătăților, te-ai uimit, dar ai priimit moștenire cojocul împreună cu darurile.

A Născătoarei:

Cu rugăciunile tale prea curată Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuim de cumplitele greșeli și să dobândim dumnezeeasca strălucire, a Fiului și Dumnezeului, celui ce s'a întrupat din tine netâlcuit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Întru adâncul greșelilor...

Făcându-te jertfă și jertfitor, te-ai plecat pre sineți lui Dumnezeu prin credință, și păzești înnoirea săvârșirii slujbei tale.

Mutându-te acum dela pământ către slava cea fără de materie, prin curățirea rugăciunii tale celei cu osârdie, tămăduește sufletul meu, carele este împresurat de spinii patimilor, Cuvioase.

Slavă:

Cu dumnezeeasca strălucire a înțelegerilor tale răzuind grosimea Scripturii, te-ai făcut condeiu degrab scriitor, Metodie.

Și acum, a Născătoarei:

Nepriceperea acopere nașterea ta, căci minunat ai aplecat pre cel fără de trup Fecioară, și ai hrănit cu lapte pre cel fără materie, și în brațe ai purtat, pre cel ce te-a zidit.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „înconjurat, chem adâncul mi„lostivirii tale cel neurmat, din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Indoit Dar luând dela Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pre cei ce te laudă pre tine mântuindu-i din primejdii, și dăruind Darul minunilor tale, celor ce aleargă la tine cu credință, și strigă: Bucură-te, proorocule minunate.

ICOS:

Soarele dreptăţii strălucind întru luminat sufletul tău, a gonit dintr'însul toată negura păcatului, şi te-a arătat pre tine prooroc prea luminat. Pentru aceasta şi noi strigăm aşà: Bucură-te cel ce nimica nu ai cinstit mai întâiu decât pre Dumnezeu; bucură-te cel ce ai junghiat două perechi de boi ai tăi, de a mâncat norodul. Bucură-te cela ce ţi-ai părăsit toată averea ta; bucură-te cela ce te-ai îmbogăţit cu bogăţie nefurată. Bucură-te că ai urmat Unsului, celui ce te-a chemat pre tine; bucură-te că ai luat dela dânsul daruri. Bucură-te că ai luat cojocul lui Ilie; bucură-te că degrab ai despărţit apa; bucură-te că neudat ai trecut apele. Bucură-te păzitorule a multor suflete; bucură-te cela ce ai cunoscut cunoştinţa cea ascunsă. Bucură-te cela ce şi după ce ai murit te-ai văzut ca un viu; bucură-te proorocule minunate.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului prooroc Elisseiu.

Stih: Pre Ilie caii, iară pre Elisseiu Darul cel îndoit,
In loc de cai, îngerii la Cer l-au suit.
Intru această lună intru a patrusprezecea zi,
Elisseiu din viaţă se săvârşi.

Acesta a fost fiu lui Safat, din Aelmut, din pământul lui Ruvim, şi la acesta se făcu semn, căci, când s'a născut el în Galgala, junicea cea de aur, ce erà în Silom, a zbierat tare, cât s'a auzit şi în Ierusalim. Deci a zis preotul pentru arătare, că prooroc s'a născut astăzi în Ierusalim, carele va strica cele cioplite, şi va zdrobì cele vărsate. Şi a făcut Dumnezeu multe semne prin mâna proorocului Elisseiu. Deci murind, a fost îngropat în Samaria, în Sevastopoli. Acesta a proorocit pentru venirea Domnului, şi a vindecat apele din Ierihon, care erau sterpe şi sărate, zicând: Acestea zice Domnul: Vindeca-voiu apele acestea, şi se vindecară. Deci a înviat şi morţi, şi a curăţit de lepră pre Neeman Sirul, şi făcù de se umplù de lepră Ghiezi sluga lui, pentru iubirea de argint a lui, şi pentru neascultare. Şi mort fiind, a înviat pre un mort, şi a despărţit curgerea Iordanului, lovindu-l cu cojocul lui Ilie, încă şi alte multe minuni a făcut.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Metodie, arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Metodie făclie Bisericii fiind,
Mutându-se din cele de jos la ceruri este călătorind.

Acest sfânt şi mare arhiereu al lui Hristos, Metodie, a fost pre vremea lui Teofil iconomonahul. Deci înfruntând şi mustrând rătăcirea eresurilor şi a hulitorilor de icoane, cu dovediri înţelepţeşti, şi cu mărturii din Scriptură, şi îndreptând pre la bisericile lui Dumnezeu ortodoxa credinţă, şi pătimind multe nevoi dela eretici, închinându-se cinstitelor şi sfintelor icoane, a adormit în veci, izbăvire de scârbe nouă cerând. Şi se face prăznuirea lui în sfânta casă, întru carea zac cinstitele sale moaşte, care este în lăuntrul bisericii celei mari a sfinţilor şi a tot lăudaţilor apostoli.

• Intru această zi prea cuvioasa Iulita cu pace, s'a săvârşit.

Stih: Pre Iulita o scoate din trup cu adevărat,
Cuvântul lui Dumnezeu cel ce pentru noi cu trup s'a arătat.

• Intru această zi, cuviosul Nifon cel ce a sihăstrit în muntele Atonului, la anul o mie trei sute treizeci, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nifon prin fapte s'a arătat cu trezvire,
Căci prin Trezvia gândului a trecut din vieţuire.

· Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Chiril episcopul Gortinei, celei din ostrovul Chiprului.

Stih: Chiril al Gortinei de şi bătrân se vedeà fiind,
Insă tânără inimă către sabie erà având.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz- „neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne- „zeule în veci.

Luat-ai fericite Elisee de la învăţătorul tău daruri îndoite întru Duhul sfânt, şi întru dânsul fiind purtat de Dumnezeu, strigai: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Toată viaţa şi Darul cel îndestulat al învăţătorului tău ai câştigat, arătându-te odor fecioriï, şi cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Trecut-ai apa Iordanului, carea o ai lovit, aducându-ţi aminte de învăţătorul tău, şi o ai trecut cu urme neudate, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Bucură-te Fecioară prea curată, că ai născut lumii pre Dumnezeu cu trup, carea mântueşti din rătăcire, pre cei ce cu credinţă te prea slăvesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Alt Canon, Irmos:

Chipul cel de aur...

Pahar înţelepciunii te-ai arătat înţelepte, plin de bunătăţi, şi chemându-ţi turma cu propoveduirea vieţuirii tale celei prea înalte, o ai îndreptat, cugetătorule de Dumnezeu Părinte, şi împreună cu dânsa strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu cinste ai ajuns Părinte la locaşurile şi la săvârşirile cele de acolo, şi te veseleşte şi te bucuri împreună cu Domnul tău. Pentru aceasta te cinstim prea fericite, strigând celui ce te-a mărit: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Cu bărbăţia minţii fiindu-ţi mijlocul încins, părinte Metodie, şi în toată viaţa fiind împodobit cu haina credinţii, ai alergat la ospăţul împărăţii celei de sus, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără de tată iese din tine cel fără de Maică din Tatăl, şi

semnele curăției păzindu-le nevătămate, a arătat naștere fără de sământă, și feciorie nespurcată, căci întru tine se înnoesc legile firii.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a prea „slăvit în muntele cel sfânt, „și în rug prin foc a arătat „lui Moisì taina naşterii pururea Fecioarei, lăudați-l și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Fost-ai sare Dumnezeească întru Duhul sfânt, purtătorule de Dumnezeu Elissee, și cu sare ai vindecat apele cele sterpe, strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Oprind răutatea cea fără viclenire a copiilor celor tineri, i-ai dat pre dânșii mâncare la fiarele mâncătoare de sânge, Elissee prooroace, strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Spălându-se Neeman în Iordan, și curățindu-se de lepră prin Elisseiu, însemna dumnezeească curățire a Botezului, strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Pre Domnul, cel ce este în sânurile Tatălui celui necuprins de minte, și negrăit s'a arătat la toți în brațele Maicei celei neispitite de nuntă, lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Arătându-te tu înțelepte în casa lui Dumnezeu, ca un maslin foarte roditor, ai uns inimile săracilor cu untuldelemn al facerii de bine, și cu desfătarea înfrânării, și sufletului tău i-ai aprins făclie luminată.

Luminând podoaba ierarhiei cu lumina faptelor tale, te-ai arătat țiitor de cheia curăției și desfătare a înfrânării și cu adevărat învățător rugăciunilor, și cale pocăinței, și lege vieții.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vremea cea de căire pune înaintea ta roada pocăinței, și te îngrozește de tăierea smochinului celui neroditor, suflete al meu teme-te de blestem, și hrănește pre Hristos cu bună rodirea bunătăților.

Și acum, a Născătoarei:

Nu uita glasul rugătorilor tăi, ceea ce ești părtinitoare înfricoșată, și prin mijlocirile tale răpește-i din tot necazul și de toată îngrozirea, căci rugăciunea ta cea de Maică, pleacă pre Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu- „crurile, şi îl prea înnălţaţi întru „toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, „cei mântuiţi prin tine, cu ce- „tele cele fără de trupuri, slă- „vindu-te pre tine.

Milostivindu-te către Somaniteanca, carea strigà şi se tânguià, i-ai înviat copilul, pierzând moartea în urma dezlegării stârpirii, fericite.

Prin viaţa ta cea îmbunătăţită, cu cuvântul adevărului se îndreptà viaţa, şi cuvântul se întărià cu Duhul, mărite prooroace.

Odihnindu-te acum fericite Elissee, întru săvârşire prea fericite, roagă-te, să ne învrednicim noi mântuirii sufletelor noastre.

A Născătoarei:

Stăpâne Mântuitorul meu, negrăit ai lucrat mântuirea mea, prin amândouă firile tale, cu singură voirea de însăşi stăpânitoare.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Veştejit-ai Părinte meşteşugirile şi săgeţile vrăjmaşului, cu focul înfrânării, şi cu jeratecul curăţiei arzând nebunia trupului cea de materie, cu adevărat te-ai învrednicit de lumina cea de acolo, Metodie.

Nici cum lepădându-te pentru slăbiciunea trupului, te-ai nevoit din destul întru cele dumnezeeşti, nici nu ai ales bătrâneţele, văzând mai 'nainte scaunul celui vechiu, precum a zis Daniil, ci ai trecut cu vederea slăbiciunea întru osteneli, Părinte.

Slavă:

Petrecând în ceata patriarhilor, cânţi cântarea îngerilor împreună cu dânşii, sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl cel născător, Fiul cel născut, şi Duhul, carele este fără despărţire, Treime sfântă, slavă ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Mireasă şi maică Fecioară, mulţimile îngerilor se roagă Fiului tău; priimeşte-mă şi pre mine, ceea ce eşti nădejdea credincioşilor, şi dă pace lumii, şi biruinţă iubitorului de Hristos

rege, și mântuire nouă celor ce te lăudăm pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înțelepciune a venit să „înnoească pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stri„căciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-se pentru „noi credincioșii, cu un gând „întru laude îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Din plugar te-ai arătat prooroc, o Elissee! Și priimind cojocul lui Ilie, ai tras și duhul lui îndoit, și cu dânsul împreună te cinstim pre tine.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Ridicându-te ca soarele de la răsărit, ai apus la apusuri prin nevoințe, și acum ai luminat lumea cu învățăturile tale prea înțelepte părinte Metodie, de Dumnezeu purtătorule, roagă-te pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Noi întru tine ne lăudăm Născătoare de Dumnezeu, și către Dumnezeu te avem părtinire, tinde mâna ta cea nebiruită, și sfărâmă pre vrăjmașii noștrii, trimite slugilor tale ajutor dela cel Sfânt.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 6-lea:

Răsărit-a steaua bunei credințe, dela apusul soarelui celui văzut marele între ierarhi Metodie, și risipind ceața celor cu credință rea, s'a odihnit la răsăritul cel adevărat al Soarelui dreptății, lui Hristos Dumnezeului nostru; și acolo petrecând cu dumnezeeștile cete, cele fără de trupuri, și stând înaintea scaunului Treimii, ca un cuvios, ca un mucenic, ca un preot, ca un patriarh, cu fapta și cu privirea, ne cere nouă mare milă, celor ce cu credință săvârșim sfântă pomenirea lui.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăință nu ai câștigat, suflete nepocăite. Ce te zăbovești? tăierea morții se apropie, și sfârșitul ca un fur sosește; ci aleargă căzând la Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te răstignit Hristoase ceea ce te-a născut, strigà: Ce taină streină este aceasta ce văz, Fiul meu? cum mori spânzurându-te pre lemn cu trupul? dătătorule de viață.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi din Canonul proorocului, Peasna 3 pe 4. Prochimenul glas 4: Tu eşti preot în veac... Stih: Zis-a Domnul Domnului meu..... Apostolul, din Epistola sobornicească a lui Iacov: *Fraţilor, luaţi pildă de patimă rea....* Aliluia, glas 4: Moisì şi Aaron întru preoţii lui... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea se mirau oamenii...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 15 ZILE.

Sfântul prooroc Amos.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Lumina Duhului a aflat curăţirea sufletului tău, strălucindu-se ca o oglindă limpede, şi a luminat lumea, strălucindu-ţi lumina cunoştinţei de Dumnezeu, şi însemnând mai 'nainte chipurile dumnezeeştilor taine, şi Darul care erà să se dea tuturor oamenilor, dumnezeescule Prooroace.

Făcându-te tu ca o gură a lui Dumnezeu, arătat ai înfruntat pre lucrătorii necredinţei, şi fiind împodobit cu dumnezeeştile dogme, le-ai săvârşit osânda cea fără de fugă şi nescăpată, prea fericite. Pentru aceasta văzând noi săvârşirea graiurilor tale celor înţelepte, cu cântări vrednice te lăudăm pre tine, fericite.

Făcutu-te-ai de Dumnezeu fericite Prooroace, descoperitor tăinuitor judecăţilor lui Dumnezeu celor negrăite, căci ai strălucit, şi ai luminat limbile, şi ai propoveduit Treimea, Amose, grăitorule de cele dumnezeeşti. Pentru aceasta cinstind mărită pomenirea ta, mântueşte de toată nevoia pre toţi, cei ce te laudă pre tine cu credinţă, şi te prăznuesc mărite.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai născut apa vieţii, băutura nemuririi, pre Hristos Domnul, adapă-mă pre mine Preacurată cu apa iertării, şi bucură cugetul meu cu înţelegeri dumnezeeşti, ca să fac poruncile cele de mântuire prin lucrarea lor, şi să te slăvesc pre tine Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri răbdând la răstignirea Fiului tău preacurată, suspinând lăcrămai şi strigai: Vai mie dulcele meu Fiu!

Cum pătimeşti fără dreptate, vrând să mântueşti pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea preacurată Fecioară, ţie ne rugăm cu credinţă, fă pre acela nouă milostiv.

Tropar, glasul, al 2-lea:

A prooroculului tău Amos pomenire, Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, şi acum, a Născătoarei: Iară de este în postul sfinţilor Apostoli, Duminecă seara, Marţi seara sau Joi seara, cântăm:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Şi celelalte dupre obiceiul postului cu metanii ca şi în postul Naşterii lui Hristos.

LA UTRENIE

CANOANELE.
Din Octoih, şi al Proorocului pe 4.
CANONUL Proorocului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine Amos proorocul cel mare.

Peasna 1, glasul al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a „ajutat lui Moisì în Eghipet, „de a scos pe Israil, ace„luia unuia să-i cântăm, că s'a „prea slăvit.

Curăţindu-mi mintea de cugetul cel cu ceaţa patimilor, luminează-mă Stăpâne a cântà pre proorocul tău Amos.

Arătându-te învăţător tainelor lui Dumnezeu celor mai pre sus de cuget, te-ai învrednicit a vedeà mai 'nainte, cele ce vor să fie, mărite.

Slavă:

Arătându-te ca un locaş lui Dumnezeu neîntinat, şi curat, ai priimit dumnezeeasca lucrare a Duhului, Amose.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu Preacurată ai ridicat cortul lui Adam cel căzut, purtând în pântece pre Mântuitorul Dumnezeu, precum a zis Proorocul.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'a prin credinţă...

Tu Amose descoperitorule de cele dumnezeeşti, cu dreptatea Domnului arătat-ai pre cei fărădelege, înfruntându-i, strigând: Sfânt eşti Doamne, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Pusu-te-ai proorocule stîlp noului Testament, sprijinind tăria lui, şi cu credinţă strigând: Sfânt eşti Doamne, şi pre tine te laudă duhul meu.

Slavă:

Fiind învăţat cele dumneze-

ești, prooroace grăitorule de Dumnezeu Amose, luminând noroade dumnezeești, cântai: Sfânt ești Doamne, cel ce mântuești sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

M'am întărit, cunoscând naşterea ta cea dumnezeească, și pre tine te am bogată părtinitoare Fecioară, strigând: Sfânt ești Doamne, cel ce mântuești sufletele noastre.

Irmosul:

Intăritu-s'a prin credință Bi„serica lui Hristos, pentru că „neîncetat cu laude strigă, cân„tând: Sfânt ești Doamne și „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeesc organ al Mângâitorului te-ai arătat, povestind prin darurile lui, cugetătorule de Dumnezeu, ca să arăți vădirea lucrurilor celor nevădite, și luminezi pre cei ce cu credință aleargă către tine, mărite Amose fericite, cerând dela Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: De frumusețea fecioriei...

Stăpână prea curată, înviază sufletul meu cel omorît de păcate, ca una ce ai îndrăzneală de Maică către Fiul tău; căci numai tu mai pre sus de cuvânt și de cuget, ai născut pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele dă pururea viață și nestricăciune lumii și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie îndurate, pre carele văzându-te, Hristoase, ceea ce te-a născut s'a rănit, rumpându-se la cele dinlăuntru ca o Maică plângeà. Cu ale căreea rugăciuni pentru bună îndurarea milei tale, unule prea bune, iubitorule de oameni, Doamne, milostivește-te, și mântuește lumea, cel ce ai ridicat păcatul ei.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am auzul tău, Doamne, „că te-ai arătat pre pă„mânt, ca să ne izbăvești „pre noi, pentru aceea strigăm: „Slavă puterii tale, Doamne.

Infruntat-ai pre norodul lui Israil, carele slujà la idolii cei surzi, pentru aceea ai spus mai 'nainte, că va fi rob, vrednicule de laudă.

Luându-te Dumnezeu pre tine, cel ce mai 'nainte erai păstor, te-a arătat prooroc, Amose, descoperitorule de

cele sfinte; pentru aceea toți credincioșii te fericim.

Ca o oglindă priimind strălucirile cele dătătoare de lumină ale sfântului Duh, cu bucurie arăți tuturor credința cea bună, Amose.

Slavă:

Viețuirea ta cea curată, mărite, văzându-o Dumnezeu, propoveduitor al slavei și al dumnezeeștei sale întrupări te pune.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălășluindu-se întru tine Preacurată, a închipuit din nou ființa mea, carea erà căzută, din călcarea poruncilor celor dintâiu.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând Cuvinte la slava „și lauda ta, neîncetat „lăudăm chipul Crucii „tale, pre care l-ai dat nouă „armă de ajutor.

Pre cei omorîți de lucrarea dezmierdării, ca pre unii ce socoteau, că cele curgătoare sunt statornice, care au desfătare curgătoare și pieritoare, i-ai înfruntat, fericite.

Nevoindu-te preste tot cu prea bogate vărsări de lumini, te-ai arătat și împreună vorbitor al lui Dumnezeu, grăitorule de Dumnezeu, vestind tuturor răsplătirile bunei credințe.

Slavă:

Roagă-te fericite, să se mântuească din înșelăciuni și din cursele vrăjmașului toți, cei ce te laudă, și să se lumineze cu lumina proorociei tale celei cerești.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară, să ne învrednicim prin mijlocirea ta, a dobândì împărăția și desfătarea cea neschimbată, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Ionà din pântecele iadului...

Strălucind cu razele cele luminoase ale adevărului, ai pălmuit pre proorocul cel mincinos, înfruntându-l tare, și spuindu-i mai 'nainte prăpădirea lui.

Slavă:

Ca unul ce ai priimit lumina Duhului, răsărind tuturor ca un soare, cu lumina bunei credințe ai întunecat văpaia înșelăciunii Proorocule.

Și acum, a Născătoarei:

Laud fecioria ta cea curată, prea curată Fecioară, și cinstesc negrăită și cinstită naște-

rea ta, prin carea m'am izbăvit de stricăciune și de răutate.

Irmosul:

Ionă din pântecele iadului a „strigat: Scoate din stricăciune „viața mea; iară noi strigăm „ție: Intru tot puternice Mân- „tuitorule, miluește-ne pre noi.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Curățindu-ți prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite prooroace Amose, ai primiit de sus Darul proorociei, și pre la margine cu mare glas ai strigat: Acesta este Dumnezeul nostru, și nu se va adaoge altul către dânsul.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfântului prooroc Amos.

Stih: Amos păstorul de capre, cel ce aicea Sicamina erà scuturând,

Acum nescuturând copacii Edemului, roduri este adunând.

Intru această lună în a cincisprezecea zi,
Amos din viață se săvârși.

Acesta a fost tată al sfântului prooroc Isaia, și s'a născut în satul Tecuè, în pământul lui Zavulon, și a proorocit cincizeci de ani. Iară Amesia mincinosul preot al lui Vetil, bătându-l adesea îl pizmuià, și-l defăimà, și în sfârșit îl omorî fiul lui Amesia lovindu-l cu un toiag gros la tâmplele capului. Căci îl mustrà pentru vicleșugul junicilor celor de aur, și s'a dus la pământul său încă cu suflet, și preste două zile răposă, și se îngropă cu părinții lui. Insă Amos se tâlcuește, tarecredincios, popor aspru, vârtos. Deci erà la chipul trupului păros, bătrân, barba având ascuțită și asemenea la chip cu Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Dula.

Stih: Dula închinăciune de slugă idolilor celor cioplіți nedându-le,
Zdrobirile trupului, ca o slugă a lui Dumnezeu erà suferindu-le.

Acesta erà din Pretoriada Zefiriei, eparhia Chilichiei, și pentru că cinsteà și se închinà lui Hristos, a fost adus la guvernatorul Maxim și a fost bătut cu toiege. Deci povestind el cele despre Apolon și Dafne, că îndrăgindu-o pre ea, și umblând după ea, nu și-a câștigat pofta, cu acestea a pornit pre ighemon spre mai multă urgie și mânie, pentru care iarăși a fost bătut preste pântece și întins pre un grătar de fier înfocat; și iarăși fiind adus la altă cercetare, i s'a uns capul cu untdelemn, și i s'a turnat preste el cărbuni aprinși și cu oțet și cu hârburi a fost frecat, și i s'a turnat muștar prin nări, și cu sabii au fost tăiate spetele lui, și i s'a zdrobit fálcile și brațele. Apoi întrebat de ighemonul pentru Hristos, cum s'a întrupat și se socotește Dumnezeu? I-a spus lui pre scurt toată rânduiala cea pentru noi. Deci, adus fiind la a treia cercetare, și silnicindu-se ca să guste din cele jertfite idolilor, pentru că n'a voit de voie, ci jertfa aceea ce cu silnicie i s'a băgat în gură o a scuipat jos, iarăși a fost spânzurat și strujit atât de mult în cât i s'a golit oasele de carnea cea de pre deasupra lor, și i-a ieșit afară măruntaele, și așà gonit fiind ca douăzeci de mile, și-a dat duhul la Dumnezeu.

• Intru această zi, adunarea prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, de ceea parte la Maranachiu.

• Intru această zi, sfântul mucenic Narsì.

Stih: Narsì prin mucenie în ceruri s'a mutat,
Unde cetele nevoitorilor sunt cu adevărat.

• Intru această zi, sfântul Fortunat de sabie s'a săvârșit.

Stih: Fortunat este lauda apostolilor,
Dar fiind cu capul tăiat și a nevoitorilor.

• Intru această zi, sfântul apostol Ahaic de foame și de sete s'a săvârșit.

Stih: Foamea și setea topindu-te pre tine prea fericite,

Ca pre Stăpânul pre Cruce, când a zis, mi-e sete.

• Intru această zi, sfântul apostol Ştefanà cu pace s'a săvârşit.

Stih: Fapta pre Ştefanà încununat este vestind,
Carele spre răsplătirea ostenelelor cunună este purtând.

• Intru această zi, cuviosul Ortisie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Fără de prihană Ortisie vine la tine Cuvinte,
Pre carele a-l prihăni nici însăşi prihana poate.

• Intru această zi, cuviosul Ieronim, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre mortul Ieronim cel prea mare,
Nu necuvenită, şi cunună îl aşteaptă mare.

• Intru această zi, sfânta muceniţă Gravs de sabie s'a săvârşit.

Stih: Jertfeşte dumnezeilor Gravs sau sabia asupra ta întinsă va fi,
Mă bucur, întinde-se, căci dumnezeilor nu voiu jertfi.

• Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Augustin episcopul Iponiei.

Stih: Augustine părinte de dragostea lui Dumnezeu fiind învăpăiat,
Fericite, luceafăr prea luminos te-ai arătat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, a- „runcaţi fiind cuvioşii tineri, „focul în rouă l-au prefăcut, „prin cântare aşà strigând: „Bine eşti cuvântat Doamne „Dumnezeul părinţilor noştri.

Dumnezeeasca mântuire, carea ai grăit mai 'nainte, s'a arătat, Amose proorocule minunate, luminând în lume cu luminile bunei credinţe, drept aceea strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Fiind întărit cu dumnezeeasca putернicie, nu ai fost cuprins de vrăjmaşii cei împrotivnici lui Dumnezeu, rămâind întărit ca un diamant, şi strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea Fecioarei cea nepricepută o slavoslovim, prin carea ne-am izbăvit din moarte, născându-ne printr'însa spre nestricăciune, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul slavei...

Cu totul ai alergat către înălţimea Cerului, şi te-ai învăţat cunoştinţa celor negrăite, şi te-ai făcut vestitor întrupării Cuvântului, Amose pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Cu isteţimea cugetului pe cât este prin putinţă, te-ai învrednicit a pricepe pre Stăpânul tuturor, carele te-a învăţat pre tine cunoştinţa celor negrăite, cel ce strigai cu bună credinţă: Noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fericirea cea negrăită și bucuria, și cereasca împărăție ai câștigat, ca un prooroc, văzătorule de cele cerești, cu bună cinstire strigând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Dupre dumnezeeasca cuviință fără de sământă ai născut pre unul din Treime în două firi, pre Mântuitorul lumii. Pentru aceea noi credincioșii, pre tine Maica lui Dumnezeu, cu dragoste te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel u„nul fără de început, pre carele „bine-l cuvintează puterile ce„rurilor, și se cutremură cetele „îngerilor, lăudați-l preoți, no„roade prea înălțați-l în veci.

Peasna 9, Irmos:

Intru tot lăudată...

Făcându-te limbă arătării celei proorocești, de Dumnezeu mișcată, grăind cele dumnezeești, ne-ai vestit nouă tuturor dumnezeeasca milostivire; pentru aceea toți pururea te fericim.

Slavă:

Mărirea cea bună a proorocilor este negrăită, căci sălășluind întru ei Duhul sfânt i-a făcut părtași, dela cari toți credincioșii ne luminăm.

Și acum, a Născătoarei:

Desbrăcatu-m'ai de hainele omorîrei și ale stricăciunii mele, Fecioară, ceea ce ai născut oamenilor haina mântuirii pre Dumnezeu întrupat; pentru aceasta toți pururea te slăvim.

Irmosul:

Intru tot lăudată, cea mai „înaltă decât cerurile, carea ai „zămislit fără de sământă pre „Cuvântul cel fără de început, „și ai născut oamenilor pre „Dumnezeu întrupat; pentru „aceea pre tine toți te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei, cetății ostrovului Chiprului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numi...

Având prin depărtarea dezmierdărilor, viețuire întocmai cu îngerii, te-ai arătat vas al lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu cuviință te-a

ales pre tine înţelepte Arhiereu dumnezeescului norod, şi te-ai arătat pre tine stâlp şi întărire credinţei, Tihone de Dumnezeu însuflate, cel ce păstoreşti turma ta la apele ortodoxiei, prea sfinţite.

Fiind plin de înţelegere dumnezeească, te-ai arătat păstor turmei celei cuvântătoare, cu adevărat hrănindu-o pre dânsa întru verdeaţa dogmelor celor cuvântătoare, prea înţelepte. Pentru aceasta cinstim acum sfântă prăznuirea ta, slăvind cu glas mare pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine Tihone, cugetătorule de Dumnezeu prea fericite; roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Cu minuni te-a slăvit pre tine Dumnezeu, cel ce măreşte pre cei ce-l slăvesc pre el cu credinţă; căci pre vremea cinstitei şi dumnezeeştei tale pomeniri înţelepte, se vede strugurul copt, celor ce laudă prea mărirea minunii, de care împărtăşindu-ne noi credincioşii, pre tine te punem solitor; roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cine este acela, care va năzuì la acoperământul tău Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară prea curată nenuntită, şi nu-şi ia degrab tămăduire despre draci? Şi te află pre tine ajutătoare neruşinată, părtinitoare şi turn nestrămutat. De Dumnezeu Născătoare prea curată, sprijinitoarea creştinilor, roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua, dacă şi-a văzut Mielul, pre Fiul ei pironit pre Cruce, s'a rănit de întristare, şi cu sabie rănindu-şi sufletul şi rărunchii, împletind tânguiri şi fiindu-i inima plină de întristare, strigà: Vai mie Fiul meu prea dulce! Cum pătimeşti îndelung răbdătorule aceasta? Iţi slăvesc îndelungă răbdarea iubitorule de oameni.

Tropar, glasul 1-iu.

Lăcuitor pustiului...

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih amândouă, și al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre făcătorul de minuni păstor voiu lăudă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părți ale sufletului, „cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne„pătimirii înneacă-i rogu-mă. „Ca ție ca întru o alăută întru „omorârea trupului, să-ți cânt „cântare de biruință.

Cela ce stai lângă scaunul lui Dumnezeu, purtând cunună, ca unul ce ai viețuit pre pământ cu cuviință, și ești luminat cu lumină neînserată, luminează-mi inima și cugetul, ca să laud viața ta cea întocmai cu îngerii, fericite Tihone.

Odrăslind sfințit din rădăcină lăudată și fericită, cu adevărat te-ai arătat ca o ramură plină de bună rodire, și de credință și de nădejde, de dragoste și de Darul minunilor celor prea slăvite, de Dumnezeu însuflate.

Slavă:

Prin ostenelele sihăstriei și prin rugăciunea cea neîncetată, omorînd patimile cele ce omoară sufletul, te-ai adus pre sineți jertfă curată, și deplin la Hristos, cel ce s'a jertfit pentru noi, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Hristos din curate coapsele tale Preacurată, ne-ai ridicat pre noi, cari am fost căzuți în prăpastia piericiunii; ci ca una ce ai îndrăsneală, roagă-l pre dânsul, ca să ne izbăvim de primejdii noi robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Cu secerea înțelepciunii, și a rugăciunilor tale, tăind din rădăcină materia răutății, ca un pământ foarte roditor, ai odrăslit spic însutit, Cuvioase.

Dorind numai de cele ce te îndreptau către viață dumnezeească, neabătut ai umblat Părinte pre căile cele dea-dreapta, având Darul Duhului carele te îndreptà.

Slavă:

Râvnita-i la viețile sfinților, cugetătorule de Dumnezeu, ca un sfânt, și ai câștigat nepătimire sufletului, arătându-te casă dumnezeescului Duh, Tihone, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Născuta-i Preacurată pre unul din Treime, carele ne-a înnoit pre noi, cei ce eram sfărâmaţi mai din 'nainte din răutatea şearpelui celui vrăjmaş.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru tine înţelepciu„nea Tatălui cea Ipostatică, „Hristoase: că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de oa„meni".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Prea Sfântul Duh, cu dumnezeescul Mir, arătat pre tine cuvioase te-a uns Arhiereu, carele cu adevărat bine ai păstorit norodul întru toată cuviinţa. Pentru aceea te-a şi împodobit pre tine sfinţit cu minuni, căci totdeauna tămădueşti boalele, celor ce cu credinţă se apropie de moaştele tale celui viu, Tihone prea fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână prea curată, negândită şi neajunsă cu mintea este înfricoşata şi dumnezeeasca taina ta, carea s'a lucrat întru tine; pentru că pre cel necuprins zămislindu-l, l-ai născut înfăşat cu trup dintru prea curatele tale sângiuiri, pre carele pururea Curată cu Mergătorul înainte roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie îndurate, pre carele văzându-te, Hristoase, ceea ce te-a născut, s'a rănit, rumpându-se la cele dinlăuntru ca o Maică plângând. Cu ale căreia rugăciuni pentru bună îndurarea milei tale, unule prea bune, iubitorule de oameni, Doamne, milostiveşte-te şi mântueşte lumea, cel ce ai ridicat păcatul ei.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, „pre nor uşor, a venit Iisus „cel mai pre sus de Dumne„zeire, prin palmă curată, şi a „mântuit pre cei ce strigă: „Slavă, Hristoase, puterei tale".

Nu s'a împuţinat grâul, dându-se celor ce le trebuiau, cu mâna ta fericite, ci mai ales cu mult s'a binecuvântat prin dumnezeescul Dar, jitniţele cele deşarte umplându-se cu adevărat cu mult înmulţit Ierarhe.

Slavă:

Cu milostivire deschizându-ţi inima, Tihone mărite, te-ai făcut bogăţie celor lipsiţi, şi

îmbrăcăminte celor goli, părtinitor celor săraci, printr'acestea slujind lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce sunt cuprins de lenevire și de negurà patimilor, și cu totul întunecat și robit de păcat, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel fără de păcat, luminează-mă pre mine și mă povățuește către viață, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedeà „slava ta Hristoase, dar „noi pre tine unul născut „strălucirea slavei Dumnezeirii „Tatălui, de noapte mânecând „te lăudăm, iubitorule de oa„meni".

Ca un plugar prea ales ai ogorît sufletele cele înțelenite, Părinte înțelepte, și puind într'însele cuvântul ca o sămânță prea aleasă, le-ai făcut a rodi înțelegeri cerești.

Ca unul ce te-ai făcut priimitor dumnezeescului Duh, Ierarhe, ești izgonitor duhurilor celor viclene, și curățire patimilor, și casă de doftorie celor bolnavi.

Slavă:

Rîu plin de ape tainice te-ai cunoscut, lucrătorule de cele sfinte și cu Darul ai uscat izvoarele patimilor, și ai adăpat suflete a odrăslì buna credință.

Și acum, a Născătoarei:

Arată-te că mântuești de năvălirea vrăjmașilor, și de pornirea varvarilor pre robii tăi, Preacurată, carii te-au pre tine sprijineală întărită, și rugătoare nerușinată.

Peasna 6, Irmos:

Ajuns'am întru adâncurile...

Vicleanul nu a mișcat casa sufletului tău Părinte, căci cu adevărat pre piatra adevărului ai stătut, întărindu-te cu putere dumnezeească.

Fiind împodobit de Dumnezeu însuflate, cu înțelepciunea lui Dumnezeu, și ajungând la înălțimea bunătăților, ai surpat prin Dar înălțările vicleanului, smerindu-ți inima prea sfințite.

Slavă:

Grădină cu bune flori te-ai arătat Tihone, cu dumnezeească socoteală puind înaintea tuturor credincioșilor florile bunătăților și ale minunilor spre bună mireazmă, cuvioase Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, ca

una ce eşti bună, rogu-mă, îmbunătăţează-mi sufletul, pre carele vrăjmaşul prin viclenie l-a spurcat cu păcatul, şi-l luminează cu lumina ta.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe, ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc viaţa mea, „mult milostive.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Intru sihăstrie de Dumnezeu iubitoare Sfinte petrecând, puterea Mângâitorului de sus ai luat, idolii înşelăciunii ai surpat şi pre noroade a mântuì, dracii a gonì, boalele a vindecà. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un prieten al lui Dumnezeu, Tihone fericite.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Tihon făcătorul de minuni Episcopul Amatundei, cetăţii ostrovului Chiprului.

Stih: Scăpând Tihon, de vătămarea cea pierzătoare,
Se bucură, câştigând viaţa cea nepieritoare.

Intru această lună în a şasesprezecea zi,
Tihon pământul părăsì.

Acesta având părinţi bine credincioşi şi iubitori de Hristos, fiind făgăduit de dînşii lui Dumnezeu, şi învăţându-se sfânta carte, şi deprinzându-se din destul cu sfintele Scripturi, întâiu se făcù ceteţ, de ceteà la norod sfintele cuvinte şi învăţături. Deci pentru vrednicia sa, ce aveà la toate, şi pentru cea fără prihană a lui viaţă, fu hirotonit diacon de Mnimonie prea sfântul episcop al Amatundei. Deci, încetând din viaţă acela, a fost suit acesta în scaunul episcopii de marele Epifanie, şi întorcând pre mulţi din rătăcirea şi deşertăciunea idolilor, către credinţa lui Hristos Dumnezeului nostru, şi stricând, şi dărâmând multe capişte idoleşti şi zidind multe dumnezeeşti biserici, şi împodobindu-le cu dumnezeeşti afierosiri şi sfinţindu-le, se mută către Domnul, făcând multe minuni şi în viaţa lui şi după moarte. Dintru care vrednic lucru este a aduce la mijloc, una, sau două, spre semn de bunătăţile bărbatului acestuia, căci încă şi mai 'nainte în viaţa lui luà pâine de la tatăl său, de o duceà în târg, să o vândă, că acesta îi erà meşteşugul; iară el împărţià pâinile la săraci, până îi prinse tată-său de veste. Deci mâniindu-se pre el, l-a ocărît, iară el îi răspunse, zicând: Că a împrumutat pre Dumnezeu cu pâinea, şi are de la dînsul scrisoare, cum că are să i le dea, şi îndată se arătă aevea dovedirea cuvintelor lui, că se aflară jitniţele pline de grâu, mai mult de cât băgase tatăl său grâul, când l'a strîns până a nu scoate dintr'însul. Şi aceasta până întru atâta a fost, însă are oarece socoteală, de vreme ce şi alţi sfinţi o a făcut aceasta, căci după cât erà mila la săraci, atâta măsurà, şi puneà şi Dumnezeu grâul. Iară minunea ceea ce erà numai spre mărirea sfântului acestuia şi care nu are asemănare cu altele este aceasta: Că sfântul acesta înfigând o viţă uscată în pământ, îndată se prinse, şi a dat rod mai înainte de vreme, că unde se află strugure copt în şasesprezece zile ale lui Iunie? In carea zi se face pomenirea sfântului. Iară viţa aceea gătindu-şi roadele, de cum se începe dumnezeeasca laudă a sfintei liturghii, arătà struguri pârguiţi, iară dacă se săvârşeà dumnezeeasca jertfă, erau copţi şi gata, de-i mâncà întru slava Tatălui, şi a Fiului şi a Sfântului Duh.

Intru această zi sfântul sfinţitul mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei, prin pietre spânzurate de mâinile lui, s'a săvârşit.

Stih: Jug eşti tu Marcu, prin a pietrelor greutate,
Având mâinile în jos ca nişte cumpene atârnate.

Intru această zi, sfinţii cinci mucenici cei din Nicomidia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cinstitul mare turn al împreună nevoitorilor se povârneşte,
Căci de a gelatului mână ca de cutremur se clăteşte.

Intru această zi, sfinţii patruzeci de mucenici Romani, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Pre vitejii mucenici cei cu numărul de zece împătrit,
Văpaia focului arzător i-a topit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon po„runca tiranului nebunie „socotindu-o, în mijlocul „văpăii au strigat: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumnezeul „părinţilor noştri".

Ca o vie adevărată s'a adăpat de cuvinte dumnezeeşti inima ta, Tihone cuvioase şi rodind struguri de cunoştinţa lui Dumnezeu, ne-a izvorît nouă dulceaţă de tămăduiri.

Inflorita-i ca un trandafir, strălucit-ai ca o stea, arătatu-te-ai ca soarele, Părinte, luminând pre cei ce strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cunună de daruri s'a pus pre creştetul tău cel dumnezeesc, Părinte, precum s'a scris, căci ai ridicat biruinţă asupra vrăjmaşilor, şi ai cântat: Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Minunea ta se vede în toţi anii strălucind, părinte Tihone prea minunate, căci via întru pomenirea ta aduce pârgă de struguri, spre dulceaţă şi veselie credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai, că cu adevărat întreci pre toţi cei fără de trup ca o maică a lui Dumnezeu, pre carele rugându-l Fecioară, fă cugetul meu mai pre sus de dulceţile cele trupeşti.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Nici cum nu ai dormitat întru dezmierdări, ci mai ales întru privegheri ai trecut noaptea vieţii, Cuvioase, şi adormind patimile trupului, dumnezeeşte ai ajuns către lumina nepătimirii.

Casă de doftorie patimilor s'a arătat sicriul sfintelor tale moaşte, prea sfinţite Tihone, pre carele încunjurându-l, cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Măreşti pre Hristos Dumnezeul nostru, auzind glas, ca-

rele te cheamă de faţă către împărăţiile cele de sus, Părinte, ca pre unul ce ai vieţuit bine şi cu cuvioşie, pururea pomenite.

Cunoscută ţi-a fost ţie mutarea din viaţă Părinte, căci Dumnezeu cel drept cu dreptate luminându-te, te-a împreunat cu toţi drepţii, Tihone, căruia te roagă pentru toţi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De jucăriile cele copilăreşti fugind din pruncie, cu mintea şi desăvârşită înţelegere, pre aflătorul răutăţii cel vechiu l-ai surpat Tihone, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Preoţii şi norodul te laudă pre tine, prea slăvită şi binecuvântată Pruncă preacurată, carea ai încununat cu binecuvântări pre toţi cei ce cu credinţă cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, Bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor a-
„totputernice, pre cei ce se ţi-
„neau de buna credinţă, în
„mijlocul văpăii pogorîndu-te,
„i-ai rourat, şi i-ai învăţat să
„cânte: Toate lucrurile binecu-
„vântaţi şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Evă, adică prin boala...

Iată că ţie, celui ce ai săvârşit călătoria cea bună, şi ai păzit credinţa, ţi s'au deschis acum locaşurile cele cereşti, cugetătorule de Dumnezeu părinte Ierarhe, şi locul cel luminos te-a priimit pre tine, carele străluceşti cu sfinţenie.

Ca un tăinuitor, ca un preot dumnezeesc, ca un păstor mai mare ales, ca unul ce eşti întărire Bisericii, ca unul ce singur eşti lucrător de minuni, prea fericite, te-ai fericit şi te-ai numărat în cetele celor sfinte ale tuturor sfinţilor, veselindu-te.

Pomenirea ta astăzi nouă ne-a răsărit, mai luminat de cât soarele, strălucind cu dumnezeeştile daruri, luminând gândurile credincioşilor, şi gonind întunerecul patimilor, prea sfinţite Tihone de Dumnezeu înţeleptite.

Slavă:

Izvor de vindecări Chipru a câştigat trupul tău cel sfânt înţelepte, şi toată cetatea şi oraşul propovedueşte viaţa ta, şi minunile şi unirea către Stăpânul, Tihone prea fericite, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş de lumină s'a făcut prea sfânt pântecele tău, Preacurată, cu carele luminându-ne, ne izbăvim de întunerecul înşelăciunii, lăudându-te, şi cu dragoste adevărată fericindu-te pre tine, carea eşti singură îndreptarea oamenilor.

Irmosul:

Eva, adică prin boala neas„cultării, blestem înlăuntru a „adus, iară tu Fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin o„drasla purtării în pântece, lu„mii binecuvântare ai înflorit; „pentru aceasta toţi te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cuvinte cel ce eşti lumină...

Tu părinte între Ierarhi luminezi, precum luminează soarele în zi, şi între cuvioşi străluceşti, precum străluceşte luna între stele; pentru aceasta lăudăm adormirea ta Tihone lauda Amatundei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfinţii mucenici, Manuil, Savel şi Ismail, şi sfinţii mucenici Isavru, Vasilie, Inochentie, Ermiu, Felix şi Peregrin.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca nişte stele cu multe lumini, purtătorilor de chinuri prea lăudaţi, cu razele cele dumnezeeşti, luminaţi marginile lumii, ridicând din mijloc întunerecul dracilor, şi patimile cele făcătoare de stricăciune şi primejdiile. Pentru aceasta adunându-ne astăzi, săvârşim sfântă şi luminată prăznuirea voastră, măriţilor.

Minunatul Manuil şi Savel fericitul, Ismail prea înţeleptul, să se cinstească cu cântări prea sfinţite, cari cu sfinţenie au propoveduit Treimea cea nezidită, înaintea vrăjmaşilor şi cu vărsările sângiurilor, au stins înşelăciunea mulţimii dumnezeilor, şi au priimit slavă neveştejită.

Cu înţelepciune aţi ruşinat pre împăratul cel nelegiuit, carele poruncià fărădelege să vă plecaţi, şi să daţi cinste fără socoteală dumnezeilor celor

fără de suflet, fericiților, Manuil și Ismail și Savel cei cu nume mare, și chinuindu-vă vitejește și dupre lege, v'ați împletit cununile cele de biruință, rugându-vă pentru lume.

Alte Stihiri ale sfinților mucenici: Isavru și celor împreună cu dânsul, glas acelaș.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strunciinându-vă cu durerile, și lipsiți fiind întru patimi rele, și închizându-vă în temniță, și tăindu-vă cu sabii, și murind moarte prea silnică, nu v'ați lepădat de Hristos, nu ați dat cinste idolilor; pentru aceasta v'ați și învrednicit strălucirii cerești, rugând pre Domnul pentru toți, fericiților.

Isavru măritul, și tarele Inochentie, și dumnezeescul Vasilie, Felix cel minunat și vestitul Ermia și Peregrin, cei ce au făcut pământul Cer cu dumnezeeștile străluciri ale minunilor, cu credință să se fericească ca niște slugi ale Domnului, și ca unii cari pururea gonesc patimile sufletelor noastre.

Mormântul vostru s'a arătat izvor, carele izvorăște daruri de tămăduiri, din care luăm sănătate patimilor, și desăvârșit mântuire de boale, lăudându-vă pre voi totdeauna cinstiților marilor mucenici, cari sunteți întocmai cu cei fără de trup slugi ale Domnului, și rugători pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Măriții mucenici, curat dorind de tine Cuvinte al lui Dumnezeu, lăsând închinăciunea focului, și părăsind pământul Haldeilor, s'au luminat de a ta lumină, și împlătoșîndu-se cu armele credinței, au rușinat pre tiranul Iulian, Manuil măritul, și Savel pururea pomenitul, și Ismail de trei ori fericitul, lăudându-te împreună cu Tatăl, și cu Duhul Sfânt, se și roagă, ca să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te lauda lumii, bucură-te locașul Domnului. Bucură-te munte umbros, bucură-te scăpare. Bucură-te sfeșnicul cel de aur, bucură-te lauda cea cinstită a ortodoxilor. Bucură-te Marie Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te raiule. Bucură-te masă dumnezeească, bucură-te cort, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te bucuria tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Ce priveală este aceasta ce se arată ochilor mei, o Stăpâne! Cela ce ții toată făptura,

pre lemn te-ai înălţat, şi te omori, cela ce dai tuturor viaţă, Născătoarea de Dumnezeu plângând a zis, când a văzut pre Cruce înălţat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, pre Dumnezeu şi omul.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, glasul al 2-lea.

Astăzi ceata cea cu trei străluciri a mucenicilor, ca o adunare de stele purtătoare de lumină, pre credincioşi luminându-i, i-a chemat la veselia cea tainică, că astăzi Manuil măritul şi Savel pururea pomenitul, şi Ismail de trei ori fericitul, ca cei ce au slujit Soarelui celui gândit, şi de dogmele păgânilor s'au lepădat, umplând paharul lor cel purtător de nevoinţe, şi cu sângele cel vărsat pentru Hristos, pre sine încununându-se, ne îndeamnă pre noi iubitorii bunei credinţe, veniţi, zicând, de gustaţi din chinurile noastre, şi veţi vedeà cununile şi darurile. Că cela ce va răbdà până în sfârşit acela se va mântuì, Hristos adevărul a zis, ca să vă faceţi părtaşi cununilor noastre, şi rugători pre noi către Domnul ne veţi aveà.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Pentru toţi te rogi ceea ce eşti bună, cari scapă cu credinţă la mâna ta cea tare, că noi păcătoşii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi şi întru scârbe altă mântuire, pururea fiind împilaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui prea înalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne mântueşti pre noi robii tăi de toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te-a spânzurat pre lemn, norodul cel fărădelege Mântuitorule, pre tine viaţa tuturor, atuncea cea cu totul fără prihană şi curată Maica ta, stând înainte tânguindu-se, strigà: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Lumina ochilor mei, cum ai suferit a te pironì pre lemn în mijlocul făcătorilor de rele, cela ce preste ape ai spânzurat pământul.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, şi acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor Mucenici două, pe 8.

Peasna 1-a, glasul al 4 lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh,

„şi cuvânt voiu răspunde îm-„părătesei Maicii, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bucu-„rându-mă.

Apărători prea sfintei Treimi cu un cuget v'aţi arătat închinători aceştia prea fericiţilor, şi staţi înaintea scaunului Treimii, ajutători calzi ai celor ce aleargă la voi.

Ducându-vă la închisoare purtătorilor de biruinţă, fraţi dupre trup, cu bucurie împreună aţi cântat Impăratului a toate, veniţi, zicând din toată inima, să strigăm atotţiitorului Dumnezeu.

Savel deapururea pomenitul, şi Ismail minunatul, dupre vrednicie să se cinstească împreună cu înţeleptul Manuil, că au răbdat multe şi de multe feluri de munci, şi moarte prea măriţii.

A Născătoarei:

Pre moarte şi pre stricăciune tu o ai pierdut, întru tot cântată Născătoare de Dumnezeu, născând pre Hristos izvorul nestricăciunii, înfrumseţând cu nemurire şi cu Dar firea omenească, ceea ce eşti prea nevinovată.

Alt canon al Sfântului mucenic Isavru şi a celor împreună cu dânsul.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Arată-te mie milostiv mucenice Isavre.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Imblânzeşte mucenice pre Dumnezeu şi Mântuitorul cel bine îmblânzit ca să mă miluiască şi să mă mântuiască de cumplita nevoie pre mine, carele cu credinţă năzuesc la acoperământul tău, fericite.

Strâmtorîndu-mă de greşeli cumplite, şi de mulţimea primejdiilor înghiesuindu-mă, strig: Stă-mi înainte ajutor şi mă izbăveşte de nevoea care m'a cuprins, Isavre de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă:

Dupre lege nevoindu-te pentru Hristos, te-ai dăruit cetăţii tale păzitor neadormit, ci fii acoperământ şi părtinitor, celor ce scapă la tine mărite Isavre.

Şi acum, a Născătoarei:

Aflându-mă veliar gol de podoaba bunătăţilor, m'a rănit cu săgeata dezmierdărilor, dară tu, ceea ce ai născut pre doftorul Dumnezeu, tămăduieşte ranele sufletului meu.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născă-„toare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestu-

„lat, cari s'au împreunat ceată „duhovnicească întărește-i, și „întru dumnezeească slava ta, „cununilor slavei învredni- „cește-i.

Ca niște dumnezeești struguri s'au făcut mucenicii cu adevărat, cari ne revarsă nouă vin, din via dumnezeeștei nevoințe, veselind duhovnicește cugetele cu Darul.

De păgânătatea tatălui vostru îngrețoșindu-vă, și de credința cea întru Dumnezeu a maicii voastre înțelepțește dorind, ați priimit dumnezeeasca a doua naștere a Duhului, o purtători de chinuri, frați dupre trup.

Aducându-vă înaintea tiranului, v'ați cunoscut trei de Dumnezeu cinstitori, pentru aceasta v'ați și ars tare, și ați răbdat toate muncile prea măriților, și mult lăudaților mucenici.

A Născătoarei:

Ca o împărăteasă împodobită cu lanțuri de aur, deadreapta Impăratului și Dumnezeu, acum stai înainte, Stăpână, rugându-te pentru robii tăi.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești întărirea celor...

Dăruește ajutorul tău cel de sus robilor tăi, mântuindu-ne pre noi de toată ispita și de primejdii și de nevoi.

Izvorînd mormântul tău rîuri de tămăduiri, încetează tot felul de boale dela oameni, mărite Isavre.

Slavă:

Cinstind numele lui Hristos, te-ai făcut cinstit, pentru aceasta strig: Mântuește-mă de toată necinstea cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Unitu-s'a Ziditorul meu mai pre sus de fire întru tine Stăpână, vrând prin tine să mă înnoească cu totul pre mine precum bine a voit.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, și „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat. .

Bătăile cele de multe feluri, răbdându-le cu îndrăzneț cuget, purtătorilor de chinuri, străluciți mai mult de cât soarele. Pentru aceasta prăznuim pomenirea voastră cea luminată, cu credință rugându-vă, ca să luăm cu mijlocirile voastre, iertare de greșeli și câștigarea bunătăților celor veșnice.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Luând cuget dumnezeesc o părtinitorilor cetății Dirahiului, și ostași ai lui Hristos, ați surpat semeția lui Apolonie, și ați rușinat credința lui Tripontie, ca unii ce luminat ați priimit dela Dumnezeu daruri de biruință, ca să dăruiți credincioșilor tămăduiri de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului, ceea ce ești singură prea curată Maică, carea covârșești pre îngeri cu curăția, pre mine, cel ce sunt întinat mai pre sus de cât toți cu greșeli trupești, curățește-mă cu dumnezeești apele rugăciunilor tale, dându-mi Curată mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată, Fecioara și Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu, cum pătimești, vrând să izbăvești pre om de ocara patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, pre „nor ușor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, și a izbăvit „pre cei ce strigă: Slavă, Hri„stoase, puterii tale.

Stând înaintea călcătorului de lege, și adunarea cea de trei ori ticăloasă, osârduitoare poruncilor acestuia făcându-se, bătuți ați fost de fiecarele dintru dînșii cu câte patru bice de bou crude, o răbdare prea minunată.

Curățitor s'a făcut sângele mucenicilor și Dar dat de Dumnezeu bine mirositor fiind, fără de zăticnire dau tuturor din izvorul tămăduirilor, cel ce izvorăște fără de primejdie.

Incunjurarea supărărilor celor de multe feluri și a primejdiilor, cu rugăciunile voastre cele către Hristos, goniți-o dela cei ce săvârșesc cu credință prea sfințită și mult prăznuită pomenirea voastră, vrednicilor de laudă.

A Născătoarei:

Pre tine de demult te-a numit proorocul munte dumnezeesc și sfințit, Fecioară curată, preste tot umbrit cu fapte bune, din carele s'a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre zidirea și luminarea sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Inălțându-mă cu trufia, și alu-

necându-mă cu patimile, am căzut; ci ridică-mă pre mine, cel ce zac întru adâncul deznădăjduirii, cugetătorule de Dumnezeu.

Pre tine te am tare păzitor și scăpare, părtinește-mi mie prea mărite, și nu mă trece cu vederea în ziua întristării mele și mă mântuește.

Slavă:

Intru durerea inimii mele mă rog ție părtinitorul meu cel fierbinte, nu mă lăsa pre mine că pier de supărările vrăjmașilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești acoperemânt și ajutor nerușinat pământenilor, părtinește-mi mie, și mă răpește dela tot felul de primejdii pre mine sluga ta, Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeească slava ta, „că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste toate, „și ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin-„du-le."

Nesupuindu-vă poruncii tiranului sfinților, piroane prin mâini, și prin picioare v'a bătut, și cu unghii de fier tare sfâșiindu-vă, de pre pământ la înălțime v'a spânzurat, dar înger vi s'a arătat carele vă îmbărbăta pre voi.

Cu trestii unghiile v'au înțepat sfinților, și umerii și capetele vi s'au pironit, rămâind neschimbați și nevrând a aduce jertfă idolilor; pentru aceasta pre voi cu cântări și cu laude vă cinstim.

Florile cele ce suflă mireazma cugetării de Dumnezeu, grădinile cunoștinței de Dumnezeu, pomii raiului cei bine roditori, cei foarte frumoși și purtători de lumină, pre mucenici să-i lăudăm, și cu credință să-i fericim.

A Născătoarei:

Arată-te Preacurată mântuind de năvălirile patimilor, și de viclenii draci pre robul tău, cel ce te-a câștigat puternică apărătoare și folositoare nerușinată.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Arătatu-te-ai fiu zilei, având în inima ta lumină neapusă strălucind, prin care se împuținează întunerecul înșelăciunii, și tuturor luminează cunoștința dumnezeeștei lumini, pentru aceasta strig ție: Luminează-mă

pre mine, carele sunt orb la cuget.

Nu mă trece cu vederea mucenice pre mine, carele alerg cu credinţă către tine, nici să te lepezi de mine, căci cei ce mă urăsc, grăesc împrotiva mea cu limbă vicleană, vrăjmăşuindu-mă în deşert, ca să mă piarză pre mine robul tău, ci apucând înainte, mântueşte-mă sfinte.

Slavă:

In noapte şi în zi te chem pre tine marele meu părtinitor, păzeşte-mă sfinte în tot locul, şi în toată vremea, de toată stricăciunea şi supărarea celor protivnici, pre cel ce mi-am pus toată nădejdea la tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine cu totul m'a luat închipuit, Dumnezeu Ziditorul meu, pre carele roagă-L pururea Preacurată, ca să se milostivească către norodul cel păcătos, şi să mântuească de toată stricăciunea drăcească lumea, carea nădăjdueşte către tine Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de bărbat.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic „dumnezeesc şi cu totul „cinstit al Maicii lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa."

Veniţi iubitorilor de praznic, cari săvârşiţi această prăznuire dumnezeească, şi cu totul cinstită a mucenicilor, să le adunăm flori de bucurie, şi vom lua mântuire de cele cumplite.

Mucenici prea măriţi, ca cei ce aţi luat Darul minunilor, tămăduiţi boalele sufletelor, şi dezlegaţi de cele rele pre cei ce aleargă deapururea la voi cu credinţă.

De râvna cea dumnezeească înfocându-vă, cu făclii subţiorile vi s'au ars; pentru aceasta Darul cel dat dela Dumnezeu, îl împărţiţi fără de pizmuire, şi daţi credincioşilor dezlegare de cele rele.

A Născătoarei:

Immulţitu-s'au mai mult de cât nisipul mării greşelile sufletului meu, şi ca o sarcină grea mă pun jos pre mine, ci tu Fecioară mai 'nainte de sfârşit, milostivindu-te mântueşte-mă.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Tămăduind abaterile gândului meu, şi patimile inimii mele, cugetătorule de Dumnezeu, mântueşte-mă de durerile cele trupeşti, şi de tot felul de

supărare și de scârbe, și prin rugăciunile tale mă arată mai pre sus de cursele vrăjmașului.

Pre tine mucenice, cel ce te-ai nevoit, te-a sfințit prea sfântul Dumnezeu, pre carele roagă-l, să trimită sfințenie robilor tăi, și lumină și mântuire de greșeli, căci dela Dumnezeu ne ești nouă dăruit părtinitor nerușinat.

Slavă:

Bine voește mult dorite mucenice, să fii împreună cu mine, cel ce mult te doresc, mă rog ție părtinitorul meu cel bun, și cu credință strig ție: Sfinte Isavre, fii mie ajutor, și mă mântuește de toată nevoia.

Și acum, a Născătoarei:

Cu picăturile rugăciunii tale celei de mântuire, stingând văpaia patimilor mele, vindecă abaterile gândului meu, prin rugăciunile tale, prea sfântă Fecioară, și încetează viforul cel cumplit al patimilor mele, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s'a apropiat „de iad, și ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând:

Cu credința lui Hristos fiind răniți prea fericiților, și paharul lui cu credință bând, închinăciunile Perșilor, și îndrăzneala pre pământ ați surpat, cei întocmai cu numărul Treimii, rugăciuni făcând pentru noi toți.

ICOS:

Luminează-mă arătat Iisuse dătătorule de viață, cu dumnezeească frumsețea ta cea dintâiu, ca să laud pre mucenicii, cei ce s'au nevoit pentru tine până la moarte, și vitejește au surpat toată tăria vrăjmașului și au fugit de înșelăciunea idolilor, întărindu-se cu puterea Crucii; căci răbdând muncile, au priimit slava Treimii, pre aceasta rugându-o pentru noi toți.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfinților mucenici, Manuil, Savel și Ismail.

Stih: Manuil, Savel și Ismail câte trei întrarmați,
Pre voevozii vrăjmașii Treimii, i-au arătat rușinați

Intru această lună în a șaptesprezecea zi,
Trei bărbați prin nevoință se săvârși.

Acești trei frați erau din Persida; deci, fiind trimiși de Valtan împăratul Perșilor, pentru pace, în zilele lui Iulian Paravatul, pre carele văzându-l în Halchedon că făceà jertfă la idoli, și se trăgeau mulți spre rătăcirea lui, fiind ei bine cinstitori și crezând în Hristos, plângeau și se rugau lui Dumnezeu, să-i păzească

în credinţa ce aveau într'însul, şi să nu fie părtaşi rătăcirii închinătorilor de idoli. Deci, dacă s'au vădit şi s'au dus la păgânul Iulian, au fost bătuţi şi pătrunşi cu piroane la glezne, şi arşi pe subţiori cu făclii. Insă aceste munci le luară toţi împreună, şi apoi deosebi sfântul Manuil priimind făgăduinţă de către necuratul împărat, şi nevrând a aduce jertfă la idoli, îi bătură piroane prin cap şi prin spate, şi înfăşurându-l cu trestii ascuţite, a fost strâns tare şi iară împuns cu săgeţi ascuţite, şi aşà împreună cu cei doi fraţi ai lui, cu Savel şi Isinail, ducându-i la zidul cel despre Tracia, ce-i zic al lui Constantin, la loc râpos, le tăiară capetele. Iară Paravatul a poruncit ca să li se ardă trupurile, şi îndată s'a deschis pământul şi le-au priimit, din care minune, mulţi au crezut în Hristos. Iară după aceasta oarecărora bărbaţi cucernici descoperindu-li-se dela Domnul nostru Iisus Hristos, unde se află trupurile sfinţilor, le-au îngropat pre ele cu miruri şi cu tămâieri.

Intru această zi pătimirea sfinţilor mucenici Isavru şi cei împreună cu dânsul: Inochentie, Felix, Ermiu şi Peregrin.

Stih: Isavru cu cinci împreună nevoitori fiind tăiat,
Inţelegătoarea şopârlă prin mijlocul inimii o a tăiat.
Lui Isavru şi soţilor săi cu adevărat,
In a şaptesprezecea zi, capetele li s'au tăiat.

Sfântul Isavru şi cei împreună cu el au fost din Atena. Deci ieşind dela patria lor, şi mergând la o peşteră din Apolonia, aflară pre Felix, pre Peregrin şi pre Ermiu, pre cari învăţându-i sfântul Isavru, să nu se dea spre lucrurile cele lumeşti şi trecătoare, ei întăriră cuvântul cu fapta, căci ferindu-se şi fugând de vorba şi adunarea rudeniilor sale, au fost pârâţi de dânşii la Tripondie eparhul; pre cari prinzându-i, şi neputând să-i facă ca să se lepede de Hristos, a poruncit de li s'au tăiat capetele cu sabia. Iară Isavru diaconul lui Hristos, cu soţii săi, au fost daţi pre seama lui Apolonie fiul Eparhului, de către carele find chinuiţi prin foc şi prin apă, şi mântuindu-se dintru acelea cu minune, au întors pre mulţi spre credinţa lui Hristos, dintru cari erau şi cei mai de frunte ai cetăţii; Ruf şi Rufin fraţii. Şi în cea de apoi luându-şi răspunsul cel de pierzare, li s'au tăiat capetele.

* Intru această zi sfântul sfinţitul mucenic Filonid, episcopul Curiei.

Stih: Filonid jertfă mai 'nainte aducând,
Acum se aduce pre sineşi jertfă a înfrânării fiind.

* Intru această zi cuviosul Iosif Anahoretul (adică cel depărtat de lume) cântând s'a săvârşit.

Intru această zi, cuviosul Pior, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Sufletul lui Pior, grăsime de bunătăţi având,
Gras s'a dus de sufletească grăsime plin fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetă-„torii de Dumnezeu fără „numai Făcătorului, ci în-„grozirea focului bărbăteşte „călcându-o, se bucurau cân-„tând: Prea lăudate Domnul „părinţilor şi Dumnezeule, bine „eşti cuvântat.

Pre piatra dumnezeeştei cunoştinţe întărindu-vă cugetele inimilor voastre, de momelele vrăjmaşilor nu v'aţi răsturnat prea măriţilor, cântând: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Despărţitu-v'au pre voi nelegiuitul tiran, prea măriţilor, Savelie şi Ismaile, chibzuind ca cu amăgire să vă împiedece

pre voi, dar s'a înșelat, căci voi v'ați arătat viteji neclătiți.

Alamundar împăratul vostru cel persesc, viind v'a poruncit ca unor voevozi ai săi, ca să duceți daruri de pace către cel fărădelege, carele nici cum puind în minte rugămintea, pentru credință iscodea.

A Născătoarei:

Mântuește-ne pre noi de ispitele ce ne vin asupră, una ceea ce ești Maica Cuvântului pururea Fecioară, și de toată munca, pre cei ce te cântă pre tine întru adevăr întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Strălucindu-te de lumina cea în trei sori, mărite Isavre, Inochentie dumnezeescule, Felixe, Ermia și Peregrine înțelepte, împreună cu Vasilie, luminați cu strălucirile minunilor, pre cei ce vă laudă pre voi.

Stele mult luminoase v'ați arătat, împuținând întunerecul înșelăciunii, pătimitori ai Domnului; pentru aceea luminați cu lumina cunoștinții de Dumnezeu, pre sufletul meu cel orbit la cuget, izgonind împâclarea necunoștinții.

Slavă:

Vindecați sufletul meu cel smerit, care bolește fără vindecare, pierdeți patimile trupului meu, dumnezeeștilor mucenici, o Peregrine, Isavre, Vasilie, Felixe, Ermia alesule și Inochentie.

Și acum, a Născătoarei:

Puterea mea și lauda și mântuirea îmi este Hristos Domnul, cel ce pentru bunătatea sa a răsărit din tine Fecioară Maică, carele ne-a izbăvit pre noi de îngrozirea și de osânda cea strămoșască de la început.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea „Născătoarei de Dumnezeu ți-a mântuit, atuncea fiind „închipuită, iară acum lucrată; „pre toată lumea ridică să-ți „cânte ție: Pre Domnul lucru- „rile lăudați-l, și-l prea înălțați „întru toți vecii."

Viind la locul cel de moarte, îndată capetele v'au tăiat, apoi minune s'a făcut cu adevărat prea slăvită, căci pământul a acoperit trupurile voastre, și necredincioșii cu credință strigau: Mare este Dumnezeul drept credincioșilor în veci.

Din pământ a răsărit ca niște crini ce pică dulceața bunei mirosiri, cinstitele trupuri cele nevoitoare ale mucenicilor, dăruind tuturor credincioșilor,

celor ce pătimesc, cu milostivire, tămăduiri prin rugăciunile lor, ca bine să cuvinteze pre Hristos în veci.

Pre voi purtătorilor de chinuri cei viteji, Savele, Ismaile și Manuile, cei ce ați strălucit din Persida, rugători către Domnul prea tari având-vă, cu dragoste strigăm: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați pre dânsul în veci.

A Născătoarei:

Domnul cel ce domnește făptura, cel ce s'a întrupat din pântecele tău, pre tine Fecioară te-a arătat Doamnă, tuturor celor văzute și celor nevăzute, prea mărindu-te ca pre o Maică a sa fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Fiind luminat cu podoabele muceniei, de Dumnezeu cuprinsule, și împodobit cu ranele cele de nevoințe, și îmbrăcat cu haina cea roșie din sângele junghierii tale, și înfrumsețat cu slava preoției, ai stătut înaintea Domnului; pre carele roagă-l totdeauna să ne împodobească pre noi cu haina mântuirii.

Fiind omorât eu ticălosul de căderea întru dezmierdări sunt lepădat pre pământ, făcându-mă priveală vrednică de tânguire, prea mărite Isavre, caută spre mine acum, arată întru mine Darul minunilor tale, să vază neamul oamenilor, că tu îmi ești părtinitorul meu, și mântuești din moarte pre robii tăi cei netrebnici.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impodobindu-te prea sfințite întâiu cu preoția, și slujind cu cucerie, pre urmă te-ai făcut de bună voiea ta jertfă curată, jertfindu-te lui Hristos prin mucenie. Pentru aceasta, și lauda mea du-o către Ziditorul ca o tămâe, și mă mântuește cu rugăciunile tale mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel ce a împodobit Cerul cu podoabele luminătorilor, te-a arătat pre tine Născătoare de Dumnezeu alt Cer, că din tine răsărind ca soarele, tot pământul l-a luminat cu lumina cunoștinții de Dumnezeu. Drept aceea, nimeni din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat a nu lua dumnezeeștile tale daruri.

Irmosul:

Să lăudăm bine să...

De șapte ori cuptorul, mun-„citorul haldeilor, l-a ars ne-„bunește, cinstitorilor de Dum-„nezeu, iară văzându-i pre

„aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Mân- „tuitorului, au strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău- „daţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii."

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind lu- „minat, şi să prăznuiască „firea minţilor celor fără de „trup, cinstind sfânta prăznuire „a Maicii lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea feri- „cită, Născătoare de Dumne- „zeu curată pururea Fecioară".

Veniţi credincioşii cu un glas să lăudăm pe aceşti trei de Dumnezeu înţelepţiţi, şi mari mucenici. Căci trupurile lor le-au dat spre munci, prea măriţii, şi răbdând din tot sufletul moarte prea crudă, s'au făcut moştenitori vieţii celei neîmbătrânitoare.

Toţi credincioşii pre Savel de trei ori fericitul împreună cu Ismail înţeleptul, şi pre deapururea pomenitul, al acelora mai mare şi frate dupre trup pre Manuil să-l lăudăm, slavoslovindu-i pre dânşii dupre datorie. Bucuraţi-vă prea minunaţilor, odraslele Persidei celei bine mirositoare.

Opriţi furtuna cea cumplită a varvarilor carea totdeauna se ridică asupra slugilor voastre, încetaţi şi dezbinările Bisericii, dând lăsarea păcatelor celor ce vă laudă pre voi şi celor bine credincioşi, totdeauna biruinţă dăruindu-le asupra celor protivnici.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti iubitoare de bine Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut pre iubitorul de bine Dumnezeu, de dragostea trupească cea vicleană, acum în grab mă slobozeşte pre mine Stăpână, şi mă fă să fiu rob dumnezeeştei voinţe, pre mine cel ce pier cu lenevirea.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Invrednicindu-te de mari daruri dela Dumnezeu, Isavre pururea pomenite, izgoneşti dracii şi tot felul de boale şi de supărări, şi de moarte, dând cererile tuturor. Drept aceea dă-mi şi mie pace, sănătate şi izbăvire de greşeli.

Dumnezeeasca şi cinstita Biserica ta, având ca o comoară nefurată prea cinstitul şi sfântul tău trup, totdeauna îmbogăţeşte pre credincioşi cu împărţirile

darurilor. Drept aceea şi eu care năzuesc la dumnezeescul tău mormânt, rogu-te, să dobândesc darurile tale.

Slavă:

Iată mucenice al Domnului, că nevoindu-te bine, ai priimit plata ostenelelor tale, ci dar părtineşte norodul tău totdeauna, cugetătorule de Dumnezeu, păzeşte patria ta, mântueşte pre cei ce cu credinţă aleargă la tine, şi dă pace la toată lumea, adu-ţi aminte şi de mine sluga ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea luminate nor Maica lui Dumnezeu, cu dreapta ta cea tare şi prea puternică, dă războiu împrotiva celor ce ne vrăjmăşuesc pre noi, părtineşte celor ce sunt întru nevoi, apără pre cei năpăstuiţi mântuindu-i de greşeli prin rugăciunile tale, căci câte le vrei, toate le poţi.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor tru-„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în-„cepătoriile cetelor îngereşti şi „omeneşti te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Luminată şi întreit împletită întru cununile cele de aur ale mucenicilor, s'a apropiat pomenirea marelui cu adevărat Manuil, şi a lui Savel, şi a lui Ismail, prea măriţilor, carea luminează cu lumina, şi veseleşte sufletele credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai milostivire şi mare milă, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, caută spre smerenia mea, şi surpă supărarea patimilor, şi scandalul vieţii, şi prin rugăciunile tale mă mântueşte de focul gheenei.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 6-lea.

Cu închipuire înainte cuvântarea unimii gândului vostru celui cu trei străluciri, şi a mărturisirii celei întru Hristos, a Treimii celei nestricate, şi a Unimii celei mai pre sus de fiinţă, o pătimitorilor, v'a fost ca a celor trei tineri din Persida cari s'au păzit nearşi. Căci precum aceia în văpaie au îndrăsnit nedefăimând pre un Dumnezeu; aşà şi voi a murì nu v'aţi cruţat, ca să nu vă lipsiţi de dragostea lui Hristos. Şi precum pre aceia cel al patrulea ce s'a arătat în vă-

paie i-a rourat, așà și pre voi Hristos, cel unul din Treime, va priimit la loc cu răcoreală, Manuile, Savele și Ismaile, de Dumnezeu dăruiților, rugați-vă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Cuvântul Arhanghelului l-ai priimit, și scaun de Heruvimi te-ai arătat, și în brațele tale ai purtat de Dumnezeu Născătoare, pre nădejdea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigà ca o Maică: Prea dulcele meu Fiu și Dumnezeul meu, cum suferi patimă de ocară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi... Stih: Intru adunări bine cuvântați pre Domnul... Apostolul către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepții, și Domnul i-a auzit pre ei... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor sai, păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Leontie.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Ce te vom numì pre tine mărite, prinos Eladei, ca unul ce te tragi de acolo; curățire Feniciei, ca unul ce te-ai jertfit într'însa; luminător ca unul ce ai strălucit întru întunerec; viteaz, ca un nebiruit de cei ce te băteau. Lauda ta este de multe feluri, Leontie prea fericite, roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì purtătorule de chinuri, ostașă al lui Hristos, ca unul ce ești surpător vrăjmașilor, împărat patimilor, ca unul ce te-ai nevoit pentru buna credință; hrănitor celor flămânzi, ca unul ce ești iubitor de săraci; iubitor drepților, ca unul ce cugeți cele cerești. De multe feluri îți sunt patimile, mai luminate îți sunt luptele, roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Cine nu te va lăudà pre tine Leontie, căci luând întru sine ți

izvorul adevărului, izvorăști credincioșilor rîuri de faceri de bine, și tuturor celor însetoșați, dai darurile din destul fără de argint, și veselești pre cei ce se împărtășesc cu apele bunătății tale. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Răbdătorule de patimi, Leontie prea lăudate, nici focul, nici ranele, nici sabia, n'a putut a te depărtà pre tine de dragostea lui Hristos; ci bărbătește pătimind în mijlocul muncitorilor, ai surpat jertfele cele idolești, de Dumnezeu înțeleptite mucenice, și acum ca un purtător de cunună dănțuind în ceruri, roagă-te cu deadinsul pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ce vă vom numi...

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete? carele spre pocăință nici cum nu te deștepți, și de foc nu te temi, de răutăți nedepărtându-te; scoală-te, și pre una cea grabnică ajutătoare spre folosință o chiamă: Nu încetà rugând pre Fiul tău și Dumnezeul nostru, să mă mântuească de cursele celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut Mielușaua, pre Mielul întins de bună voie pre lemnul Crucii, tânguindu-se cu plângeri strigà ca o Maică: Fiul meu ce priveală minunată este aceasta? Cela ce dai tuturor viață ca un Dumnezeu, cum mori îndelung răbdătorule, carele dăruești oamenilor învierea? Iți slăvesc Dumnezeul meu smerenia cea multă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 4-lea.

Să se veselească astăzi luminat Cerul și cu credință să se bucure pământul, întru pomenirea mucenicului Leontie, căci ziua de astăzi, nu cu jertfele cele necuvântătoare, ci cu jertfa laudei, se încununează cu florile cele duhovnicești, că împodobindu-se stă împreună cu noi înainte, aducând slujba cea fără de sânge, Dătătorului de cununi, și luminat aduce rugăciune, ca să ajungă în curțile raiului, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea lui.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intru tot nevinovată, ceea ce covârșești rânduelele îngerilor, dimpreună cu îngerii pururea roagă, pre cel ce stăpânește pre îngeri și toată făptura, ca să dăruească nouă iertare de greșeli, și să ne mântuim de patimi, și vrednici lăudători să ne facă pre noi atuncea slavei

sale, și moșteni învierii celei nestricăcioase.

A Crucii, a Născătoarei.

Nu mă plânge Maică, văzându-mă spânzurat pre lemn pre mine Fiul și Dumnezeul tău, cela ce am spânzurat pământul nețiunut preste ape, și toată făptura am zidit. Pentrucă voiu învià, și mă voiu proslăvì, și cu tărie voiu sfărâmà împărăția iadului, și voiu pierde puterea lui, și pre cei legați voiu mântuì din tirănia lui, ca un milostiv, și-i voiu duce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Leontie...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih și al Sfântului, pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dumnezeu îți este ție biruință și cinste Leontie.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu, că din „sfânt pântecele Fecioarei în „om negrăit îmbrăcându-te, „l-ai înnoit ca un milostiv.

Bunătatea ta nu se supune legilor celor de laudă, Leontie sluga lui Hristos, căci însu-ți el îți este ție laudă și mărire nerăpită.

Dorind fericite de cele mai pre sus de fire, și cu fecioria trupului, împodobindu-ți sufletul cel nespurcat, l-ai gătit cu bună podoabă către suire.

Slavă:

Luat-ai biruință împrotiva înșelăciunii, cinstea cea către mucenici, cinstind cu cuviință pre cel pururea dorit de tine Leontie pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Cum te vom fericì pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești mai pre sus de ceruri și de toată zidirea, căci ai născut Fiu, pre Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Având fire și cuget cu bună podoabă, și Dar dela Dumnezeu, Leontie, te-ai arătat pătimitor, și prea ales mărturisitor al adevărului.

Strigai Leontie ostașilor celor împreună cu tine, să-și pue sufletele pentru Dumnezeu cel viu, și să se facă ostași

Impăratului, celui ce petrece în veac.

Slavă:

Limba ta cea iubitoare de Dumnezeu, din care pică miere, varsă cuvinte de bună credință, iară de robii necredinții se înfruntà, că hulește.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Maică neispitită de nuntă, care ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai născut întrupat ca pre un Dumnezeu, împreună și om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s'au „încins cu putere. Pentru a-„ceasta s'a întărit întru Dom-„nul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luând asupra ta Crucea ca o platoșă, vitejește ai mers către lupta vrăjmașilor celor nevăzuți, Leontie, pentru aceea pierzând puterea lor, ai priimit plată Darul minunilor, rugându-te să ne mântuim noi, Mucenice prea mărite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Stăi împrotiva vrăjmașilor, celor ce ne dau nouă răsboiu, căci cumplit a năpădit moștenirea ta Preacurată Stăpână. Pierde cu mâna ta semeția varvarilor, să cunoască puterea ta limbile, cele ce iubesc răsboaie, cu amenințarea ta pierde pre aceștia pre toți.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară preacurată Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prea sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul tău și Dumnezeu, pre carele prea binecuvântată roagă-l neîncetat, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

Peasna 4, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea ta, Hristoase, și pă-„mântul s'a umplut de slava „ta, pentru aceasta neîncetat „strigăm: Slavă puterii tale, „Doamne.

Cel împretenit cu mânia cea drăcească, te chinuià fără de milă, pre tine cel ce erai cuprins cu dragostea cea dumnezeească, mucenice purtătorule de chinuri, Leontie.

Îndrăzneala îți erà de ajutor ție Leontie, când te primejduiai pentru adevăr, și te învitai până la toată tăierea și arderea, pururea pomenite.

Ca să te vânez, și să te aduc

către adevăr ca pre un fericit, am socotit, zis-ai împrotivă cu îndrăzneală, către cel ce te îngrozia, mucenice purtătorule de chinuri Leontie.

Slavă:

La Stăpânul cel ce s'a pironit pre lemn cu trupul pentru tine, privind și de Dar umplându-te, pre lemn te-ai întins pentru dânsul foarte tare.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ceea ce întreci pre cetele Heruvimilor, și ai ţinut pre Dumnezeu cu trupul purtându-se în braţele tale.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ne-ai câștigat pre noi „popor ales, cu sângele „tău, Doamne, pacea ta „dăne-o nouă, păzind într'un „gând turma ta".

Ducându-te către junghiere jertfă gata, Leontie prea mărite, de bună voia ta ai stătut înaintea divanului tiranesc, pentru Hristos.

Cel supus înșelăciunii, se ispitià să-ți surpe întărirea sufletului tău, ocărând pre Domnul, cum că s'a răstignit ca un om făcător de rele.

Slavă:

Să piară cu adevărat dumnezeii, cei ce n'au făcut Cerul și pământul, răspundeai Mucenice împrotivă, că cel ce s'a răstignit, este ziditorul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară Maică prea curată, ceea ce ai zămislit în pântecele tău pre Dumnezeu mai pre sus de fire, dă-ne pacea ta nouă, celor ce cu cântări te slăvim pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Blând te arătai Leontie, către cei ce alergau cu credinţă la tine, și la cuvântul tău cel îndulcit cu sarea cea dumnezeească, iară către vrăjmașii lui Hristos te-ai arătat foarte cumplit.

Leontie sluga ta cea credincioasă cu veselie da mărturisirea împărăţiei tale, Hristoase, iară vrăjmașii tăi nu sufereau adevărul.

Slavă:

Se aprindeau de mânie ca niște fiare cei fărădelege, și își puneau mâinile pre mucenic ca pre un miel, nevoindu-se să spintece fără de milă pre cel nebiruit.

Și acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne ție Născătoare de Dumnezeu prea curată, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, pentru noi robii tăi, că numai pre tine te știm părtinitoare a noastră.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în chit „rugându-se: Din stricăciune „mă izbăvește, Iisuse Împărate „al puterilor".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Meșteșugirile cele viclene ale tiranilor le-ai rușinat, și slujbele elinilor cele fără de Dumnezeu defăimându-le, luminat ai arătat cunoștința de Dumnezeu, tuturor oamenilor cu învățăturile bunei credințe de Dumnezeu înțelepțite mucenice. Pentru aceasta a ta pomenire cinstim cu dragoste înțelepte Leontie.

ICOS:

Pre mijlocitorul lui Dumnezeu și al oamenilor, pre Domnul, cel ce a luat sărăcia noastră din prea curată Născătoarea de Dumnezeu cea neispitită de bărbat, și s'a răstignit, și a ridicat omenirea din stricăciune, îl chem ca să-mi dăruiască, și să laud acum pre înțeleptul Leontie, și să povestesc pătimirile lui cele luminate și frumoase, care s'a arătat, vitejește întrarmându-se cu vitejia, cu credința și cu dragostea, pentru aceasta cu dragoste cinstim pre înțeleptul Leontie.

Întru această lună în 18 zile, pomenirea sfântului mucenic Leontie, cu cei împreună cu dânsul Ipatie și Teodul.

Stih: Ca o oarecare nicovală trupul lui Leontie s'a arătat,
Nicovală către fier și ciocanele muncile cu adevărat.

Întru această lună în a optsprezecea zi,
Leontie prin rane se săvârși.

Acesta erà cu neamul din Elada, și fiind om mare la trup și cu virtute, s'a făcut ostaș. Deci a fost și la războiu, și vitejește s'a lovit cu vrăjmașii și a biruit de multe ori. Deci fiind om cu minte și cu înțeleaptă socoteală, a fost împodobit cu îmbrăcăminte de voevozie și cu semnele cele de voevod. După aceea aflându-se el în Tripoli cea din Africa, primeà săracii și-i ospătà cu mese împărătești și cu dragoste, și se închinà lui Dumnezeu ales și curat. De care prinzând de veste Adrian guvernatorul Feniciei, carele erà în zilele lui Vespasian, a trimis către dânsul pre Ipatie tribunul și cu alți doi ostași, dintru cari pre unul îl chemà Teodul. Deci, mergând Ipatie pre cale, fu cuprins de friguri rele, și auzi glas, ce venea de sus, arătându-se ca un înger la dânsul, care glas îi porunceà, că de va vrea să se mântuiască de boală să cheme de trei ori întru ajutor pre Dumnezeul lui Leontie. Și glasul acela îl auzi și Teodul; iară după ce a făcut acestea ce i s'a poruncit de înger, s'a vindecat de friguri, și întâmpinând pre Sfântul și necunoscându-l întâiu, că erà Leontie pre carele căuta, a fost primit de dânsul însuși. Apoi cercetând pre sfântul Leontie, îl numi cu fățărie prieten al său și al dumnezeilor săi. Iară

sfântul spuse că el este Leontie robul lui Hristos, și cum că se scârbeà și se ferea, de cei ce îi numesc ei dumnezei; după ce auziră acestea Tribunul și Teodul, căzură înaintea Sfântului, cerșind dela dânsul har ca să fie și ei ai lui Hristos, atuncea dar rugându-se Sfântul pentru dânșii, spun că a venit un nor de apă dela Cer, care i-a botezat și i-a luminat, și i-a îmbrăcat cu veșminte albe. De care lucru turburându-se necredincioșii, au vestit pentru toate guvernatorului Adrian. Deci, el aducându-i de față înaintea lui și îndemnându-i ca să se despartă de credința lui Hristos, nu a putut să-i plece, drept aceea porunci de spânzurară pre sfântul Ipatie, și-l strujiră, iară pre sfântul Teodul să-l bată cu săbii de lemn. Apoi după acestea li se tăiară capetele, iară marele mucenic Leontie întâiu fu bătut cu toiege, după aceea nebăgând seamă, și neaducându-și aminte de mângâierile și înșelăciunile ce-i făcea tiranul, ci încă luându-l în râs, a fost bătut foarte rău, apoi spânzurat, și mult strujit și îngreuindu-l cu o piatră de grumaz și bătându-l, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Eterie.

Stih: Eterie în locul muncilor ce ai fost răbdând,
Spre moștenire lățimea Eteriului ești dobândind.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Dioclițian. Deci fiind pârât, a stătut de față înaintea ighemonului Elevsie, și mărturisind pre Hristos, fu întins, și ars cu făclii aprinse și pătruns pre subțiori, pre spate și pre coapse cu țepuși de fier înfocate înțepat fiind, și prin nări, și întins pre un pat de aramă înfocat, și din toate acestea prin cercetare de înger fiind mântuit, mai apoi îi tăiară capul.

Intru această zi, sfinții mucenici Ipat și Teodul, cel ce a mărturisit împreună cu sfântul Leontie prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Teodul slobod cugetător spre sabie fiind.
Intru asemenea și pre Ipat este având.

Intru această zi, cuviosul Erasm, cu pace sa săvârșit.

Stih: Erasm dulce-mi este zicea murind,
Căci a muri foarte sunt dorind.

Intru această zi, sfinții doi mucenici cei din Chipru, arzându-li-se picioarele s'au săvârșit.

Stih: Ca la un ceas suferind arderea picioarelor,
In veci se bucură, doimea mucenicilor.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Leontie păstorul.

Stih: Păstor fiind, acum Păstorului te înfățișezi,
Incepătorului păstorilor o Leontie cel ce drept cugetezi.

Intru această zi, cuviosul Leontie, cel ce a sihăstrit în sfânta Chinovie a mânăstirii lui Dionisie, izvorâtorul de mir, cu pace s'a săvârșit.

Stih: A izvorî o Leontie mir din al tău mormânt,
Este semn de a ta curăție cea desăvârșit.

Intru această zi, soborul mai marelui Arhistratig Mihail aproape de sfântul Iulian la For.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai izbăvit în foc pre „tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepți, „prea lăudate Doamne, bine „ești cuvântat Dumnezeul pă„rinților noștri."

Cu tăria cugetelor, ca și tinerii cei din robie, împreună cu văpaia supărărilor, a călcat și înșelăciunea Leontie, cântând ție: Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Mucenicul cel nebiruit uitându-și trupul cel șuvițat, cu tărie a răbdat chinuri pentru tine, Hri-

stoase, cântând ție Ziditorului: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu înțelepciunea și cu dragostea lui Hristos, cu silă biruind firea, ai ales moartea cea purtătoare de viață, de cât viața cea pieritoare, Leontie, cântând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Treimii:

Mucenicul cel nebiruit și neplecat, bine cuvântând pre Cuvântul și pre Duhul, împreună cu Tatăl, o fire în trei staturi, strigà: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit..

Mucenicul suferia ranele trupului, și pre vrăjmașul cel fără de trup foarte îl întrista, cântând: Prea înălțați pre Hristos Dumnezeul nostru în veci.

Când te bătea cu mărăcini, mucenice, cu dragoste întindeai gândul tău drept către Stăpânul, strigând: Prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm...

Biruință îți este ție Hristos, mucenice, pre carele cu chinurile trupului tău l-ai slăvit, strigând: Toți prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel ce s'a născut din cea Preacurată, și a dăruit viață neamului omenesc. Tineri prea înălțați-l pre el în veci.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm..

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, și ne-a arătat nouă armă de mântuire, „tineri prea înălțați pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci."

Peasna 9, Irmos:

Nașterea ta nestricată...

Arătatu-te-ai slugă Treimii Leontie, slujind curat celuia ce tot genunchiul se pleacă, al celor cerești și al celor de pre pământ, și al celor de subt pământ, pre carele ca pre un izbăvitor lăudându-l îl slăvim.

Dorind a vedea fără de materie slava Domnului cu față descoperită, te-ai desbrăcat de stăpâniri și de puteri, propoveduind o Dumnezeire în trei Ipostasuri.

Slavă:

Veselitu-s'a de mărturisirea ta Mântuitorul, și dupre vred-

nicie te-a mărturisit înaintea Tatălui, pre carele îmbunătăţează-l pătimitorule către toţi, cei ce cu credinţă măresc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, carea te-ai arătat mai aleasă de cât îngerii, ca una ce ai născut pre Mântuitorul tuturor, milostiveşte-te de izbăveşte pre norodul cel păcătos, carele aleargă subt acoperemântul tău.

Irmosul:

Naşterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coap„sele tale a ieşit, că s'a arătat „purtător de trup pre pământ, „şi cu oamenii a petrecut. „Pentru aceasta pre tine de „Dumnezeu Născătoare, toţi „te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Cu focul şi cu muncile ispitindu-te ca aurul, te-ai arătat prinos vrednic lui Dumnezeu celui prea înalt, prea lăudate răbdătorule de chinuri, roagă-te acum pentru noi.

A Născătoarei:

Cu acoperământul tău cel puternic, păzeşte-ne pre noi robii tăi Preacurată, nevătămaţi de năpădirile vrăjmaşilor. Căci pre tine una te-am câştigat scăpare întru nevoi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE.

Prochimenul, glasul al 7-lea: Veselise-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul din Fapte: *In vremea aceea, pus-a Irod împăratul mâinile...* Aliluia glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul apostol Iuda fratele Domnului şi cuviosul părintele nostru Paisie cel mare.

VEZI: Slujba lui s'a pus după această slujbă

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 1.**

Podobie: Prea lăudaţilor...

Iudo fericite, ucenic făcându-te lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat, de carele ca o oaie în mijlocul lupilor cu adevărat te-ai trimis, cu cuvântul tău întorcând păgânătatea lor la buna credinţă, şi la dumneze-

ească cunoştinţa Treimii; pentru aceasta pre tine te lăudăm.

De două ori.

Iudo minunate, săgeată te-a trimis, lovind şi de tot pierzând taberele dracilor, şi pre cei răniţi de dânşii vindecându-i, cu Darul unuia D u m n e z e u l u i nostru, pre carele roagă-l, să dăruiască sufletelor n o a s t r e pace şi mare milă.

De două ori.

Iudo de Dumnezeu însuflate, raza soarelui celui ce a strălucit din Fecioară ai fost, şi ai luminat inimile celor bine credincioşi, şi întunerecul cel ce se pusese asupra făpturii l-ai gonit. Şi acum te roagă, să dăruească sufletelor n o a s t r e pace şi mare milă.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Iudo, fraţii tăi te laudă pre tine, cel ce te-ai arătat frate Cuvântului celui mai'nainte de veci, carele a strălucit din Tatăl cel pururea veşnic, şi s'a întrupat negrăit în anii cei mai de pre urmă, din sfânta Fecioară, şi s'a făcut om; pre carele apostole cu osârdie roagă-l să dăruească pace lumii, şi nouă celor ce te cinstim pre tine curăţire de greşeli şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

La STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole asupra dracilor tărie şi putere nebiruită, întru numele lui Hristos, pre căpeteniile întunericului acelora a gonì, şi ai străbătut pământul, luminând ca un soare, şi toate laturile învăţând, mântuitoarea venirea lui Hristos cea dintâiu, mărite, ai propoveduit.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Bunătăţii lui celei dintâiu şi vieţii lui celei fireşti, şi mai pre sus îndumnezeite urmând, bărbat bun ai fost dupre împărtăşire, Iudo, şi frate al Domnului numindu-te pentru bunătatea obiceiurilor tale, şi frumseţea minţii, al lui Hristos te-ai arătat ucenic de aproape.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Organ bine alcătuit, cu dumnezeească lucrarea Duhului îndreptat fiind, Iudo apostole, spre chemarea păgânilor tu te-ai încredințat, la cunoștința lui Hristos îndreptându-i cu cuvintele și cu faptele, și pre toți i-ai luminat să mărturisească prea adevărat Dumnezeirea lui Iisus Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea.

De râvnă dumnezeească fiind plin, apostole Iudo vrednicule de minune, dorind ai dorit de Dumnezeu atotputernicul, și de Dumnezeești minuni pre tine plin te-a arătat, că minunată rîvnă având, prin lucrare obiceiu ai dobândit. Pentru aceasta mai înalt fiind și cu cetele cele mai înalte sălășluindu-te, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă de cât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut Maică fără bărbat, și să poarte în brațe pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia cel ce s'a născut. Pre carele ca pre un prunc Preacurată în brațele tale purtându-l, și îndrăzneală de Maică către dânsul câștigând, să nu încetezi a-l ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluească și să mântuească sufletele noastre.

Tropar, glasul 1-iu.

Al lui Hristos frate o Iudo știindu-te, și mucenic tare, cu sfințenie te lăudăm pre tine, cela ce ai călcat înșelăciunea și credința ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Slavă, Și acum, a Născătoarei-Invierii.

Gavriil zicând ție Fecioară...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul Apostolului de 2 ori. Slavă, Și acum, a Născătoarei-Invierii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 2-lea.

Vânat-a neamurile măritul apostol, și marginile pământului a învățat, să se închine ție, Hristoase Dumnezeule, împreună cu Tatăl și cu Duhul. Pentru rugăciunile lui întărește Biserica ta, și credincioșilor le trimite binecuvântarea ta, unule

milostive și de oameni iubitorule.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Firii celei dumnezeești ne-am făcut părtași pre tine de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă. Pentru aceasta dupre datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pe Cruce...

Hristos Soarele dreptății, pre tine ca pre o rază te-a trimis, să luminezi tot pământul, apostole mărite Iudo. Pentru aceasta cu dumnezeeștile tale rugăciuni, și cu dumnezeească lumina cea neînserată, luminezi pre toți, cari cu credință săvârșesc sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești nădejde nerușinată celor ce nădăjduesc spre tine, una carea mai pre sus de fire ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre acela roagă-l cu sfinții apostoli, să deà lumii iertare de greșeli, și nouă tuturor mai 'nainte de sfârșit îndreptare vieții.

Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine. Și al Apostolului pe 6.

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă voiu sârgui cu cântări a lăudà pre Iuda de Dumnezeu văzătorul.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul și pre călărașul...

Tăinuitorule al celor cerești, Iudo prea înțelepte, ucenice al Mântuitorului, și părtașule al vieții cele adevărate, mișcă-mi limba mea și cuvântul îndreptează-mi spre lauda ta, fericite.

Trăgând jugul Mântuitorului, apostole, și brazdă tăind, și înnoind cu Darul, sământă ai semănat, și mult rod ai adus, celui ce te-a chemat prea fericite.

Slavă:

Pre Cuvântul, cel ce s'a înîntrupat aflându-l învățător, și cu razele lui, de Dumnezeu văzătorule fiind luminat, a doua lumină te-ai făcut, cu strălucirile celei dintâiu, închipuindu-te vrednicule de minuni.

Și acum, a Născătoarei:

Credința numai să spue, iară nu dovedirea minunilor celor mai pre sus de minte, de Dumnezeu Născătoare Preacurată; că pre Dumnezeu Cuvântul cel necuprins, l-ai născut îmbrăcat în omenire.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întipt pre nimica..

Inălțatu-s'a bună podoaba ucenicilor lui Hristos mai pre sus de cât toată mărirea; că aceia i-au fost lui prieteni și de aproape, și rudenii și împreună locuitori, și tainelor tâlcuitori.

Iudo, frații tăi te laudă pre tine, cel ce te-ai arătat frate dupre lege socotit, al celui ce s'a arătat în trup, al Cuvântului celui ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut și pururea veșnic.

Slavă:

Omorîndu-ți mădulările tale pre pământ, împreună ai locuit cu Hristos viața tuturor, prea fericite, și vestitor al petrecerii celei de viață purtătoare, tu ai fost lumii, graiurile vieții vestind.

Și acum, a Născătoarei:

Iată tu mai mult decât toate Curată, ești cu Dar dăruită, întrecut-ai cu sfințenia pre toți, covârșit-ai toate, și mai înaltă decât toate puterile cerești te-ai văzut arătat, Maică lui Dumnezeu fiind.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuți văzătorule al Domnului, apostole al lui Dumnezeu frate, propoveduitorule al lui Hristos prea înțelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credința cea ortodoxă a Domnului, prea fericite, și tăinuitoare al Darului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Al Stăpânului celui ce s'a născut, și celui ce frate a fost tuturor celor aleși, Iudo fericite frate ai fost, și de dânsul apostol te-ai trimis în toate marginile prea lăudate, cuvântul credinței tuturor semănând, și luminând pre cei ce erau robi vicleanului stăpânitor al lumii, întru întunerecul necunoștinții. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Căzând întru ispite de multe feluri ale vrăjmașilor celor nevăzuți și văzuți, de viforul greșelilor mele celor nenumărate sunt cuprins, ci ca la o ajutătoare caldă și acoperământ al meu, la limanul bunătății tale Preacurată alerg. Pentru

aceasta pre cel ce s'a întrupat din tine fără sămânță, roagă-l Preasfântă pentru toți robii tăi, ceice te laudă neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, cerșind dela Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină dupre vrednicie nașterii tale.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeească deșertarea ta...

Marele apostol al Domnului, arătării Duhului învrednicindu-se, s'a iubit, și raza vederii lui și frmusețea a văzut.

Fiind plin de harurile și de darurile cele date ție de la Dumnezeu, apostole, la limanul mântuirii îndreptează, pre cei ce te măresc pre tine cu cântări.

Slavă:

Cu puterea cea nebiruită a prea sfântului Duh fiind întrarmat, slujitorule al celor negrăite, gonești duhurile vicleniei cu cuvântul Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit negrăit pre făcătorul tău și Dumnezeu, cu totul fără prihană; roagă-l să ne izbăvească pre noi din primejdii, și sufletească mântuire să dăruească, celor ce te laudă pre tine, Stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Părăsind umbrele legii, chipul adevărului luminat l-ai propoveduit, pre singur Adevărul agonisindu-ți povățuitor.

Porunca Cuvântului plinind apostole ai încunjurat toate neamurile, cu învățăturile tale învățându-le, și botezându-le cu chemarea Treimii.

Slavă:

Ca o ploaie cerească, ca niște rouă de sus, dumnezeească vestirea ta de Dumnezeu propoveduitorule, uscăciunea mulțimei dumnezeilor a stricat, cu propoveduirea a unuia Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Omoară-mi patimile mele de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel omorât cu mușcarea păcatului ridică-l, Maica adevăratei învieri.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea...

Cu învățătura privirii la cele de sus, și cu luminate faptele vieții, Apostole a lui Dumnezeu, fiind strălucit,

pre cei din adâncul necunoştinţei i-ai luminat.

Trimiţi tuturor oamenilor cartea ta cea luminată, şi plină de învăţăturile Duhului, de cele sfinte luminătorule prea minunate.

Slavă:

Văzătorul de Dumnezeu ca un Cer oarecarele cuvântător, spune slava lui Dumnezeu, vestind minunile celui ce s'a arătat pentru noi cu trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte-mă de stricăciune, şi turburarea patimilor mele o potoleşte, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii...

Cu minte tare ucenic ales tu te ai arătat, şi stîlp neclătit Bisericii lui Hristos, limbilor ai propoveduit Cuvântul lui Hristos, zicând, ca să creadă întru o Dumnezeire, de unde te-ai şi prea mărit, şi ai priimit Darul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iudo întru tot lăudate.

ICOS:

Pre propoveduitorul ortodoxiei cel adevărat, şi pre apărătorul cel cu stăpânire al adevărului, cu vrednicie să-l lăudăm, ca pre cel asemenea lui Hristos şi Mântuitorul; că patimile lui pre trupul său cu bărbăţie le-a priimit, fiind ucenic Cuvântului şi apostol, Iuda întru tot lăudatul.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului apostol Iuda.

Stih: Numirea îţi este întreită, întreită şi pătimirea,
Ridicarea, legătura, şi întreita a arcului întinderea.
Iuda întru această lună în a nouăsprezecea zi,
Prin săgeţi se săvârşi.

Acesta la Faptele Apostolilor se numeşte Iuda, iară de Mateiu şi de Marcu în Evanghelie, Tadeu şi Leveu, frate fiind Domnului nostru Iisus Hristos dupre trup, şi fiu lui Iosif logodnicului, iară frate bun lui Iacob fratele Domnului, carele a trimis la toţi, cea luminătoare şi dogmaticească şi plină de Duhul sfânt Epistolă. Acesta trimis fiind de Hristos ca un frate şi învăţător de taine, încălzindu-se de strălucirile sale ca un cărbune aprins, toată înşelăciunea a ars, şi a luminat pre credincioşi. Că trăgând el jugul Mântuitorului, şi brăzdând şi sămănând sămânţa bunei credinţe în toată lumea, multă roadă a adus. Drept aceea luminând cu învăţătura cuvântului său Mesopotamia, şi limbile cele de lângă hotarele ei, şi propoveduind Evanghelia, a mers la cetatea Edesei, şi la Avgar domnul locului, ca să-l tămăduească. După aceea se duse la cetatea Arară, şi spânzurându-se şi săgetându-se de către cei necredincioşi, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zosimă.

Stih: Veşnică viaţă Zosimă a aflat,
Căci pentru asemenea viaţă, la moarte de sabie pre sine s'a dat.

Acestă era ostaş pre vremea împăra-

tului Traian, din Apo'oniada cea din Sozopoli, domnind Dometian în Antiohia cea din Pisidia, iară apoi aruncând armele lui, și năzuind la Biserica lui Hristos, s'a învrednicit Botezului celui întru Hristos. Pentru care fiind adus la guvernatorul și mărturisindu-se pre sine că este creștin, fu spânzurat și strujit, și după aceasta bătut, fiind întins de patru; apoi a fost așezat pre un pat de aramă, înfocat. Deci prefăcându-se focul în răcorire, mulți din cei ce stăteau în față spăimântându-se de acea minune, au venit la credința lui Hristos. Iară sfântul Zosimă fiind ferecat cu cătuși, și legat de cai sirepi, erà silnicit ca să alerge împreună cu guvernatorul, carele mergea la orașul Cananiților, în trei zile rămâind fără de hrană; dar din dumnezeească iconomie i s'a arătat lui doi tineri, unul aducându-i pâine și celălalt un vas cu apă, și mulțămind lui Dumnezeu a gustat dintru acestea. Deci adus fiind la cercetare, și iarăș fiind spânzurat, se strujià, și cu făclii aprinse erà ars, și cu țepuși de fier ascuțite erà împuns pre spate, și cu brice i s'a tăiat vinele, și oasele i se zdrumicau cu bombe de fier, și mai în urmă tăindu-i-se grumazul, a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Stih: Zinone ce obștesc este la tine și la muritoarea viață,
Du-te la îngeri, ca la cei mai pre sus de viață.

Acesta lepădându-se de lume, și făcându-se ucenic marelui bătrân Siluan, pentru covârșitoarea lui ascultare, și multa nevoință și sărăcie, s'a făcut făcător de minuni; căci pre mulți draci a izgonit din oameni, și așà cu cuvioșie viețuind întru îngerești nevoințe, șasezeci și doi de ani, s'a mutat către Domnul.

Întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Asingrit de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Asingrit cel înjunghiat pentru dragostea Domnului,
Nenumărate îl așteaptă cununile Domnului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinților cel..

Pre cel ce a fost împodobit cu apropierea de Dumnezeire, pre Iuda toți să-l lăudăm, dumnezeește cântând: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Limba ta cea de Duhul mișcată, și de Dumnezeu însuflată, lumea a întors cu propoveduirea de Hristos, căruia toți cântăm: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Slavă:

Datu-ți-a ție Domnul cereasca moștenire, și scaun prea luminat, întru carele odihnindu-te, dumnezeește cânți: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura și cu mintea, pre tine de Dumnezeu Născătoare toți te propoveduim Preacurată; că pre Dumnezeu ai născut, căruia toți cântăm: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Făcătorule a toate...

Bogăția neamurilor și cinstea împăraților, și slava ai luat, strigând apostole: Toate fâpturile pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Toată raza Mângâitorului care a venit preste tine fericite, ai luat, strigând mărite: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cântări credincioşii cinstim raza cea dată ţie, Iudo, cu osârdie cântând: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Veniţi să cinstim frumseţea lui Iacov, pe prea curata Maria, cu un glas strigând: Toate făpturile pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Strălucind mărite cu razele vărsărilor de lumină, ale Duhului, strălucirile minunilor celor mai pre sus de fire tuturor le verşi, ca un ucenic al lui Emmanuil; pre carele slăvindu-l, pre tine de Dumnezeu văzătorule te fericim.

Slavă:

Impreună cu cetele îngereşti înainte stând împodobiţi, singuri privitorii şi văzătorii ai unuia născut, celui ce a sărăcit cu trupul pentru noi; pre carele cu deadinsul acum rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre Ziditorul făpturilor Preacurată, ai purtat începătura a tot neamul, carele are slavă neasemănată şi prea înaltă. Pentru aceasta celui născut al tău închinându-ne, pre tine te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Mergerea picioarelor tale celor frumoase Iudo apostole, întorcând-o spre călătoria cerească, te-ai suit bucurându-te, şi stând înaintea Treimii, în Tatăl vezi pre Fiul şi pre dumnezeescul Duh. Pentru aceasta cu credinţă, sfântă şi dumnezeească pomenirea ta prăznuim. **De două ori.**

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Aducându-mi aminte de ceasul întrebării celei înfricoşate, mulţimea faptelor mele celor rele mă spăimântează, şi mă înfricoşează; ci te milostiveşte spre mine Preacurată cu caldă rugăciunea ta, şi-mi dă izbăvire, că poţi ori câte voeşti.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvioase Părinte...

Supuindu-te voinţei celei dumnezeeşti fericite, tuturor ai propoveduit pre Cuvântul în-

trupat, cel ce fără schimbare s'a asemănat nouă. Acestuia făcându-te cinstit ucenic acestuia fiind frate dupre trup, slava lui cu minte dumnezeească ca un curat te ai învrednicit a o vedeà. Pentru aceasta te cinstim pre tine Iudo de Dumnezeu glăsuitorule, și săvârșim pomenirea ta, cu credință strigând către tine: Pre Hristos roagă-l pururea, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace și mare milă. De două ori.

Munte, care pică dulceața înțelegerii celei dumnezeești, Iudo apostole! Te numim pre tine, râu al păcii, carele izbucnește cu repejune din izvoarele cele duhovnicești nematerialnice, și usuci marea nedumnezeirii, și adăpi în taină inimile și cugetele bine credincioșilor trâmbiță frumos glăsuitoare, cel ce glăsuești dumnezeească arătarea Cuvântului celui ce a izbăvit lumea; pre carele acum îl îmblânzește, căruia te și roagă pururea, ca să dăruiască lumii un cuget, pace și mare milă.

Iudo fericite! frații tăi te-au lăudat pre tine, carele te-ai arătat frate lui Dumnezeu, și cu cuviință dumnezeească te-ai făcut vas al Duhului, cu ale căruia străluciri luminându-te te-ai arătat cărbune arzând înșelăciunea, și pre toți credincioșii luminându-i cu strălucirile minunilor celor curate. Pentru aceasta te cinstim pre tine ca pre un luceafăr neapus, și sfântă pomenirea ta săvârșim, cu credință strigând ție: Pre Hristos roagă-l totdeauna, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Părăsind cele pământești, ai urmat lui Hristos, și însemnându-te cu suflarea prea sfântului Duh, trimis ai fost de dânsul la limbile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina cunoștinței celei dumnezeești, Iudo apostole, și săvârșind lupta dumnezeeștilor tale patimi, și a feluri de chinuri, sufletul tău l-ai dat lui Hristos; pre acela roagă-l prea fericite, ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâi și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului Peasna a 3-a, şi a 6-a pe 8. Prochimenul, glas 8: In tot pământul a ieşit vestirea lor. Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul, din trimiterea Iudei: *Iuda robul lui Iisus Hristos*... Aliluia, glas 1: Mărturisi-vor cerurile... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: cela ce are poruncile mele şi le păzeşte...*

CHINONICUL:

In tot pământul a ieşit...

IN ŞTIINŢĂ SĂ FIE:

De se va întâmpla pomenirea sfântului apostol Iuda în ziua sfârşitului praznicului Cincizecimii, că până aicea se sue: Cântăm slujba lui cum scrie la Penticostar, pentru aflarea cinstitului Cap al Mergătorului înainte.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Paisie la Mineile greceşti cele nouă este pusă în rând împreună cu sfântul apostol Iuda, de unde şi noi o am tâlmăcit. Insă fiindcă la Tipic nu are slujbă, o am pus deosebi, ca cine va voi şi va avea evlavie către Sfântul, să-i cânte slujba dupre cum va voi.

INTRU ACEASTĂ ZI

Cuviosul părintele nostru Paisie cel mare

La Doamne strigat-am... **Stihirile, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Precum pre David cel mai mic de cât toţi fraţii săi, sfinţitul Samuil l-a ales lui Dumnezeu, asemenea şi pre tine Paisie, cel fără de trup ce s'a arătat maicii tale, din pruncie te-a osebit dintre toţi fraţii tăi. Ca prin minunatele tale isprăvi, să prea măreşti numele cel dumnezeesc şi prea slăvit al Stăpânului.

Veniţi ceata monahilor, să lăudăm acum pre cetăţeanul pustiului, pre cel cu adevărat fierbinte iubitor de linişte, icoana bunătăţei, ajutătorul monahilor, şi podoaba acestora, cumpăna dreptăţii, cheea desăvârşitei înfrânări, sicriul cel tare al bărbăţiei, şi strălucită comoara înţelepciunei.

Bucurându-te întru deasa citire a cuvintelor Ieremiei, arătat îl vedeai pre acesta, tâlcuindu-ţi proorociile sale, Părinte. Ci şi pre Domnul l-ai văzut cu chip prietenesc, carele arătat îţi vorbea: Pace ţie slugei mele celei prea iubite, căci

tu mă vei slăvi, adunând mulțimea sihastrilor spre bună sporire.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile monahilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Paisie părintele nostru, că prin tine, pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit, și a vrăjmașului ai biruit puterea, cela ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu drepții și cu cuvioșii împreună locuitor, cu cari roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Ce priveală este aceasta ce se arată ochilor mei, o Stăpâne! Cela ce ții toată făptura pre lemn te-ai înălțat, și te omori, cela ce dai tuturor viață, Născătoarea de Dumnezeu plângând, a zis, când a văzut pre Cruce înălțat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, pre Dumnezeu și omul.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile cuviosului, glasului 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Veniți mulțimile iubitorilor de praznic să ne adunăm, și prea luminată prăznuirea lui Paisie cu dragoste să o săvârșim. Căci acesta ca Moisi cel de Dumnezeu ales, s'a învrednicit a vorbi împreună cu Hristos, precum prietenul cu prietenul său.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

Veniți să ne împărtășim din masa lui Paisie cea cu chip strein, căci acesta are băutură nectar prea dulce. Și este plină de tot felul de aromate, de veselia cântărilor și de prea multă lumină, din care bând, să mirosim, să auzim, să vedem și să ne închinăm icoanei lui.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Curățindu-ți ochiul duhului Părinte, ai văzut cele ce erau să fie, ca și cum ar fi de față. Pentru aceasta și cele pentru Pimen cel minunat și întocmai ca un înger, carele încă tânăr fiind, și de dragostea ta arzându-se, a venit la tine, mai înainte le-ai spus.

Slavă, glasul al 4-lea:

Arătat-ai cu deadinsul, Mântuitorule, și credincioasei tale slugi Paisie, că este adevărată făgăduința cea din Evanghelie, căci și lui carele călătorea pre calea sihăstriei, zicându-i să se

bucure, și Dar ai zis că-i dai, a lua orice ar cere întru numele tău, cu îmbelșugare dând și iertare păcatelor acelora pentru cari el te-ar ruga; deci dăruește-ne și nouă prin el dezlegare de greșeli, ca un prea bun.

Și acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzește pre robii tăi binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 3-lea.

Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor dumnezeescul Paisie, se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dă dumnezeesc Dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu osârdie multă să-l slăvim pre el.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Mie celui ce mă apuc acum ca să cânt dumnezeeasca ta prăznuire, stând tu luminat înaintea Treimii, de unde auzind dumnezeeștile cântări ale Serafimilor, ca niște lumini de foc, dă-mi împărtășire de acelea ca să-ți împletesc cuvenită cântare, fericite.

Dătătorul a toate, prin de departe mai 'nainte dumnezeească cunoștință, înțelegând bunătățile ce vei să săvârșești mai pre sus de om, Paisie cel prea mare încă prunc fiind arătându-ți-se, de frații tăi mai 'nainte te-a osebit.

Slavă:

Imblânzește-mi mie Părinte pre Hristos, pre carele din pruncie, nu am încetat al amărî ticălosul, cu faptele mele cele de rușine; căci prea multă îndrăsneală ai către el, pre carele tu, dimprotivă l'ai veselit din pruncie prin a ta nevoință.

Și acum, a Născătoarei:

Venit-a la tine Curată Arhanghelul, aducându-ți bucuria luminat îmbrăcat și săltând, întâmpinând însă strălucirile cele dela tine, din asemănarea strălucirilor, mai mult s'a strălucit decât a strălucit.

Peasna 3, Irmos:

Inflorita pustiul...

Inger ceresc s'a arătat maicii tale, mai 'nainte vestindu-i bună sporirea ta cea din

pruncie, precum Samuil, a proorocit împăratului.

Suitutu-te-ai Părinte pre gânditoarea scară ce ți-ai așezat, carea prin bunătate, viețuind încă te aduceà la cele cerești, unde împreună petreceai cu îngerii.

Slavă:

Înțelepțește-mă pre mine sfinte, întru voințele dumnezezeești ca să nu greșesc întru acelea, precum și pre tine mai 'nainte, însuși Ieremia te-a înțelepțit întru proorociile sale.

Și acum, a Născătoarei:

Cu grai de smerită grăire către mai marele voevod, ai înălțat smerită firea oamenilor, Preacurată, pentru aceasta și noi te înălțăm cu cântările.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Adunându-ne te lăudăm pre tine Paisie, cel ce te-ai suit ca pre o căruță, căci prin îndoite ostenelele tale, ca cu niște roate într'aripându-te, cu dragostea cea către Hristos, și prin cea cu deadinsul către aproapele, te-ai înălțat la ceruri, rugându-te pururea pentru noi Domnului, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară miluește-ne pre noi, cei ce năzuim cu credință la a ta milostivire, și cerem ajutorul tău cel fierbinte, căci poți cu adevărat, pre toți a-i mântuì, ca una ce ai fost Maică a lui Dumnezeu celui prea înalt, cu rugăciunile tale cele de Maică pururea folosindu-ne, ceea ce ești de Dumnezeu cu Dar dăruită.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară,..

Datu-te-ai pre sineți preste măsură la nevoințe, de Dumnezeu cugetătorule, în cât a se pogorî adeseori la tine însuși Domnul, și arătându-ți-se, să-ți vorbească aevea, mulțime prin tine se vor mântui.

Dumnezeescul apostol Ioan osebit din cei doisprezece, s'a zis iubit Ziditorului, precum și Paisie s'a numit de el, mai pre sus de toți sihastrii.

Slavă:

Ca cel ce ai câștigat prin ostenelele tale părinte, covârșitoarea dragoste, cea dela Împăratul tuturor, roagă-te să o dobândesc și eu pre aceasta, ca să te propoveduesc pre tine, că mult poți la Stăpânul.

Și acum, a Născătoarei:

Sfințește-mă pre mine cel prea necurat, carele viețuiesc întru necurăție, și fac lucruri în-

ținătoare, Preasfântă, vai mie păcătosului, ca să mă sfințesc prin tine cu buze curate, și să cânt a ta sfințenie.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Nici cum te-a amăgit pre tine înțelepte, înșelăciunea vicleanului vrăjmaș, căci pre boerul ce ți l-a trimis, aducător de aur, l'ai izgonit împreună cu el, împroșcând pe dracul cel lacom.

Se nedomireà cumplit, vrăjmajul cel cumplit, văzând cursele sale cele împrotiva ta, că se sfărâmà de tine ca pânza păianjenului, și strigà cu glas, o silnicie! Ce te voi face pre tine Paisie?

Slavă:

Foarte fiind îmbogățit cu putere asupra vrăjmașului, prea puternice, mântuește-mă pre mine de acela, carele mă împinge cu totul în prăpastie, și câte puțin se silește a-mi omorî sufletul.

Și acum, a Născătoarei:

Din mulțimea greșelilor m'am apropiat de moarte, o Preacurată! și afară de tine neștiind a afla alt ajutor, te rog pre tine singură, apucă înainte de mă mântuește pre mine.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

O de câtă cinste te-ai învrednicit Paisie! Incă cu trupul, spre cereasca încunjurare suindu-te, ca să vezi frumusețile raiului.

Imbuibându-mă cu pântecele adeseori, sfinte, m'am făcut ticălosul jertfă înțelegătorului vil, ci tu prea alesule pustnic, ca alt Daniil mântuește-mă de acela.

Slavă:

Strălucit-a isprava ta întru mâncare, nici un om altul o a isprăvit înțelepte, căci postire nedomolită întru zecimi de săptămâni ai îndelungat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat de trei ori fericit este neamul nostru, Preacurată, ca cel ce este îmbogățit, avându-te pre tine mijlocitoare către Hristos, Fiul tău și Ziditorul, măcar de și greșim.

CONDACUL sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Câștigat-ai nevoința și petrecerea înfrânărei, tu Cuvioase Paisie făcătorule de minuni, roagă-te pentru noi, cei ce săvârșim cu credință, pomenirea ta.

ICOS:

Strălucit-a în lume, ca o rază

prea luminoasă, viața ta părinte Paisie, și luminând sufletele și cugetele tuturor, pleacă pre toți a strigà ție: Bucură-te sfeșnicul Bisericii lui Hristos; bucură-te mare cetățean al monahilor. Bucură-te surparea nevăzuților vrăjmași; bucură-te pierzarea văzuților războinici. Bucură-te că te-ai suit la înălțimea Cerului prin fapte bune; bucură-te că bine ai urît în pătimirea cea despre lume. Bucură-te că ai trecut cu vederea lumeștile îndulciri; bucură-te că ai tâmpit boldurile dracilor. Bucură-te înflorirea pustiului cea cu bun miros; bucură-te slăvită lauda lumii. Bucură-te prin carele satana s'a rușinat; bucură-te prin carele Hristos s'a slăvit. Bucură-te Părinte a toată lumea.

Intru această zi, pomenirea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Paisie cei mare.

Stih: Eu ție, Paisie, de înger îți dau numire,
Nu cu firea, ci cu streina viețuire.

Intru această lună în a nouăsprezecea zi,
Paisie din viață se săvârși.

Acest de trei ori fericit cuviosul și purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Paisie cel mare, erà de neam din Eghipet, de unde erà și Moisì văzătorul de Dumnezeu, născut a fost de părinți cinstitori de Dumnezeu, învățați credința lui Hristos, și cuprinși fiind de multă bogăție și împodobiți cu celelalte străluciri, au învățat cu silință și pre fiii lor întru sporirile cele dumnezeești și omenești. Iară după săvârșirea tatălui său, fericitul acesta, prunc încă și mai mic de cât ceilalți frați, a rămas la maică-sa, care foarte fiind amărâtă, i s'a arătat ceresc înger, mai înainte spuindu-i ei bună sporirea lui, și zicându-i: Pre fiul tău Paisie l-a ales Domnul, ca să slăvească și să laude sfânt numele său, cel lăudat în vecii vecilor. Acesta este plăcut lui Dumnezeu, și l-a apucat pre el de mână, iară maică-sa a răspuns cerescului înger: Toți ai lui Dumnezeu sunt, și acesta carele este plăcut lui Dumnezeu. Deșteptându-se se minunà de acea vedenie. Deci după ce se făcù copilandru, pre marele și fericitul între cuvioși, se tunse monah, de cuviosul Pamvo, de către carele sfătuit fiind să nu se uite în față de om, trei ani a petrecut neuitându-se în sus, ci avându-și capul în jos plecat; și dându-se pre sine la petrecerea sihăstrească, întru atâta a covârșit pre toți, întru cât a vorbit împreună cu Hristos, și i-a spălat picioarele lui, care apă după spălare o a băut, și îndată s'a făcut începător viețuirii celei mai pre sus de om, și a ajuns la cel mai înalt hotar, precum despre vestitele lui bunătăți și despre minunata viețuire cea întocmai cu a îngerilor, și despre toată aspra viețuire cea prin pustii, și despre minunile sale, va citì iubitorul de știință la cartea numită noul Ecloghion (și la viețile sfinților) pentru carea pre scurta povestire zicem iubitorilor de prăznuire întru atâta, că aflându-se fericitul cu trup muritor se ridicase mai pre sus de trup. Deci ajungând la bătrânețe prea adânci, s'a mutat către Domnul în ceruri, unde împreună cu îngerii, cântă Țiitorului a toate cântarea cea întreit sfântă. A căruia pomenirea cu credință săvârșind, prin rugăciunile lui, o de ne-am învrednicì veșnicilor bunătăți, și fericirei celei veșnice, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Câștigat-ai dela Stăpânul tău, pentru nevoințele tale Părinte, degrab a fi ascultat, întru orice ai cere, precum deadreptul viind la tine ți-a făgăduit-o, de Darul cel mare.

Râvnind lui Pavel, prea fericite, mai mult ai ales a te lipsì de plata ostenelelor tale, dacă numai alesul călugăr ar scăpà de pierzarea jidovilor, carele și izbăvindu-se cu adevărat, laudă pre Domnul.

Slavă:

Răpit-ai vremelnicește, din întunerecimile iadului pre sufletul cel nesupus, Paisie, și l-ai pus la repauos, îmblânzind pre Hristos; pre carele roagă-l, să ne mântuească și pre noi de osândă.

Și acum, a Născătoarei:

Bună între femei pre tine te numește cântarea, și iarăși frumoase între tinere pruncă a lui Dumnezeu, și Mireasă nenuntită între fecioare Curată, căci nu este de o potrivă cumpănă frumseței tale și Darului.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul oarecând..

Arătatu-ți-s'a ție Hristos întru doime de îngeri, închipuindu-se că cere dela tine, să-i faci găzduire, iară tu l-ai priimit pre el cu osârdie, precum Avraam de demult fericite, și spălându-i picioarele, ai băut apa cea din spălare.

De mult Dar te-ai învrednicit înțelepte, căci nefăcând ucenicul tău poruncile tale, a înviat moaștele sfântului, din porunca ta, cele de acest fel i-a poruncit acela: Săvârșește fiule cuvintele folositorului tău.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Adu-ne pre noi la viață, prea sfinte, cei omorîți prin înșelăciune, și ridică-ne pre cei căzuți întru tot felul de călcări de poruncă, și ne curățește pre noi cei cu desăvârșire întinați întru dulcețile vieții, prin îndrăzneala cea negrăită, ce ai către Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Mariam, făptura îți datorește ție, prea multe haruri a-ți mărturisì, căci cel ce l-ai născut, dătător de lumină vestindu-se, milostivindu-se spre ea, carea dintru neștiință erà întunecată, ca un Ziditor cu adevărat, o a strălucit cu lumina.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără...

Zburat-ai în sus Paisie, unde se află cetele îngerilor, șederile mai întâiu ale proorocilor, cununile mucenicilor, scaunele dumnezeeștilor apostoli, și strălucite praznicile sihastrilor, cu cari împreună cântă Atotțiitorului, cântarea cea întreit sfântă.

O lumină mai pre sus de

fire! O flori prea mirositoare! O roduri dulce hrănitoare! O glas prea veselitor! O frumseţe mai pre sus de ceruri! Intru care te desfătezi părinte Paisie, negrăit unindu-te, cu Treimea prea fericite.

Slavă:

Contenit-a dorirea ta prea marele al cuvioşilor, câştigând dupre poftă vârful dorinţelor, şi umplându-te întru cele cereşti, de strălucirea cea dumnezeească; ci pomeneşte-ne şi pre noi cei ce cu credinţă te pomenim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Incăput-ai tu Fecioară, pre cel singur bunul bunurilor, născând negrăit pre cel mai pre sus de fire, carele pogorându-se s'a arătat preste fire şi om, Dumnezeu fiind, întru amândouă firile şi lucrările şi voinţele.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Constantin mai marele între împăraţi din Cer zburând, s'a arătat ţie ca celui mai mare al sihastrilor, zicând că fericeşte viaţa călugărilor, iară mai ales pre tine cel prea mare, ca pre un ajutor al acelora, de care el ziceà cu mâhniciune, că este lipsit de a lor îndrăzneală, de şi a câştigat dumnezeeasca slavă.

A Născătoarei:

Taina cea mare şi prea slăvită a naşterii tale, doamnă de Dumnezeu dăruită, şi Fecioară de Dumnezeu Născătoare, proorocii o au propoveduit mai înainte, apostolii o au învăţat, mucenicii o au mărturisit; iară îngerii cu cântări o laudă, şi oamenii i se închină.

LA HVALITE.

Stihirile, glas 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Zburând împrejurul crugurilor cereşti, prin îndumnezeita viaţă, o Paisie părinte! Ai intrat în nor, prin care cu adevărat nu prin chipuri umbroase, ci prin Dar te-ai arătat lui Dumnezeu cuvioase, priimind în sineţi strălucirile.

Tu pre toate cele vremelnice, împreună cu cuvântul le-ai trecut cu vederea. Căci din pruncie ai defăimat slava lor, şi ca un însetat oarecarele cerb, înţelepţeşte ai alergat la Dumnezeul tuturor. Pentru care umplându-te de acolo de râuri, împărtăşeşte-ne şi nouă sfinte.

Şi pre pământ petrecând încă fericite, vedeai tainic cetele cereşti, păzind pre călugării cei de subt tine, cu mult mai vârtos acum mutându-te în ceruri, cu veselie dănţueşti

împreună cu acelea pururea, Paisie.

Slavă, glasul al 5-lea.

Arătatu-te-ai tuturor stâlp purtător de lumină, căci împodobindu-te cu toată bunătatea, și înfrumsețându-te cu înțelepciunea și cu cunoștința și încuviințat fiind cu smerenia, aprins de dragostea către aproapele, și împodobit cu celelalte fapte bune, ca soarele ai strălucit lumii, Paisie, povățuind pre ucenicii tăi, și cetele celor de un obiceiu, la limanul cel neînserat; ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, roagă-te și pentru noi, cei ce cu dragoste săvârșim sfânta ta pomenire, să se izbăvească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE, Slujba cuvioșească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE

Sfântul sfințitul mucenic Metodie, Episcopul Patarelor.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn...

Luminat a sosit pomenirea ta, ierarhe Metodie, aducându-ne nouă mijlocire de mântuire; pentru aceea întru dânsa te lăudăm, propveduind nevoințele și luptele tale cele luminate, prin care ai biruit pre cel cu multe meșteșuguri și viclean, și ți-ai împletit cunună de biruință, veselindu-te.

Cu cuvinte ai luminat plinirea Bisericii, arătătorule de cele dumnezeești Metodie; și cu strălucirea chinuirilor ai micșorat intunerecul mulțimii dumnezeilor, și acum te-ai mutat către lumina cea neînserată, arătătorule de cele sfinte. Pentru aceasta prăznuim astăzi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, luminându-ne cu bună credință.

Cu sângiurile tale ai văpsit haina cea sfințită, arătătorule de cele dumnezeești, Metodie;

cu care ai intrat bucurându-te, în sfintele sfintelor fericite, și privești luminat dumnezeească strălucirea Treimii, învățându-te mai luminat cele mai pre sus de gând și de cuget, și prea îndumnezeindu-te Ierarhe prea fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre tine mult lăudată, palatul cel prea curat al Impăratului, te rog: Curățește gândul meu cel întinat în toate păcatele, și mă fă lăcaș de veselie Treimii celei mai pre sus de Dumnezeire, ca izbăvindu-mă, să slăvesc mijlocirea ta, și mila cea nemăsurată, eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, văzând pre Hristos iubitorul de oameni răstignindu-se și cu sulița împungându-se în coastă, plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce răsplătire ți-a dat norodul cel nemulțămitor, pentru binele ce ai făcut lor; și te grăbești prea iubite să mă faci fără de Fiu? Mă spăimântez Cuvinte de răstignirea ta cea de bună voie.

Troparul, glasul 1-iu.

Sângele tău ca al lui Avel tăinuit strigă de pre pământ către Dumnezeu, de Dumnezeu înțelepte ierarhe Metodie, cel ce ai propoveduit întruparea lui Dumnezeu; pentru aceasta ai și rușinat înșelăciunea lui Origen, și te-ai mutat în cămara cea cerească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Invață-mă pre mine, prea fericite tăinuitorule chipul bunătății.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 7-lea, Irmos:

Cu voia ta Doamne întru „învârtoșarea pământea„scă s'a schimbat firea apelor, „cea mai înainte lesne vărsă„toare; pentru aceasta, neudat „pedestru trecând Israil, cântă „ție cântare de biruință".

Arătându-mi mijlocirea cărărei cea neîncetată, care mă duce către Dumnezeu, invață-mă tăinuitorule de cele sfinte, ca să câștig viața cea fără de sfârșit, prin rugăciunile tale prea înțelepte.

Strălucit-ai în Biserica lui Hristos, cu Darul îndoit luminându-te sfinţite arătătorule; pentru aceasta cu îndoite cununi, cu sfinţită cuviinţă Hristos te-a încununat.

Fiind împodobit cu cununa muceniei şi cu mirul preoţiei, prin amândouă ai strălucit, prea fericite; pentru aceasta ai câştigat moştenirea cea prea adevărată, şi de Dumnezeu închipuită.

Slavă:

Ca o jertfă curată, şi vie şi însufleţită, te-ai jertfit Stăpânului celui prea sfânt; pentru aceasta te-ai priimit la jertfelnicul cel din Cer, mărite Metodie.

Şi acum, a Născătoarei:

Tainic învăţător neamului omenesc şi izbăvitor şi Mântuitor ne-ai născut nouă pre Hristos, Fecioară Maică prea curată; pentru aceea ştiindu-te pre tine cu adevărat pricină vieţii celei veşnice, te slăvim.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit...

Văzând înnotând pre deasupra înşelăciunea lui Origen, ca un păstor bun fiind, cu dumnezeescul foc degrab ai ars toată negura aceluia, cu strălucirea razei celei dumnezeeşti, împreunând înţelepciunea ta de Dumnezeu priimite.

Aflând prin cercare cinstea fecioriei, şi frumuseţea curăţiei, mărite, arăţi toată frumseţea lor şi strălucirea cea vecuitoare, cu înţelepciunea ta şi cu Darul cuvintelor tale, cugetătorule de Dumnezeu.

Fulgerul cuvintelor tale, şi trâmbiţa cunoştinţii, şi glăsuirea dogmelor cea bine însemnătoare, au ieşit preste tot pământul, cuvioase, chemând pre toţi credincioşii spre împărtăşirea desfătărilor celor cereşti, prea fericite.

Slavă:

Cei ce s'au umplut de bucate mai întărite din ospeţele tale cele duhovniceşti, prea înţelepte, de acolo cu adevărat se hrănesc cu desfătarea carea petrece pururea, înfiinţându-se fără stricăciune, şi crescând împreună cu cei ce se împărtăşesc cu dânsa.

Şi acum, a Născătoarei:

Impreună cu dumnezeescul Gavriil, strigăm ţie pururea: Bucură-te Fecioară binecuvântată, căci te-ai făcut nouă pricină de bucurie; şi de veselie adevărată, născând întrupat pre Izbăvitorul şi Mântuitorul tuturor.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în-
„ceput cerurile, cu Cuvântul „tău cel atotputernic, Doamne „Mântuitorule, și cu Duhul cel „a tot lucrător și dumnezeesc, „toată puterea lor; pre piatra „cea neclătită a mărturisirii „tale mă întărește".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Făcându-ți inima jertfelnic veselitor, într'însul ai adus jertfe fără de sânge lui Dumnezeu, lucrătorule de cele sfinte, și nevoindu-te foarte tare, și junghiindu-te, te-ai adus jertfă Metodie celui ce pentru noi s'a jertfit; pre carele roagă-l pururea neîncetat să ne izbăvim toți, cei ce cu dragoste te lăudăm.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește, că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată și Fecioara, dacă a văzut pre Fiul său pre carele l-a născut, întins pre Cruce, i se rănià sufletul de chinuri cumplite, și tânguindu-se strigà: Prea iubite Fiule! Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale? Cu care s'a îndulcit adunarea cea nemulțămitoare, Fiule prea iubite. Insă ca să izbăvești neamul omenesc, acestea le rabzi acum, laud milostivirea ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am taina iconomiei tale, „Hristoase Dumnezeule, a „celui ce sânurile părintești „nu le-ai lăsat, și te-ai pogorât „pre pământ, și te-am proslăvit „unule iubitorule de oameni".

Săvârșindu-te muceniceşte, ai ajuns la vârful bunătăților, luând răsplătirea preoției tale cea de mari darurui, prea fericite.

Priimind scaun ierarhicesc, ai câștigat și viață prea sfințită și ai propoveduit credința cea ortodoxă, și ai învățat turma ta, prea cinstite.

Dulceața cea iubitoare de suflet a dogmelor tale, ca un râu înainte curgând veselește pre cei ce se împărtășesc, și îndulcește simțirile sufletelor noastre.

Slavă:

Arătatu-te-ai ca o oglindă luminoasă, carea primeşte dumnezeeştile arătări ale lui Dumnezeu, Metodie, căci te-ai ridicat pre sineţi prin nevoinţe cu mai bună întărire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti şi te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, păzeşte turma ta, carea se închină dumnezeeştilor semne ale rânduelii tale.

Peasna 5, Irmos:

Doamne Dumnezeul meu, de noapte mânecând mă rog ţie: Dă-mi iertare greşelilor „mele, şi către lumina poruncilor tale, îndreptează căile „mele, rogu-mă“.

Imbrăcându-te Părinte mai 'nainte de sfârşitul tău, cu omorârea cea purtătoare de viaţă a muceniei tale, şi cu sabia tăindu-te, te-ai mutat slăvite la viaţa cea nemăsurată şi mai bună.

Invăţătorule al celor tainice părtaşule al cetelor celor de sus, mântueşte pre cei ce cu dragoste te cinstesc, pururea pomenite, risipind prin rugăciunile tale, năpădirile supărărilor celor cumplite.

Având îndrăzneală către Stăpânul, cu osârdie ai râvnit către patimi prin nevoinţele tale; cere dar credincioşilor dumnezeească pace şi linişte, Părinte prea înţelepte.

Slavă:

Intâiu jertfind pre Mielul lui Dumnezeu, cel ce cruţă păcatele lumii, şi pre urmă jertfindu-te tu, te-ai adus lui jertfă cuvântătoare şi vie, Metodie.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti lăcaş luminii celei neapropiate, şi Biserică dumnezeeştei raze, rogu-te, luminează, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat.

Peasna 6, Irmos:

Pre cel ce innot in valul...

Nu ai dat dormitare genelor, nici somn ochilor tăi, prea fericite, până ce te-ai izbăvit pre sineţi de toate patimile, şi te-ai făcut lăcaş încăpător strălucirei Duhului, celei dătătoare de raze.

Indumnezeindu-te cu totul prin dumnezeeasca şi cea cu chip dumnezeesc lumină, te-ai făcut îndreptare dumnezeeştei preoţii, şi te-ai arătat mijlocitor către Dumnezeu, a toată Bise-

rica credincioșilor, cugetătorule de cele dumnezeești, Metodie.

Slavă:

Luminătoarea ta pricepere a celor ce sunt, împreunându-se cu viața ta cea prea luminată, te-a arătat lumii sfeșnic luminii, gonind bârfeala cea ereticească, și negura nedumnezeirii, grăitorule de cele dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Știindu-te pre tine Împărăteasă tuturor celor făcute, ca pre una ce ai născut pre Dumnezeu, cel ce a făcut toate de unde nu erà, împreună cu îngerul Gavriil strigăm ție Maica lui Dumnezeu, slavoslovia cea de bucurie.

Irmosul:

Fiind amețit de valul grijilor „lumești, și cu păcatele cele „ce înnoată împreună cu mine „înnecându-mă, și la fiara cea „stricătoare de suflet aruncându-mă, ca Ionà, Hristoase „strig către tine: Dintru adâncul „cel aducător de moarte scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Sfințit tăinuitor al prea sfintei Treimi, și propoveduitor dumnezeeștilor porunci celor mai pre sus de gând, și întărire bine credincioșilor ai fost Metodie; căci ai înfruntat cugetele celor rău credincioși, și pentru dreapta credință te-ai arătat sfințit mucenic prin sângele tău, și împreună cu îngerii stând înnaintea lui Hristos, roagă-te să ne mântuim noi.

Intru această lună în 20 de zile pomenirea sfântului sfințitului mucenic Metodie episcopul Patarelor.

Stih: Metodie întrebuințând, chipul vieții spre veșnica viață,
A călătorit acolo unde meștejugirea nu are ființă.

Intru această lună în a douazecea zi,
Ierarhului Metodie sabia viața-i răpi.

Acest fericit dându-se pre sine de mic lui Dumnezeu, se făcù vas dumnezeesc, și priimitor sfântului Duh. După aceea luând cu alegerea de Dumnezeu preoția și arhieria, din dumnezeescul Dar, păstorià bine și cu plăcere dumnezeească turma ce i s'a încredințat, și luă asupra lui grija bisericii, și luminând poporul cu cuvinte dulci și îndurătoare. Deci văzând că se îmmulțește înșelăciunea lui Origen, ca un bun păstor, o a ars cu foc dumnezeesc, micșorând toată ceața și negura cu înțelepciunea cuvintelor sale și cu Dumnezeescul Dar. Iară fulgerul cuvintelor sale, și trîmbița cunoștinții sale, a răsunat preste toată lumea; pentru aceea nepurtând răbdà vrăjmașul îndrăznirea și împrotivirea marelui acestuia, își întarmă slugile sale ca să-l omoare. Iară cel ce și mai 'nainte de mucenicie erà îmbrăcat cu moarte purtătoare de viață, tăindu-i-se capul, se mută spre cea mai bună viață, întâiu jertfind pre Mielul lui Dumnezeu, apoi jertfindu-se pre sine, s'a adus lui Hristos jertfă vie. Drept aceea a fost și împodobit cu îndoite cununi, și ca un viteaz ce erà ajutor pentru adevăr, luându-și sfârșitul cu sînge mucenicesc, a adormit în vecie. Acest dumnezeesc cu ade-

vărat al lui Dumnezeu arhiereu și mucenic, ne-a lăsat scripturi ale nevoinții sale, pline de toată cunoștința și folosința, încă mai vârtos și de cele viitoare foarte curat a proorocit, de schimbările împăraților, și de priimirile și războaele limbilor, și de pustiiri și stingeri de locuri și cetăți, și pentru binecredincioșii, și ereticii împărați, și pentru sfârșitul lumii, și pentru antihrist, și de împărăția lui, și pentru stingerea și preste tot stricăciunea a tot trupul omenesc, acestea toate mai 'nainte le-a spus, și le-a proorocit dumnezeescul acesta.

Intru această zi, punerea moaștelor și a îmbrăcămintelor sfinților apostoli Luca, Andrei și Tomà, a proorocului Elisseiu și a mucenicului Lazăr, cari s'au așezat în biserica cea mare a sfinților Apostoli.

Intru această zi, cei în pustii doi sfinți sihastri cu pace s'au săvârșit.

Stih: Doi sihastri nespălați cu trupurile, culcare având pre pământ,
Spălându-și sufletele, înălțimea Cerului au locuit.

Intru aceaată zi, cuviosul Părintele nostru Calist patriarhul Constantinopolei în pace a adormit.

Stih: Trecând Caliste, drept cugetătorule, bunătățile cele stricăcioase,
Acum vezi bunătățile cele ce cu neputință este a fi stricăcioase.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în rouă l-au prefăcut, „prin cântare așà strigând: „Bine ești cuvântat Doamne „Dumnezeul părinților noștri".

Sfințindu-te cugetătorule de Dumnezeu, și strălucind luminat cu sângele mărturisitorilor adevărului, împreună cu dînșii cântând, strigi către stăpânul: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Fiind întărit întru credință, ai stins văpaea idolilor cu curgerile sfintelor tale sângiuiri prin mărturisire, așà strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Fiind învățat cele dumnezeești Părinte, prea înțelepțește ai arătat gândul privirii celei de sus, către cei ce cu credință cântă, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuvinte de laudă toată zidirea slăvește nașterea ta, Fecioară, știind că este Dumnezeu, și cu cinste închinându-se lui strigă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul slavei...

Pre tine cel nevăzut, ca și cum te vedeà cugetătorul de Dumnezeu, a răbdat chinurile tiranilor, și a priimit cunună, cântând: Preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Dorind curat de împărăția lui Hristos cea neschimbată,

ai umblat pre calea, carea ți-o pricinuià ție pre dânsa Ierarhe, strigând lui Hristos: Noroade prea înălțați-L întru toți vecii.

Hristos pentru ostenelele tale, nemăsurată plată împărăția Sa ți-a dat, de Dumnezeu purtătorule, celui ce cu bună credință îl lauzi întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Noean de dogme, și table de învățături și comoară înaltă a privirii, și scaun de simțire te știm pre tine, lăudând cu bună credință, și strigând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Năsçătoarei:

Cu credință alerg rugător către tine Preacurată, carea ai zămislit pre Stăpânul tuturor, mântuește-mă acum de izgoniri, și de primejdii pre mine, carele laud cu credință, pre Dumnzeu cel întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel „unul fără de început, pre ca„rele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, și se cutremură ce„tele îngerilor, lăudați-l preoți, „noroade prea înălțați-l în „veci".

Peasna 9, Irmos:

Maica lui Dumnezeu și Fecioară...

Roagă totdeauna pe Hristos părinte de Dumnezeu fericite, ca să înceteze măestriile eresurilor celor înprotiva noastră, și negura cea de acum să o gonească dela mijloc, căci ca un Ierarh ești tare solitor.

Dela pământ către Cer călătorind, te-ai mutat unde te-ai împărtășit vieții celei nestricăcioase, răsplătire pentru slujba și chinuirea ta pre aceasta luându-o, și a viețui în veci împreună cu Hristos te-ai învrednicit.

Roada lemnului vieții ai cules fericite prin moartea ta, negutătorind pre începătorul vieții oamenilor; cu al căruia Dar desfătându-te din destul, roagă-te pentru cei ce te laudă cu credință.

Slavă:

Tot cugetul întinzându-l Cuvioase, prin bunătatea vieții te-ai învrednicit de vederea lui Hristos, și de bucuria cea veselitoare, ca un sfințit mucenic, și ca un învățător și părtinitor al bunei credințe.

Și acum, a Născătoarei:

Sicriu legii celei nouă te numim pre tine, și lespede scrisă de Dumnezeu, întru ca-

rea s'a scris Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-se om, ca să izbăvească lumea din înşelăciune, Născătoare de Dumnezeu cea plină de Dar prea lăudată.

Irmosul:

Maică a lui Dumnezeu şi „Fecioară, ceea ce ai născut, „şi după naştere iarăş ai rămas „Fecioară, nu lucru al firii, ci „al pogorîrei lui Dumnezeu „este. Pentru aceea pre tine ca „pre una ce te-ai învrednicit, „dumnezeeştilor minuni, pururea te slăvim".

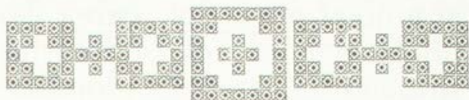
SVETILNA.

Podobie: Crucea este păzitoare...

Indumnezeitul tâlcuitor al ierarhilor, văzând mai 'nainte cele viitoare, şi cu dumnezeesc foc arzând a lui Origen rea cugetare, şi cu credinţă propoveduind a lui Hristos propoveduire, spre tăiere a fost dat; pentru aceasta îl lăudăm pre el.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfântul mucenic Iulian Tarsineanul.

La Doamne strigat-am... **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz..

Cunoscându-te pre tine mucenice Iuliane, ca pre un soare luminător, carele luminezi plinirile lumii, cu străluciri înţelegătoare, şi ridicând dela mijloc noaptea nedumnezeirii, prăznuim pomenirea ta cea aducătoare de lumină şi dumnezeească, şi închinându-ne ţărânii moaştelor tale, luăm sănătate sufletelor.

Şi cu bice bătându-te şi cumplit călcându-te, şi în temniţă închizându-te fericite şi necăjindu-te cu schimbarea locurilor, cu fiare închizându-te, şi întru adânc petrecând şi în mare înnecându-te şi priimind sfârşitul cel fericit, nu te-ai lepădat de Stăpânul tuturor, lauda mucenicilor prea fericite.

Dacă te-a văzut pre tine prea cinstita femeie, că ai ieşit la uscat din sânurile mării, prin ocârmuirea Duhului, cu credinţă te-a primiit mucenice Iuliane, şi îngropării a dat trupul tău cel curat şi mult chinuit, carele a

biruit tirania diavolului, cu ajutorul Darului.

Slavă, glasul al 6-lea:

Scoţând băutura cea nedeşertată a credinţii celei curate, fericite, ai stins slujba cea idolească, şi ai trecut potvigul cel cu biruinţă, luminându-te ca o stea de Soarele cel pururea luminos, şi răvărsând spre fiecare cetate razele muceniei, ai luat în mare fericit sfârşit, şi ca un purtător de cunună te-ai întâmpinat înaintea feţii lui Hristos; pre carele roagă-l, Iuliane prea lăudate, ca să mântuească pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te rădăcină rourată, bucură-te dumnezeescule toeag al lui Aaron, care ai odrăslit floarea cea neveştejită, şi pururea vie; raiule bine înflorite, pomule al vieţii Preacurată, carea ai răsărit din rădăcina lui Iesseiu, Fecioară, şi pre oameni i-ai hrănit cu pâinea cunoştinţii. Bucură-te porfiră prea cinstită a Împăratului tuturor, dumnezeească Mireasă, coroană luminoasă, bună podoabă arhiereilor; bucură-te una Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Judecătorule al lui Israil Fiule! Cu judecată de moarte aducătoare a te judeca te-au osândit, ca pre un vinovat puindu-te înaintea divanului pre tine, cel ce judeci morţii şi viii, Mântuitorule, şi înaintea lui Pilat te-ai pus, şi spre pierzare te-au judecat călcătorii de lege, vai! mai 'ainte de alegerea judecăţii; şi văzându-te mă rănesc, şi împreună mă pedepsesc, Doamne. Pentru aceasta mai bine voesc a muri decât a fi vie întru suspinuri, de Dumnezeu Născătoarea a strigat, unule mult milostive.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 6-lea.

Veniţi iubitorilor de mucenici, ca să prea mărim cu bună credinţă, pe răbdătorul de patimi al lui Hristos, şi împreună cetăţean cu Pavel, pre cel ce s'a arătat împreună tăinuitor, şi a săvârşit alergarea, pre măritul Iulian; căci intrând în apă, împreună cu fiarele cele din apă, a sfărâmat capul balaurului, şi sfinţind pământul cu sângiurile, şi marea cu trecerea, s'a mutat dela cele de aicea, către lăcaşurile cele veşnice; şi priimind răsplătirea nevoinţelor, din mâna cea Atotţiitoare, se roagă pentru curăţirea sufletelor noastre, şi pentru mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pre Cuvântul cel fără de în-

ceput cu Tatăl și cu Duhul, prin glasul Arhanghelului, de Dumnezeu Născătoare, în pântece zămislindu-l, de cât Heruvimii și Serafimii și Scaunele, mai înaltă te-ai arătat.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând înainte de demult oarecând pre vremea răstignirii Fecioara împreună cu ucenicul cel iubitor de feciorie, și plângând, striga: Vai mie! Cum pătimești acestea Hristoase pentru toți, cela ce ești fără patimă.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Iulian,..

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih și al sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre Iulian mucenicul cu cântări de laudă îl încununez.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui ce a povățuit pre norodul său prin marea Roșie, cântare de biruință, că s'a prea „slăvit.

Cu sfințite cântări să se laude prăznuirea ta cea pururea pomenită, și prea cinstită, căci te-ai mărit cu slava cea neapropiată, pătimitorule.

Nevoindu-te cu mucenia până la sânge, n'ai pătimit alunecare din neputința trupului, ostașule al lui Hristos.

Slavă:

Mai mult de cât lumina de aur, și decât piatra de mult preț, strălucind Sfântul, se luminează cu chinurile muceniei.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mai pre sus de fire ai născut întrupat pre Cuvântul cel veșnic și mai pre sus de dumnezei, pre tine te lăudăm.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Nu mi s'a poruncit a sluji la dumnezei de piatră, cei ce sunt făcuți cu mâinile, răspundea Iulian către judecătorul cel cu mintea stricată.

Stătut-ai înaintea divanului celui tiranesc, Iuliane mucenice al lui Hristos, ca și cum ai fi stătut înaintea Judecătorului celor vii și celor morți.

Slavă:

Nu m'am făcut fără de minte a zis Iulian, mărturisesc un

Dumnezeu lăudat, nedespărţit în Treime.

Şi acum, a Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile primejdiilor celor rele.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

Sedealna, glasului 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Prin înecarea apelor primindu-ţi fericitul sfârşit înţelepte, ai înnecat într'însele pre şarpele cel cu multe chipuri, şi ai luat biruinţa. Pentru aceasta prăznuind cu dragoste pomenirea ta cea vrednică de laudă, te rugăm, să mijloceşti pentru noi către Hristos.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea credincioşilor prea sfântă Fecioară, împreună cu puterile cereşti roagă neîncetat pre Dumnezeu, pre carele mai pre sus de cuget şi de cuvânt l-ai născut, să ne dea iertare de păcate, şi îndreptare vieţii nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te slăvim pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată, văzând pre mielul şi Păstorul mort, spânzurat pre lemn, plângând zicea, şi ca o Maică tânguindu-se striga: Cum voiu suferì smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i„conomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am pro„slăvit Dumnezeirea ta".

Datu-şi-a Iulian trupul la bătăile cele ca ploile, dar cu dragostea lui Hristos, se păzea fără simţire de dureri.

Iuliane prea cinstite, poftind desfătarea cea cerească, ca o slugă a lui Hristos, ai lăsat gonacilor pre cea de pre pământ.

Nu tăria trupului, ci dragostea cea nebiruită a patimilor lui, te-a făcut biruitor înşelăciunii drăceşti, prea cinstite Mucenice.

Slavă:

Ca o pasăre ai zburat mai pre sus de laţurile necredinţii, şi întărindu-te cu Darul Duhului, ai ajuns la locaşurile mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Toți cei ce suntem luminați, te propoveduim Născătoare de Dumnezeu pre tine Preacurată, căci ai născut pre Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ție, „Doamne, mântuește-ne „pre noi, că tu ești Dum„nezeul nostru, afară de tine „pre altul nu știm".

Intru toate asemănându-te Stăpânului, prea lăudate, ai stătut la divanul cel fără de lege judecându-te

Dupre lege te-ai nevoit și ca un miel fără răutate te-ai jertfit Stăpânului, de mâinile celor fărădelege, Iuliane fericite.

Slavă:

Cu cuvioșie mărturisind pururea pomenite, te-ai cunoscut de Dumnezeu atotțiitorul, Iuliane fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară după naștere te lăudăm pre tine Născătoare de Dumnezeu; căci tu ai născut lumii cu trup, pre Dumnezeu Cuvântul.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă...

Lăudată sluga ta Hristoase, nu se rușinează întru tine, cela ce te-ai pironit pre Cruce, ci ca un părtaș slavei tale se laudă.

Tăcut-au ocările înșelăciunii, iară limba cea grăitoare de Dumnezeu a mucenicilor lui Hristos, a descoperit tainele cele dumnezeești.

Slavă:

Tămăduire tuturor patimilor, și iertare greșelilor, mărite pătimitorule al lui Hristos, roagă-te, să se dăruiască celor ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu, scară cerească te-a arătat tuturor oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, căci prin tine s'a pogorît către noi.

Irmosul:

Dă-mi mie haină luminoasă, „cel ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină mult milostive, „Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea neadormită...

Pre ostașul cel nebiruit al bunei credințe, pre Iulian toți cu credință să-l lăudăm astăzi, și să strigăm către dânsul: Roagă-te lui Hristos pentru noi toți.

ICOS.

Din pruncie mergând pe

calea Domnului, de trei ori fericite, şi cu bună credinţă dorind a vedeà pre acesta, cu osârdie ai luat pre umere Crucea, Iuliane de Dumnezeu înţelepţite, şi ai surpat înşelăciunea cea cumplită a închinăciunii idolilor, sfărâmând capiştile, şi cursele şi lătrăturile vrăjmaşilor. Pentru aceasta cu credinţă alergând către acoperământul tău, prea bogate, strigăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea sfântului mucenic Iulian cel din Cilicia.

Stih: Sacul ce în sine lucru vrednic Cerului a purtat,
Pre Iulian adică, carele a fost în mijlocul mării aruncat.
Iulian întru a douăzeci şi una zi,
Aruncat întru adânc se săvârşi.

Acesta a fost din cetatea Anazarvilor, dintru a doua eparhie a Ciliciei, fiu oarecăruia om de sfat, şi din mumă creştină dela carea învăţându-se buna credinţă a lui Hristos, şi deprinzându-se cu dumnezeeştile Scripturi, când a fost de vârstă de optsprezece ani, fiind pârît, merse înaintea guvernatorului Marchian, şi nepriimind a face jertfă la idoli, a fost muncit prin multe părţi ale trupului. După aceea băgându-l în temniţă, unde sfătuindu-se cu maică-sa, şi zicându-i să steà să moară în credinţa lui Hristos, a fost băgat într'un sac plin de nisip, şi târâtoare veninate şi şerpi, şi a fost aruncat în mare, şi aşà îşi luă cununa muceniei. Pre acesta l-a cinstit cu laude şi marele Chrisostom.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Afrodisie.

Stih: Pentru că nu a jertfit idolului Afroditei celui cioplit.
Afrodisie de sabie a murit.

Acesta a fost din ţara Ciliciei. Crezând din copilărie, şi închinându-se lui Hristos, a fost prins şi adus înaintea stăpânitorului Dionisie, şi mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, fu ars pre spinare cu fiare arse, şi băgat într'o căldare plină de plumb, ce fierbeà clocotită, şi spânzurat cu capul în jos, şi izbăvindu se de toate cu minune, scoaseră la privelişte o leoaică, şi-i dădură drumul asupra lui, şi ea vorbind cu graiu omenesc, trase pre mulţi din elini spre credinţa lui Hristos. Cari mărturisind pre Hristos cu îndrăsneală, li se tăiară capetele. Iară tiranul văzând aceasta, porunci de tăiară o piatră în două şi întinseră pre Sfântul, şi puseră pre dânsul acea piatră tăiată, carea o ridicară cincizeci şi cinci de ostaşi, iară Sfântul îndată şi-a dat sufletul şi luă cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Terentie, episcopul Iconiei.

Stih: Terentie viteaz cugetătorul supărarea pământească o a lăsat.
Şi prin sfârşit pricină de binecuvântare a aflat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iulian Eghipteanul sau Liveanul, de sabie s'a săvârşit.

Stih Departe de Iulian toată îngălbinirea,
Căci mai vârtos vesel cu faţa îl aveà pre el sabia.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici, cei ce au mărturisit impreună cu sfântul Iulian: Antonie preotul, Anastasie, cel din morţi înviat Chelsie, Vasilisa maica lui, douăzeci de păzitori de temniţă şi şapte fraţi, toţi de sabie s'au săvârşit

Stih: Purtătorul de sabie pre Antonie omorând,
Il arată purtător de biruinţă şi nevrând.
Care din mădulările lui Anastasie a pătimit?
Ale mele zice: grumazul de sabie fiind zdrobit.
O îndrăzneaţă douăzecime de cei păziţi în legături.
Prin sabie s'a arătat parte celor de Hristos cugetători.
Inchipuind şapte veacuri de viaţă,
Şapte fraţi lasă prin sabie a lor viaţă.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nichita Nisireanul, mărturisind în Hio la anul o mie şapte sute treizeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-ţi Nichito grumazul tău sabia, Tăiat-ai a vrăjmaşului toată viclenia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au „prefăcut, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Sicriul tău cel pururea pomenit şi mărit ostaşule al lui Hristos, pică mir de bună mireasmă, celor ce neîncetat cântă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Negrăită slavă încununează pre cei adunaţi spre lauda ta, ostaşule al lui Hristos, cari neîncetat cântă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Neplecându-te la graiul tiranului, pururea pomenite, nu te-ai închinat zidirii, fără numai lui Dumnezeu celui viu, cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Nebunia tiranului celui fărădelege o ai defăimat, şi trufia lui o ai surpat, şi slava lui Hristos ai propoveduit, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Fecioară prea curată, că ai născut lumii pre Dumnezeu cu trup, carele izbăveşte din înşelăciune, pre cei ce cu credinţă te slavoslovesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, Stăpână preacurată.

Peasna 8, Irmos:

Muziceştile organe...

Te amăgià vrăjmaşul, şi prin chinuri te chemà către înşelăciune, iară tu Iuliane strigai: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

După munci, mai cu putere se loveşte Iulian cu tiranii, cu trezvie strigând: Pre Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stâlp însufleţit de bunătăţi te-ai arătat vădind necredinţă şi încunjurând prin cetăţi strigai, cântând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nici îngrozirea focului celui groaznic, nici ascuţitul sabiei, nu mă va depărta de Dumnezeu, carele m'a zidit, strigai Iuliane, cântând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi, întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai născut pre Domnul tuturor Marie, şi ai rămas Fecioară şi după naştere, credincioşii dupre vrednicie lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Muziceştile organe împre-
„ună glăsuind, şi noroade fără
„de număr închinându-se chi-
„pului celui din Deira, trei ti-
„neri neplecându-se, pre Dom-
„nul au lăudat, şi l-au prea înăl-
„ţat, întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Să cinstim popoare...

Trufia tiranului o ai surpat, ostaşule al lui Hristos, şi bărbăteşte te-ai nevoit, slăbindu-l pre el desăvârşit, pentru aceea te fericim.

Apropiindu-te cu trupul ostaşule al lui Dumnezeu, bărbăteşte ai surpat ochiul cel înalt al vrăjmaşului, celui fără de trup, slăvind pre Hristos, pururea fericite.

Fiind tu fericite aruncat în sînurile mării, ai scăpat de vizuinile vrăjmaşului balaur, celui începător de rele; pentru aceea cu cântări te mărim, fericite.

Slavă:

Pre tine cel ce prin chinuri bine te-ai nevoit pentru Stăpânul, carele frumos te-a încununat cu dreapta cea stăpânească, dupre vrednicie toţi te mărim.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-a pre tine, Prea curată, Moisi la munte în rug, priimind fără ardere focul cel nesuferit al Dumnezeirii; pentru aceasta toţi te slăvim, Preacurată.

Irmosul:

Să cinstim noroade slăvit
„pre Curata Născătoarea de
„Dumnezeu; pre ceea ce a ză-
„mislit în pântece focul dum-
„nezeirii fără de ardere, cu
„cântări să o slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Cu razele minunilor, ca un soare purtător de lumină îndreptezi toată făptura, răbdătorule de chinuri, Iuliane. Pentru aceasta săvârşind pomenirea ta, te rugăm, ca să ne izbăvim de toate nevoile.

A Născătoarei:

Intăreşte întru războaie moştenirea ta, Cuvinte, dăruind împăraţilor biruinţă asupra varvarilor, prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, pre

carea o ai dăruit apărătoare creştinilor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimenul glasul al 4-lea: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei... Stih: Multe-s scârbele drepţilor... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Evsevie episcopul Samosatelor.

La Doamne strigat-am. **stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine mărite, Ierarh adevărat, şi sfinţit puitor de dogme, întărire bine credincioşilor, şi ochiul Bisericii, luminător carele străluceşti lumină înţelegătoare, şi eşti împodobit întru bună soartă a mucenicilor, părtinitorul adevărului, şi mare defăimător minciunii; roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

Ce te vom chema pre tine Ierarhe, râu carele iese din adâncul cel înţelegător al Edemului, şi adapă pământul cu curgeri duhovniceşti, pahar plin de apă dumnezeească, care înneacă pre cei de un gând cu Arie, stâlp de foc mergător înaintea poporului celui nou, cu Darul cel dumnezeesc, roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Ce te vom numi pre tine Evsevie, adăogător de bună credinţă şi micşorâtor de necredinţă, podoabă purtătorilor de chinuri, şi bucurie ierarhilor; seceră carea tai neghinele şi strângi grâul cel ceresc, izvor pururea curgător de minuni, carele ridică dela mijloc zăduful boalelor; roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete, carele spre pocăinţă nici cum nu te deştepţi şi de foc nu te temi, de răutăţi nedepărtându te, scoală-te şi pre una cea grabnică ajutătoare spre folosinţă o chiamă şi strigă: Nu înceta rugând pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru,

să mă mântuească de cursele celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă a văzut Mieluşaua pre Mielul întins de bună voie pre lemnul Crucii, tânguindu-se cu plângeri, strigà ca o Maică: Fiul meu ce priveală minunată este aceasta, cela ce dai tuturor viaţă ca un Dumnezeu, cum mori îndelung răbdătorule, carele dărueşti oamenilor învierea; îţi slăvesc dumnezeul meu smerenia cea multă.

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei; Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Octoihului şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre cel ce poartă numele bunei cinstiri.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o „a tăiat, şi a văzut soarele „pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj„maş, apa l-a înnecat, şi cea „neumblată o a trecut Israil şi „cântare s'a cântat: Domnului „să-i cântăm, că cu slavă s'a „proslăvit".

Luminându-te cu lumina cea mai desăvârşit, şi împreunându-te cu cetele preoţeşti fericite, şi fiind împodobit cu bune laude ale mucenicilor, păzeşte, pre cei ce prăznuesc pomenirea ta, fericite Evsevie, îmblânzind pre Hristos.

Încă din tinereţe fiind aprins de dragostea lui Hristos, ai supus poftele trupului la puterile sufletului cele sfinţite, prea fericite, şi arătându-te vas sfinţit ca un uns cu mirul Darului, ai păstorit poporul întru cuviinţă, Cuvioase.

Slavă:

Pre tine te pune înainte Duhul mai mare păstor, carele ai risipit negura ereticilor, cu cuvinte purtătoare de lumină, înţelepte, şi arăţi de faţă cărarea cea dreaptă, celor ce umblă pre dânsa cu cuviinţă, mare Evsevie, luminătorule al sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu binecuvântată ceea ce ai născut pre Dumnezeu, binecuvintează, pre cei ce bine te cuvintează, Preacurată, şi-i umple de bunătăţi dumnezeieşti, şi-i întăreşte a cântà Domnului, că cu slavă s'au proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Frica ta Doamne...

Fost-ai blând și fără de răutate, cu cuget smerit și cumpătat, și plin de dragoste dumnezeească, împodobindu-te la sfârșit cu cununa mucenicilor.

Fiind luminat cu podoabele cele din sîngiuiri, Evsevie prea sfințite, luminat ai alergat la sfintele sfintelor, încununat cu slavă.

Slavă:

Infruntând hulele lui Arie celui eșit din minte, fericite, ai răbdat izgoniri și moarte foarte silnică; pentru aceea te-ai învrednicit slavei celei nemuritoare.

Și acum, a Născătoarei:

Cu voia Tatălui ai născut pre Cuvântul, prin venirea Duhului, prea sfântă Maică Fecioară, slava arhiereilor; pentru aceea te lăudăm.

Irmosul:

Frica ta, Doamne, o sădește „în inimile robilor tăi, și fii nouă „întărire, celor ce întru adevăr „te chemăm pre tine.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminându-ți viața cu podoabele bunătăților, te-ai propoveduit a fi păstor, și cinstit arhiereu prea fericite Evsevie, și înfrumsețându-te pre sineți cu sângele muceniei, te-ai mutat în sus către cetele cele fără materie, cu care împreună roagă-te lui Hristos pentru noi, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nădejde nerușinată, celor ce nădăjduesc către tine, ceea ce mai presus de ființă ai născut în trup pre Hristos Dumnezeul nostru, pre acesta roagă-l dimpreună cu sfinții apostoli, să dea lumii iertare și pace, și nouă tuturor îndreptare vieții mai 'nainte de sfârșit.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre carele roagă-l neîncetat, să ne dăruească nouă iertare păcatelor, ceea ce ești binecuvântată.

Peasna 4, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeească vedere, proorocul mai „înainte a cunoscut că vei să „te întrupezi, și cutremurându-se slăveà puterea ta.

Cu sarea învăţăturilor tale celor dulci, înţelepte, ai încetat putrejunea înşelăciunii, şi pre cei ce boliau de eresul credinţei celei rele, i-ai însănătoşat fericite Evsevie.

Indreptat-ai norodul către limanul mântuirii, înnecând credinţa cea arienească, întru poezirile sîngiurilor tale păstorule şi mucenice, podoaba arhiereilor.

Slavă:

Stea luminoasă ai răsărit în lume, cu lumina sfintelor tale dogme, luminând cugetele drept credincioşilor, prea fericite; pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gura şi cu limba, şi cu inima, te mărturisesc pre tine Preacurată Maica Ziditorului, şi mă rog, luminează-mi sufletul, carele este întunecat de păcate.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei, zi a cunoştinţei de Dumnezeu întru lumina feţei tale „Hristoase, a strălucit de dimi„neaţă lauda ta în inimile „noastre.

Cu învăţăturile tale fericite întărind cugetele drept credincioşilor, ai răbdat izgonirile pentru buna credinţă.

Stâlp ortodoxiei, şi izvor tămăduirilor, şi întărire Bisericilor, te ştim pre tine prea înţelepte Ierarhe Evsevie.

Slavă:

Cu legiuiri dumnezeeşti întărind prin Dar pre cei fărădelege, ai suferit moarte nedreaptă de mână fărădelege.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând făclia cea dumnezeească te-ai cunoscut sfeşnic luminător, Născătoare de Dumnezeu, luminând toate marginile pământului.

Peasna 6, Irmos.

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Propoveduit-ai pre Mântuitorul, Cuvântul cel de o fiinţă, şi dimpreună fără de început cu Tatăl, pierzând socoteala cea deşartă a nebuniei celei necurate a lui Arie, Evsevie, cela ce eşti zid tare şi nesfărâmat împrejurul credincioşilor.

Cu stropirea cinstitelor tale sângiuri văpsindu-ţi ţie porfiră împărătească, ai încăput Părinte cu bucurie la împărăţiile cele dumnezeeşti, ca să stai înaintea Impăratului veacurilor, prea fericite Evsevie.

Slavă:

Ca un trandafir, ca un crin cu miros foarte bun, ca un raiu al lui Dumnezeu te-ai arătat, având în mijlocul tău lemnul vieţii, pre săditorul tuturor şi Domnul, şi acum ne umpli pre noi de buna mireazmă a dumnezeescului Duh, Evsevie.

Şi acum, a Născătoarei:

Pricepând grăitorii de Dumnezeu prooroci, adâncimea cea nemărginită a tainei tale, aevea o au arătat pre ea mai 'nainte prin semne, şi prin proorocii dumnezeeşti, că ai întrupat pre Cuvântul Tatălui mai pre sus de cuvânt, preacurată Fecioară.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi viaţa „mea s'a apropiat de iad, şi ca „Ionà, mă rog: Dumnezeule din „stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Petrecând întru sfinţenie cu bună credinţă, şi trecând calea muceniei, ai stins jertfele cele idoleşti, sfinţite Evsevie; ci ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, roagă-l ca să se mântuească sufletele noastre.

Intru această lună în 22 de zile pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Evsevie episcopul Samosatelor.

Stih: Cărămida pre tine Evsevie mucenice al Domnului te-a omorît.
Ci îndată şi cununa pre capul tău s'a pogorît.
Cărămida în a douzeci şi doua zi,
Capul lui Evsevie îl zdrobi.

Acesta a fost în zilele împăratului Constantie fiul lui Constantin cel mare, râvnitor fierbinte drept slăvitoarei credinţe, şi avea atâta vitejie a sufletului, şi atâta defăimà lucrurile aceste trecătoare, şi se nevoià, ca să se sporească buna credinţă şi ortodoxia, măcar că împăratul aveà gând împrotivă ca nimeni altul, fiindcă erà arian; pentru aceasta atuncea când erà înfricoşându-l şi spăimântându-l Constantie, că-i va tăià mâna dreaptă, de nu va scoate la mijloc, alegerea cea făcută a marelui Meletie, carea erà la dânsul; deci el întinse amândouă mâinile, priimind cu bucurie tăierea lor, decât să dea alegerea cea cerută şi prin aceasta să viclenească religiositatea, care poftea acela. Pre acest prea cuvios Părinte al nostru, în urma lui Constantie şi a lui Iulian, căzând Valent în boala relei credinţe celei arieneşti, îl scoase din scaunul său, şi-l osândi să se afle izgonit la apa Dunărei, după a căruia moarte întorcându-se Sfântul, la Samosata episcopia sa, care se află în Siria, aproape de râul Eufratului, sub mitropolia Edesei. Apoi după multe lupte şi biruinţele ce făcuse întru aceleaşi lupte, i se întâmplă şi sfârşitul mucenicesc, că aruncând o femeie făcătoare de rele şi ariancă cu o cărămidă de sus de pre un acoperemânt, lovì pre Sfântul în cap, pre carea încă mai 'nainte de a murì, o a iertat urmând Stăpânului său, şi întâiului mucenic Ştefan. Deci se face soborul şi praznicul lui în biserica sfântului Ioan Botezătorul, aproape de a Adrianilor.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Zinon şi Zina sluga lui.

Stih: Cu stăpânul nevoitor slugă împreună nevoitoare,
Amândouă slugile lui Dumnezeu sufer de sabie tăiere.

Aceştia erau din Filadelfia Arabiei, carea din vechi se zicea Eman; deci, Zinon se aflà ostaş cu rânduiala, având pre Zina slugă, cari aflând pre Maxim guvernatorul că jertfeà idolilor, s'a spus pre sine şi s'au arătat cine sunt; pentru care fu Zinon bătut cu vine de bou, şi fiindcă stà aproape de jertfelnic, lovindu-l cu piciorul l-a răsturnat. Pentru aceasta l-a spânzurat, şi i s'a strujit trupul fără de cruţare, şi i s'a frecat ranele cu oţet şi cu sare; apoi fiind băgat în temniţă, i s'a băgat picioarele în butuc, unde intrând Zina şi fericind şi sărutând legăturile lui, a fost închis şi el din porunca guvernatorului; apoi scoşi fiind iarăş la întrebare, şi nevrând a se lepădà de Hristos, au fost bătuţi cumplit şi cu frigări de fier înfocate s'au străpuns coapsele şi inima lui Zinon, şi la amândoi legându-li-se subţiorile, au fost spânzuraţi pre lemn cu curele, şi picioarele lor li s'au îngreuiat cu pietre. După aceasta au fost aruncaţi întro groapă cu foc, adeseori aţâţând văpaia prin turnarea de untdelemn; şi fiindcă dintru aceasta au scăpat cu prea mărire nevătămaţi, li s'au tăiat capetele de sabie. Şi se face praznicul lor, în sfânta mucenie a sfântului Gheorghie la Chiparisie.

Intru această zi, sfântul mucenic Pombian, în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: Pombian pompă streină este săvârşind,
Din mare spre lăţimea Cerului mergând.

Intru această zi, sfântul mucenic Galation, în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: Galation apa mării carea sărată fiind,
Fapte cu multă dulceaţă erà socotind.

Intru această zi, sfânta muceniţă Iuliani şi Satornin fiul ei prin foc s'au săvârşit.

Stih: Iuliani şi al ei copilaş,
Ca o garoafă înflorită acum în foc sunt arşi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, şi focul în rouă „l-au schimbat, strigând: Bine „eşti cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Petrecând în laude şi în rugăciuni, Ierarhe, ai adormit patimile, şi nouă credincioşilor te-ai arătat păzitor priveghialnic, celor ce te lăudăm pre tine cu credinţă, şi săvârşim pomenirea ta.

Arătându-te mucenic şi ierarh, dumnezeeşte ai câştigat cele cereşti, şi stai înaintea scaunului Ziditorului, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Răsărit-ai zori, propoveduind pre Iisus Hristos, cel ce a strălucit din Tatăl mai 'nainte de luceafăr, luminătorule al Bisericii, podoaba ierarhilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firii minunat le înnoeşti prin naşterea ta Fecioară, şi ne înnoeşti pre noi, cari suntem stricaţi de călcarea cea rea a poruncii; pentru aceea dupre datorie te lăudăm.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Ca un ierarh şi mucenic, roagă pre Mântuitorul tuturor împreună cu ierarhii şi cu mucenicii, ca să aflăm

noi milă, Evsevie sfinţite propoveduitorule.

Fiind încuviinţat întru buna cunoştinţă de sineţi, şi păstorind turma cea sfinţită cu toiagul cuvintelor, ai gonit fiarele eresurilor, prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infruntând tu Evsevie pre ereticii, cei ce au fost îngreueaţi de înşelăciuni, fără dreptate ai fost omorît de dânşii, nevoindu-te foarte tare.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o mai înaltă a dumnezeeştilor înălţimi, ai născut pre Cuvântul cel prea înalt, carele a ridicat dela pământ firea cea surpată a oamenilor, prea lăudată Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaia căl„cându-o, au săltat: Binecuvân„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Învrednicitu-te-ai Părinte a vedeà cele ce de departe nădăjduià sfinţitul tău suflet, şi te-ai sălăşluit, către lumina cea neapropiată bucurându-te.

Arătatu-te-ai frumos cu cântările cele de Dumnezeu, şi cu faptele cele bune, şi cu strălucirile cele prea sfinţite ale nevoinţelor, fericite Evsevie.

Luminându-se cu frumseţea bunei credinţe, să adunăm ceată întru veselie, lăudând pre sfinţitul Evsevie.

Slavă:

Racla ta izvorăşte Dar de tămăduiri, şi sfântă pomenirea ta luminează lumea ca un soare prea mare.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut cu trup pre Cuvântul cel prea bun, îmbunătăţează sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatul, iubitoare de bine Fecioară.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei izbă„viţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri slăvindu-te pre „tine".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduealǎ şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Sfânta mucenită Agripina.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Pre tine Agripino mult chinuită, Roma te pune înainte, ca grădina pre trandafirul cel cu bun miros bine mirosind cugetul credincioșilor cu mirosurile bunătăților, izgonind prin Dar, mirosul cel rău al patimilor, podoaba mucenițelor și lauda fecioarelor, noianul minunilor.

Pre tine ceea ce ai pătimit în Roma, Hristos Dumnezeul nostru, ca o avuție de mult preț te-a dat Siciliei, unde ajungând, pururea pomenită Muceniță, ai izgonit cu sosirea ta, mulțimea cea rea a dracilor. Pentru aceasta te fericim, și prăznuim astăzi sfântă pătimirea ta, Agripino mult pătimitoare.

Vassa și Paula, din poruncile celui ce pre umere poartă toate, te-au purtat schimbând locuri și mări prea îndelungate, muceniță Agripino, carea, prin Darul cel dumnezeesc, săvârșai minuni înfricoșatoare și te-ai odihnit în locul care Dumnezeu a gătit, făcându-te odihnă celor osteniți, prea lăudată Muceniță.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre tine palatul cel curat al Impăratului te rog, mult lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate, și o fă lăcaș înfrumsețat Treimii Dumnezeirii celei prea înalte, ca să măresc puterea ta, și mila cea nemăsurată, fiind mântuit eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine Iubitorule de oameni înălțat pre Cruce, ceea ce te-a născut strigând, ziceà: Cum suferi patimă de bună voie, cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atotțiitor, și ai deslegat dela osândire firea oamenilor cea osândită? Laud acum Fiul meu pogorârea ta fără de măsură.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse Agripina...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută-le la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Sfintei pe 4.

CANONUL Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăudà pre Agripina mireasa lui Hristos.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh și „cuvânt răspunde-voiu „Impărătesei Maicii; și mă voiu „arătà luminat prăznuind, și „voiu cântà minunile ei bucu„rându-mă".

Cu lumina Darului, care ți-a strălucit ție de sus, gonește negura necunoștinței mele, și-mi dă cu rugăciunile tale dar, ca să-ți laud minunile tale, mucenița Agripino.

Cu adevărat mai luminat decât soarele ai răsărit la întărirea Bisericii lui Hristos, și cu razele nevoințelor și ale minunilor tale, Muceniță, ai luminat marginile lumii.

Dorind de dătătorul de viață Mire, ca de un nemuritor, i-ai adus lui nevoința ca niște semne de logodnă, și ai luat în locul acelora împărăția cerurilor, și cunună nestricată, Muceniță pururea pomenită.

Slavă:

Ocârmuindu-te de mâna Stăpânului tău, ai plutit pre marea cea nestatornică a păgânătății, cinstită Agripino, și ai sosit la limanul luminării celei de sus, de Dumnezeu fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pre Mântuitorul și l-ai ținut pre el în dumnezeeștile tale brațe, risipește norul sufletului meu, și-l luminează pre el, ca să te cinstesc pre tine, cea cu nume de Doamnă.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Fiind bătută cu toiege, te bucurai, sfărâmând cu dânsele oasele necredinței, și strigând: Nimica nu mă va despărțì de dragostea ta, Hristoase.

Ca să scoți la iveală goliciunea vrăjmașilor, te-ai golit de haine Muceniță; pentru aceea ți-a dat ție Hristos podoaba nestricăciunii.

Gura ceea ce grăia fărădelege, asupra ta Muceniță a lui Hristos, prea cu dreptate s'a

astupat, propoveduind tu slăvirile Mântuitorului.

Slavă:

Intinzându-ți trupul pre pământ slujbașul păgânătății, în zadar s'a ostenit; că tu aveai gândul tău întins către Stăpânul.

Și acum, a Născătoarei:

Graiul Isaiei cel evsevios s'a plinit cu adevărat, că Fecioara a născut întrupat pre dătătorul de viață și Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă„bit, și cei neputincioși s'au „încins cu putere. Pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Iubind pre Hristos cel prea frumos, și înfrumsețându-ți sufletul cu fecioria prin tot felul de ostenele și de nevoi, te-ai logodit cu el ca o fecioară și muceniță. Pentru aceea te-a învrednicit cereștilor cămări celor de Mire, rugându-te lui pentru noi, cari te cinstim cinstită, prea fericită.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește, că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine Hristoase cu trup, în vremile cele mai de pre urmă, pre cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te spânzurat pre Cruce, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum te răstignești de bună voie acum de oamenii cei fărădelege, Fiule, cela ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu; te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cel ce șade în slavă, pre „scaunul Dumnezeirii, „nor ușor, a venit Iisus „cel mai pre sus de Dumne„zeire prin palmă curată, și a „izbăvit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale".

Cel ce face voia celor ce se tem de dânsul, prin îngeri te-a deslegat din legături și din chinuri pre tine, care ai risipit toată necredința, cu legătura dragostei lui Hristos Mirelui tău, muceniță Agripino.

Omorându-te pentru dragostea celui ce a omorît toată puterea morții, izvorăști Dar pururea viețuitor, tămăduind pre cei omorîți de patimi, Agripino, ceea ce ești podoaba mucenicilor lui Hristos.

Cu dragostea Mirelui tău întrecând toată pofta trupului, cu tărie sufereai durerile, când te bătea, strigând: Nu mă va despărți pre mine de dragostea ta Hristoase întinderea muncilor.

Slavă:

Cine va spune bărbăția fericitei însoțiri, a Vassei adică, și a Agripinei celei înțelepte, care pentru dragostea Treimei, foarte s'au chinuit, prin care au arătat neputincioasă tăria idolilor.

Și acum, a Născătoarei:

Impărăteasa Fecioara, fiind înfrumsețată cu podoabă aurită, stă acum înaintea Fiului ei Impăratului, ceea ce fără asemănare întrece pre îngerii, cari strigă: Slavă puterii tale, Hristoase.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru „întunerecul necunoștinței pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Sălășluindu-se în lăcașul tău lumina cea neapusă, te arătà pre tine, că trimiteai în noapte ca ziua lumina minunilor, către cei ce priveau.

Mielușaua cea nespurcată, umblând pre urmele Păstorului dumnezeește, s'a adus la dânsul ca o jertfă curată.

Slavă:

Având minte plină de lumina prooroociei, s'a învrednicit Vassa cea pururea pomenită, a spune mai 'nainte cele viitoare, ca și cum ar fi de față.

Și acum, a Născătoarei:

Tămăduește înrăutățirea sufletului meu, o Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun, carele îmbunătățează pre toți.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție ..

Trupul sfintei mucenițe, care a strălucit dela Roma ca un soare neapus, priimindu-l Sicilia, s'a izbăvit de cumplirea cea întunecată a dracilor.

Sfintele mucenițe cele de trei ori fericite, cari mai 'nainte de a muri, erau moarte cu

aşteptarea muceniei, cu vitejie purtau purtătorul de viaţă trupul tău cel omorît, Agripino.

Săbiile vrăjmaşului la tine s'au slăbit, căci cu unealta măritelor tale chinuri, ai surpat semeţia lui, ca pre nişte cetăţi neîntemeiate, Agripino.

Slavă:

Cu pipăirea moaştelor tale s'a vindecat cea cu curgerea sângelui. Leproşii se curăţesc cu credinţa, şi cu chemarea sfântului tău nume fuge toată boala, Mucenită.

Şi acum, a Născătoarei:

Slujindu-ne acum cu cuvintele lui Gavriil, Fecioară preacurată, strigăm: Bucură-te Maică singură bine cuvântată, bucură-te uşă, carea ai purtat pre Soarele dreptăţii.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de la-„udă, Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa-„sta ta.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale celor luminoase, întru carea cinstind pre acestea, Biserica cea dumnezeească chiamă pre toţi, ca să strige ţie cu bucurie: Bucură-te fecioară şi mucenită Agripino prea cinstită.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfintei mucenițe Agripina.

Stih: De cumplite rane din bătăi fiind plină,
Multe cununi ai stăpânit Agripină.
Intru această lună în a douăzeci şi treia zi,
Agripina prin bătăi din viaţă se săvârşi.

Această sfântă era născută şi crescută în vestita cetate a Romei. Şi de mică da miros inimilor credincioşilor ca un trandafir într'o grădină, şi gonià stricăciunea patimilor, pentru că împodobindu-şi sufletul cu fecioria şi cu bărbăţia, şi făcându-se mireasă lui Dumnezeu, alergă cu îndrăznire şi cu vitejie la mucenie, dându-se pre sine la multe chinuri şi munci, pentru iubirea şi dragostea lui Hristos Mirelui său. După aceea fiind bătută cu toiege la trup, a zdrobit oasele păgânătăţii, şi desbrăcându-o de haina ei, a mustrat şi a defăimat goliciunea vrăjmaşului. Şi legându-o cu legături şi puindu-o la munci, şi de înger dumnezeesc deslegându-se, a deslegat toată credinţa cea rea, drept aceea şi întru acelea munci şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară Vassa, Paula şi Agatónica, luând pre ascuns trupul sfintei dela cetatea Romei, şi trecând din loc în loc, şi depărtată călătorie pre mare făcând, sosiră la eparhia Siciliei, şi-l puseră acolo. Şi după ce-l priimi cetatea Siciliei, îndată se izbăvì de întunecoasa răutate a dracilor, iară agarenii ispitind să fure cetăţuia bisericii ei, le sosì pieirea desăvârşit. Şi de atuncea până astăzi se curăţesc leproşii, mergând acolo cu credinţă, şi fiece boală fuge cu rugăciunea ei.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici Aristocleu preotul, Dimitrian diaconul şi Atanasie anagnostul.

Stih: Aristocleu cu adevărat prea bun ostaş fiind,

Căci negreşit a biruit tăierea capului răbdând, Atanasie a aflat nemurire,
Cu Dimitrian împreună murind prin a sabiei tăiere.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evstohie preotul şi cei împreună cu el, Gaia nepotul său, şi fiii săi Lolia, Prov şi Urban.

Stih: Evstohie către sabie se află uimit,
Gândind, socotesc, care va fi al său sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai izbăvit în foc pre tinerii lui Avraam, şi ai ucis pre haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.

Ca o porumbiţă aurită fiind îngrădită cu arma Crucii, ai prăpădit pre agarenii, cari noaptea s'au fost apropiat de cetăţuia ta, mântuind pre credincioşi de uciderea lor, Muceniţă.

Răbdând multe feluri de dureri pentru Hristos, Muceniţă, ai aflat într'însul odihnă fără durere şi nemuritoare, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Minunatul cel dintre sfinţi lucrător şi strălucitor întru faceri de minuni, văzând minunile tale Agripino, slăvea pre Dumnezeu, şi veselindu-se, cântà: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând în pântece pre Dumnezeu, şi rămâind după naştere Fecioară, ca o Maică ai aplecat pre Hrănitorul lumii, Preacurată; pre carele lăudându-l, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi..

Noaptea ca ziua s'a văzut, celor ce purtau moaştele tale, Muceniţă, şi tot locul, care te priimeà pre tine, se umpleà de miros bun; tabăra cea drăcească tare se izgoneà şi curgeau picături de vindecări, celor ce prea înălţau pre Hristos în veci.

Dorind de Mirele cel nemuritor, ai alergat după mirurile lui, râvnind patimilor şi morţii lui, mărită muceniţă, şi strigând: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Având credinţa neadormită, şi candela ta luminată cu untuldelemn al sângiurilor tale, Muceniţă, cu bucurie ai intrat înlăuntrul cămării de Mire, a veseliei celei cereşti, strigând:

Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dorind a vedeà veselia Domnului, şi a cerceta lăcaşul lui, ca întru o căruţă călătorind prin sângele tău, la dânsul ai ajuns, cântând: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul cu focul rămâind nears întru ardere, însemnà mai 'nainte taina naşterii tale cea luminată, pentru că ai născut focul Dumnezeirii, şi ai rămas nearsă, Preacurată pruncă; drept aceea credincioşii te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Către sfârşitul muceniei, Agatonica împreună cu Vassa şi cu Paula, cântând cu osârdie, ziceau: Cu adevărat prin voia celui ce face toate, ţi-ai aflat sfârşitul de potriva doririi tale.

Cunună de daruri s'a pus pre creştetul tău, Agripino, ca uneia ce ai săvârşit călătoria şi ai păzit credinţa nerăpită, şi cetele drepţilor te-au priimit cu bucurie.

Muceniţă Agripino, ca ceea ce stai cu îndrăzneală înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu toţi sfinţii cei din veac, cere iertare de greşeli, celor ce te laudă pre tine, prea frumoasă fecioară.

Slavă:

Fecioară, ceea ce te-ai sălăşluit în cămările Mirelui cele cereşti, şi priveşti frumseţile celor nevăzute, şi te desfătezi de lumina lui Dumnezeu, luminează pre cei ce te laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce cu cuviinţă de Maică ai purtat în braţele tale, pre cel ce ţine în palmă toată lumea, scapă-mă din mâna vrăjmaşului, ca mântuindu-mă, să laud slava ta, Fecioară Marie.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 24 ZILE.

Naşterea cinstitului slăvitului prooroc înainte Mergătorul şi Botezătorul Ioan.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.**

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Din pântece sterp s'a născut, deslegând sterpiciunea inimilor noastre, şi spre bună naşterea de fii întru credinţă şi întru adevăr, sufletelor celor neroditoare cuvânt dăruindu-le, slăvitul Mergătorul înaintea venirii lui Hristos; glasul Cuvântului cel bine vestit, înainte însemnătorul pocăinţei cel cu mare glas, şi dumnezeescul mijlocitor al legii vechi şi al celei nouă, arătat cunoscându-se, a căruia naştere cu dragoste să o prăznuim, veselindu-ne. **De două ori.**

Viţelul cel gras al înfrânării, acum din cea stearpă s'a născut arătându-ne nouă pre Mielul cel ce s'a născut din Fecioara doamnă, carele ridică păcatele lumii, turtureaua cea iubitoare de pustie, arătat a răsărit, carea vesteşte primăvara cea dumnezeească, prin care a încetat iarna cea prea grea a nedumnezeirii. Şi prietenul Mirelui, cel adevărat, arătat a venit, Ioan, rugându-se să se mântuească sufletele noastre.

Cela ce te-ai născut dupre dumnezeeasca făgăduinţă, când mai marele dumnezeescul Arhanghel, părintelui tău celui ce se rugà în biserică, a vestit naşterea ta, atuncea preotului, celui ce nu credeà, şi împrotivă grăià, precum scrie, amuţire şi asurzire, Gavriil i-a adus, până la naşterea ta; deci tu înainte Mergătorule, după ce te-ai născut, legătura limbii părintelui tău ai deslegat, fericite, şi te rogi pentru noi toţi.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cuvine-se lui Ioan buna mireazmă, cuvine-se Botezătorului podoaba cântărilor, că acesta a propoveduit începătura mântuirii noastre; cel ce a săltat în pântece, şi a strigat în pustie: pocăiţi-vă. Ostaşul împăratului, Mergătorul înaintea Darului, carele pre Mielul şi Mântuitorul mai 'nainte l-a vestit, rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciu-

nile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Limpezește-ți luminat limba ta Zaharie, strigând: Prooroc al lui Dumnezeu va să fie pruncul, și înainte Mergător dumnezeescului Cuvânt.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil.

Arătatu-te-ai din pântecele Maicii tale, Ioane, sfințit lui Dumnezeu, că nu s'a sculat nimenea dintre oameni, nici odată, mai mare de cât tine.

Stih: Și tu pruncule prooroc celui prea înalt te vei chemà.

Deslegat-ai prea fericite, amuțirea tatălui tău, precum încuetorile celeia ce te-a născut, ale nenașterii de fii le-ai dezlegat, născându-te din dumnezeescul Dar.

Slavă, Și acum.

Ceea ce singură ești nădejdea creștinilor, și folositoare Curată, cu Mergătorul înainte, roagă pre Fiul tău, pentru slugile tale.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule și Mergătorule înainte, al venirii lui Hristos, dupre vrednicie a te lăudà pre tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celeia ce te-a născut, și amuțirea părintelui tău s'a deslegat, întru slăvită și cinstită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu, lumii se propovăduește.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul..., **slava întâia.**

La Doamne strigat-am, **punem stihirile pe 8.**

Ale lui Ioan monahul glasul al 4-lea, singur glasul.

Deslegat-a tăcerea Zahariei Ioan născându-se, că nu se cădeà să tacă tatăl, venind glasul; ci precum limba ceeace nu crezu-se mai 'nainte o a legat, așà arătându-se a dat părintelui său deslegare; căruia și bine s'a vestit și s'a născut glasul Cuvântului și Mergătorul înaintea luminii, carele se roagă pentru sufletele noastre.

De două ori.

Astăzi glasul Cuvântului, glasul părintesc cel oprit pentru necredință îl desleagă, și arată bună rodirea de fii ai Bisericii, deslegând legătura sterpiciunii maicăsa; sfeșnicul luminii îna-

inte merge, raza soarelui dreptății vestește venirea lui, spre înnoirea tuturor, și mântuirea sufletelor noastre.

A lui Anatolie.

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară, îngerul din coapse sterpe a ieșit, cel mai mare între cei născuți din femei, și cel mai pre sus de prooroci, că se cădeà să fie prea mărite începăturile dumnezeeștilor lucruri, nașterea afară de vârstă, și zămislirea fără sământă; cela ce faci minuni spre izbăvirea noastră, slavă ție.

A lui Andreiu Criteanul:

Arătatu-s'a astăzi marele Mergător înainte din pântecele cel neroditor al Elisavetei eșind, proorocul cel mai mare decât toți proorocii, și altul nu este nici nu s'a sculat; că Mergătorului înainte, adică sfeșnicului, lumina cea prea luminată a urmat, și cuvântul glasului, și Mirele aducătorului de mireasă, cel ce a gătit norod ales, și mai 'nainte l-a curățit întru Duhul prin apă, odrasla Zahariei și creșterea cea prea bună a pustiei, propoveduitorul pocăinței, curățirea greșelilor, carele bine a vestit celor din iad învierea morților, și se roagă pentru sufletele noastre.

A acestuia:

Prooroc și Mergător înaintea lui Hristos, din pântece te-ai arătat Ioane Botezătorule, săltând și bucurându-te în pântecele maicii tale, văzând pre Impărăteasa venind la slujnică, pre ceea ce purtà pre cel fară de ani, pre cel din tată fără mumă, și la tine cel ce ai răsărit din cea stearpă, și din bătrânul dupre făgăduințe. Pre carele roagă-l să miluiască sufletele noastre.

Iară a acestuia:

O prea slăvită minune! Cela ce n'a crezut cuvântului îngerului, celui ce a zis, că va zămislì Elisavet, și va naște fiu, grăind: Cum aceea va naște, că eu am îmbătrânit, și mădulările ei s'au omorît, carele s'a osândit să tacă pentru necredință, acela astăzi a văzut născut pre cel făgăduit, și de tăcere deslegându-se, întru veselie a venit, strigând: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut mântuire norodului său, dând lumii mare milă.

A acestuiași:

Ioane prea lăudate și al lumii apostole, cela ce ești bună vestirea lui Gavriil, și odrasla celei sterpe, și creșterea pustiei cea prea bună, și adevărate prie-

tene al Mirelui Hristos; pe acela roagă-l să miluiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Astăzi sfeșnicul luminii, cale face înaintea venirii Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă; astăzi limba Zahariei, carea se deprinsese cu tăcerea, s'a limpezit, îngerul poruncind, că se cădeà așà tatălui, să nu păzească tăcerea, glasul eșind din pântece sterp, și bine vestind mântuirea a toată lumea.

Și acum, a Născătoarei:

Elisaveta a zămislit pre Mergătorul înaintea Domnului, iară Fecioara pre Domnul slavei; sărutatu-s'au amândouă maicile, și pruncul a săltat, că înlăuntrul sluga a lăudat pre Stăpânul; minunându-se maica Mergătorului înainte a început a strigà: De unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine, ca să izbăvească pre norodul cel deznădăjduit, cel ce are mare milă.

VOHOD: Lumină lină..

Prochimenul zilei, și cetirile.

Dela facere cetire.

Cap. 17, Vers 15.

Zis-au Domnul Dumnezeu lui Avraam: Sara femeiea ta nu se va chemà numele ei Sara, ci Sarra va fi numele ei. Și o voiu binecuvântà pre dânsa, și-ți voiu da ție dintru dânsa fiu, și-l voiu binecuvânta pre dânsul, și va fi spre neamuri, și împărații noroadelor dintru dânsul vor ieși. Și a căzut Avraam pre fața sa, și a zis în cugetul său: Au doară se va naște fiu celui de o sută de ani, și Sarra au doară va naște, de nouăzeci ani fiind; și a zis Dumnezeu lui Avraam, așa este, iată Sarra femeiea ta va naște ție fiu, și vei chemà numele lui Isaac, și voiu pune legătura mea cu dânsul spre împăcare veșnică. Și Avraam și Sarra prea îmbătrânise, vechi fiind de zile, și a râs Sarra întru sine, grăind: Incă nu mi s'a făcut mie aceasta până acum, și domnul meu este bătrân, și a zis Domnul Dumnezeu lui Avraam: Căci râse Sarra întru sine, zicând: Au doară cu adevărat voiu naște bătrână fiind? Au nu este cu putință la Dumnezeu tot cuvântul? Și Domnul Dumnezeu a cercetat pre Sarra, precum a zis. Și zămislind a născut lui Avraam fiu la bătrânețe, precum i-a zis lui Domnul Dumnezeu, și l-a tăiat pre dânsul împrejur în ziua a opta, precum i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu. Și Avraam era de o sută de ani, când s'a născut lui Isaac fiul lui. Și a zis Sarra: A râs de mine Domnul Dumnezeu, că oricine va auzi, se va bucurà împreună cu mine. Și a zis: Cine va spune lui Avraam, că Sarra hrănește prunc cu tâță, că am născut fiu la bătrânețele mele. Și a crescut pruncul, și l-a înțărcat. Și a făcut Avraam ospăț mare, în ziua întru carea a înțărcat pre Isaac fiul lui.

Dela judecători cetire.

Cap. 13, Vers 2.

In zilele acelea, fost-a un om din seminția lui Dan, și numele lui Manoe, și femeiea lui stearpă, și nu nâștea. Și s'a arătat îngerul Domnului femeiei, și a zis către dânsa: Iată tu ești stearpă, și vei luà în pântece și vei naște fiu, și acum să te păzești, să nu bei vin, nici băutură bețivă, și să nu mănânci nimica ce este necurat. Că iată tu în pântece vei luà, și vei naște fiu și nu se va sui briciu pre capul lui, că sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece. Și a

mers femeia, și a spus bărbatului său, zicând: Iată un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și chipul lui ca chipul îngerului lui Dumnezeu luminat foarte. Și mi-a zis: Iată tu în pântece vei luà, și vei naște fiu, și acum să nu bei vin și băutură bețivă, și să nu mănânci nimic ce este necurat, că sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece până la moartea lui. Și s'a rugat Manoe lui Dumnezeu, și a zis: O Doamne! omul pre carele ai trimis la noi, să vie iarăș, și să ne învețe pre noi, ce vom face pruncului ce se va naște. Și a venit îngerul la Manoe, și i-a zis: De toate, care am zis femeiei tale, să se ferească. Câte ies din viță să nu mănânce, și vin și băutură bețivă să nu bea. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: Cum îți este numele tău? ca să te slăvim pre tine dacă se va plini cuvântul tău; și a zis lui îngerul Domnului: Pentruce întrebi de numele meu, și acesta este minunat. Și n'a mai adaos îngerul Domnului a se arăta lui Manoe și femeiei lui.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 40, vers 10.

Acestea grăește Domnul, mângâeați, mângâeați pre norodul meu, grăește Dumnezeu. Preoților, grăiți Ierusalimului în inimă, mângâiați-l pre dânsul, că s'a îmmulțit smerirea lui, că s'a deslegat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui. Toată valea se va umpleà și tot muntele și dealul se va plecà, și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase căi netede. Și se va arătà slava Domnului, și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. In munte înalt te suie, cela ce bine vestești Sionului, înalță întru tărie glasul tău, cela ce propoveduești Ierusalimului, înalță nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voiu auzi Dumnezeul lui Israil, și nu voiu lăsà pre ei. Ci voiu deschide din munți izvoare și prin mijlocul câmpilor fântâni și voiu face pustia întru bălți, și pământul cel însetoșat întru izvoare de ape. Veselească-se Cerul deasupra, și norii să roureze dreptate, să răsară pământul și să încolțească, milă și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se auză aceasta până la marginile pământului, ziceți: Că a mântuit Domnul pre sluga sa Iacov, și de vor însetoșà în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veselește-te cea stearpă, carea nu naști, glăsuește și strigă, carea nu aveai durere. Că mai mulți sunt fiii pustiei, decât ai celei ce are bărbat.

LA LITIE.

Stihirile glasului 1-iu, singur glasul.

Picați munți dulceață și dealuri ca berbecii săltați, că s'a născut din Elisavet, cel ce era să petreacă împreună cu voi, Mergătorul înaintea Domnului; carele când s'a născut, a deslegat amuțirea părintelui său. Pentru aceasta și noi strigăm către dânsul: Botezătorule al lui Hristos, roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Glasule cel de Dumnezeu însemnător, sfeșnicule al luminii, Mergătorule înaintea Domnului, cela ce ești de Hristos mărturisit mai întâiu între prooroci, carele faci rugăciuni pentru lume, mai ales adu-ți aminte de turma ta, ca să se izbăvească nevătămată.

Propoveduitor fiind al Mielului și Cuvântului lui Dumnezeu, Ioane proorocule și înainte Mergătorule, ai proorocit cele

ce vor să fie, şi mai 'nainte ai grăit marginilor: Iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, şi dă tuturor mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Andreiu Criteanul.

Hotarul proorocilor, şi începătura Apostolilor, pre îngerul cel pământesc, şi omul cel ceresc, glasul Cuvântului, pre ostaşul şi Mergătorul înaintea lui Hristos cel din făgăduinţă, cel ce în pântece mai 'nainte a săltat, şi întâiu a propoveduit mai 'nainte de naştere pre Soarele dreptăţii, astăzi Elisavet l-a născut, şi s'a bucurat, şi s'a minunat Zaharia la bătrâneţe, amuţirea aceea ce erà ca o legătură lepădând, şi ca un părinte al glasului a proorocit prea arătat, şi tu pruncule, prooroc celui prea înalt te vei chemà, şi vei merge să găteşti căile lui. Pentru aceasta îngere, proorocule, apostole, ostaşule, înainte Mergătorule, Botezătorule şi propoveduitorule al pocăinţei, şi îndreptătorule al luminii, ca un glas al Cuvântului, roagă-te neîncetat pentru noi, cari cu credinţă săvârşim pomenirea naşterii tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nebiruită, şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 2-lea, singur glasul.

Pre proorocul cel din prooroc, şi odrasla celei sterpe pre cel mai pre sus decât toţi cei născuţi din femei, pre lăcuitorul pustiei, pre Ioan slăvitul, cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti să-l lăudăm, strigând către dânsul; Botezătorule al Mântuitorului şi înainte Mergătorule, ca cela ce ai îndrăznire întru cinstită naşterea ta, roagă pre Hristos, să dăruească pace lumii, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat, şi a făcut mântuire norodului său.

Venit-a glasul Darului Cuvântului, propoveduitorul Soarelui, cel ce s'a născut astăzi din cea stearpă fără de rod din făgăduinţă, Ioan înainte Mergătorul, noroade bucuraţi-vă. Venit-a, să ne gătească nouă calea mântuirii, căruia şi săltând s'a închinat fiind în pântecele maicei sale, Mielului celui ce a ridicat păcatul lumii, şi ne dă nouă mare milă.

Stih: Şi tu pruncule prooroc celui prea înalt te vei chemà, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui.

Cela ce din pântecele maicăsa s'a sfinţit, şi plinirea proorociei a luat, astăzi din cea stearpă se naşte, venirea Domnului propoveduind luminat: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor.

Slavă, glasul al 8-lea, a Casiei monahiei.

Glasul proorocului Isaiei acum s'a plinit astăzi, întru naşterea lui Ioan celui mai mare între prooroci, că a zis: Iată voiu trimite pre îngerul meu înaintea feţei tale, carele va gătì calea ta înaintea ta. Pentru că ostaşul acesta al Impăratului ceresc mai 'nainte mergând, cu adevărat drepte a făcut cărările Dumnezeului nostru, om adică dupre fire, şi înger cu viaţa fiind; că iubind curăţia desăvârşit şi înfrânarea, a avut cea dupre fire, şi a fugit de cea preste fire mai pre sus de fire nevoindu-se. Acestuia toţi credincioşii cu fapte bune urmându-i, să ne rugăm, ca să se roage pentru noi, să se mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Vezi pre Elisavet grăind către Fecioara Maria, ce ai venit la mine Maica Domnului meu? Tu pre Impăratul porţi şi eu pre ostaşul; tu pre Dătătorul de lege, iară eu pre puitorul de lege; tu pre Cuvântul, şi eu glasul cel ce a propoveduit împărăţia cerurilor.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule şi Mergătorule înainte al venirii lui Hristos... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică, şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară... **Odată. Şi cetire a cuvântului.**

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul. **Troparul de 2 ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Acum a odrăslit nouă odrasla Zahariei, şi veseleşte duhovniceşte inimile credincioşilor, podoaba pustiei şi temeiul proorocilor, pentru că s'a arătat Mergător înaintea lui Hristos, şi mărturisitor nemincinos venirii lui. Deci cu duhovniceşti cântări cu un glas Botezătorului să-i strigăm: Proorocule, propoveduitorule al adevărului, roagă-te să ne mântuească pre noi. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif cea

mai pre sus de fire văzând, și cu mintea a socotit de ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta cea fără sămânță, de Dumnezeu Născătoare, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron ce a odrăslit. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara a născut, și după naștere iarăș a rămas Fecioară.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și...

Începătura venirii lui Hristos, prea slăvit te-ai născut cu adevărat, Ioane prea lăudate, cela ce ești capul proorocilor, și ca un glas al cuvântului fiind, ai strigat: Pocăiți-vă, căs'a apropiat împărăția cerurilor. Pentru aceasta gătind calea Domnului, Mergător înaintea Darului te-ai arătat marginilor, Botezătorule și apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Hristos, patimile sufletului meu cele cumplite vindecă-le, rogu-mă, și iertare îmi dăruește de greșelile mele, cari fără minte am lucrat, sufletul și trupul întinându-mi, eu ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela? când îngerii sufletul meu vor despărțì de pătimașul meu trup. Atuncea, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii și folositoare prea caldă, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Bucură-te tată, veselește-te mumă, că prooroc ați născut pre pământ, astăzi din făgăduință, pre Mergătorul înainte cel de Dumnezeu chemat, cea stearpă hrănește cu lapte prunc pre Botezătorul, și se bucură Zaharia de cel născut, zicând: Deslegatu-s'a limba mea cu venirea ta pre pământ, sfeșnicule al luminii celei mari, cu adevărat minune prea slăvită. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoștință, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu știà de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorîrea, încape fără de schimbare tot întru tine, pre carele și văzându-l în pântecele tău luând chip de rob; mă spăimântez a strigà către tine: Bucură-te Mireasă, care nu știi de mire.

Antifon 1, al glasului 4.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Și tu pruncule, prooroc celui prea înalt te vei chemà, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești calea lui.

Stih:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut mântuire norodului său.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Lucà:

In zilele acelea ~~îngrecat-a~~ Elisavet femeiea Zahariei...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Stihira, glasul al 2-lea.

Cel ce din pântecele maicăsa s'a sfințit, și plinirea proorociei a luat, astăzi din cea sterpă se naște, venirea Domnului propoveduind luminat. Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

CANOANELE.

Două; cel dintâiu cu Irmosul pe 8, iar al doilea pe 6.

CANONUL întâiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă bucur acum întru naşterea Mergătorului înainte.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voievozii cei tari, pre cele „trei părți ale sufletului, „cela ce te-ai născut din „Fecioară, întru adâncul ne-„pătimirii înneacă-i, rogu-mă, „ca ție, ca întru o alăută întru „omorârea trupului, să-ți cânt „cântare de biruință'.

Ca un luceafăr de dimineață frumos, mergând înaintea soarelui odrasla celei sterpe, a propoveduit arătat naşterea cea din Fecioară acum la toată lumea. Luminând marginilor lumina bunei credințe și a Darului.

Prooroc celui de sus te vei chemà cu adevărat, că vei merge înaintea feței lui Hristos, strigat-a Zaharia către tine fiul său, Ioane prea lăudate, de prea sfântul Duh fiind purtat, ca să gătești calea Făcătorului.

Cuvintele lui Gavriil auzindu-le Zaharia, dumnezeeștei vestiri s'a arătat neplecat, și cu tăcere s'a osândit, însă s'a deslegat degrab de aceasta, că s'a născut glasul Cuvântului, Ioan înainte Mergătorul.

A Născătoarei:

Cetatea lui Dumnezeu Împăratului tuturor, lăcaşul lui Dumnezeu cel curat, vistierie

cinstită, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, păzeşte moştanirea ta, carea pururea te laudă pre tine, şi cinsteşte cu credinţă naşterea ta.

Alt CANON

Al căruia ocrostih la Greci este acesta:

Pre Mergătorul înaintea obşteştei bucurii cu dragoste îl laud.

Peasna 1, glas acelaş, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Impodobeşte-se acum Biserica cu Darul Duhului, şi se luminează, şi se înfrumusetează, ziua naşterii Mergătorului înainte, cu veselie cinstind şi lăudând.

Propoveduitorul Darului, şi cel mai luminos decât luceafărul, pre Soarele slavei l-a vestit astăzi, şi strălucirea lui carea era să se arate, mai 'nainte o a propoveduit acum marginilor tuturor.

Slavă:

Noaptea nedumnezeirii de pre pământ se goneşte, întru naşterea ta, Mergătorule înainte, şi razele Darului la marginile lumii se revarsă, că tu veseşti pre Soarele cel neapus.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoştinţa zămislirii tale o a arătat naşterea celei sterpe, Preacurată, mai 'nainte vestind, şi însemnând naşterea ta cea fără de sământă, că rod din pântece neroditor a adus.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne „lăudăm; ci întru tine înţe„lepciunea Tatălui cea Ipostat„nică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubitorule „de oameni".

Stăpânească naşterea cea din Fecioară se săvârşeşte, şi încă şi a slugii celei iubite, cea din maică bătrână, şi stearpă cu adevărat, că înaintea minunii merge minunea.

Cea bătrână şi stearpă, pre Fecioara Maică a sărutat, cunoscând fără minciună, că cu naşterea aceleia se va deslegà legătura sterpiciunii, prin voia lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Dumnezeu întrupat, neştiind de nuntă, pre mine cel învăluit cu asuprelele patimilor mă întăreşte; că nu este altă ajutătoare afară de tine, Preacurătă.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Glasul ieşirii tale din cea stearpă, deslegând legătura

glasului părintesc slăvite, ai propoveduit limpede acum dumnezeeștile mai 'nainte însemnări ale pogorârii lui Hristos, celei mai pre sus de minte.

Din cea stearpă neroditoare răsărind vestitorul bunei rodiri celei întru Hristos, a tăiat cu secura propoveduirii, neînțelepția cea stearpă și neroditoare a norodului jidovesc.

Slavă:

Razele Darului celui nou au strălucit astăzi luminat întru nașterea ta, înainte Mergătorule, și întunecatele vorbe cele de demult, și chipurile Scripturii celei umbroase a trece au început.

Și acum, a Născătoarei:

Deslegat-a nașterea ta, Fecioară, legătura osândirii omenești, și printr'însa ne-a adunat pre noi cu Darul, bine cuvântând pre toți, cei ce te cinstim pre tine de Dumnezeu Născătoare.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Ca un soare luminos din pântecele Elisavetei, a răsărit nouă fiul Zahariei, și a deslegat amuțirea părintelui său, și tuturor noroadelor cu îndrăzneală multă a strigat: Indreptați căile Domnului, pentrucă acesta va slobozì, și va mântuì, pre cei ce aleargă la dânsul. Pre acesta ce l-ai propoveduit Ioane, roagă-l să mântuească sufletele noastre. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'au Curată toate cetele îngerești de înfricoșată taina nașterii tale, cum cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om s'a ținut și a luat început cel mai 'nainte de veci, și cu lapte s'a hrănit, cel ce hrănește toată suflarea cu negrăita bunătate; și pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu dupre adevăr lăudându-te, te slăvesc..

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre scaunul Dumnezeirii, pre nor ușor a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, și a izbăvit „pre cei ce strigă: Slavă Hri„stoase puterii tale".

Taină merge înaintea tainelor celor negrăite, cu înnoirea așezământului legii celei firești, înainte vestind deslegarea durerii, îndreptarea aceștia Hristos, și îndumnezeirea.

Isaia despre partea Tatălui mai 'nainte a grăit către Fiul, cel ce erà să se întrupeze:

Iată eu voiu trimite înaintea fe-ței tale pre pământescul înger, cel întocmai cu îngerii, carele va strigà: Slavă Hristoase puterii tale.

Ca să slujesc Stăpânului ca o slugă, m'am născut, că spre aceasta am venit, să vestesc venirea lui, ca mai 'nainte să încredințez naşterea lui cea din Fecioară, bătrâna cea stearpă cu prea slăvire odrăslind.

A Născătoarei:

Sfânta de Dumnezeu Născătoare, întru carea bine a voit a se sălăşluì ca întru o casă bine mirositoare, Cuvântul Tatălui Dumnezeu cel prea înalt, nu s'a stricat la pântece, nici o a durut, că a născut pre Emmanuil, Dumnezeu şi omul.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Rîurile își gătesc curgerile, şi Iordanul mai 'nainte își împodobeşte apele, văzând astăzi născut din cea stearpă pre sluga Stăpânului său.

Darurile bunătății Făcătorului se arată de sus, răsărind luceafărul pre pământ și propoveduind strălucirea lui și venirea.

Slavă:

Trâmbița cea cu mare glas Ioan astăzi se naşte pre pământ din cea stearpă, şi vesteşte oamenilor pre Domnul, Impăratul cel ce s'a născut negrăit din cea Curată.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ca pre ceea ce eşti plinirea chipurilor și asemănărilor celor din umbră Preacurată, toți proorocii te laudă cu glasuri, mai 'nainte vestind tuturor slăvirile și minunile tale.

Peasna 5, Irmos:

Acum mă voiu sculà dupre „proorocie, a zis Dumne„zeu, acum mă voiu pro„slăvì, acum mă voiu înălțà, „luând din Fecioară pre cel „căzut, şi la lumina cea minu„nată a Dumnezeirii mele înăl„țându-l".

Pământul a răsărit pre propoveduitorul cel prea adevărat, pre glasul cel ce a propoveduit tuturor cu limba Duhului, pre Fiul Fecioarei, dreptatea carea s'a arătat din Cer prin materia trupului.

Pusu-te-a pre tine Domnul sfeşnic prea adevărat al lui Hristos, ca să luminezi pre toți; iară numai pre cei ce vrăjmăşuesc lui îmbrăcându-i întru ruşine ca întru o haină, și pre Fiul Cuvântul lui Dumnezeu fără minciună propoveduindu-l.

Veseleşte-se toată făptura dumnezeeşte întru naşterea ta, că tu înainte Mergătorule înger pământesc şi om ceresc te-ai arătat, pre Dumnezeul ceresc întrupat mai 'nainte vestindu-l nouă.

A Născătoarei:

Din tine Tatăl, Cuvântul cel ce este împreună cu tine pururea veşnic şi nedespărţit, se naşte ca un Fiu unul născut, şi întru cele mai de pre urmă din Fecioară, acelaş dela Duhul sfânt s'a întrupat.

Alt Canon Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Intăreşte-se firea, ceea ce slăbise mai 'nainte, spre rodirea de fii a celor buni, din pântece sterp născându-te tu, şi celor muritori se propoveduеşte viaţa, întru naşterea ta prea mărite, înainte Mergătorule.

Făclia cea nestinsă din cea stearpă ieşind, a vestit pre Soarele slavei cel ce erà să răsară din Fecioară, carele pre toţi oamenii a luminat cu lumina pogorârii sale prin Darul.

Slavă:

Leagă-se limbile cele mult grăitoare ale nedumnezeirii, iară buzele credincioşilor se lărgesc spre slava şi cântarea Domnului tuturor, înainte Mergătorul aceasta pre pământ astăzi vestindu-o, şi limpede mai 'nainte propoveduindu-o.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu graiuri prooroceşti Elisavet slava ta Preacurată slăvind, măririle naşterii tale celei dumnezeeşti bucurându-se, le-a propoveduit arătat, că tu eşti veselia tuturor şi laudà.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m'a înnecat pre „mine viforul păcatelor „mele celor multe, ci ca un „Dumnezeu scoate dintru a„dânc viaţa mea mult milostive.

Pre Dumnezeu Cuvântul l-ai cunoscut ca un prooroc în pântecele maicii tale, şi prin limba ei lucrând, de Dumnezeu ai grăit, în cămară întunecată văzând lumina cea neapropiată.

Fără tăcere ca un glas al celui ce strigă, pre Mântuitorul lumii, Botezătorule, rugându-l nu încetà, ca să deslege sterpiciunea sufletească a celor ce laudă naşterea ta.

A Născătoarei:

Sălăşluire Dumnezeirii celei neîncăpute pântecele tău Curată s'a arătat, o de Dumnezeu

Născătoare, spre carea cetele cerești fără temere a privì nu pot.

Alt Canon, Irmos:

Ințelepților de Dumnezeu...

Sabie cu două ascuțituri nașterea ta înainte Mergătorule, vrăjmașul cel oștitor a luat, că tu omorârea lui, și învierea oamenilor ai propoveduit.

Dumnezeeasca bogăție din dumnezeeasca înălțime s'a arătat spre toate luminat, a moștenirii fiești și a darului oamenilor, născându-se astăzi propoveduitorul lui.

Slavă:

Miruri cu bună mireazmă pustia izvorăște cu înțelegere, vestirile cele din nașterea ta din cea stearpă prea lăudate, luând din Mirul cel nedeșertat Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine numai Stăpână a fi Maică a lui Dumnezeu, mai 'nainte a săltat dumnezeescul înainte Mergătorul în pântecele Maicii sale, Curată, și slăvirile tale mai înainte le-a propoveduit.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai 'nainte era stearpă, astăzi pre Mergătorul înainte al lui Hristos naște, și el este plinirea a toată proorocia. Că pre carele proorocii mai 'nainte l'au propoveduit, pre acesta în Iordan mâna puindu-și, s'a arătat Cuvântului lui Dumnezeu, prooroc propoveduitor, împreună și înainte Mergător.

ICOS:

Să lăudăm acum pre Mergătorul înaintea Domnului, pre carele Elisavet preotului l-a născut din pântece neroditor, însă nu fără sămânță; că Hristos numai a trecut prin țarină neumblată fără sămânță. Insă pre Ioan cea stearpă l-a născut, dară fără de bărbat nu l-a născut pre el, iară pre Iisus cu umbrirea Tatălui și a dumnezeescului Duh, Fecioara cea curată l-a născut; însă celui fără de sămânță s'a arătat cel din cea stearpă, prooroc propoveduitor, împreună și înainte Mergător.

Intru această lună în 24 de zile, Nașterea cinstitului măritului prooroc înainte Mergătorul și Botezătorul Ioan

Stih: Zahario împreună cu a ta soție, dănțuește tare.
Nu mulți copii născând, ci unul și mare.
Mergătorul în a douăzeci și patra zi,
Din maică născându-se pre pământ se ivi.

Acesta estè mărturisit de Hristos mai mare de cât toți cei născuți din femei, și mai mult de prooroc, carele a săltat în pântecele maicii sale, și a propoveduit oamenilor venirea Mântuitorului nostru, și a mers mai 'nainte la iad, ca

să binevestească învierea. Acesta a fost fecior Zahariei arhiereului și al Elisavetei celei sterpe, fiind născut din făgăduință. Acesta a dezlegat tăcerea tatălui său, când s'a născut, și a umplut toată lumea de bucurie. Drept aceea și îngerii astăzi se bucură cu oamenii, și toată lumea este plină de bucurie și de veselie. Și se face soborul lui în sfânta sa casă de rugăciune, ce este în Forachia.

• Intru această zi, soborul drepților Zaharia și Elisavet.

Stih: Impreună cu născătorii Mergătorului înainte de demult erau bucurându-se,
Cunoscuții; iară acum și făptura este veselindu-se.

• Intru această zi, sfântul noul mucenic Panaghiot Chesarineanul cel ce în Constantinopol a mărturisit la anul o mie șapte sute șasezeci și cinci.

Stih: Panaghiot cel din Chesaria a murit,
Pentru dragostea Domnului, o de bunul său sfârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, po„runca tiranului nebunie „socotindu-o, în mijlocul „văpăiei au strigat: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeul „părinților noștri".

Intunecată era mai 'nainte toată firea pământenilor, o înnainte Mergătorule! Ci tu luceafărul cel de dimineață te-ai arătat strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Firea cea bolnavă toată o a vindecat nașterea ta cea din cea stearpă, învățându-o înnainte Mergătorule să cânte: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Născutu-te-ai înainte Mergătorule din cea stearpă, că stearpă făcându-se legea, a venit cu adevărat Darul, strigând lui Hristos: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Fecioară prea curată bine cuvântată, roagă-te pentru noi cei ce ne rugăm ție; căci spre tine nădăjduim toți și strigăm ție: Stăpână, nu trece cu vederea pre robul tău.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit fápturii...

Cel ce a făcut toate cu Duhul ca un Domn și făcător a toate, din maică stearpă rod a adus astăzi pre Mergătorul înainte, că firea omenească cea neroditoare, va rodi cele dumnezeești.

Precum a înviat cu nașterea ta pântecele maicii tale cel omorât de viață dătătorul Hristos, așa prin propoveduirea ta a sculat, și a întărit înainte Mergătorule, nădejdile oamenilor cele omorâte.

Slavă:

Mai pre sus decât soarele

pre tine dumnezeesc luminător pustiul priimindu-te, prea lăudate frumos prin tine se luminează, și se împodobește, și împreună cu toate, bine cuvintează pre Domnul și Dumnezeu în veci.

Și acum, a Născătoarei:

A vedea slava ta, Preacurată, drepții de demult căutau care o vedem noi, și cu credință te cinstim pre tine și strigăm prea slăvită: Bine cuvântat este rodul pântecelui tău, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor Atot- „puternice, pre cei ce se ți- „neau de buna credință în „mijlocul văpăiei pogorân- „du-te i-ai rourat, și i-ai învățat „să cânte: Toate lucrurile bine „cuvântați și lăudați pre Dom- „nul".

Slugă de lege puitoare a fost Moisì, iară Iisus este Dumnezeu al legii nouă, iară acum înainte Mergătorul ca un mijlocitor al amândorura cântă: Toate lucrurile bine cuvântați, lăudați pre Domnul.

Din pântece pustiu turtureaua a venit, și ca o dumbravă de Dumnezeu sădită acum a adus Bisericii pre Mergătorul înaintea lui Hristos, și cântă: Toate lucrurile bine cuvântați, lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Norodul cel de Dumnezeu purtător, neamul cel sfânt pre turtureaua lui Hristos urmați, și dulce cântați, întru curățenie viețuind: Toate lucrurile bine cuvântați, lăudați pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre cea curată și Fecioară să o cinstim, carea a zămislit în pântece mai pre sus de fire, spre mântuirea noastră, pre Cuvântul cel fără de început și nezidit, căruia și cântăm: Bine cuvântați lucrurile pre Domnul.

Alt Canon, Irmos.

Tinerii în buna credință...

Prieten și apostol al Făcătorului și propoveduitor și botezător, și dumnezeesc înainte Mergător, mărturisitor și învățător, mijlocitor și înger, și slujitor și rugător al nostru a fi prea lăudate, din cea stearpă ai ieșit. Acestea mai 'nainte însemnându-le cu cuvintele și cu faptele.

Deschisu-s'au vistieriile darurilor legii nouă, Mergătorule înaintea lui Hristos, și obișnuința jertfelor celor de demult întru nașterea ta s'a oprit, și a încetat, și norodul cel nou

cântă, și prea înalță pre Hristos în veci.

Binecuvântăm...

Ca niște flori frumoase ale dumnezeescului Cuvânt împletind cu laude cunună, ție astăzi o aducem, înainte Mergătorule prea lăudate, și cu mulțămită strigăm lui Hristos de cununi dătătorului: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Legătura amuțirei mai 'nainte s'a deslegat Fecioară întru nașterea ta, și buzele s'au deschis spre lauda celui născut al tău, ale noastre celor ce te lăudăm pre tine, și strigăm către dânsul: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Taina lui Dumnezeu cea a„scunsă și nespusă întru „tine prea curată Fecioa„ră, arătat se săvârșește, că „Dumnezeu pentru milostivire „dintru tine s'a întrupat. Pen„tru aceea pre tine ca pre o „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim".

Iată glasul înainte Mergătorul este de față înaintea inimilor celor sterpe și pustiite, strigând: Gătiți acum calea lui Hristos, că vine întru slavă, căruia plecându-ne îl slăvim.

Ca cel ce de demult întru prea sfântul Duh arătat, ai propoveduit pre Fiul Mielului lui Dumnezeu, înainte Mergătorule, carele ridică păcatul lumii, turmii tale cere-i deslegare de greșeli.

A Născătoarei:

Ceea ce stăpânești toate făpturile, dăruește norodului tău semne de biruință, puind pre vrăjmașul, supus Bisericii, ca să te slăvim pre tine ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Porțile dumnezeeștei lumini astăzi încep a se deschide, și mai 'nainte se vestește închiderea cămărilor întunerecului; că propoveduitorul și Mergătorul înaintea lui Hristos la lumina vieții ieșind, acestea le-a propoveduit, și prin glasul părintesc le-a întărit.

Ploaia cea înțelegătoare, cea din norul și rădăcina cea neumedă, înainte Mergătorul, tuturor a propoveduit, că erà să vie curgerea cea cerească a izvorului păcii, spre înnoirea firei omenești întru Duhul, ca să înmulțească rodurile Darului.

Slavă:

Ca un Cer cu stele se luminează şi se împodobeşte Biserica astăzi, cu dumnezeeştile daruri ale Mergătorului înainte şi laudă naşterea lui, slăvind şi lăudând pre Domnul tuturor, ca pre un solitor de darurile cele mai bune.

Şi acum, a Născătoarei:

Apa vieţii Domnul din tine a izvorît dumnezeească Mireasă, şi ne-a spălat şi ne-a sfinţit pre noi cei ce l-am primit pre dânsul cu credinţă, şi moşteni împărăţiei sale ne-a arătat pre noi, cei ce lăudăm bunătatea lui, şi pre tine cu dragoste călduroasă te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Naşterea Mergătorului înainte cea făcătoare de bucurie, astăzi desleagă întristăciunea amuţirei părintelui său, şi sterpiciunea celeia ce l-a născut, şi vesteşte această bucurie şi veselie de acum. Pentru aceasta şi toată făptura luminat o prăznueşte. **De două ori.**

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Proorocii au propoveduit, apostolii au învăţat, şi mucenicii cu dumnezeească înţelepciune pre Fiul tău de Dumnezeu Născătoare, luminat l-au mărturisit Dumnezeu a toate, Preacurată; cu cari pre tine te slăvim, cei ce ne-am scăpat prin tine, de osânda cea de demult.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Din maică bătrână, înainte vestitorul Cuvântului lui Dumnezeu Ioan, astăzi a ieşi sârgueşte, şi limba cea legată, mai limpede grăitoare prin naşterea sa o arată, o negrăit sfatul tău, Stăpâne! Cu carele, Hristoase, izbăveşte sufletele noastre ca un îndurat.

O prea slăvită minune! Cel mai înalt decât proorocii cei născuţi din femei, desleagă defăimarea sterpiciunei maicii sale, cel ce a venit cu Duhul şi cu puterea lui Ilie, să gătească calea Domnului, o negrăită milostivirea ta, Stăpâne! Cu carea, Hristoase, mântueşte sufletele noastre ca un îndurat.

O prea slăvită minune! Cel ce a propoveduit deşertarea lui Hristos cea pentru oameni, mai pre sus de toţi îl arată pre el glasul, şi sterpiciunea celeia ce l-a născut o desleagă cu dumnezeeasca putere, şi glasul Zahariei; o minunile tale cele mari, Stăpâne! Cu carea, Hri-

stoase, izbăveşte, pre cei ce cinstesc pre marele tău înainte Mergător.

O prea slăvită minune! Prooroc şi înainte Mergător, mai pre sus decât cei născuţi din femei se arată, şi mai înălţat decât proorocii, şi înainte vestitor venirii lui Hristos, cel ce mai 'nainte a săltat în pântecele maicii sale. O darurile tale cele prea mari, iubitorule de oameni! Cu care, Hristoase, izbăveşte sufletele noastre, ca un Atotputernic.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Steaua stelelor înainte Mergătorul, din pântece sterp se naşte astăzi pre pământ, Ioan cel de Dumnezeu dorit, şi arată raza lui Hristos, Răsăritul cel de sus, spre dreapta mergere a credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Mergătorul înainte, să se miluească sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După, Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă, Şi acum, a Născătoarei. Ecteniile şi Otpustul. Şi se ung dela preot fraţii, cu untdelemn din candela Sfântului. Ceasul întâiu, şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile Mergătorului înainte, din Canonul întâiu, Peasna 3 pe 4, şi dintru al doilea, Peasna 6 pe 4. După Ieşire, Troparul hramului lui Hristos, sau al Născătoarei de Dumnezeu, de este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, Apoi Troparul Mergătorului înainte. După aceea Condacul hramului lui Hristos, Slavă, Condacul Mergătorului înainte, Şi acum, al hramului Născătoarei de Dumnezeu. Insă de nu este hramul Născătoarei de Dumnezeu, Şi acum, Condacul hramului lui Hristos, iară de nu este nici hramul lui Hristos, zicem întâiu Troparul Mergătorului înainte. Slavă, Condacul lui, Şi acum: Ceea ce eşti mijlocitoare a creştinilor, neruşinată... Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia cetim numai ale Mergătorului înainte. Prochimen, glas 7: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Romani: *Fraţilor, mai aproape este nouă mântuirea acum...* Aliluia, glas 1: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil... Stih: Şi tu pruncule prooroc al celui prea înalt te vei chema... Evanghelia dela Luca: *De vreme ce mulţi s'au apucat să alcătuiască cuvânt...* Sfârşit: *Până în zilele arătării sale către Israil...* Iară Apostolul şi Evanghelia zilei le cetim mai 'nainte.

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

VEZI: Că de se va întâmpla praznicul Mergătorului înainte Duminică, punem înainte toate ale Invierii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE

Sfânta prea cuvioasa muceniță Fevronia.

La Doamne strigat-am.. **Stihirile, pe 6.**

Și cântăm 3 Stihiri ale Mergătorului înainte, glasul al 4-lea, însuși glasul.

Deslegat-a tăcerea Zahariei Ioan născându-se...

Astăzi glasul Cuvântului...

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară...

Caută-le în 24 la Vecernia cea mare.

Alte Stihiri ale Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie : Dat-ai semn...

Răbdat-ai chinuri de potriva luptelor tale, Fevronie prea lăudată, amestecând sângele muceniei cu sudorile sihăstriei; pentru aceasta și cunună îndoită ți-a dat ție Făcătorul de bine, către carele te-ai și suit, împodobită cu luminile ca o fecioară curată, și ca o muceniță nebiruită.

Frumsețea sufletului tău cea îndumnezeită, s'a potrivit cu frumsețea trupului, căci ai strălucit ca un crin înnălbit în lăcașurile cuvioșilor, și roșită cu curgerile sângelui, mireasă curată. Pentru aceea te-a și priimit cămara de Mire cea cerească și veselitoare, și casă de taină nestricată, ca pre o fecioară și muceniță.

Imprejurul tău a tăbărît îngerul cel izbăvitor, Fevronie prea lăudată, căci din pruncie te-ai arătat temătoare de Domnul, și dată ca o danie veselitoare, păstrată pentru Atotțiitorul. Pentru aceea ai și călcat nebunia lui Selin, și încununându-te, ai alergat către Hristos Mirele tău.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea :

Elisavet a zămislit pre Mergătorul înaintea Darului... 12 p. 170

Caută în 24, la Vecernia cea mare, Și acum. STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea: 12 p. 175

Vezi pre Elisavet grăind către Fecioara Maria: Ce ai venit la mine Maica Domnului meu? Tu pre Impăratul porți și eu pre ostașul; tu pre Dătătorul de lege, iară eu pre puitorul de lege; tu pre Cuvântul, și eu glasul, cel ce a propoveduit împărăția cerurilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Proorocule și Mergătorule înainte al venirii lui Hristos... 12 p. 176

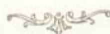
Caută în 24, la Vecernia cea mică.

Slavă, a Sfintei, asemenea.

Mielușaua ta Iisuse, Fevronia...

Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul pe 6, şi din Mineiu, Canoane două pe 8.

CANONUL Mergătorului înainte.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Având pre îngerul cel ceresc mai 'nainte, slăvit însemnător al naşterii tale celei dumnezeeşti, te-ai arătat înger pământesc, şi om ceresc, Mergătorule înainte.

Cu înălţimea vieţii celei mai pre sus de fire, ca un Cer şi ca o tărie cuvântătoare te-ai arătat, câştigând pre Hristos ca pre un soare în mijloc, şi bunătăţile ca nişte stele.

Scumpă este moartea ta, înţelepte, înaintea Domnului celui ce s'a jertfit pentru noi, şi partea cea bărbătească ca un miel cuvântător ai purtat.

A Născătoarei:

Sălăşluindu-se întru tine Mântuitorul, pruncă, ai izgonit păcatul cel cu adevărat de multe lucrări, cel ce s'a sălăşluit în mine, şi m'a arătat pre mine locuitor raiului.

Alt CANON al Sfintei.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări osârduitor te laud pre tine Fevronie.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul şi Irmos acelaş.

Ceea ce ai fost părtinitoare slavei lui Hristos, Fevronie, dă-mi mie dar şi luminare, să laud cu cântări, prăznuirea ta cea purtătoare de lumină şi cinstită.

Cu cugetarea morţii cea de-apururea luminându-ţi sufletul, muceniţă Fevronie, ai alergat către înălţimea muceniei, aducându-te lui Hristos prin mulţimea muncilor.

Slavă:

Cu ostenelele sihăstriei arătat ogorând holda inimii tale, Muceniţă, ai cules cu chinuire cununile mucenicilor, cântând Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce toate zideşte cu ameninţarea, din tine Maica lui Dumnezeu s'a întrupat. De carele cu bună credinţă poftind fecioara Fevronia, prin mucenie s'a adus către dânsul.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Odrasla cea cu multe flori a pântecelui celui nerođitor, arată sufletul meu

cel fără de rod mult roditor de odraslele cele bune, ca o vie prăsitoare, ce izvorăşte strugurii cei dulci ai bunătăţilor.

Din rădăcina cea cu adevărat sfinţită, şi din sămânţa cea curată a odrăslit ramură înfrumuseţată, şi roditoare de sfinţenie, şi pre Hristos, cel ce a răsărit din Iesseiu rădăcina cea dumnezeească, odrasla cea purtătoare de viaţă o ai botezat, fericite.

Suspinurile cele neîncetate şi lacrimi dese, şi inimă înfrântă, şi duh smerit, şi plângerea cea lucrătoare de lumină, şi căldura umilinţei, şi pururea viitoare dorire dărueştemi-le mie, prea lăudate.

A Născătoarei:

Odrăslind din rădăcina cea de pre pământ, odrasla cea pururea înfloritoare, şi înfrumseţată odraslă a firii, ai odrăslit pre Hristos floare a Dumnezeirii, prea curată Stăpână, căci te însemnă pre tine toiagul lui Aaron.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Putut-ai întru Duhul a surpà sprinceana cea tirănească şi nedumnezeirea a multor dumnezei, mărită Fevronie.

Tu ai întărit acum Stăpâne cu mâna ta cea tare pre mărita Fevronia, carea s'a trudit ca o muceniţă.

Slavă:

Tăindu-ţi-se trupul pentru Hristos, prea înţeleaptă curată, muceniceşte ogorai desfătarea raiului.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudata muceniţă Fevronia te-a aflat pre tine Maica lui Dumnezeu Preacurată, ajutor, şi pre tirani i-a ruşinat.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne; tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te taudă duhul „meu".

Condacul Sfintei, glasul al 6-lea.

Podobie: Ceea ce eşti folositoare...

Mirele meu cel prea dulce, Hristoase, a strigat Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma ta; căci dulceaţa dragostei tale a întraripat sufletul meu cu nădejdea, şi frumseţea milostivirii tale a îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după tine; ca să mă numesc şi vrednică a dănţuì în cămară împreună cu fecioarele cele înţelepte. Pentru aceasta prea

cuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoințele ostenelilor tale, te rugăm pre tine, roagă-te, să nu ni se închiză și nouă ușile cămării.

Sedealna Mergătorului, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Rodul Zahariei, floarea celei neroditoare, s'a născut nouă astăzi din făgăduință, cinstitul Ioan înainte Mergătorul lui Hristos, și săltând în pântecele maicii lui înaintea nașterii, propoveduește pre Ziditorul tuturor. Acesta a descoperit dumnezeească arătarea cea negrăită și mântuitoare, pre acesta toți să-l cinstim.

Slavă, Sedealna Sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Dorind de Hristos cel frumos întru podoabă, degrab ai mers către luptele cele prea mari, prin care de tot ai omorît pre începătorul răutății; dintru ale căruia curse cu multe vicleniri, izbăvește-mă prin rugăciunile tale Fevronie, îndreptându-mă către dumnezeească pocăință.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cea fără de mire, Preacurată, carea singură ești părtinitoare și acoperemânt credincioșilor, pre toți cei ce către tine avem nădejde, mântuește-ne de primejdii, și de scârbe, și de cumplite nevoi, cu rugăciunile tale, împreună cu cinstitul înainte Mergătorul.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea nespurcată văzând pre Mielul și Păstorul mort, spânzurat pre lemn, plângând ziceà, și ca o Maică tânguindu-se strigà: Cum voiu suferì smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, și patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Nu ajunge gura omenească a te lăudà pre tine, pre carele te-a lăudat gura lui Hristos cea dulce și izvorâtoare de miere, și plină de viață și dătătoare de cuvânt tuturor; priimește dar cântarea mea, cel ce știi dragostea, și însăși această rugăciune, căci este nescăpată.

Curată s'a arătat inima ta, Mergătorule înainte, încăpere de mir al Duhului celui sfânt, carele frumos mirosește cu faptele cele bune, cu tămâia înțelegerii, cu dulceața facerilor de bine; deci fericiți sunt câți sunt curați cu inima, că pre Dumnezeu zice îl vor vedeà aceia.

Tăierea securii lângă rădăcină se apropie, şi se mărturiseşte, cum că tot pomul, carele nu face roadă bună, cu tăietorul se taie şi în focul gheenei se aruncă. Pentru aceea suflete al meu cutremură-te, şi adă roduri de pocăinţă.

Ca cela ce ai avut viaţa în ceruri, dobândit-ai cetatea, care îşi are temelia neclătită; că nu ai poftit cetate aicea, ci pre Ierusalimul cel petrecător, pre cel slobod aevea, pre maica lui Pavel, pre Sionul cel de sus.

A Născătoarei:

Credinţa cea fiebinte se propoveduieşte, iară nu spunerea înfricoşatei tainei tale Doamnă; că socotindu-se aceea, nici de cum este grăită, şi privindu-se este neajunsă, că cu tine se depărtează, şi ajunsă fiind, fuge şi arată-se, şi puţin cevaşi se descopere.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Nici cum nu este prihană întru tine prea lăudată Fevronie, căci tu despre două părţi te-ai silit a plăceà Mântuitorului tău şi iubitului celui dorit fiind împodobită cu ostenelele sihăstriei, şi cu chinurile mucenicilor, cugetătoare de Dumnezeu, prea fericită.

Din vremea unghiilor celor prea crude, ai dorit de izvorul cel pururea curgător al dragostei, carele este dorit la toate cele cuvântătoare, de carele dorind, ai suferit durerile chinurilor, arzându-te cu foc, şi lipsindu-te de mădulare, muceniţă Fevronie, lauda fecioarelor.

Slavă:

Fiind hrănită cu cuvintele lui Dumnezeu, înţeleptită de Dumnezeu, purtând sfinţit Scripturile cele sfinte, dumnezeeşte ai întins cuvântul mântuirii, celor ce doriau de dânsul şi ţi-ai luat plăţile învăţăturii, îmbogăţindu-te cu măririle mucenicilor, Muceniţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşă luminii te-ai arătat tuturor celor dintru întunerec, Preacurată, căci ai strălucit pre Soarele dreptăţii, pre Hristos lumina cea necuprinsă, cuprins în trup, cu ale căruia luminări întărindu-se Fevronia, a câştigat acum lauda mucenicilor.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Limba cea ritoricească şi cuvintele celora ce tună filosofeşte, şi puterile graiurilor cele ce cu numărul aleargă, şi cu aşezare, şi înţelegerea

cea cu împletituri înnalt glăsuitoare, nu pot dupre vrednicie a te lăuda pre tine.

Nor purtător de grăsime, carele stropeşti ploaia înţelegerii, şi pre cei topiţi de văpaia necunoştinţei de tot, îi rourezi cu rouă neîncetat, înnainte Mergătorule, Hristos te-a arătat pre tine.

Cu harurile neputrejunii şi cu dumnezeeşti faceri de bine, şi cu daruri mă îmbogăţeşte pre mine, carele am sărăcit, şi sunt gol de tot felul de faptă bună, şi mă îmbracă cu mântuitorul tău acoperemânt, ca cu o haină dumnezeească.

Gânduri spurcate, şi cugete făcătoare de putrejune, odrăslind sufletul meu, cu mărăcinii patimilor s'a împădurit; pre carea materie, cu focul rugăciunilor tale celor învăpăiate, fericite, curăţindu-o, frica lui Dumnezeu seamănă-o întru dânsul.

A Născătoarei:

Fecioară cea numită cu numele domnii, cetatea Impăratului Hristos, carea se veseleşte de repejunile râului celui înţelegător; unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc, aşază pre ticălosul meu suflet.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Infrumseţatu-te-ai, ţăsându-ţi ţie porfiră din sângiurile tale, Muceniţă, despuiatuţi-s'a trupul şi ai lepădat haina patimilor, stând înaintea divanurilor la judecată, râvnind goliciunii lui Hristos, o Fevronie.

Aprinzându-ţi-se sufletul de dragostea Mirelui tău celui înţelegător, şi înduplecându-te de frumseţile lui cele nepieritoare, Muceniţă, ai răbdat tăierea mâinilor, şi durerile bătăilor, Fevronie, lauda mucenicilor.

Curgerile sângiurilor tale au stins văpaia mulţimii dumnezeilor, iară dinţii tăi dezrădăcinându-se, au smuls toată rătăcirea idolilor, şi ţi-au pricinuit ţie veselia cea veşnică a desfătării, Fevronie.

Slavă:

Tăindu-ţi-se picioarele tale ai alergat pre calea dumnezeeştilor mărturii, şi te-ai mutat către cel născut din sfânta Fecioară, intrând cu veselie în raiu, Fevronie, fecioară mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Din milostivire ai luat milostivire asupra omenirii, cela ce eşti împodobit cu înălţările

cele prea înalte ale dumnezeeştei slave, luând din pântecele Fecioarei trup însufleţit şi cuvântător, prin care ai omorît pre moarte.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Ca un netrupesc Botezătorule şi nematerialnic, nemurirea celor nematerialnici învăţându-te, întru muritorul şi materialnicul trupul tău, cu desăvârşita iubire de înţelepciune te-ai împodobit postindu-te, şi firii celei îngereşti şi celei omeneşti te-ai făcut părtaş.

Prea luminos este între stele soarele, iară între vremi mai dulce este primăvara, iară întru toată adunarea sfinţilor tu eşti ca un soare deasupra stelelor, cu neasemănată mărime, preste toată fiinţa îmbogăţindu-te.

Mare apărătorule al creştinilor, căldurosule mângâitor al păcătoşilor, ritore al împărăţii cerurilor, ducătorule înlăuntru întru botejunea cea dumnezeească, propoveduitorule al pocăinţii, cu chipurile pocăinţei, pre mine mă întăreşte.

A Născătoarei:

Tu scară eşti Stăpână de o protivă cu Cerul, dela pământ până la Cer fiind întinsă, tu întru adevăr eşti uşa cea neumblată, şi mai vârtos năstrapă cu totul de aur, şi pod, care treci la ceruri şi deschizi suirile la viaţă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Surpatu-s'a cruzimea cea fără de Dumnezeu şi semeaţă a lui Selin celui rău credincios, şi purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toţi, a cerut sângele tău mărită, şi prin răbdarea ta, s'a mântuit dumnezeescul Lisimah.

Slavă:

Inţeleptita şi purtătoarea de Dumnezeu Vriena, îndreptându-te pre tine fecioară cu învăţături, te-a arătat luminătoare arătătoare de Dumnezeu, şi nici cum nu şi-a greşit nădejdea, căci te-a adus pre tine către Hristos mireasă nespurcată, Fevronie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămara de Mire cea însufleţită a Stăpânului, carea luminat străluceşte cu razele cele luminoase ale feciorii, strălucind ca crinul în mijlocul turburării spinilor, Născătoarea de Dumnezeu cea prea curată, şi cu bună podoabă dupre vrednicie să se slăvească.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà, „către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea s'a apropiat „de iad, și ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai 'nainte erà stearpă, astăzi pre Mergătorul înainte al lui Hristos naște, și el este plinirea a toată proorocia. Că pre carele proorocii mai 'nainte l-au propoveduit, pre acesta în Iordan mâna puindu-și, s'a arătat Cuvântului lui Dumnezeu prooroc propoveduitor, împreună și înainte Mergător.

ICOS:

Pre Iisus Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, Isaia odinioară, și toți proorocii întru chipuri și în umbre l-au văzut, iară acesta mai mare prooroc a fost decât aceștia, precum scrie: Că pre Dumnezeu Cuvântul, pre carele aceia l-au proorocit, acesta l-a văzut în trup, și l-a pipăit, și mai 'nainte de naștere prin săltările sale vestește bucurie la toată lumea, că mai 'nainte de venirea Cuvântului s'a arătat prooroc propoveduitor, împreună și înainte Mergător.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea sfintei prea cuvioasei muceniță și mult pătimitoarei Fevroniei.

Stih: Frumseții femeiești a Fevroniei zestre fiind,
Tăierea capului, o femei! Cât de bună zestre ești având.

Intru această lună în a douăzeci și cincea zi Fevronia prin tăierea capului se săvârși.

Această fericită și prea cuvioasă din mică vârstă ridicând asupra ei jugul Domnului Hristos, și cu cuviință petrecându-și viața subt canonul mânăstirii, care se află la hotarele Perșilor și ale Romanilor în cetatea numită Nisibi, carea se chiamă Antiohia Migdoniei, în carea s'a făcut monahie, deci a întrecut pre toate cele ce erau cu dânsa, atâta la nevoința sihăstriei și la înțelepciune cât și la cetirea dumnezeeștilor Scripturi. Și egumenă tuturor monahiilor ce petreceau acolo erà cuvioasa Vriena. Deci în zilele lui Dioclițian, oarecarele guvernator anume Selin goneà pre creștini, pentru aceasta celelalte călugărițe ieșiră din mânăstire, grăbind ca să scape de moartea ce le sosise; iară fericita Fevronia, aflându-se atuncea bolnavă, neputând să fugă, zăceà pe pat, și ședeà lângă dânsa Vriena, și alta ce o chemà Ieria Singlitica. Deci venind ostașii lui Selin, sparseră porțile cu topoarele, și intrând înlăuntru, îndată scoțând săbiile, vrură să taie pre Vriena, iară Prim nepotul lui Lisimah, arătându-se pururea cu blândețe spre creștini, n'a lăsat să o taie. După aceea luând pre Fevronia, o aduseră către guvernatorul Selin, mergând după dânsa Vriena și Ieria și Tomaida, întărindu-o în credință și învățându-o să nu se teamă de munci, nici să vânză credința lui Hristos. Indemnându-o ca să-și aducă aminte de Livia și de Leonida surorile și de Evtropia. Dintru care, Liviei adică i s'a tăiat capul pentru Hristos, iară Leonida a fost băgată în foc. Iară copila Evtropia, auzind dela maică-sa zicându-i, nu fugì fiică, ea își puse mâinile înapoi, și își plecă gru-

mazii la muncitori, și murì cu osârdie. Deci, Vriena după ce o învăță din destul, se întoarseră la mânăstire plângând și tânguindu-se și temându-se pentru neștiința sfârșitului. Pentru aceasta se rugà lui Dumnezeu, ca să se biruească diavolul de dânsa. Iară Tomaida și Ieria îmbrăcându-se cu port bărbătesc, urmau după Sfânta, amestecate cu slugile. Și dacă o duseră, întâiu stătù de față înaintea lui Lisimah, nepotul lui Selin, carele o a întrebat ca să spuie cum îi este numele, neamul și credința ei ; deci Mucenița în loc de toate a zis, cum că este creștină. Apoi după acestea Selin moșul acestuia, ispitindu-o cu amăgituri și cu momele, ca să o întoarcă din credința ce aveà către Hristos, și neputând, a poruncit să o întindă de patru părți, și o ardeà cu foc dedesupt ; iară deasupra o băteau slujitorii. Deci de rane și de focul ce o ardeà căruia se înălțà văpaia de untuldelemn ce aruncà într'însul, se topiau cărnurile fericitei Fevronii și curgeau pre pământ. După aceea poruncì de o spânzurară și o bătură cu toiege de fier, și o arseră cu foc, apoi îi tăcară limba, pre care o întinse Sfânta cu îndrăzneală multă, și-i dezrădăcinară dinții, apoi îi tăiară țițele amândouă, și i-a dat cu foc preste tăieturi. Pre urmă îi tăiară mâinile și picioarele, și în sfârșit și capul. Deci Lisimah poruncind, a luat credincioșii moaștele Sfintei, și le-a adus în mânăstirea ei prin Firm comitul, ținându-le slujitorii împreună cu dânsul, și puseră la loc toate mădulările puindu-i și dinții pre pieptul ei, și așà adunându-se episcopii și clericii, împreună cu monahii și mulțime de creștini, cu cântări și cu laude, făcând priveghere de toată noaptea, o îngropară. Se zice însă, că : Atunci când se făceà pomenirea Sfintei la mânăstire în toți anii, se vedeà Sfânta muceniță, și se aflà de față aevea, și cântà împreună cu celelalte fecioare, și sta la locul ei până la a treia rugăciune, pre carea ispitind odată Vriena ca să o pipăe, îndată se făcu nevăzută, ne-îngăduind să pue mâna pre dânsa. Iară de Lisimah spun : Că socotind grea nenorocire aceea ce s'a întâmplat, adică mucenia Sfintei, una căci erà din mumă creștină, și alta căci s'a arătat crud și sălbatec Selin moșul lui către Muceniță, pierzând frumsețea fecioarei, carea erà mai pre sus de om, rămase atuncea nemâncat, și se mâhni foarte de moartea Muceniței, și plânse cu amar. Și preste puțin mai apoi a crezut în Hristos împreună cu Prim, și priimì dumnezeescul Botez. Iară Selin ieșindu-și din minte, se uità la Cer, și zbierând tare ca un bou, se lovì cu capul de un stâlp de piatră, și așà cel rău, rău și-a lepădat sufletul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Orentie și cu șase frați buni ai lui, anume Farnachie, Eros, Firm, Firmin, Chiriac și Longhin.

Stih: Orentie din adâncul mării scapă cu viață,
Și pre pământ săvârșindu-se la Cer se înnalță.
Farnachie din pământul de lut s'a ridicat,
Și spre al casei Domnului prag a alergat.
Eros cereasca frumsețe iubind,
La care precum doreà se mută vesel fiind.
Firmin și Firm înțelegătoare scaune sunt,
Intru care Impăratul îngerilor este șezând.
Pre Chiriac și Longhin ca cei întocmai cu îngerii.
Dumnezeu îi pune de o cinste cu dânșii.

Acești sfinți șapte frați mucenici, erau în vremea lui Dioclițian și Maximian împăraților, trăgându-se dela Anatol, și numărați fiind cu o mie două sute de Tironi, subt ascultarea lui Rodon Cuvicularie, în cetatea Antiohiei. Cari au trecut și spre părțile Traciei, fiind puși la ceata ce seziceà Legeandron. Deci făcându-se pe vremile acelea răzmiriță, trecând Sciții Dunărea, au prădat Tracia, apoi după sfârșitul împărăției lui Dioclițian, luând împărăția Maximian, intră la mare grije și mâhnire mai vârtos că Marot, carele erà căpetenie mai mare Sciților, care întrecea pre mulți la mărimea trupului și la vitejie, îl chemà pre dânsul, sau pre altul cineva dintr'ai lui, să se lupte cu sine ; și a cui va fi izbânda, aceluia să se închine toți. Drept aceea dară aflându-se împăratul în mare mirare, ca cela ce nu-i cutezà nimenea să-i meargă împrotivă, și să se lovească cu varvarul, se îndemnă sfântul Orentie, cu socoteala tuturor, să iasă la luptă cu acela, căci erà viteaz, și știa rânduiala războaelor,

fiind sprinten la trup și iute și bine chibzuit, se va puteà lovi cu vrăjmașul, și-l va omorî, carele puind înainte credința în Hristos, și ieșind la războiu, și luptându-se cu Marot, îl lovì cu sulița de trecù printr'însul, și tăindu-i capul cu sabia, l-a adus la împăratul, și așà a făcut biruință. Pentru care lucru mirându-se foarte împăratul, erà aducând pentru biruința aceasta jertfă idolilor. Iară Sfântul Orentie mărturisià cu îndrănesală și slobod, că cu ajutorul lui Hristos a biruit pre semețul acela, și nu cu ajutorul mincinoșilor dumnezei. Ci însă atuncea îi îngădui împăratul, ca să se veselească, și să se îndulcească de cinstele cele împărătești, rușinându-se de mărimea lucrului ce făcuse, dându-i întâiu și brâul acelui varvar, ce-l ucisese, care erà de mult preț. Iară după aceea sfătuindu-l, și el nevrând să se plece, ca să se despartă de Hristos, îl trimise cu cei șapte frați ai lui la cetatea Satalomul din Armenia, scriind ducelui ce erà acolo ca să-i cerceteze, și de vor vrea să se plece să jertfească la dumnezei, să-i trimită iarăș înnapoi, iară de nu vor ascultà, să-i izgonească prin țările Avazghiei și Zachiei. Deci, după porunca împăratului ducându-i, și sosind la locul ce se chiamă Paremvolì, Eros fratele cel mai mare adormì, în douăzeci și două ale lunii lui Iunie. Iară sfântul Orentie sosind la Rizion, legându-i o piatră de grumazi, l-a aruncat în mare, pentru că așà s'a fost dat răspunsul pentru dânsul, și ieșì de acolò sănătos prin arătare de înger, carele ușurându-l și scoțându-l la uscat, l-a pus pre o piatră, unde făcând rugăciune, și-a dat sufletul și se îngropă acolò în douăzeci și patru ale acestei luni. Iară sfântul Farnachie mergând la locul cel numit Cordili, către Domnul se mută în trei zile ale lui Iulie. Iară în șapte zile Firm și Firmin, sosind la Apsar, își aflară și ei sfârșitul acestei vieți trecătoare. Iară sfântul Chiriac aducându-se în țara Lazilor, la locul ce'i zic Ziganea, adormì în Domnul în patrusprezece ale lunii lui Iulie. Asemenea și fericitul Longhin, pre urma tuturor trecând dela Ziganea la Livichi, lovindu-i furtună mare pe mare, și făcând rugăciune, și-a dat sufletul la Dumnezeu, și a fost îngropat la Pitiunta, sosind acolo corabia mai pre urmă după patru zile.

✗ Intru această zi, pomenirea ajutorului celui mai pre sus de cuvânt, și de toată nădejdea, ce ni s'a dat nouă dela marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin rugăciunile celei ce fără sământă l-a născut pre dânsul, asupra celor ce și pre mare și pre uscat încunjurase împărăteasa cetăților, au fost dați spre pierzare de tot și stingere desăvârșit.

✗ Intru această zi, pomenirea sfintelor cuvioaselor mucenițe Leonida, Livia și Evtropia, una adică prin foc; iară celelalte prin sabie s'au săvârșit.

Stih: In focul cuptorului Leonida sare,
Ca o leoaică foarte flămândă spre mâncare.
Ca o prea frumoasă văpsea mireasa Domnului având,
Te-ai văpsit Livie, grumazul tău la sabie dând.
Cel ce se mândreà ca de o podoabă, că ținea în culcușul său izbândirea.
Se batjocorește de Evtropia ceea ce a suferit tăierea.

✗ Intru această zi, sfântul Simon cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lui Simon mormântul este așezarea trupului,
Iar cerul îi este locuința sufletului.

✗ Intru această zi cuviosul Dionisie ctitorul sfintei mânăstiri a Mergătorului înainte din muntele Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Făcându-te tu ctitor mânăstirii celui prea mare înainte Mergător,
Acum în lăcașurile cerești te afli locuitor.

✗ Intru această zi, cuviosul și purtătorul de Duh Dometie, Prietenul și sihastrul împreună cu pomenitul sfântul Dionisie și egumenul aceleași mânăstiri, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Trecând tu Dometie lăcașurile pământești,
Acum întru împărătești curțile cele de sus lăcuești.

✗ Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Procopie, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute unsprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7. Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeia...

Vârful proorocilor, pecetea apostolilor, şi începerea pustnicilor; săvârşirea drepţilor, întărirea mucenicilor, Hristos te-a arătat pre tine fericite, adevăratul cap a toată Biserica.

Din pântecele maicii te-ai umplut de Duhul sfânt înainte Mergătorule, şi băutură beţivă şi vin nu ai băut, precum a zis părintelui tău îngerul; pentru aceea, înaintea lui Dumnezeu te-ai numit mare.

Cel ce a botezat pre oameni în foc cu Duhul sfânt mai înainte, numai cu focul gheenei îi va botezà mai pre urmă, pre cei ce nu cred lui, de a cărora amară botejune, Botezătorule, mântueşte-mă.

A Născătoarei:

Năstrapa cea neînsufleţită de demult pre tine năstrapa cea însufleţită te-a cuvântat Stăpână, că ai purtat pre Hristos manna vieţii, carele amărăciunea morţii o ridică, şi dă lumii, adevărată dulceaţă şi luminare.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat...

Râuri de tămăduiri izvorăşti, celor ce cu credinţă aleargă la biserica ta, Fevronie cinstită, şi strigă lui Hristos: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

O cât este de bună neguţătoria ta, cugetătoare de Dumnezeu! Căci în loc de o mână de sânge a trupului, ai luat schimb împărăţia lui Dumnezeu, prea lăudată, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci!

Şi acum, a Născătoarei:

Împreună cu cetele fecioarelor, dănţueşti fecioară Fevronie, vrednico de laudă, strigând către Fecioara şi Maica lui Dumnezeu: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori muncitorii...

Apă dulce de băut, le-a izvorît noroadelor lui Israil celor neplecate şi neînţelegătoare, prin lovirea toiagului, piatra cea fără de umezeală, şi vârtoasă şi netăiată: iară din coapsele cele sterpe şi neroditoare, nouă ne-a curs râul vindecărilor.

Cu laude săvârşesc pomenirea ta prooroace, soborul drepţilor, mulţimea prooroci-

lor, oștile mucenicilor, și alcătuirea pustnicilor, cetele prea cuvioșilor, și ale tuturor sfinților, că pomenirea drepților adevărat este cu laude.

Cerul cel însuflețit, cel înfrumsețat cu faptele cele bune ca cu stelele, soarele cel cu strălucirile de aur și cel cu razele de aur, sfeșnicul Darului, comoara Duhului, marele propoveduitor al împărăției, de Dumnezeu însuflatul, ritorul, limba cea glăsuitoare ca tunetul, trâmbița cea mare, Mergătorul înainte să se laude.

A Născătoarei:

Streină, de mirare, și spăimântată este povestirea naşterii tale celei cu cuviință de înstreinare și prea slăvită, Marie întru tot lăudată; că pre Domnul slavei, înaintea căruia stau Heruvimii și Serafimii, pre unul din Treime neschimbat, neamestecat l-ai născut fără de sământă, întrupat dintru tine.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Luminat se săvârșește acum pomenirea ta Fevronie, luminând cu străluciri luminoase, căci te-ai împreunat cu Lumina, și te-ai făcut purtătoare de lumină, strigând Făcătorului de lumină, și Dătătorului de lumină: Tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Arătatu-te-ai minunată mai înainte întru sihăstrie, și mai pre urmă te-ai luminat muceniceşte, prea lăudată, căci tu ai alergat pre urma doritului tău, tinerică luminată; țâțele tale sunt mai bune de cât vinul, tăindu-se pentru buna credință, Fevronie, și cu mirosul mirurilor tale, bine miroseşti pre credincioși.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind îngreuiat de greșeli și încunjurat de întreitele valuri ale patimilor, scap la acoperământul tău Fevronie prea lăudată, căutând deslegare amândoror, ci ca o minunată ce ești, și aleasă Stăpânului, nu mă trece cu vederea, când strig; ci prin rugăciunile tale răpește-mă din cursele cele pierzătoare de suflet, cugetătoare de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Limbile cele ritoricești nu pot să te laude pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, Mireasă dumnezeeească, că tu Fecioară prea curată, din pântecele tău cel feciorese, și neispitit de nuntă, ai născut pre

Dumnezeu, cel ce este preste toate, căruia acum Fevronia strigă, cântând: Noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars ne-„buneşte, cinstitorilor de Dum-„nezeu; iară văzându-i pre a-„ceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului a strigat: Tineri bine „îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „noroade prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul..

Iată ţie Stăpânului meu şi căldurosului sprijinitor al sufletului meu, îţi adusei proasta aducerea aceasta, slujirea cea de rob fericite cu bună înţelegere împlinindu-o, spre carea ia aminte, mai 'nainte de fapte năravul iubindu-l, şi mai 'nainte de dar voinţa.

Pre tine fericile, carele eşti prea curată rudenie a prea curatei Fecioare, cu spurcate şi necurate buze te rog, spală-mi trupul cel spurcat şi necurat, şi întinat cu desfătările, curăţeşte-mi duhul şi sufletul meu mi-l sfinţeşte.

Tăinuitorule al cămării celei cereşti, al Mirelui Hristos, adevăratule prietene, carele stai, şi-i auzi glasul cel de bucurie şi vrednic de Mire, împreună cu cei bine cuvântaţi ai glăsuit celui frumos, arată-mă moştean şi pre mine al Dumnezeului, carele ne chiamă întru moştenirea împărăţiei.

A Născătoarei:

Prea curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, însufleţitul cleştele cel serafimesc al cărbunelui celui nematerialnic, carele arde pădurea sufletelor, şi scaunule cel purtător de văpaie, al celui ce se poartă de Heruvimi, pădurea sufletului meu arde-o cu focul cel nematerialnic, şi din focul cel nestins mă mântueşte.

Alt Canon, Irmos acelaş:

O dumnezeeasca porumbiţă a Stăpânului, poleită cu străluciri de feciorie, la trup luminată cu chinurile, cea cu aripile aurite, prin razele cele cu chip de aur, ale mărturisirii tale, şi ale dumnezeeştilor tale sângiuri; luminează deplin, pre cei ce te laudă pre tine.

Prin cuget gol, împreunându-te cu gândul, Fevronie cugetătoare de Dumnezeu, ai ajuns dorirea cea desăvârşit, şi te-ai învrednicit a dobândì sfâr-

șitul cel fericit, luminat împărățind acum împreună cu Hristos Mirele tău, în cămări de nuntă negrăite, petrecând întru veselie.

Slavă:

Ca niște rîuri pornite cu sunet, izvorăști tămăduiri, celor ce cu credință aleargă la cinstitul tău sicriu, Fevronie cea cu chip dumnezeesc, ceea ce însăți ești chip fecioriei, floare firii veselitoare, fiică Impăratului, carea ai întru tine frumsețea dumnezeeștei slave.

Și acum, a Născătoarei:

Indreptat-ai Fecioară alunecarea femeilor, născând pre Cuvântul, cel ce poate ca un bun și puternic a îndreptà pre cei căzuți, de carele Fevronia cea bine lăudată dorind neîncetat, cu bucurie a strigat: După tine voiu alergà.

Irmosul:

Spăimântatu-sa de aceasta „Cerul, și marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor „trupește, și pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești „și omenești, te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Nașterea Mergătorului înainte cea făcătoare de bucurie, astăzi desleagă întristăciunea amuțirii părintelui său, și sterpiciunea celeia ce l-a născut, și vestește această bucurie și veselie de acum; pentru aceasta, și toată făptura luminat o prăznuește.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre înțelepciunea cea ipostatnică și pre Cuvântul cel pururea înființat, și pre tămăduitorul sufletelor și al trupurilor, tămăduește putrejunile și ranele cele cumplite și vremelnice ale sufletului meu, și alinează durerea inimii mele, Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Mergătorului, glasul al 2-lea.

Pre proorocul cel din prooroc, și odrasla celei sterpe, pre cel mai presus decât toți cei născuți din femei, pre locuitorul pustiei, pre Ioan slăvitul, cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești să-l lăudăm, strigând către dânsul: Botezătorule al Mântuitorului, și înainte mergătorule, ca cela ce ai îndrăznire întru cinstită nașterea ta, roagă pre Hristos, să dărueească pace lumii, și sufletelor noastre mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Necazurile și asuprelele celor rele și feluri de patimi, viforăsc smeritul meu suflet Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, ocârmuitoare mie te arată în marea vieții, și potolește viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinței și al răsuflării povățuindu-mă pre mine, cel ce alerg spre acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Când te-a văzut Mielușaua pre Cruce, pre tine Mielul său pătrunzându-te cu cue, spăimântându-se foarte se tânguià, și lăcrămând, ziceà: Fiul meu cum morì, vrând să rumpì zapisul lui Adam celui întâiu zidit, și din moarte să mântuești tot neamul omenesc; slavă iconomiei tale iubitorule de oameni.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului pe 4, și ale Mergătorului înainte, Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 4-lea : Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi... Stih : Intru adunări binecuvântați pre Dumnezeu... Apostolul către Corinteni *Fraților, ajutorind vă și rugăm*... Aliluia, glasul 1-iu : Așteptând am așteptat pre Domnul... Evanghelia dela Lucà : *In vremea aceea rugat-a pre Iisus oarecarele din Farisei...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru David cel din Tesalonic.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al 8-lea.**

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Davide prea fericite, luminându-ți cugetul foarte bine prin înfrânare, l-ai întraripat către cel dintâiu pricinuitor al bunătăților, și te-ai arătat stâlp cu chip luminos, luminând cu cuvinte și cu minuni pre toți, cei ce aleargă la tine pururea cu cuget plăcut lui Dumnezeu; pentru aceasta te cinstim și te fericim.

Ca o pasăre binecuvântătoare, ți-ai înfipt cuibul Părinte în suișul copacului, de ger înghețând, și de arșiță arzându-te. Pentru aceasta ai luat aripi de aur ale nepătimirii și ale săvârșirii, și te-ai sălășluit către cereasca înălțime, rugându-te totdeauna pentru noi, cei ce te lăudăm.

Cu dragostea cea dumnezeească a nepătimirii, arzând dezmierdările trupului, ai rămas nears, fiind în mâinile tale jăraticul înaintea împăratului, carele se uimeà de strălucirea ta cuvioase, de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta ţi-a dat ţie cererile, câştigându-te pre tine cu darul, mare rugător către Dumnezeu, fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Davide, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Nouă tuturor arătat s'a făcut de mari daruri, naşterea cea curată a Fecioarei, că Dumnezeu iarăş înnoeşte firea cea stricată, şi din nou zideşte omenirea.

A Crucii, a Născătoarei:

Privindu-te pre tine Preacurată, pironit pre lemn strigà: o Fiul meu şi Dumnezeule, ce este aceastǎ prea slăvită a ta şi streină auzire, carea o suferi pentru multa milostivire.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine îndreptătorul te cinstim. Davide părintele nostru, că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut, fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor; cu cari roagă-te Domnului să se milueascǎ sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Totdeauna făcând cele fără de cale, mâniu pe Ziditorul meu Dumnezeu, eu ticălosul, Preacurată, şi mă tem de iadul cel veşnic, şi de văpaia cea nestinsă a focului, şi de sălbătăcirea viermilor; dela care răpeşte-mă pre mine Stăpână prea lăudată, rugând cu cuvinte pre Fiul tău cel iubitor de oameni.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut răstignit în locul căpăţânii, Mântuitorule, toată zidirea se schimbà şi se cuprindeà de frică clătindu-se, neputând suferì patima cea fără dreptate, prea bunule! Iară

Fecioara şi Maica ta cea prea curată strigà: Vai mie fiul meu prea dulce! Ce este această privire nouă minunată şi streină.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeeşti cuvinte cânt viaţa ta fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Calul şi pre călăraşul în ma„rea Roşie, cel ce a sfă„râmat răsboaiele cu braţ „înalt, Hristos i-a scuturat, şi „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântà cântare de biru„inţă".

Adunându-ne, cinstim cu cântări purtătoare de lumină şi dumnezeească pomenirea ta, Davide prea fericite, cunoscându-te că eşti moştenitor luminii şi zilei, întru Dumnezeescul Duh, Cuvioase.

Omorînd pre pământ toate mădulările trupului, ai avut viaţă locuitoare în inima ta pre Hristos, carele a omorît toată puterea diavolului, celui ce a omorît pre om.

Slavă:

Legilor Stăpânului plecându-te, Cuvioase, ai luat pre umerii tăi crucea ta, urmând urmelor lui, şi smerindu-te, ai surpat trufia vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară, înfrumuseţată cu podoaba bunătăţilor, şi ai născut pre Hristos cel frumos, carele a înfrumuseţat pre oameni cu podoabele cele frumoase ale Dumnezeirii, pururea Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai înfipt pre nimica...

Veştejind prin înfrânare frumseţea trupului, ai primit luminile dumnezeescului Duh, şi ai strălucit razele nepătimirii cele luminoase, şi darurile tămăduirilor, Părinte, cu numele proorocului numite.

Urmând după vieţile sfinţilor fericite, cu totul te-ai sfinţit prin faptele cele dumnezeeşti; pentru aceea tăinuit sfinţeşti, pre cei ce săvârşesc cu credinţă sfântă prăznuirea ta Părinte, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite.

Slavă:

Cu rugăciuni privighetoare, şi cu nevoinţe adormind dezmierdările trupului, cuvioase Părinte cu adevărat în pace culcându-te, ai adormit; pentru aceea te avem pre tine păzitor, privighetor, cei ce cu dragoste te cinstim.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai cinstită de cât îngerii te-ai arătat Fecioară, căci ai născut pre cel ce i-a zidit pre ei. Pentru aceea te rog pre tine Preacurată, sfinţeşte-mi gândul meu, şi-mi luminează inima, gonind norii patimilor.

Irmosul:

Cela ce ai înfipt pre nimica „pământul cu porunca ta, şi ai „ridicat neţinut pre cel îngreu„iat, pre piatra cea neclătită a „poruncilor tale Hristoase, în„tăreşte biserica ta, unule bune, „şi iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Prin înfrânare supuind sufletului patimile trupului, Părinte înţelepte, te-ai arătat înger cu trup, fericite, şi înfigându-ţi cuibul în pom, ca o pasăre bine cântătoare, ţi-ai întraripat cugetul spre înălţime; pentru aceasta îmbogăţindu-te cu lucrările minunilor, te-ai mutat către Domnul, de carele din pruncie ai dorit. Drept aceea strigă ţie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli, celor ce prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, tămădueşte patimile cele cumplite ale sufletului meu, şi îmi dărueşte iertare greşelilor mele, celui ce nebuneşte le-am făcut, sufletul meu mi-am spurcat, şi trupul mi-am întinat ticălosul. Vai mie! Ce voiu face în ceasul acela, când vor despărţi îngerii sufletul meu de ticălosul meu trup, fie-mi atuncea ajutătoare şi folositoare, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşaua văzându-şi Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul pre Cruce, se tânguià lăcrămând, şi cu amar strigà: Lumea se veseleşte luând izbăvire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule! Doamne cel fără de păcate. Căruia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeeasca deşertarea ta „cunoscând-o Avacum, „cu mai 'nainte vederea „Hristoase, cu frică a strigat „către tine: Spre izbăvirea no- „rodului tău, ca să mântueşti „pre unşii tăi ai venit".

Ascultând cuvintele cele izvorâtoare de viaţă ale Duhului, ai părăsit marea vieţii cea sărată, şi cu pâraele lacrămilor ai uscat curgerile patimilor.

Făcându-te plin de înţelegere şi de Dar părinte Davide, întru linişte ai căutat pre Făcătorul de bine al tuturor, şi ai dobândit strălucirea lui.

Slavă:

Arătându-se viaţa ta luminată prin sila firii, şi cu ajutorul Duhului, a mântuit pre oameni din răutatea cea prea silnică, cuvioase Davide.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine prea lăudată Stăpână, carea nespus ai născut pre Dumnezeu cel prea lăudat, şi fără asemănare cu frumseţea, ai întrecut cetele îngerilor.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, la tine „mânec, şi către tine strig: „Luminează sufletul meu cel „întunecat Hristoase, ca un „milostiv".

Intinzându-ţi ochii şi cugetele către cel ce s'a spânzurat pre lemn, ai răbdat în pom, arzându-te, şi cu ninsorile îngheţându-te, Părinte.

Cu totul teai arătat în chipul luminii cuvioase, ţiind focul în palme,şi tămâind pre împăratul cu tămâie alcătuită, prea fericite Davide.

Acum nu prin întunerec, nici prin nălucire dumnezeeasca frumseţe o vezi prea fericite, ci mai vârtos faţă către faţă cuvioase dezlegându-se oglinzile.

Slavă:

Strugure prea frumos al dumnezeeştei vii te-ai arătat cuvioase Davide, izvorând vinul umilinţei, celor ce şi-au ieşit din minţi de beţia patimilor, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptează-mi viaţa şi mişcările cugetului meu, Fecioară prea curată, către voirea cea dumnezeească, a celui ce a venit către noi din tine negrăit.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor...

Casă dumnezeescului Duh te-ai cunoscut cuvioase Davide, fiind închis întru

o căşcioară mică, şi alegând mai de folos calea cea strâmptă, decât cea largă.

Plecatu-ţi-ai sufletul legilor Stăpânului, Părinte, şi te-ai făcut plin de lumină, şi priimitor darurilor Duhului.

Slavă:

Infrumseţându-ţi se viaţa cu minunile, cu adevărat s'a lăţit pre la marginile pământului; pentru aceea cu credinţă te lăudăm, purtătorule de Dumnezeu părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţesutu-s'a mai pre sus de fire, trup din curate sângiurile tale, celui ce a zidit pre om; pentru aceea cu vrednicie te lăudăm pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Marea patimilor cea sălbă„tăcită, cu viforul cel stricător „de suflet, potoleşte-o Stăpâne „Hristoase, şi din stricăciune „mă scoate ca un milostiv.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Ca o grădină pururea înflorită, şi aducătoare de rodurile bunătăţilor, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit, ca o pasăre cu bun viers, şi mai pre sus decât raiul, priimind în inima ta pomul vieţii pre Dumnezeu, pre acesta ai lucrat de Dumnezeu înţelepţite, cu care ne şi hrăneşti pre noi prin Dar, roagă-te pururea pentru noi, prea fericite Davide.

ICOS:

Cuptorul desfătărilor mele, cel ce aprinde mie văpaia cea veşnică cu rugăciunile ca cu lăcrimile tale cele mult curgătoare, stinge-l prea cuvioase Davide, aprinzând cărbunele dragostei Ziditorului meu ca unul asemenea ca şi cel de demult, ce ai purtat jăratec ca o jertfă în mâinile tale, şi ai minunat pre împăratul, ca să te laude pre tine purtătorule de lumină, prea fericite Davide.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru David cel din Tesalonic.

Stih: Noule David, te-ai îmbrăcat cu vechiul David,
Patimile trupeşti ca pre alt Goliat omorînd,
Intru această lună în a douăzeci şi şasea zi,
Uşile vieţii David părăsi.

Acest fericit, fiind cu neamul despre răsărit, a strălucit la apus ca un luceafăr prea luminos. Căci din pruncie supuindu-şi poftele trupeşti cu ţinerea şi cu curăţenia, s'a arătat ca un înger cu trup. De vreme ce făcându-şi cuib într'un sad de migdal, ca o pasăre ce cântă bine, bucurà pre toţi cu cuvintele sale, iară gândul lui şi-l înălţà spre înălţime dumnezeească. Drept aceea s'a îmbogăţit cu lucrarea minunilor, arătându-se stâlp luminos, carele luminà pre toţi cu minunile, pentrucă îngheţând de răceala frigului, şi arzându-se de arşiţa soarelui pre vremea secerişului, erà nepătimind. Şi ca şi cum i-ar fi fost arse

simţirile trupului, că luând în mâinile sale jeratec de cărbuni, şi stând înaintea împăratului, şi tămâindu-l, nu-l ardeà. Drept aceea spăimântând el toată firea omenească cu viaţa sa şi cu minunile, se mută către Domnul, de carele din pruncie a dorit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Episcopul Gotiei.

Stih: Cugetul Părinte, stăpân trupul ţi-ai dat,
Şi nu numai cele trupeşti, ci şi trupul în sfârşit ţi-ai lepădat.

Acesta a fost din ţara Tavroschiţilor, şi a trăit pre vremea lui Constantin şi a lui Leon Isavrul, fiind dintr'un oraş ce erà subt stăpânirea Goţilor, fecior oarecăruia Leon şi Fotinì. Deci, fiind sfinţit din pruncie ca Ieremia proorocul, şi ca marele Samuil, născut fiind din făgăduinţă, îndată a fost dăruit lui Dumnezeu. Şi când a ajuns la măsura vârstei celei duhovniceşti, şi trebuià a se numì în scaunul arhieresc, a fost trimis de norodul său la arhiereul Iviriei, şi luă de acolo hirotonia. Pentrucă tot se ţineà eresul hulitorilor de icoane spre părţile greceşti. Iară după moartea lui Constantin şi a lui Leon se duse la Constantinopol, şi vorbind cu împărăteasa Irina pentru credinţa ortodoxă, se întoarse iarăş la ţara lui, şi răbdând multe primejdii, că vrea să-l deà norodul lui la boierii Lazilor, fugi la Amastrida cea din Pont, şi se mută către Domnul, şi i s'au adus cinstitele moaşte cu o corabie la mânăstirea sfinţilor Apostoli, şi s'au pus acolo, izvorând multe minuni din cinstitul său mormânt, la cei ce cu credinţă mergeau întru slava şi lauda lui Dumnezeu celui ce l-a mărit pre dânsul.

† Intru această zi, cuviosul Antion, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Antion dumnezeesc oarecarele copac cu bune frunze fiind,
Dar prin dezlegarea trupului ale sale frunze sunt căzând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinţilor cel prea „înălţat, văpaia o a stins, „pre tineri i-a rourat, pre „cei ce cântau cu un glas: „Dumnezeule bine eşti cu„vântat".

Stătut-ai nemişcat pre ramurile copacului Cuvioase adăpându-te adese cu adăpările lacrimilor tale, şi neîncetat cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Toată dorirea o ai întins către Dumnezeu, toată inima ta o ai făcut priimitoare dumnezeeştiilor daruri, purtătorule de Dumnezeu în veci.

Indreptatu-ţi-ai viaţa către voia cea dumnezeească, ajuns-ai, precum ai nădăjduit, la Maica cetăţilor cea de sus, întru carea ai avut vieţuirea ta, cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Tu părinte fiind prea strălucit, ai luat jăratec în palmele tale, care lucru văzându-l împăratul s'a spăimântat, şi căzând s'a închinat ţie.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin naşterea ta Născătoare de Dumnezeu s'au deslegat oamenii de blestem, ceea ce singură eşti binecuvântată;

pentru aceasta, ca pre una ce ești plină de Dar, te slăvim în veci.

Peasna 8, Irmos:

Ţie făcătorului a toate...

Zori înțelegători te-ai arătat celor dintru întunerecul vieții, fericite, strălucind lumina cunoștinței tuturor, celor ce cu dragoste te laudă, și prea înalță pre Hristos în veci.

Făcutu-te-ai drept și smerit și blând, asemănându-te cu adevărat celui cu numele tău numit, lui David. Pentru aceea împreună cu dânsul ai moștenit Părinte pământul celor blânzi întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu fericite Davide, stâlpule al sihăstriei de Dumnezeu luminat, te-ai arătat alt prooroc dumnezeesc, proorocind cele viitoare prin dumnezeeasca însuflare a dumnezeescului Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară frumsețea lui Iacov, pre carea te-a iubit Dumnezeu, și te-a ales, te cinstim, ca pre una ce ești singură prea curată, și binecuvântată, te lăudăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ţie făcătorului a toate, tinerii în cuptor danț a toată „lumea împreunând cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudați-l, și-l prea înălțați în„tru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Isaia dănțuește..

Adunându-ne astăzi toți, să săvârșim cu credință sfântă prăznuirea sfințitului Părinte, carele a strălucit întru sihăstrie, și s'a dat pre sine-și cu totul lui Dumnezeu, prin viață desăvârșit.

Ca un copaciu fiind sădit lângă izvoarele apelor, Cuvioase, rodurile faptelor bune celor duhovnicești ai adus; căci ca un vultur în copaciu ți-ai înfipt cuibul Părinte, înălțându-ți către Cer gândurile tale.

Tu cuvioase Davide, văzând proorocește ieșirea ta, o ai spus popoarelor, când trimițându-te ai încetat mânia cea tare a împăratului împrotiva lor, înțelepte.

Slavă:

Sfântă pomenirea ta ne sfințește astăzi pre noi, cari cu credință o săvârșim pre dânsa, cuvioase Davide, căci cu sfințenie ți-ai săvârșit viața ta, sfinte, și după adormire te veselești

pururea împreună cu sfinţii îngeri.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşă purtătoare de lumină te vedeà mai 'nainte Iezechil, prin care a trecut lumina cea adevărată Hristos Dumnezeul nostru, pre carele roagă-l neîncetat Preacurată, să-mi deschidă uşile pocăinţei, rogu-mă.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut „Fiu pre Emmanuil, pre Dum- „nezeu şi omul. Răsărit este nu- „mele lui, pre carele slăvindu-l, „pre Fecioara o fericim".

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi glas...

De veselia lumii, ca de o necurăţenie înstreinându-te, şi veştejindu-ţi trupul cu nemâncarea, ai înnoit puterea sufletului, şi te-ai îmbogăţit cu slava cea cerească, prea lăudate; pentru aceasta nu încetà rugând pre Domnul nostru pentru noi.

A Născătoarei:

Cu adevărat te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cei ce ne-am mântuit prin tine, ca pre ceea ce negrăit ai născut pre Domnul, cel ce prin Cruce a surpat moartea, şi a adus către dânsul cetele prea cuvioşilor, cu care împreună te lăudăm pre tine Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai izbăvit, şi pre tine însuţi te-ai gătit lăcaş Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine a făcut, şi Treimii celei de o fiinţă slugă făcându-te, de lucruri mari propoveduitorule Davide; roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că dintru tine a răsărit Soarele dreptăţii Hristos Dumnezeul nostru, cel ce are mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând de demult Fecioara Maică, şi întru tot fericita Mireasă, pre Mieluşelul şi Fiul său pre Cruce ridicat, strigà plângând: Vai mie Fiul meu cum mor, cela ce eşti cu firea Dumnezeu fără de moarte.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 27 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Samson primitorul de streini.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaților...

Părinte prea lăudate, prin fierbințelele sihăstriei, veștejind pornirile trupului, ai locuit în pustiu, și ca odinioară Ilie, curățindu-ți-se cugetul cu plecările cele către Dumnezeu neîncetat; roagă-te acum să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Samsoane de Dumnezeu însuflate, fiind împodobit cu nepătimirea, te-ai numărat cu sihastri, și te-ai sălășluit în lăcașurile cuvioșilor, unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieții. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte de Dumnezeu însuflate Samsoane, arătatu-te-ai luminător, luminând lumea cea de subt soare, cu luminile minunilor, și izgonești negura boalelor celor stricătoare de suflet, încetând întunericul dracilor. Și acum roagă-te, să se dăruească sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Marie, ceea ce ești căruța cea curată, mai pre sus aleasă de toată curăția, îndreptează-mă pre mine carele sânt cuprins și strâmtorat de multe păcate, către lățimea pocăinței, cu părtinirea ta cea întru tot putincioasă; căci poți, ca o Maică a celui ce toate le poate.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua și stăpâna cea prea curată, dacă a văzut pre Mielul său pre Cruce, neavând chip nici frumusețe, tânguindu-se ziceà; Vai mie! Unde ți-a apus frumsețea prea dulcele meu Fiu, unde-ți este buna cuviință, unde este chipul Darului tău cel strălucitor, Fiul meu prea iubite.

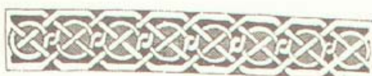
Tropar, glasul al 8-lea.

Intru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Părinte cuvioase; întru rugăciuni neîncetat răbdând, pre săraci iubind, și pre aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samsoane milostive fericite, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeeşti cuvinte ale credinţei te laud pre tine Samsoane.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit „marea şi a trecut pre norodul, „pre carele l-a slobozit din ro„bia Eghiptenilor, că s'a pros„lăvit".

Cela ce stai purtând cunună înaintea scaunului, prea fericite, trimite-mi lumină mie, carele m'am îndemnat a lăudà cu cântări prăznuirea ta cea prea luminată.

Dorind numai de cele ce te îndemnau către viaţă, ai trecut cu vederea toate cele veselitoare ale lumii, şi ai câştigat moştenirea cea mai pre sus de lume. Pentru aceea adunându-ne, te cinstim pre tine Samsoane.

Plecându-te legii lui Dumnezeu minunate, cu bucurie ai alergat către vârful bunătăţii, făcându-te întru toate milostiv; pentru aceia acum te fericim.

Slavă:

Arătatu-te-ai cuvioase ajutător săracilor prea milosârd, şi bolnavilor doftor prea ales, şi celor supăraţi apărător; pentru aceasta Dumnezeu te-a mărit.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce mai pre sus de cuvânt ai născut pre Dumnezeu, ca pre o sprijinitoare întărită tuturor celor supăraţi, neîncetat te slăvim, şi te fericim, Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Cu mila lui Dumnezeu ai câştigat mila cea dumnezeească, şi te-ai învrednicit a auzi glasul, carele te chemà pre tine către dumnezeeasca cămară, vrednicule de laudă.

Să lăudăm pre sfinţitul Samson, căci urmând milostivirii lui Dumnezeu, s'a făcut milostiv către bolnavi, şi îmbrăcăminte tuturor celor goli.

Petrecându-ţi viaţa cea dumnezeească cu sfinţenie şi cu cinste, te-ai numărat împreună cu sfinţii, şi ai ajuns la lăcaşurile cuvioşilor, învrednicindu-te de lumina cea negrăită.

Slavă:

Fericit ești tu, și bine îți va fi ție Părinte, celui ce ai păzit legile Domnului și Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să se mântuească turma ta.

Și acum, a Născătoarei:

Gonește Preacurată întunerecul sufletului și al cugetului meu, și dă-mi a viețuì ca ziua cu bună cuviință, făcând poruncile cele mântuitoare.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, și frica „ta o sădește în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Câștigând suflet milostiv Părinte, ai ajutat pre săraci cu dare îndestulată, și acum te-ai mutat către împărățiile cele de sus, ca să iei răsplătirile ostenelelor tale. Pentru aceasta întru veselia inimii te fericim pre tine Samsoane.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Ceea ce singură ești tare părtinitoare credincioșilor, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, pre carele mai presus de cuget și de cuvânt l-ai născut, să mântuească sufletele noastre de toată scârba, și de nevoi, și de primejdii; Maică Fecioară, folositoarea păcătoșilor și ajutătoarea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curată văzând pre Mielul și Păstorul mort spânzurat pre lemn, tânguindu-se cu lacrimi ca o Maică grăià: Cum voiu răbdà smerenia ta cea mai pre sus de cuvânt Fiul meu, și patimele cele de bună voie prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, și te-am proslăvit pre tine, unule iubi- „torule de oameni".

Ca o stea prea luminoasă luminezi inimile noastre tuturor, celor ce dupre vrednică datorie te fericim.

Lepădând somnul dela ochii tăi, ai privegheat, și toate dezmierdările trupului le-ai adormit.

Pre săraci iubind, Cuvioase, pentru dragostea lui Hristos, ai luat moștenirea cea de sus bucurându-te.

Slavă:

Cu sfințenie ai viețuit pre pământ purtătorule de Dum-

nezeu prea fericite, şi ai câştigat veseliile cele veşnice.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Stăpână prea curată, palatul cel luminos al Cuvântului, te lăudăm cu cuvinte, şi te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorul de lumină, şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina porun„cilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim."

Odihnindu-se întru tine lumina cea prea curată, te-a făcut cu chip luminos Părinte cuvioase, cel ce ai luminat pre credincioşi cu strălucirile bunătăţilor tale.

Cu multă milostivire te-ai făcut îmbogăţitor săracilor, şi doftor celor bolnavi, arătat ridicându-le lor casă de doftorie curăţitoare de boale.

Slavă:

Curăţindu-te pre sineţi de noroiul patimilor, cu adevărat te-ai arătat lăcaş curat prea sfântului şi cinstitului Duh, purtătorule de Dumnezeu Părinte; pentru aceea te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine prea sfântă Curată, ceea ce eşti podoaba lui Iacov, cu credinţă te lăudăm prin glasuri dumnezeeşti, ca pre una care ne-ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat, de carele se cutremură toate.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Iubind milostivirea Samsoane pururea pomenite, şi deschizând săracilor milostivirile tale cu cuget desăvârşit, te-ai îmbogăţit cu comorile cele cereşti.

Zidit-ai casă prea sfinţită întru slava Dumnezeului nostru, la care alergând credincioşii, se curăţă de multe feluri de boale, prea fericite.

Slavă:

Cu sfinţenie ţi-ai săvârşit viaţa, şi ai locuit împreună cu cuvioşii, ca un cuvios, rugându-te pentru noi cari te cinstim cu credinţă, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai Cer înalt lui Dumnezeu Impăratul tuturor, şi palat prea curat, şi cămară prea luminată cu dumnezeescul Dar, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi-

„Iostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei..,

Ca pre un doftor prea ales şi rugător bine priimit, cei ce alergăm la dumnezeescul tău sicriu, Samsoane de Dumnezeu înţelepţite cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi şi cu cântări bucurându-ne, prea slăvim pre Hristos, cel ce ţi-a dat ţie un Dar ca acesta de tămăduiri.

ICOS:

Pre cel ce şi-a săvârşit viaţa bătrâneţelor smerită şi fără de răutate şi curată, şi minunată a priimit Darul cel tare şi negrăit al minunilor, pre prea cuviosul Samson să-l lăudăm, ca pre un hrănitor celor flămânzi, şi ajutor celor din nevoi, şi pre biruitorul cel mare, pre cel ce a ridicat neputincioşilor lăcaşul cel dumnezeesc al tămăduirilor.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Samson, făcătorul de minuni şi priimitorul de streini.

Stih: Samson de demult, pre vecini a biruit, Iară acest nou Samson a zdrobit pre draci desăvârşit.

Intru această lună în a douăzeci şi şaptea zi, Priimitorul de streini, Samson se săvârşi.

Acest sfânt a fost roman cu neamul, şi rudenie marelui Constantin, carele risipindu-şi averea ce-i rămăsese dela părinţi, pre la săraci, se duse la Constantinopol şi aflând sfintele case cele de rugăciune, şi cucerindu-se la dânsele cu cuviinţă, se bucură petrecând sihăstreşte, şi se desfătà întru dumnezeeştile Scripturi, fiindu-i gândul numai la Dumnezeu. După aceea dacă aflà de dânsul prea cinstitul patriarh Minà, îl hirotonì preot, şi l făcù unul din clerici. Şi erà liman de mântuire săracilor şi celor ce le trebuia ajutor. Şi având ştiinţă şi de meşteşugul doftoricesc, a vindecat pre împăratul Iustinian ce căzuse într'o boală, netămăduită. Dintru aceasta împăratul mirându-se foarte de vrednicia omului, şi smerindu-se de dânsul, zidind prin mijlocirea lui aceea mare şi vestită casă, făcù şi casă de oaspeţi, şi pre Sfântul acesta îl făcù schevofilax, adecă păzitor de sfintele vase ale bisericii celei mari. Apoi el bine şi cu plăcere dumnezeească petrecând şi făcându-se multora pricină mântuirii, şi pornind pre mulţi spre râvna şi urmarea vieţii sale celei plăcute lui Dumnezeu, acolo a adormit. Iară cinstitele lui moaşte au fost mutate în marea biserică a sfântului Mochie, izvorând în toate zilele izvoare de tămăduiri, întru slava şi lauda lui Hristos Dumnezeului nostru.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Anect.

Stih: Nu erà cu putinţă lui Anect a nu suferi,

Până în sfârşit pentru Hristos a murì.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Diocliţian şi a lui Urvan guvernatorul Chesariei celei din Capadochia. Şi pentru că învăţà pre creştini, şi-i sfătuià să nu se înfricoşeze, nici să se moaie de munci, ci mai vârtos să se îmbărbăteze pentru adevăr, şi să moară pentru buna credinţă, a fost pârît la guvernatorul şi prins. Şi întâiu a fost băgat în temniţă; apoi aducându-se înaintea guvernatorului a fost silit să jertfească la idoli, iară el îi do-

borî jos prin rugăciune; drept aceea a fost întins de patru inşi, şi bătut cu toiege de zece ostaşi. Apoi a fost spânzurat de un lemn. Şi-i tăiară degetele mâinilor şi ale picioarelor, şi a fost strujit cu unghii de fer peste tot trupul. Deci biruind muncile, prin arătarea dumnezeescului înger, s'a făcut sănătos. Şi iarăş pogorîndu-se de pre lemn, i-au pătruns gleznele cu piroane de fier. Şi priimi pre pieptul său o tigae arsă în foc, şi i s'a poruncit, de şezù pre un scaun de fier ars foarte, şi-i împunseră picioarele cu ţepi de fier arse. Apoi îl băgară iarăş în temniţă. Şi iarăş arătându-i-se îngerul, îl scăpă din legături, şi-l mângâià. Drept aceea şi mulţi din cei ce-l văzură sănătos, mergând către dânsul, se botezau, şi se vindecau de boalele ce aveau. După acestea iarăş fù spânzurat cu pietre grele de mâini şi de picioare, şi înălţat pre un lemn drept trei zile. După aceea bătându-l cu toiege pre pântece, l-au ars cu făclii, şi l-au băgat într'o căldare, ce fierbeà pre foc, şi priimì plumb topit în gură, şi-i puseră în cap un coif ars foarte. Şi fù băgat într'un cuptor cu foc, şi fiind păzit de toate acestea nevătămat, a tras pre mulţi necredincioşi la credinţa în Hristos, cărora li s'au tăiat capetele. Iară sfântului scoţându-i două făşii pre spinare din grumazi până în călcâe, luă însuşi una, de o zvârlì în obrazul judecătorului, pentru care i s'a tăiat capul, ieşind lapte în loc de sânge din tăiere. Şi-şi luă capul în mâinile sale, de umblă cu dânsul, ca două semne, întru slava şi lauda adevăratului Hristos şi Dumnezeului nostru.

Intru această zi povestirea lui Sinesie episcopul Chirinei pentru oarecare filosof Evagrie şi pentru trei sute litre de aur.

Stih: Dă bogatule săracilor bogată dare, Căci o vei luà pre ea cu multă înmulţită îmbelşugare.

În Alexandria pre vremea lùi Teofil episcopul aceleiaş cetăţi, Sinesie oarecarele episcop Chirinei, bărbat filosof, şi iubitor de streini, cunoscând pre oarecarele Evagrie cu numele filosof adecă şi acela, dară nu iubitor de streini, elin însă cu credinţa, şi foarte pironit spre închinăciunea idolească, ca cei ce fusese amândoi ucenici la şcoală, şi se împrietenise nu conteneà sfătuindu-l, şi cu tot chipul cercându-se, ca să-l aducă pre acela spre cunoştinţa de Dumnezeu; şi în sfârşit târziu oarecând l-a plecat pre el să se facă creştin, şi botezându-l cu toată casa sa, îi spuneà lui pentru judecata ce va să fie, şi pentru răsplătire, şi pentru iubirea de săraci şi milostenia, căci Evagrie aveà multă avere, şi nu puţin aur; erà însă învârtoşat şi atâta de nemilostiv, încât şi mult s'a ostenit episcopul prin toate chipurile ca să moaie învârtoşarea lui şi să-l aducă la îndurare, şi nici cum putând, în sfârşit l-a plecat, ca să împartă aurul la săraci pentru ca să-l ia pre acesta dela Hristos însutit precum îi spuneà episcopul, şi mai întâi acela a zis către episcopul: Eu mă aflu cu totul neputincios ca să împart cu mâinile mele acest aur la săraci dupre învăţătura ta, iară tu dacă crezi că-mi spui adevărul, priimeşte trei sute litre de aur, şi dându-mi mie sinet cu mâna ta de plata lor, împarte precum voeşti, şi aşà cu adevărat voiu cunoaşte, că-mi va plătì precum tu zici; şi plecându-se episcopul la aceasta şi împărţindu-se aurul, Evagrie luând sinetul scris de mâna episcopului, îl aveà în păstrare. Deci mai trăind după aceasta câţi-va ani, căzând în oarecare boală, şi aproape de darea sufletului fiind a poruncit fiilor săi, ca, atunci când îl vor îngropà, să-i pue în mâini sinetul episcopului şi apoi să-l acopere cu piatra deasupra mormântului. Deci luând fiii săi sinetul, au făcut precum li s'a poruncit, şi după a treia zi a îngropării sale i s'a arătat Evagrie, episcopului Sinesie, zicându-i: Vino, Prea Sfinte Episcoape, la mormântul meu, şi primeşte-ţi sinetul scris de mâna ta, căci eu mi-am primit datoria dela Hristos, dupre făgăduinţa ta, şi nu mai am cu tine nici o socoteală; iară spre a ta deplină încredinţare, cu însuşi mâna mea am iscălit priimirea în sinetul ce mi s'a fost dat de tine, căci nu ştià episcopul

că împreună cu Evagrie s'a îngropat și sinetul său. Deci făcându-se ziuă, chemând episcopul pre fiii lui Evagrie, îi întrebă pre ei de au îngropat și alt cevà împreună cu tatăl lor, iară ei îi spuneà că nimic alt decât hainele cu care erà îngropat. Zisu-le-a episcopul, n'ați îngropat împreună cu el și oarecarea hârtie?

Atuncea dânșii aducându-și aminte, i-au zis așà: Stăpâne, când erà el aproape de sfârșit, ne-a dat nouă o hârtie, zicându-ne: După ce mă veți îngropà, să nu mă acoperiți mai 'nainte cu piatra de pre mormânt, până ce nu-mi veți pune în mâini această hârtie, fără să știe cinevà despre aceasta. Deci episcopul degrab împreună cu fiii lui Evagrie, și cu tot clirosul bisericesc, aflându-se împreună cu ei și oarecarii iubitori de Dumnezeu bărbați, au mers la mormântul lui Evagrie, și deschizând, au văzut pre Evagrie zăcând cu bună întocmire și dupre rânduealǎ nimic având neplăcut. Iară hârtia aflându-se în mâinile sale, pre carea și luându-o episcopul, o a cetit în auzul tuturor, cuprinzând aceste cuvinte:

Eu Evagrie filosoful, scriu ție prea cuviosului episcop, bucură-te întru Domnul. Am primit datoria, și mi s'a plătit cu desăvârșire, și despre aceasta nu am nici o socoteală cu tine. Și mulțumesc lui Dumnezeu și cuvioșiei tale, că am câștigat însutită comoară în ceruri și viață veșnică precum mi-ai făgăduit mie.

Acestea întru auzul tuturor cetindu-se, după ce au văzut toți scrisoarea proaspătă și au cunoscut că este de mâna mortului, iară mai ales s'au adeverit dela fiii aceluia, că, atunci când au îngropat scrisoarea acea împreună cu tatăl lor, aveà scrise numai cele de mâna episcopului și mai ales că cele de curând scrise dovedeau; s'au spăimântat toți, și cu mare glas întru multe ceasuri strigau: Doamne miluește. Povestea și cel ce le-a spus acestea că și scrisoarea aceasta să păstrează până acum, acolo, unde să păstrează odoarele sfintei episcopii a Chirinei spre deplină încredințare a multora, arătând adică datoria, ca veche scrisă, și de mâna episcopului, iară scrisoarea cea după moartea lui Evagrie că este proaspătă și de mâna sa scrisă.

Întru această zi, sfânta Ioana mironosița, cu pace s'a săvârșit.

Stih: De mormântul căruia Ioana te-ai apropiat,
In sfârșit acum la scaunul aceluia te-ai înfățișat.

Intru această zi, cuviosul Lucà pustnicul, în pace s'a săvârșit.

Stih: Trecut-a Lucà, dar cuvintele mele despre aceasta nu vor tăceà,
Și pre celelalte următoare ale vieții sale bunătăți vor trâmbițà.

Intru această zi, sfinții mucenici Marchie și Marchia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Marchie și Marchia, dupre numire erau potriviți,
Pre cari și tăierea cea de sabie i-au făcut uniți.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Pierie preotul Antiohiei, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Pre Pierie, Cuvinte ca pre un prinos sfințit,
Rău credincioșii ție l-au adus pre cărbuni fript.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, și fiind aruncați în mij„locul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri".

Având pre Hristos putere întărită întru supărări, ai trecut furtuna vieții neînnecat prea fericite, și ai ajuns a te odihnì la limanul cel lin Cuvioase, cu veselie strigând: Bine ești cu-

vântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind îndemnat de multa înţelepciune, şi de dragoste duhovnicească, cuvioase Părinte fericite, ai zidit casă mare, la care cei ce scapă, îşi iau vindecare toţi, cei ce strigă, şi zic: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Luminându-te cu dumnezeeasca lumină a bunătăţilor, te-ai arătat luminător luminos şi ai luminat marginile lumii Samsoane. Pentru aceea adunându-ne, cu credinţă te fericim pre tine, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Lâna odinioară însemnà mai 'nainte pântecele tău cel curat prea cinstită, carele a priimit roua cea cerească, ceea ce a răcorit pre toţi cei cuprinşi de setea păcatului, prea lăudată, bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît..

Mişcându-ţi limba cu bucurie spre laudele lui Dumnezeu părinte Samsoane, ai supus sufletului patimile trupului cu înfrânarea, şi te-ai arătat slugă lui Hristos prea curată, şi moştean cetăţii celei de sus.

Cugetul tău cel prea curat fiind luminat de dumnezeeştile luminări, s'a arătat foarte luminos, şi priimitor de curate dumnezeeşti străluciri. Pentru aceea cu cântări te cinstim, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prea lăudate, având viaţa prea sfinţită, prea fericite Samsoane, şi mutându-te către Dumnezeu, arătat te-ai prea mărit, căci iată pomenirea ta şi dreptatea petrece în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetează acum furtuna cea cumplită a patimilor mele, Pruncă prea curată, bine cuvântată, dă răsboiu asupra vrăjmaşilor celor fără de trup, cari fără milă se pornesc asupra sărăciei mele, ca cu credinţă să te laud Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ţi-l lucrurile, şi îl prea înnăl„ţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Iată că tuturor a răsărit ca soarele pomenirea ta Părinte, arătat luminând pre cei ce te măresc pre tine într'însa, ca pre o cinstită slugă a lui Hristos, și moștean împărăției lui, și întocmai numărat cu toți cuvioșii.

Cât este de luminată viața ta, cât este de mare slava ta, cât este de fericit mormântul tău, întru care zăcând cinstitul tău trup, izvorăște sănătate, celor ce cu credință aleargă la dânsul, și cer ajutorul tău totdeauna, înțelepte.

Cela ce strălucești raze de soare, celor ce te cinstesc pre tine Părinte, luminează-ne simțirile sufletului nostru, și prin rugăciunile tale învrednicește-ne pre noi, să ne facem părtași dumnezeeștei străluciri, rugămu-ne ție fericite.

Slavă:

Ca razele soarelui strălucind, luminează simțirile noastre cele sufletești ale celor ce te cinstim, și dumnezeeștei străluciri, prin rugăciunile tale învrednicește-ne a fi părtași rugămu-ne ție.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te știm pre tine Născătoare de Dumnezeu, prin credință ne luminăm cu strălucirile cele prea luminate ale celui ce s'a întrupat din tine mai pre sus de cuget, prea sfântă Fecioară, și ne mântuim de întunerecul patimilor și al primejdiilor, și de toate nevoile vieții.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune a venit să „înnoească pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi „credincioșii, cu un gând întru „laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cel ce ai cheltuit avuția ta săracilor, cu plăcerea lui Dumnezeu, și cu totul te-ai dat lui Dumnezeu o Samsoane! Pre acela roagă-l, ca să ne mântuească de toate patimile.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cu acoperemântul tău cel puternic păzește-ne pre noi pre toți robii tăi de năvălirile vrăjmașului, Preacurată, căci pre tine singură te-am câștigat scăpare întru nevoi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Prochimenul, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glas 8: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul: Nu te teme turmă mică...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTA LUNA

IN 28 DE ZILE

Aducerea moaştelor sfinţilor şi tămăduitorilor fără de argint Chir şi Ioan.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz..

Pre doimea mucenicilor, carea are lumina Treimii, pre temeliile credinţii, pre florile cele ce mirosesc mirosul cel adevărat al cunoştinţei de Dumnezeu, pre Chir şi împreună cu dânsul pre marele Ioan, toţi cu cântări să-i cinstim, ca pre unii ce neîncetat se roagă pentru noi, Iubitorule de oameni.

Prin strălucirea vieţii şi prin sihăstrie ai strălucit, şi mai pre urmă, prin patimă ţi-ai împodobit sufletul tău, Chire mărite, şi tu Ioane înţelepte, ai părăsit ostăşia cea pământească, şi ai aflat cea cerească, rugându-vă amândoi Mântuitorului pentru noi, cari cinstim pomenirea voastră, fericiţilor.

Doftori v'aţi arătat celor bolnavi, şi luminători neapuşi dumnezeeştei credinţe fericiţilor, părtinitori mărturisirii şi părtaşi mucenicilor. Pentru aceea cu adevărat v'aţi încununat cu cununi dela Dumnezeu, Chire mărite, şi Ioane înţelepte întru laude; ci rugaţi-vă Mântuitorului pentru cei ce cu credinţă vă laudă pre voi.

Slavă, glasul al 6-lea.

Doimea mucenicilor astăzi ne-a răsărit nouă, tămăduind neputinţele noastre cele sufleteşti, Chir şi Ioan făcătorii de minuni. Unul adică iubind vieţuirea cea osebită şi întocmai îngerilor, până la moarte petrecând cu sângele muceniciei, s'a împreunat cu Hristos; iară altul împreună cu ostaşii a strălucit, şi cetelor cereşti oştean s'a scris. Pentru aceea şi întru pomenirea lor, tămăduiri dăruesc, celora ce o săvârşesc cu credinţă, rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţi, apostoli şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce, tânguindu-se a strigat ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimi de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, glasul al 2-lea:

Veniţi astăzi adunarea credincioşilor, să încununăm cu cântări pre Chir cu Ioan, pre plugurile darului, şi pre dătătorii fără pizmuire ai celor ce cer, că în multe chipuri s'au arătat tuturor doftori prea luminaţi; pentru aceea se şi roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Necazurile şi asuprelele celor rele, şi feluri de patimi viforăsc smeritul meu suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, ocârmuitoare mie te arată în marea vieţii; şi potoleşte viforul ce-mi stă asupră, la limanul cel lin al pocăinţii şi al răsuflării povăţuindu-mă pre mine, cel ce alerg la acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Când Mieluşaua cea nespurcată a văzut pre Mieluşelul său tras spre junghiere ca pre un om de voie, plângând grăià: Acum te sârgueşti Hristoase să mă faci fără de Fiu, pre ceea ce te-am născut, ce ai făcut aceasta? Mântuitorule a toată făptura; dar laud şi slăvesc bunătatea ta cea nemărginită, şi mai pre sus de gând şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 5-lea:

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine şi al sfinţilor, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Mântuiţi-mă pre mine de cele rele dătătorilor de bunătăţi.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despăr-

„ţit marea, şi a trecut pre no-
„rodul, pre carele l-a izbăvit „din robia Eghiptenilor, că s'a „prea slăvit."

Cu Darul cel tare al Mângâitorului, risipind puterea vrăjmaşului, fericiţilor de Dumnezeu, întăriţi-ne pre toţi împrotiva patimilor celor ce ne tiră-nesc, rugămu-vă.

Ca nişte nevoitori aţi omorît pre vrăjmaşul, priimind Dar a tămăduì patimi nevindecate. Pentru aceea, vindecaţi acum patimile inimii mele, înţelepţilor.

Slavă:

Prin rugăciunile voastre mântuiţi-ne de patimi necuvântătoare pre noi, cei ce vă fericim cu cuvinte pre pământ, Chire şi Ioane, cari sunteţi dumnezeeşti slugi ale Cuvântului celui fără de început.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca una ce din prisosul bunătăţii iei asupră-ţi ale noastre, Preacurată de Dumnezeu dăruită, mântueşte pre toţi de toată negura, şi de tot viforul şi de primejdii.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Ca unii ce dupre lege v'aţi făcut ostaşi lui Hristos, aţi ruşinat pre cei fărădelege, purtătorilor de chinuri, ci mă rog, mântuiţi-mă de ruşinea cea veşnică, prea fericiţilor.

Dătătorilor de bine, mântuitorilor tuturor celor ce cu credinţă scapă către voi, mântuiţi sufletul meu, şi-mi tămăduiţi patimile trupului.

Slavă:

Intăriţi-mă sfinţilor a umblà pre căile cele ce duc la viaţă, şi mă mântuiţi de toată înşelăciunea vrăjmaşilor, cu dumnezeeştile voastre rugăciuni.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre cel ce ridică boalele oamenilor prea nevinovată Fecioară, tămădueşte zdrobirile sufletului meu, şi boalele trupului.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru tine, „Doamne, cela ce prin lemn ai „omorît păcatul, şi frica ta o „sădeşte în inimile noastre, ce-„lor ce te lăudăm pre tine."

Sedealna, glasul al 4-lea,

Podobie: Cela ce te-ai înălţat..

Călcând dezmierdările cele de pre pământ, pătimitorilor, luminat v'aţi ridicat cu Darul către dumnezeeasca înălţime a muceniei, Chire şi Ioane, luminători ai lumii. Pentru aceasta

vă rugăm, mântuiți-ne de întunericul păcatului și de boale, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mulțimea cugetelor mele celor necurate, și ploile gândurilor mele celor fără de cale, cine va puteà să le spue Preacurată. Dar împrotivirile vrăjmașilor mei celor fără de trup și răutatea lor, cine le va povesti? Ci prin rugăciunea ta, ceea ce ești bună, dărueşte-mi mântuire de toate acestea.

A crucii, a Născătoarei:

Ceea ce în vremile cele mai de pre urmă te-a născut cu trup, pre cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te Hristoase pre Cruce spânzurat strigà: Vai mie prea dorite Iisuse! Cum cel ce te slăvești ca un Dumnezeu de îngeri, acum te răstignești de oameni fărădelege; te laud pre tine Fiule, îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Te laud pre tine, că auzul „am auzit Doamne, și „m'am spăimântat, că ai „venit până la mine, căutându-„mă pre mine cel rătăcit. Pen-„tru aceea prea măresc multă „pogorârea ta, cea către mine, „mult milostive".

Luminându-vă cu strălucirile Soarelui celui înțelegător, purtătorilor de chinuri, ați prăpădit pre stăpânitorul întunerecului, dintru a căruia stricăciune vă rugăm, să ne mântuiți pre noi, luminând gândurile tuturor.

Arătat v'ați cunoscut purtătorilor de chinuri, că sunteți săbii, care tăiați pre cei fără de credință, prin Dar sfărâmând săbiile cele cumplite ale vrăjmașului. Pentru aceea scăpați-ne pre noi nevătămați de toate săgețile împrotivnicilor, prin rugăciunile voastre.

Slavă:

Din mulțimea întâmplărilor celor rele am ajuns la mulțime de boale, ci mă rog sfinților mulțimei milei voastre, degrab să aflu vindecare; pentru aceea ascultați-mi rugăciunea mea.

Și acum, a Născătoarei:

Stropește preste noi milele tale cele bogate Fecioară, precum ești obișnuită, încetând boalele sufletelor cele de multe feluri, ale celor ce cu credință se apropie de tine, pricina bunătăților, ceea ce ești mult lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și Fă-„cătorul veacurilor Dom-„nul, întru lumina porun-

„cilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim".

Cu dezbinările mădularelor dezbinând trufia vrăjmaşilor, mucenicii Domnului cei cu chip dumnezeesc, vindecaţi sufletul meu cel dezbinat de răutate.

O fericită doime a pătimitorilor celor cu sfinţenie biruitori! Cereţi-ne nouă deslegare păcatelor celor multe, şi vindecare desăvârşit boalelor, rugămu-ne vouă cu credinţă.

Slavă:

Cuprins sunt de boala cumplitelor păcate, şi înviforat de durerile trupului, dela care mântuiţi-mă sfinţilor, rugând pre Hristos Dătătorul de bine.

Şi acum, a Născătoarei:

Imblânzeşte valurile ticălosului meu suflet, rogu-te şi durerile trupului încetează-le, ceea ce singură ai născut fără de durere pre Dumnezeu întrupat.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greşelilor...

Cei ce sunteţi temeiuri nemişcate ale Bisericii, prin rugăciunile voastre întăriţi lăcaşul sufletului meu, cel ce se mişcă de toate măestriile vrăjmaşului.

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi dumnezeeşti tămăduitori sufletelor şi trupurilor, tămăduiţi neputinţele sufletului şi ale trupului nostru.

Slavă:

Ca la un liman am năzuit la casa voastră cea sfântă, sfinţilor mucenici, şi mă rog să mă mântuiţi pre mine de întreitele valuri ale boalelor şi ale supărărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti mai înaltă de cât puterile cele înţelegătoare cu rugăciunile tale, fă-mă mai ales înalt de toată răutatea înşelătorului pre mine, carele pururea cu bună mulţămită te slăvesc.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fiind „încunjurat, chem adâncul mi„lostivirii tale cel neurmat; din „stricăciune Dumnezeule scoa„te-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Din Darul cel dumnezeesc Dar de minuni luând sfinţilor, faceţi minuni în lume, toate patimile noastre cu doftorie nevăzută le tăiaţi, Chire de Dumnezeu înţelepţite, împreună cu măritul Ioan; că voi

dupre adevăr sunteţi doftori dumnezeeşti.

ICOS:

Pre voi înşi-vă lui Dumnezeu făgăduindu-vă sfinţilor, toată ispita celor rele pentru dânsul aţi răbdat, murind de bună voie mucenici viteji, şi după sfârşit izvorâţi dumnezeeşti daruri tuturor, celor ce sunt în multe feluri de boale şi se bântuesc de multe rele, dintre cari unul şi cel dintâiu sunt eu ticălosul, că în trup şi în suflet de cumplite rane simţ durere, şi cu credinţă strig: Vindecaţi-mă, că voi dupre adevăr sunteţi doftori dumnezeeşti.

Intru această lună în 28 de zile, aflarea cinstitelor moaşte ale sfinţilor mucenici Chir şi Ioan.

Stih: Moaştele mucenicilor celor fără de arginţi arătate fiind,
Dar prin dezlegarea trupului ale sale frunze sunt căzând.

Aceşti ai lui Hristos mucenici şi făcători de minuni, au fost pe vremea împărăţiei lui Diocliţian, dintru cari Chir era din cetatea Alexandriei, iară Ioan din cetatea Edesei, cari fiind uniţi amândoi pentru tocmirea lucrurilor lor, umblau şi tămăduiau toată boala şi toată slăbiciunea, şi îndemnând pre mulţi spre mucenie, au fost vădiţi la stăpânitorul locului, carele aducându-i de faţă înaintea lui, i-a dat la tot felul de munci, apoi le tăiară capetele. Iară cinstitele lor trupuri fiind grijite şi ascunse de oameni credincioşi pentru păgânătatea ce era atuncea, apoi pe vremea împărăţiei lui Arcadie şi a lui Teofil patriarhul Alexandriei, s'au aflat cinstitele şi sfintele lor moaşte, a cărora pomenire o prăznuim duhovniceşte, pentrucă întru această zi în carea s'a aflat aceste sfinte comori din pământ, mulţime de nenumărate noroade alergând cu multe boale, s'au învrednicit a toată tămăduirea. Căci îndrăciţii se vindecau, bolnavii se lecuiau, orbii vedeau, ologii umblau, şi cum se zice mai ales, tot leacul şi tămăduirea da oamenilor. Şi nu se făceau acestea numai pre vremea aceea, ci şi până astăzi, cei ce merg cu credinţă la dânşii, îndată dobândesc tămăduirea, întru slava şi lauda celui ce i-a slăvit pre dânşii Hristos Dumnezeul nostru.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Papia.

Stih: Pre Papie cum îl va trece Cuvântul tăcând.
Mucenic viteaz al Domnului fiind.

Acesta a fost pre vremea lui Diocliţian şi Maximian, cinstind şi propoveduind pre Hristos, din început dela strămoşii lui. Deci fiind pârît, a fost prins, şi stând de faţă înaintea stăpânitorului, a fost silit să facă jertfă, iară el nesupunindu-se, ci mai vârtos ocărând pre guvernatorul, îl porni spre mânie. Şi îndată îl luară patru inşi de-l puseră jos, şi a fost bătut mult cu vine crude, după aceea îl băgară într'o căldare mare, ce erà plină de untdelemn şi cu seu, de fierbeà pre foc şi era minune şi groază ceea ce se vedeà. Om ce erà îmbrăcat cu focul ca cu o haină, şi a răbdat şapte zile întru acea muncă, prin care pre mulţi credincioşi i-a tras spre credinţa în Hristos. Şi ieşind de acolo, l-a târât gol preste ciulini de fier, şi legându-l de cai neînvăţaţi, a fost gonit prin locuri rele şi cu surpături. Apoi l-a spânzurat de o grindă cu capul în jos, şi a stătut trei zile, legându-i o piatră mare de grumazi, şi după acele trei zile, tăind ştreangul cu o secere, a căzut Sfântul la pământ, de se strivì. Apoi iarăş i-a turnat spuză cu jeratec preste tot trupul, şi a grămădit pietre preste dânsul de l-au îngropat. Deci prin arătarea îngerului ieşi de sub pietre sănătos, şi a tras la credinţă pre ucigaşii aceia, şi mult norod, cărora şi capetele li s'au tăiat. Apoi şi Sfântul îşi primi sfâr-

şitul prin sabie, întru slava şi lauda adevăratului Dumnezeului nostru, Amin.

Intru această zi, pomenirea dreptului şi fericitului Serghie magistrul, carele a întemeiat mănăstirea Născătoarei de Dumnezeu cea din sânul Nicomidiei, ce se zice a lui Nichitiat.

Stih: Serghie fiind magistru mai'nainte în viaţă cu adevărat,
Acum magistru al lui Dumnezeu întru cereasca viaţă s'a arătat.

Intru această zi, sfântul mucenic Machedonie tăindu-i-se degetele mâinilor şi ale picioarelor s'a săvârşit.

Stih: Degetele mucenicului Machedonie celui lăudat...
Degetele bărbaţilor ucigaşi le-a tăiat.

Intru această zi, cuviosul Ulchian, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Intră bucurându-te Ulchiane prea fericite.
Hristos ţie uşa cerurilor îţi deschide.

Intru această zi, sfântul Pavel doftorul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Contenit-a Pavel mai'nainte, de tăiere, de ardere, de ungere.
Căci patimilor acestora acum prin rugăciunile sale dă mântuire.

Intru această zi, sfinţii doi tineri răstigniţi fiind s'au săvârşit.

Stih: In icoanele vremii şi pre cei doi tineri cuprinzând,
Că s'a răstignit, îi arată zugravii că sunt.

Intru această zi, sfântul Moisi cel depărtat din lume, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Moisi pe muntele bunătăţilor s'a suit,
Şi acolo precum Moisi în munte a murit.

Intru această zi, sfântul Donag episcopul Liviei prin foc s'a săvârşit.

Stih: Primeşte focul Donage, căci din capul tău,
Nici un păr va pieri precum a zis Hristos Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii şaptezeci de mucenici cei din Schitópoli, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Erai Mântuitorule, de şapte ori zece având,
Ai şi atâţia nevoitori prin sabie murind.

Intru această zi, sfinţiţii trei mucenici cei din Galatia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Voi trei bărbaţi, dar cu cuvântul de onoare v'aţi arătat,
Ca unul câte trei zicând, iată mergem spre tăiere cu adevărat.

Intru această zi, cuviosul Magnu făcând rugăciune cu pace s'a săvârşit.

Stih: Intru rugăciune dumnezeescul Magnu sufletul său dând,
Arătat a fost că sfârşitul vieţii erà cerând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porun„ca cea prea fără de Dumne„zeu, şi fiind aruncaţi în mijlo„cul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Cu gând desăvârşit lepădând trecerea celor curgătoare, v'aţi desbrăcat către lupte mucenicilor, şi biruind, aţi luat dela înălţime Darul tămăduirilor, strigând, şi zicând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind înfierbântat de multe boale, acum scap la ajutorul vostru cel fierbinte, şi cu durerea inimii mele mă rog, părtinitorilor! Daţi-mi degrab tămăduire mie, celui ce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Aflându-mă întru bole tru-

peşti de stricăciune, şi având suflet întunecat de cugete rele şi de păcate, şi de patimi sârguiţi-vă degrab, rogu-mă, să mă mântuiţi, Chire podoaba pătimitorilor, şi Ioane prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-mă prea sfântă Fecioară de oamenii cumpliţi, şi de dracii cei vicleni, şi de toată altă lucrare rea, şi de întâmplare, şi de toată răutatea, şi mă păzeştepre mine, carele cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Cu adaosul rugăciunilor voastre, prea fericită doime binecuvântată, strigăm: Goneşte de la noi toată boala, şi slăbănogirea sufletului şi a trupului, ca să te cinstim întru toţi vecii.

Făcătorilor de minuni şi doftorilor, Chire şi Ioane, vindecaţi boalele noastre, şi pornirile patimilor îndreptaţi-le către cărările cele dumnezeeşti, ca dupre datorie să vă lăudăm pre voi.

Intru lenevire trecându-mi viaţa mea, mă spăimântez de înfricoşata judecată, la care mântuiţi-mă de osândă, făcându-vă apărători fierbinţi Mucenicilor, mie celui ce mi-am înegrit sufletul meu cu patimile.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine Dumnezeire te laud, şi mă închin, ceea ce eşti una dupre fire, şi Treime dupre feţe, Părinte, Cuvinte şi Duhule, bucuria pătimitorilor, şi întărirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre tine cu glasuri neîncetate.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru asemănare de trup s'a văzut din tine Preacurată cel mai pre sus de dumnezei; pre carele roagă-l neîncetat Fecioară, să ne miluim noi, cari vieţuim întru răutate, şi ne cutremurăm de muncile iadului cele veşnice.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi vă-„paia întru răcoreală o a pre-„făcut, ca pre Domnul lău-„daţi-l lucrurile, şi îl prea înnăl-„ţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Slăviţilor mucenici, cei ce sunteţi împreună cu cetele cele prea sfinţite ale sfin-

ților pătimitori, și sunteți înfrumsețați cu podoabele cele dumnezeești, rugați pururea pre Iisus cel frumos întru podoabă, ca să înfrumsețeze inimile noastre, sfinților.

Cei ce sunteți crini ai raiului celui înțelegător foarte bine mirositori, pătimitorilor ai Domnului, tot sufletul îl umpleți de miros cu sfințite bune mirosuri. Drept aceea izgoniți dela mine stricăciunea patimilor, dăruindu-mi sănătate și dar.

Dumnezeeștilor mucenici, încetați tăria patimilor mele, precum de demult cu curgerile sângiurilor voastre, desmierdarea înșelăciunii celui strein, o ați încetat, și cereți a mi se da vărsare lacrămilor celor sufletești, prin cari să mă spăl de toată spurcăciunea păcatelor.

Slavă:

Lăcașul vostru trimițând razele tămăduirilor mai mult decât razele soarelui, gonește întunerecul cel prea rău al patimilor, ci luminați-mă pre mine cel ce cu credință alerg către dânsul, Chire și Ioane, făcătorilor de minuni, prea minunați.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un nor luminos ești Preacurată, ținând în brațele tale pre Soarele dreptății. Pentru aceea strig către tine, luminează-mă Fecioară pre mine cel întunecat de multe răutăți; cel ce neîncetat te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoească pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioșii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Făcătorilor de minuni luminători, Chire și Ioane, tămăduiți neputințele noastre cele sflețești și trupești, ca unii ce ați priimit darul tămăduirilor dela Domnul.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai fost pricinuitoare bunătăților ce s'au dat lumii dela Dumnezeu, și acum roagă pre Dumnezeu, cel bun întru schimbare, pentru mântuirea cea de obște.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, a sfinților, glasul al 4-lea.

Să mărim credincioșii cu

cântări vrednice de laudă, pre Chir și pre Ioan, cari cu duhul de un sânge și dupre trup frați prea înțelepți, cu cari să lăudăm și pre viteaza Atanasìa, și pre odraslele ei, Teodotia, Evdoxia, și Teoctista, răbdătoarele de patimi și pururea fecioarele, care se roagă lui Hristos pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te norul luminii, bucură-te sfeșnicul cel luminat; bucură-te năstrapa întru care este manna, bucură-te toiagul lui Aaron; bucură-te rugul cel nears, bucură-te cămară; bucură-te scaun, bucură-te muntele cel sfânt, bucură-te scăpare, bucură-te masa cea dumnezeească; bucură-te ușa cea de taină, bucură-te bucuria tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignit văzându-te Hristoase Preacurata, și coasta împunsă cu sulița, plângând a strigat: Ce este aceasta Fiul meu, ce ți-a dat ție norodul cel nemulțămitor, pentru binele care ai făcut lor? Vrând să mă lase fără de fiu pre mine, întru tot iubite. Mă minunează Bunule îndurate răstignirea ta cea de bună voie.

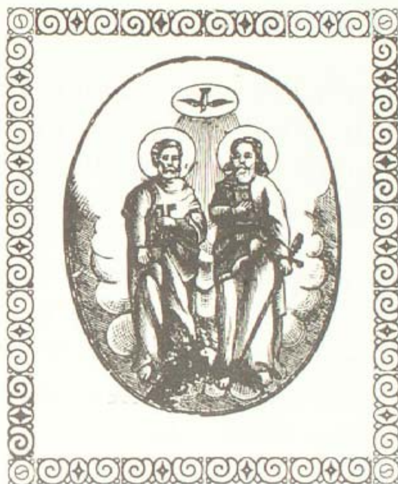
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, și ale sfinților, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glas 4: Sfinților cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostolul către Corinteni: *Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte...* Aliluia, glas 4: Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit pre ei... Stih: Multe sunt supărările drepților... Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai săi...*

Bucurățiva drepții întru Domnul, celor drepți se cuvine laudă...

CHINONICUL.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfinții măriții și întru tot lăudații și mai marii apostolilor Petru și Pavel.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne Strigat-am, **punem Stihirile pe 4. glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai laudă Bisericii tale iubitorule de oameni, pre cinstiții apostolii tăi,

întru care strălucesc luminătorii cei înțelegători, Petru și Pavel, ca niște stele cuvântătoare lumea luminând, prin cari ai luminat întunecarea cea dela apus, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Dat-ai pildă de întoarcere celor păcătoși, pre amândoi apostolii tăi, pre unul adică cel ce s'a lepădat în vremea patimii, și s'a pocăit; iară pre altul cel ce s'a împrotivit propoveduirii tale, și apoi a crezut, și pre amândoi ca pre cei mai mari adunării prietenilor tăi, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dat-ai întărire Bisericii tale Doamne, întărirea lui Petru, și știința lui Pavel, și înțelepciunea lui cea luminată, și grăirile de Dumnezeu ale amândoror, ca să smerească vorbele cele mari ale nedumnezeirii. Pentru aceasta cele de taină învățându-ne dela amândoi, te lăudăm pre tine Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Petre vârfule al slăviților apostoli și piatra credinței, și Pavele dumnezeescule, ritore și luminătorule al sfintelor Biserici, cei ce stați înaintea scaunului celui dumnezeesc, rugați-vă lui Hristos pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te slăvim de Dumnezeu Născătoare, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, ceea ce ai purtat în brațe pre Domnul slavei.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Apostoli ai lui Hristos, ucenici și propoveduitori prea măriți, cei ce bună călătorie pre pământ ați săvârșit, nu încetați rugăciune făcând, pentru cei ce vă laudă pre voi cu credință.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Cei ce suntem învăluiți neîncetat în viforul vieții, strigăm: Mântuește pre toți pentru rugăciunile înțelepților tăi și dumnezeeștilor mai marilor apostoli, prea bunule.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Dumnezeești și cinstiți ucenici, și tăinuitori, și învățători, Petre și Pavele, întemeerea apostolilor, pre făcătorul a toate și Domnul slavei, rugați-l pururea pentru noi.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pavele gura Domnului şi temeiul învăţăturilor, oarecând gonitor al lui Iisus Mântuitorului, iară acum şi pre scaunul apostolilor întâiu şezător ai fost fericite. Pentru aceasta cele negrăite ai văzut înţelepte, până la al treilea Cer ridicându-te, şi ai strigat: Veniţi cu mine, şi de bunătăţi să nu ne lipsim.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Cuvântul carele este cinstit întocmai cu Tatăl, şi cu Duhul sfânt, cel ce a strălucit în vremile cele de apoi pre pământ ca un soare mare din Fecioară, din dumnezeeasca fiică, ca pre nişte raze va trimis pre voi măriţilor apostoli, cari luminaţi cu lumina credinţei, pre toţi oamenii cei din întunerecul înşelăciunii, şi pre aceia cu dumnezeeştile învăţături, către dânsul îi aduceţi.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cei ce sunteţi între apostoli mai întâiu pre scaun şezători, şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă pace lumii să dăruească, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat; Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-se şi Crucea de bună voie pentru noi luând, prin carea înviind pre cel dintâiu zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am... **Punem Stihirile pe 8, glasul al 2-lea, însăşi Podobie, a lui Andreiu Pirul.**

Cu ce cununi de laudă vom încunună pre Petru şi pre Pavel, pre cei despărţiţi cu trupurile şi împreunaţi cu duhul, pre mai marii propoveduitorilor de Dumnezeu, pre acesta adică ca pre o căpetenie a apostolilor; iară pre acela ca pre cel ce mai mult decât alţii s'a ostenit; că pre aceştia cu adevărat dupre vrednicie, cu cununile slavei celei nemuritoare îi încununează Hristos Dumnezeul nostru, cel ce are mare milă. **De trei ori.**

Cu ce frumseţi de cântări vom lăudà pre Petru şi pre Pavel, pre cei ce sunt aripile cunoştinţei de Dumnezeu, cari

au zburat pre la margini şi la Cer s'au înălţat, mâinile Evangheliei Darului, picioarele propoveduirii adevărului, rîurile înţelepciunii, cornurile Crucii. Prin cari sprinceana dracilor Hristos o a surpat, cel ce are mare milă. **De trei ori.**

Cu ce cântări duhovniceşti, vom lăudà pre Petru şi Pavel, pre cei ce au junghiat nedumnezeirea, şi gurile cele neastupate, sabiile Duhului cele înfricoşate, frumseţile Romei cele luminoase, desfătările a toată lumea, lespezile cele înţelegătoare ale legii nouă, de Dumnezeu scrise în Sion, pre cari Hristos i-a chemat, cel ce are mare milă. **De două ori.**

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Cu întrebarea cea de trei ori, aceasta, Petre iubeşte-mă, lepădarea cea de trei ori Hristos o a îndreptat. Pentru aceasta şi către cunoscătorul tainelor a zis Simon; Doamne, tu toate le cunoşti, toate le ştii, tu ştii că te iubesc; pentru aceasta către dânsul Mântuitorul a zis: Paşte oile mele, paşte alegerea mea, paşte mieluşeii mei, pre cari cu sângele meu i-am agonisit spre mântuire. Pre acela roagă-l de Dumnezeu fericite apostole, să ne dăruească nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuit către cel ce a făcut ţie măriri. Stătut-a Împărăteasa de-a dreapta ta. Că pre tine Maică solitoare, vieţii te-a arătat, Dumnezeu carele fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi. Şi oaia cea rătăcită din munte răpită, aflându-o, pe umere ridicându-o la Tatăl să o aducă, şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze, şi să mântuească, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare şi bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi cetirile. Din Soborniceasca întâia Carte a sfântului apostol Petru cetire.

Cap. 1, Vers al 3-lea.

Fraţilor, bine este cuvântat Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-a născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos, din morţi. Spre moştenire nestricăcioasă şi nespurcată şi neveştejită, păzită în ceruri pentru voi. Cari sunteţi păziţi cu puterea lui Dumnezeu prin credinţă spre mântuire gata a se arătà în vremea de apoi. Intru care vă bucuraţi acum puţin, de se cuvine, necăjiţi fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinţei voastre, cea cu mult mai scumpă de cât aurul cel pieritor şi prin foc lămurit, să

se afle spre laudă, și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos. Pre carele nevăzându-l iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită. Luând sfârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor.

Din Soborniceasca întâia Carte, a sfântului apostol Petru cetire. Cap. 1, Versul al 13-lea.

Iubiților, încingând mijloacele cugetului vostru, trezvindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre Darul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ascultării, neprefăcându-vă cu poftele cele mai din 'nainte ale necunoștinții voastre. Ci dupre Sfântul carele v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu Sfânt sunt. Și dacă chemați tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor dupre lucrul fieștecăruia. Intru frică vremea vieții voastre să o petreceți. Știind că nu cu argint, sau cu aur, care se strică, v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care erà dela părinți dată; ci cu scump sângele ca al unui miel nevinovat și nespurcat al lui Hristos.

Din Soborniceasca întâia Carte, a sfântului apostol Petru cetire. Cap, 2, Vers 11.

Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poftele cele trupești, cari se oștesc asupra sufletului. Petrecerea voastră avându-o bună întru neamuri, ca întru care vă clevetesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele cele bune văzând, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării. Deci supuneți-vă la toată omeneasca zidire pentru Domnul, ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus, ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimiși spre izbânda făcătorilor de rău, și lauda făcătorilor de bine. Căci așà este voia lui Dumnezeu, ca bine făcând să înfrânați necunoștința oamenilor celor nepricepuți. Ca cei slobozi, și nu ca și cum ați aveà slobozenia acoperământ răutății, ci ca robii lui Dumnezeu. Pre toți cinstiți, frăția iubiți, de Dumnezeu vă temeți, pre împăratul cinstiți. Slugile supuindu-vă cu toată frica stăpânilor, nu numai celor blânzi și buni, ci și celor năsălnici. Pentru că acesta este dar, de rabdă cineva supărări pentru știința lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate. Că ce laudă este dacă greșind și pedepsindu-vă veți răbdà? Ci dacă bine făcând și pătimind veți răbdà, acesta este dar înaintea lui Dumnezeu. Că spre aceasta v'ați chemat, că și Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Carele ocărându-se, împrotivă nu au ocărît, pătimind, nu a îngrozit; ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele păcatele noastre însuși le-a ridicat în trupul său pre lemn; ca păcatelor murind, să viețuim cu dreptate, cu a căruia rană v'ați vindecat.

LA LITIE

Stihirile glasul al 2-lea, singur glasul.

A lui Andrei Ierusalimneanul.

Veniți astăzi adunările credincioșilor, împreunarea cea frumoasă cu bună laudă, pre meșterii Darului cei aleși, pre Petru și pre Pavel, cu cuvioase laude să-i încununăm, pentrucă fără pizmuire tuturor cuvântul semănând, cu acestea Darul Duhului a îmbogățit. Și ale viei celei adevărate vițe fiind, strugur copt nouă ne-a lucrat, carele veselește inimile noastre. Către cari să strigăm cu față descoperită, și cu curată cunoștință zicând: Bucurați-vă pierzătorii celor necuvântătoare, și slujitorii celor cuvântătoare. Bucurați-vă alegerea cea frumoasă a făcătorului și

ziditorului a toate. Bucurați-vă solitorii celor buni, și gonitorii celor răi. Pre cari să-i rugăm, să se roage pururea către Făcătorul și Invățătorul, să dăruiască lumii pace stătătoare, și sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie.

Pre ucenicii lui Hristos și temeliile Bisericii, stâlpii cei adevărați și temeiurile, și dumnezeeștile trâmbițe ale învățăturilor lui Hristos, și ai patimilor, pre mai marii apostolilor, pre Petru și pre Pavel, toată lumea ca pre niște mai întâiu stătători să-i lăudăm. Că aceștia încunjurând toată lățimea pământului, ca cu un plug au semănat credința, și tuturor au sădit cunoștința de Dumnezeu, arătându-le Cuvântul Treimii, o Petre! Piatră și temelie, și Pavele vasule al alegerii, cari și pereche înjugată a lui Hristos fiind, pre toți ați tras spre cunoștința de Dumnezeu, pre păgâni și cetăți și ostroave; și pre jidovi iarăși i-ați adus la Hristos, și vă rugați, să se mântuească sufletele noastre.

Ale lui Ghermanò.

Petre mai marele măriților apostoli, piatra credinței, și Pavele minunate, ritorule al sfintelor Biserici și luminătorule, stând înaintea dumnezeescului scaun, rugați-vă lui Hristos pentru noi.

Pavele gura Domnului, și temeiul învățăturilor. Oarecând gonitor al lui Iisus Mântuitorului, iară acum și pre scaunul apostolilor întâiu șezător ai fost fericite. Pentru aceasta cele negrăite ai văzut înțelepte, până la al treilea Cer ridicându-te, și ai strigat: Veniți cu mine, și de bunătăți să nu ne lipsim.

Glasul al 3-lea, a lui Ioan monahul.

Cetățenii Ierusalimului celui de sus, piatra credinței, ritorul Bisericii lui Hristos. Numărul cel de doi al Treimii, vânătorii lumii, lăsând astăzi cele de pre pământ, au mers prin pătimire la Dumnezeu, și roagă lui cu îndrăzneală, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă glasul al 5-lea, a lui Vizantie.

Ințelepciunea lui Dumnezeu, Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl, precum în Evanghelie mai 'nainte a zis: Voi sunteți vițe bine roditoare prea lăudați apostoli, cari strugur copt și frumos ați purtat în ramurile voastre; carele mâncându-l noi credincioșii, ne prefacem prin gustări spre dumnezeeasca veselie, Petre piatra credinței, și Pavele lauda

lumii, întăriţi turma, carea aţi câştigat cu învăţăturile voastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nesfărâmată, şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 1, singur glasul, ale lui Andreiu Criteanul.

Legăturile tale cele de prin cetăţi, şi necazurile cine le va spune, mărite apostole Pavele? Sau cine va pune de faţă nevoinţele şi ostenelile tale, cari te-ai ostenit întru bună vestirea lui Hristos, ca pre toţi să-i dobândeşti, şi lui Hristos Biserică să-i aduci? Ci te roagă, ca să se păzească această bună mărturisire a ta, până la suflarea cea mai de pre urmă, Pavele apostole, şi învăţătorule al bisericilor.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Legăturile tale cele de prin cetăţi şi necazurile, cine le va spune, mărite apostole Pavele? Ostenelile, nevoinţele, privegherile, patimile cele rele, în foame şi în sete, în frig şi în golătate, coşniţa, bătăile cu toiege, împroşcările cu pietre, încunjurarea, adâncul, sfărâmările de corăbii? Privelişte te-ai făcut îngerilor şi oamenilor. Toate adecă le-ai răbdat pentru Hristos cel ce te-a întărit pre tine, ca lumea să dobândeşti, întru Hristos Iisus Domnul tău. Pentru aceasta te rugăm noi, cei ce săvârşim pomenirea ta cu credinţă, neîncetat roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Pre luminătorii cei mari ai Bisericii, pre Petru şi pre Pavel să-i lăudăm, că mai mult de cât soarele au strălucit întru tăria credinţei, şi pre păgâni cu razele propoveduirii, din necunoştinţă i-au adus la dumnezeeasca cunoştinţă, unul adică căci pre Cruce pironindu-se, la Cer călătorie a făcut, unde cheile împărăţiei dela Hristos a luat; iară altul căci cu sabie fiind tăiat, la Mântuitorul a mers, dupre vrednicie se fericesc. Şi amândoi împrotiva lui Israel grăesc, căci asupra însuşi Domnului, cu nedreptate mâinile şi-au întins. Pentru aceasta cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, surpă pre cei ce sunt împrotiva noastră, şi credinţa ortodoxă o întăreşte, ca un iubitor de oameni.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Efrem Carias.

Praznic de veselie a strălucit

marginilor astăzi, întru tot cinstită pomenirea înțelepților și mai marilor apostoli a lui Petru și a lui Pavel. Pentru aceasta și Roma se bucură dănțuind întru cântări și laude. Să prăznuim și noi fraților, această prea cinstită zi cu laude, zicând: Bucură-te Petre apostole, și de aproape prietene, al învățătorului tău Hristos Dumnezeului nostru. Bucură-te Pavele al tuturor prietene, și al credinței propoveduitorule, și al lumii învățătorule. Insoțire sfântă aleasă, ca cei ce aveți îndrăzneală, pre Hristos Dumnezeul nostru rugați-l, să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Făcătorul și Mântuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul din pântecele tău ieșind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam a izbăvit. Pentru aceasta ție Preacurată, ca maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te. Bucură-te Stăpână folositoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cei ce sunteți între apostoli... **De 2 ori.**

Caută la sfârșitul cărții.

Și Născătoare de Dumnezeu...

Odată. Și cetire a cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul apostolilor de 2 ori.**

Slavă și acum, a Născătoarei învierii. După întâia Sihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Adâncul vânării de pește lăsând, din Cer ai luat dela Tatăl, dumnezeească descoperire întrupării Cuvântului, și cu toată îndrăzneala ai strigat către făcătorul tău: Al lui Dumnezeu Fiu de o ființă te cunosc pre tine. Pentru aceasta dupre vrednicie cu adevărat, te-ai arătat piatră credinței și purtător de cheile Darului, Petre apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Gândesc la judecată și mă tem, de întrbarea cea înfricoșată mă cutremur. Mă spăimântez de răspunsul Judecătorului, și mă îngrozesc de muncă, și durerea focului, de întunerecul tartarului, de scrâșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie! în ceasul acela ce voiu face? Când se vor pune scaunele, și cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădì. Atuncea

Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, și folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Din Cer chemarea dela Hristos luând, te-ai arătat propoveduitor lumii, tuturor strălucind cu învățăturile Darului, că ai șters slujirea scripturii legei, și credincioșilor ai strălucit cunoștința Duhului. Pentru aceasta și până la al treilea Cer dupre vrednicie sus te-ai ridicat, și la raiu ai ajuns, Pavele apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfânta pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Laudă de mulțămită dupre datorie, precum și văduva aceea doi fileri, aduc ție Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ împreună și ajutătoare, din ispite și din necazuri pururea pre mine scoțându-mă. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie izbăvindu-mă, de cei ce mă necăjesc pre mine, din inimă strig către tine: De Dumnezeu Născătoare ajută-mi, rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință nașterii tale.

După Poliele, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Ințelepciunea...

Pre cei ce s'au arătat căpetenii ucenicilor, pre luminătorii cei mari și străluciți, pre Petru să-l lăudăm, și pre Pavel prea înțeleptul. Că cu focul dumnezeescului Duh luminându-se, toată negura înșelăciunii au ars. Pentru aceasta și întrarmați ostași ai împărăției celei de sus dupre vrednicie s'au arătat, și împreună șezători pre scaunul Darului. Pentru aceasta strigăm: Apostoli ai lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli cereți, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. **De două ori.**

Slavă Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ești Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat, ca ceea ce ești lăcaș Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt lăcaș spurcat fărădelegii, și batjocură dracilor întru cunoștință m'am făcut, grăbește de mă mântuește de lucrarea lor cea rea, lăcaș luminat prin fapta bună făcându-mă, ceea ce ești de lumină priimitoare Curată. Gonește-mi negura patimilor, și împărtășirii celei de

sus mă învredniceşte, şi luminii celei neînserate, cu rugăciunile tale.

Apoi întâiul Antifon al glasului al patrulea Prochimen, glasul al 4-lea.

In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginele lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan.

In vremea aceea, arătatu-s'a Iisus ucenicilor săi, după ce s'a sculat din morţi...

Psalm 50.
Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfinţilor apostoli, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Stihira, glasul al 2-lea.

Petre mai marele slăviţilor apostoli! Piatra credinţei, şi Pavele minunate, ritorule al sfintelor biserici, şi luminătorule, stând înaintea dumnezeescului scaun, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi.

CANOANELE.

Al sfântului Petru cu Irmosul pe 8, şi al sfântului Pavel pe 6.

CANONUL sfântului Petru.

Facerea lui Ioan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Nu este asemenea ţie prea „slăvite Doamne, că cu „mână tare, ai mântuit pre „norodul pre care l-ai câştigat, „iubitorule de oameni“.

Pre mai marele apostolilor astăzi, ca pre cel întâiu chemat al lui Hristos, cu cântări de Dumnezeu însuflate dupre vrednicie să-l lăudăm.

Cel ce este mai 'nainte de veci, mai 'ainte de tine cunoscându-te, te-a rânduit, prea fericite Petre, ca prea un mai mare al Bisericii, şi întâiu pre scaun şezător.

Nu trupul, nici sângele, ci Tatăl ţie ţi-a însuflat, Dumnezeu a zis, pre Hristos Fiul cel adevărat al Dumnezeului celui prea înalt, Apostole.

A Născătoarei:

Muntele cel sfânt, căruţa cea mai pre sus de gând, pre Maica lui Dumnezeu, şi fecioara cu adevărat după naştere, să o lăudăm.

Altul al sfântului Pavel, pe 6.

Facerea aceluiaşi Ioan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmosul:

Cel tăiat pre cea netăiată.

Ca cele ce sunt, numind Hristos cu dumnezeeasca cunoştinţă cele ce nu sunt,

Pavele prea fericite, acela din pântecele maicii tale te-a ales, ca să porţi înaintea păgânilor dumnezeesc numele lui, carele este mai pre sus decât tot numele, că cu slavă s'a proslăvit.

Tăiere împrejur a opta zi săvârşind, şi râvnitor părinteştelor aşezământuri Pavele fiind, şi din sămânţa jidovească şi din neamul lui Veniamin, şi dupre lege fariseu arătându-te, toate le-ai socotit ca nişte gunoae, şi pre Hristos ai dobândit, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă:

Vestindu-ţi ţie strălucirea bunei credinţe, ceea ce erà să fie, Pavele, şi stricarea înşelăciunii, Hristos arătându-se în munte în chipul fulgerului ochii cei trupeşti ţi-a întunecat, iară sufletul ţi-a înţelepţit cu cunoştinţa Treimii, că cu slavă s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată Maica lui Dumnezeu celui Atotputernic, ceea ce ai răsărit din seminţie împărătească. Stăpână, şi carea numai tu ai născut cu trup mai pre sus de fire pre Dumnezeu, cel ce împărăţeşte toate, mântueşte-mă de primejdii pre mine, cel ce cânt Fiului tău, că cu slavă s'a proslăvit.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne „lăudăm, ci întru tine In-„ţelepciunea Tatălui cea ipos-„tatnică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubitorule „de oameni".

Pre tine fericite, şi vistierie prea tare a împărăţiei, gura lui Hristos Dumnezeu cea prea dulce te-a arătat. Pentru aceasta te lăudăm Petre apostole.

Pre piatra ortodoxiei tale a întărit Stăpânul Iisus Biserica neclătită, întru carea apostole Petre pre tine te mărim.

Cât este mai pre sus de cât îngerii Petru în trup, că acestuia Hristos Dumnezeu i-a zis, că va fi întru luminată venirea lui judecător, şi împreună şezător.

A Născătoarei:

Ceea ce nu ştii de nuntă, carea pre Dumnezeu întrupat l-ai născut, întăreşte-mă pre mine, cel ce mă clătesc cu asuprelile patimilor, că nu este ajutătoare afară de tine Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Tu sufletelor credincioşilor te-ai pus piatră de temelie de

mult preţ, în marginea unghiului, a Mântuitorului şi Domnului.

Totdeauna omorârea lui Iisus în trupul tău dupre adevăr Pavele purtând-o te-ai învrednicit vieţii cu adevărat.

Slavă:

Pavele prea fericite, roagă-te, să se zidească pre temelia ta, strălucirea bunătăţilor celor lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine acum te fericesc, precum mai 'nainte ai zis Preacurată, toate neamurile omeneşti, cele ce se mântuesc prin tine acum.

Sedelna

Ipacoi, glasul al 8-lea:

Care temniţă nu te-a avut pre tine legat? Care biserică nu te are pre tine ritor? Damascul foarte se înţelepţeşte prin tine Pavele, că te-a văzut pre tine cuprins de lumină. Roma sângele tău priimind, şi aceea se laudă. Incă şi Tarsul mai mult se bucură, şi cu dragoste cinsteşte scutecele tale. Petre piatra credinţei, Pavele lauda lumii, de la Roma adunându-vă, întăriţi-ne pre noi.

haimele

Peasna 4, Irmos:

Acesta este Dumnezeul nostru, carele din Fecioară „s'a întrupat şi firea omenească o a îndumnezeit, pre „carele lăudându-l strigăm: „Slavă puterii tale Doamne".

De oameni vânător dumnezeesc precum s'a făgăduit, Hristos pre tine te-a făcut, ţie întâiu încredinţându-şi turmele Bisericii sale.

Dătătorul de viaţă Iisus, cel cel ce este rugat de tine, carele ţi-a dat ţie puterile sale a legà şi a deslegà, Petre să-mi fie milostiv.

Roagă-te cu deadinsul Petre, ca să se deschiză împărăţiile lui Hristos, celor ce cinstesc dumnezeească pomenirea ta, cu credinţă neîndoită.

A Născătoarei:

Doamnă cu totul lăudată de Dumnezeu Născătoare, gândurile mele cu rugăciunile tale curăţindu-le, arată-mă bine roditor, Maica Dumnezeului tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Doamne şezut-ai pre apostolii...

Incălecat-a ca un leu sălbătăceşte pierzând Biserica lui Hristos Savlu oarecând; dar s'a îmblânzit cu dumnezeesc glasul Mielului lui Dumnezeu, şi turma, pre care gonià, lui ca unui păstor s'a încredinţat.

Cel ce erà să lumineze, lumea s'a întunecat, şi Anania la dânsul s'a trimis, dându-i luminare sufletului şi trupului, de dumnezeească arătare vasul alegerei învăţându-se dela dânsul.

Slavă:

Prin Pavel dupre vrednicie Damascul s'a adăpat, că dintru acela ca din raiu oarecând, acesta a ieşit izvor mare de ape dumnezeeşti, şi a adăpat din destul tot pământul cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Surpat-a pre cei puternici de pre scaune Domnul, precum Fecioara şi Maica a zis, şi pre cei flămânzi i-a umplut de dumnezeeşti bunătăţi, pre cei ce strigă cu credinţă: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ne-ai câştigat pre noi „popor ales, cu sângele „tău Doamne, pacea ta „dăne-o nouă, păzind într'un „gând turma ta".

Cela ce din dragoste a luat îndrăzneală către Dumnezeu, dupre vrednicie este minunat, vânătorul, şi cel neînvăţat, minuni făcând prea slăvite cu Darul.

Nu aur, nici argint pentru tine Hristoase, dumnezeescul tău apostol, ci fapta bună câştigând, s'a îmbogăţit cu puterea minunilor.

Indreptatu-s'au gleznele şi paşii schiopilor, cu cuvântul tău cel lucrător, că prin dumnezeescul Duh, s'a săvârşit prea slăvite lucruri.

A Născătoarei:

Intrupatu-s'a Dumnezeu dupre Ipostas Curată, din tine cu trupul unindu-se, rămâind nemicşorat, cel fără de trup, dupre dumnezeeasca fiinţă.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Tu adevărat laudă ţi-ai ales Pavele, Crucea Impăratului Hristos, pururea purtând ca o biruinţă, Apostole.

Ţie a vieţuì este Hristos, iară a murì dobândă aleasă; că cu dragoste împreună te-ai răstignit pentru noi, Pavele mărite.

Slavă:

Bucuratu-te-ai dupre adevăr întru Domnul Pavele cinstite, când ai ieşit din trup, şi ai mers la dătătorul de viaţă Hristos Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te dupre adevăr că-

mara fecioriei, chemarea strămoaşei, şi deslegarea blestemului strămoşului.

Peasna 6, Irmos:

In chit trei zile fiind Ionà, Hri- „stoase, mai 'nainte te-a în- „semnat pre tine cel fără „de moarte, cum că erai să fii „mort de bună voie, în trei zile, „în pântecele pământului".

Precum de demult Hristoase pre Petru, cel ce a umblat pedestru pe apă, cu dreapta ta l-ai mântuit, şi pre mine cel cufundat în viforul ispitelor celor cumplite, mă mântueşte ca un îndurat.

Lăsat-ai o Petre cele ce nu sunt, şi la cele ce sunt ai ajuns! Ca un neguţător oarecarele! Şi adevărat ai dobândit pre Hristos, mărgăritarul cel de mult preţ.

Pre cei ce se nevoiau fără pricepere a ispitì pre Duhul cel prea sfânt, Petre i-ai omorît; pre carele tu întâiu Dumnezeu l-ai zis, luminat arătându-l a fi Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce este mai pre sus decât toată fiinţa, întrupat l-ai născut nouă. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu buzele şi cu sufletul te vestim.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Toate cele stricăcioase ale lumii defăimându-le, rănindu-te cu dragostea Stăpânului, şi cu dorul mântuirei celei de obşte, ai voit a mărturisì de dânsul, o Pavele fericite! Şi acum pentru lume te roagă.

Dupre vrednicie ţi-a dăruit ţie Hristos viaţă în ceruri apostole Pavele; că aicea cetate stătătoare n'ai poftit fericite, credincioasă slugă fiind şi săvârşitor tainelor lui.

Slavă:

Ca un ales următor al Stăpânului, şi ca cel ce s'a îmbrăcat într'însul Pavel, cu adevărat tuturor toate a fost, ca pre toţi să-i dobândească, şi să mântuească pre noroade, şi le-a mântuit cu adevărat, lui Hristos vânând marginile.

Şi acum, a Născătoarei:

Căutat-a spre tine Domnul, înnoind fiinţa mea ca un puternic, lucruri mari făcând de Dumnezeu Născătoare, precum ai zis, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Şi m'a izbăvit prin tine din stricăciune Dumnezeul meu, ca un milostiv.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Pre propoveduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor tale şi odihna. Că chinurile acelora şi moartea ai priimit mai vârtos decât toată roada, însuţi cela ce ştii cele din inimă.

ICOS:

Limpezeşte-mi limba mea Mântuitorul meu, lărgeşte-mi gura, şi o umple pre ea, umileşte-mi inima mea, ca cele ce grăesc să le şi urmez, şi cele ce învăţ, să le şi fac întâiu; că tot cel ce face şi învaţă, zice, acesta, mare este; că de zic şi nu fac, ca nişte aramă răsunătoare mă voiu socotì. Pentru aceasta ca să grăesc eu cele cuvioase, şi să fac cele de folos, învaţă-mă, însuţi cela ce cunoşti cele din inimă.

Întru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor şi mai marilor apostoli Petru şi Pavel.

Stih: Petru propoveduitorul lui Hristos, a murit răstignit,
Iară Pavel cel ce a tăiat înşelăciunea, de al sabiei ascuţit.
Săvârşitu-s'au în a douăzeci şi noua zi,
Petru răstignindu-se, iar Pavel de sabie tăindu-se.

La aceştia cari altă pricină mai mare de laudă ar puteà cineva să gândească a aflà, afară din mărturisirea şi chemarea Domnului. De vreme ce pre unul l-a fericit, şi l-a chemat piatră, asupra căruia zice că a întărit biserica (adică asupra mărturisirii lui); iară pentru cel alt (adică pentru Pavel) a zis, că va să fie vas alegerii, şi-i va purtà numele lui înaintea tiranilor şi a împăraţilor. Însă sfântul Petru era frate lui Andreiu celui întâiu chemat, trăgându-se dintr'un oraş prost şi de jos, adică din Vitsaida, fecior lui Ionà, din neamul lui Simeon, pre vremea arhiereului Ircan. Trăind cu mare lipsă şi sărăcie, de'şi ţinea viaţa cu osteneala mâinilor sale. Deci murind tatăl său Ionà, atuncea Simon căsătorindu-se şi-a luat femeie pre fiica lui Aristovul fratele lui Varnava apostolul, şi a născut fii, iară Andreiu a rămas întru curăţie. Deci pre vremea carea erà Ioan la pază în temniţă, mergând Iisus la iezerul Ghenisaretului, şi aflând pre Andreiu şi pre Petru, unde-şi întindeau năvodul şi mrejile, i-a chemat şi îndată au urmat după dânsul. După aceea, propoveduind Petru Evanghelia în Iudeea, Antiohia, Pont, Galatia, Capadochia, Asia şi în Vitinia, s'a pogorît până la Roma. Şi pentrucă a biruit cu minunile pre Simon vrăjitorul, împărăţind acolo Neron, a fost răstignit de dânsul cu capul în jos, precum el însuşi a poftit, şi şi-a priimit fericitul sfârşit. Deci erà la chipul feţei alb, puţin cam galben, pleşuv şi des la părul ce-i rămăsese, cam crunt la ochi şi roşu, cărunt la cap şi la barbă, cu nasul cam lungăreţ, cu sprincenele nalte, la vârstă om de mijloc, drept la stat; se pornià îndată împrotiva nedreptăţii, din râvnă dumnezeească. Spre cei ce veniau la pocăinţă erà iertător, şi lesne a schimbà, şi a mutà răspunsurile şi judecăţile cele mai din 'ainte.

Iară sfântul Pavel, şi el erà cu neamul evreu, din neamul lui Veniamin, cu eresul fariseu, fiind învăţat de Gamaliil, şi instruit desăvârşit în legea lui Moisi. Locuià în Tars, carele fiind fierbinte iubitor legii, jefuià şi strică Biserica lui Hristos, şi cu a lui voie şi sfat a fost omorît întâiul mucenic Ştefan. Deci, cunoscându-se de Dumnezeu într'amiază-zi, şi orbindu-i-se vederea, i s'a trimis glas dumnezeesc din cer, prin care a fost trimis către Anania vechiul ucenic al Domnului, ce locuià în Damasc, şi acela învăţându-l,

l-a botezat, și fiindcă s'a făcut vas alegerii, a purces, ca și cum ar fi zburat cu aripi, de a încunjurat și a cuprins toată lumea; și ajungând la Roma, și învățând pre mulți, și-a săvârșit viața acolo, tăindu-i-se capul din porunca împăratului Neron pentru mărturisirea lui Hristos, în urma lui Petru. Și spun că din tăierea aceia a curs sânge și lapte. Și măcar că s'a săvârșit mai pre urma lui Petru fericitul Pavel, însă moaștele lor tot la un loc s'au pus. Deci, erà și fericitul apostol Pavel pleșuv la cap, vesel la căutătură, cu sprincenile plecate în jos, alb la față, barba îi erà cam lungă cu cuviință, cu nasul rotund și cuvios, la toată fața împodobit, cam cărunt la cap și la barbă, om sănătos cu vîrtutea, puțin cam scurt la trup, înțelept, plin de daruri, cu cuviința obiceiurilor sale și cu tăria cuvintelor sale, și cu dumnezeeasca putere trăgeà, pre cei ce mergeau la dânsul. Insă amândoi corifeii apostoli erau plini de Duhul sfânt și de dumnezeescul Dar. Și se face prăznuirea lor în biserica sfinților Apostoli cea mare, și la Orfanotrofion, și în cinstita biserică a sfântului apostol Petru ce este aproape de sfânta biserica cea mare, și la toate cele de pre alocuri sfintele lui Dumnezeu biserici.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cuvinte cel fără de început, carele ai fost întru început, împreună cu Tatăl și cu „Duhul, Fiule unule născut, „bine ești cuvântat și prea înălțat „Dumnezeul părinților noștri".

Dupre Dumnezeeasca rânduiala milostivirii lui Hristos învățându-te a urmà, te-ai slobozit mai 'nainte de patimă Petre, a cădeà în viforul lepădării.

Ție celui întâiu chemat și foarte iubit, ca celui între apostoli cu bună slavă întâiu pre scaun șezător, Hristos s'a arătat întâiu după ce a înviat din mormânt.

Lepădarea ta cea de trei ori, cea mai 'nainte de patimă vindecându-o Stăpânul, cu întrebarea de trei ori cea de Dumnezeu grăită, Petre, a întărit dragostea ta.

Mai întâiu pre tine te-a pus Petre mărturisitor iubirei celei spre Hristos, Cuvântul cel ce știe toate ca un Dumnezeu. Pentru aceasta și turma sa cea iubită ție ți-a încredințat.

Alt Canon, Irmos:

In câmpul Deirà .

Fost-a Hristoase pecete și cunună apostolilor tăi, cel ce a fost chemat în vremile cele mai de pre urmă, și cu osârdie pre toți i-a întrecut cu carele norodul Bisericii cântă ție: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Măcar că a și gonit mai întâiu Biserica ta Pavel legatul, dar îndrăzneala cea dintâiu o a întrecut cu râvna cea mai de pre urmă, că a adunat Hristoase neamurile, cele ce strigă: Dum-

nezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Tu din Ierusalim ai propoveduit tuturor Evanghelia, şi încunjurând împrejur tot pământul până la hotarele Iliricului Pavele, învăţând, ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Intru uimire ridicându-te, la al treilea Cer ai ajuns prea fericite, şi auzind graiuri negrăite, ai strigat: Slavă Tatălui celui prea înalt, şi Fiului strălucirii celei de pre un scaun, şi Duhului celui ce cearcă arătat adâncurile lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia pre lână întru tine Fecioară s'a pogorît Hristos, şi purtător de trup din tine a ieşit, împreunând cele risipite mai întâiu, şi pace pre pământ şi în Cer dăruind; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cela ce toate le porţi cu puterea ta cea negrăită, Hristoase, pre cuvioşii tăi „tineri, în văpaie i-ai rourat, „pre cei ce strigau: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Intinde'ţi-vor mâinile, şi pre Cruce te vor încinge, Stăpânul mai 'nainte zicând, Petre ţi-a poruncit ţie, să-i urmezi lui, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvântul Darului, pre Enèa cel slăbănog cumplit, şi pre Tavità cea moartă, minuni făcând, o ai înviat, pre cei ce strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Hristoase, cela ce ai arătat lui Petru a fi păgânii curăţiţi cu raza Duhului, curăţeşte-mi şi mie gândurile, celui ce strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară carea ai născut cu trup pre Dumnezeu Cuvântul, întunerecul sufletului meu, cu rugăciunile tale gonindu-l, luminează-mă pre mine cel ce strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

La muntele cel sfânt...

Stăpânitu-s'a de dragostea ta Pavel, şi cu bună schimbare s'a prefăcut, că n'a vieţuit luişi pururea pomenitul, ci te-a avut pre tine îndurate

vieţuind întru sine, întru toţi vecii.

Logodit-ai ca pre o mireasă Biserica a o pune înaintea mirelui Hristos, că logoditor acesteia te-ai arătat Pavele de Dumnezeu purtătorule. Pentru aceasta te mărim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nevoitu-te-ai cu bună nevoinţă, şi sfârşindu-ţi alergarea ta dupre lege, vistieria credinţei o ai păzit; pentru aceasta te-ai învrednicit, Pavele, cununilor dreptăţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul Domnului cel în chipul focului, bucură-te Mireasă, carea nu ştii de mire Fecioară. Bucură-te norule, care ai răsărit pre Soarele dreptăţii, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Mireasa cea prea slăvită, şi Născătoarea de Dumnezeu cea prea sfântă, „carea ai născut pre Făcăto-„rul tuturor celor văzute şi „celor nevăzute, cu cântări te „slăvim".

Darul tău cel prea înalt se măreşte dupre vrednicie, că umbra ta Petre, goneşte patimile neputincioşilor. Pentru aceasta pre tine te mărim.

Pre Simon vrăjitorul luptătorul împrotiva lui Dumnezeu, cel ce s'a ridicat cu năluciri spre înălţimea Cerului, surpându-l cu dumnezeească putere negrăit Petru, se fericeşte.

Deslegare de greşeli cu rugăciunile tale, şi luminare inimii, şi veselia duhului dă celor ce laudă pomenirea ta, Apostole.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu zămislind Fecioară, de Dumnezeu Născătoare te numeşti dupre vrednicie. Pentru aceasta credincioşii cu un glas slăvindu-te cu cântări te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Intrecut-ai hotarul firei...

Inchinămu-ne lanţului tău care pentru Hristos ca un făcător de rele l-ai purtat, şi sărutăm ranele Pavele, cele ce le-ai purtat pe trupul tău cel lăudat şi de biruinţă purtător.

Acum te-ai deslegat apostole, la cel de tine dorit neîncetat, şi cu acela împreună sălăşluindu-te ca o slugă, cu rugăciunile tale cele neînce-

tate, pre slugile tale la tine le trage.

Slavă:

Acum nici cum în chip întunecat, nici în oglindă Hristos de tine se vede, ci mai vârtos faţă către faţă se vede, desăvârşit descoperindu-ţi ţie cunoştinţa Dumnezeirii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără de trup, cel ce a voit a înnoì firea mea, l-ai priimit, şi pre dânsul întrupat l-ai născut Fecioară. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre mai marii apostolilor toţi să-i lăudăm, pre dumnezeescul Petru şi pre Pavel, pre luminătorii lumii, şi propoveduitorii credinţei, trâmbiţile ortodoxiei, pre tâlcuitorii învăţăturilor, şi stâlpii Bisericii şi stricătorii înşelăciunii.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mare şi prea slăvită taina naşterii tale, de Dumnezeu dăruită Doamnă, şi Maica lui Dumnezeu Fecioară, proorocii o au propoveduit, apostolii o au învăţat, mucenicii o au mărturisit, şi îngerii o laudă, şi oamenii se închină ei.

LA HVALITE.

Punem Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Din Cer Dar luând, când cu întrebare apostolilor, ucenicilor celor doisprezece cu numărul, Mântuitorul a zis: Cine-mi zic oamenii a fi? Atunci Petru cel mai ales între apostoli, luând cuvântul a propoveduit, luminat strigând: Tu eşti Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu. Pentru aceasta dupre vrednicie se fericeşte, ca cel ce a luat descoperire de sus, şi a legà şi a deslegà greşelile.

Cela ce de sus ai fost chemat, iară nu dela oameni, când întunerecul cel pământesc ţi-a întunecat ochii cei trupeşti, vădindu-ţi mâhnirea necredinţei, atuncea cereasca lumină ţi-a luminat ochii minţii, descoperindu-ţi frumseţea bunei credinţe. De unde ai cunoscut, pre cel ce a adus lumina din întunerec, pre Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l, să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Tu dupre vrednicie piatră te-ai numit, când credinţa Bisericii neclătită Domnul o a întărit, şi pre tine mai mare păstor oilor celor cuvântătoare te-a pus; de unde şi descuitor porţilor cereşti pre tine ca

pre un bun te-a încredinţat, ca să descui tuturor, celor ce vin cu credinţă. Pentru aceasta dupre vrednicie te-ai învrednicit a te răstignì ca şi Stăpânul tău; pre carele roagă-l, să mântuească, şi să lumineze sufletele noastre.

Al lui Hristos propoveduitor fiind, lauda Crucii purtând, tu dumnezeeasca dragoste cea mult dorită, ca pre ceea ce leagă pre cei ce privesc spre cel dorit, curat de cât toate mai întâiu o ai ales, de unde şi legat al lui Hristos te-ai chemat, ca cel ce supărarea ispitelor, mai dulce de cât toată desfătarea o ai ales, şi cinstitei dezlegări te-ai învrednicit, fiind împreună cu Stăpânul tău; pre carele roagă-l, să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

A lui Cosma monahul.

Prea cinstită prăznuirea apostolilor, a sosit Bisericii lui Hristos, carea soleşte nouă mântuire. Deci cu taină veselindu-ne, să zicem către dânşii: Bucuraţi-vă luminătorii celor din întunerec, cei ce sunteţi ca nişte raze ale Soarelui celui înţelegător; bucuraţi-vă Petre şi Pavele, cei ce sunteţi temeiuri neclătite dumnezeeştilor învăţături, prietenii lui Hristos, vase cinstite, veniţi în mijlocul nostru nevăzut, învrednicind darurilor celor fără materie, pre cei ce laudă prăznuirea voastră cu cântări.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfiinţii apostoli, să se miluească sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul. Şi se ung dela preot fraţii, cu untdelemn din candela sfinţilor apostoli.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului apostol Petru, Peasna 3 pe 4, şi a sfântului Pavel, Peasna 6 pe 4. După Vohod. Arătarea cea pentru Tropare şi Condace, vezi-o în 24 zile ale lunii acesteia. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, întru ceea ce îndrăzneşte cinevà...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, viind Iisus în laturile Chesariei lui Filip...* Iară Apostolul şi Evanghelia cea de rând se cetesc în altă zi mai 'nainte.

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

La masă se face mângâierea fraților. De se va întâmplà acest praznic Miercuri sau Vineri, mâncăm pește și bem vin.

Vezi: Că de se va întâmplà prăznuirea sfinților Apostoli Duminecă se pun înainte toate ale învierii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Soborul sfinților slăviților și întru tot lăudaților celor 12 apostoli, și a celor șaptezeci.

La Doamne strigat-am,

Stihirile pe 6, ale Apostolului Petru și Pavel 3, glasul al 2-lea, însăși Podobie:

Cu ce cununi de laudă vom încununà pre Petru și pre Pavel, pre cei despărțiți cu trupurile, și împreunați cu duhul, pre mai marii propoveduitorilor de Dumnezeu, pre acesta adică ca pre o căpetenie a apostolilor, iar pre acela ca pre cel ce mai mult decât alții s'a ostenit; că pre aceștia cu adevărat dupre vrednicie, cu cununile slavei celei nemuritoare îi încununează Hristos Dumnezeul nostru cel ce are mare milă.

Cu ce frumseți de cântări vom lăudà, pre Petru și pre Pavel, pre cei ce sunt aripile cunoștinței de Dumnezeu, carii au zburat pre la margini, și la Cer s'au înălțat, mâinile Evangheliei Darului, picioarele propoveduirii adevărului, râurile înțelepciunii, cornurile Crucii. Prin cari sprinceana dracilor, Hristos o a surpat, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări duhovnicești, vom lăudà pre Petru și pre Pavel, pre cei ce au junghiat nedumnezeirea, și gurile cele neastupate, sabiile Duhului cele înfricoșate, frumsețile Romei cele luminoase, desfătările a toată lumea, lespezile cele înțelegătoare ale legii nouă, de Dumnezeu scrise în Sion, pre cari Hristos i-a chemat, cel ce are mare milă.

Alte Stihiri ale celor 12 Apostoli, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca niște singuri văzători și mărturisitori întrupării Cuvântului, vă fericiți ucenici prea fericiți, căci ca niște fulgere

strălucind, lumii v'ați arătat, și ca niște munți înțelegători, dulceață picați. Ca niște izvoare pururea curgătoare ale raiului despărțindu-vă, adunările neamurilor cu dumnezeești ape le adăpați.

Ca niște săgeți strălucind, cu razele Duhului, în toată lumea v'ați trimis, lucrarea minunilor din destul dăruind, slujitori tainelor lui Hristos fiind, și table ale dumnezeescului Dar de Dumnezeu scrise, scriind legea cea de Dumnezeu dată, de sfințenie tăinuitori prea fericiți.

Trestia vânătorilor, mândria filosofilor, și curgerea ritorilor o au turburat, și învățăturile dumnezeeștei înțelepciuni, și dogmele însemnând, și bună vestirea tainelor celor bune luminat puind, și împărtășirea dulceței celei deapururea, și desfătările îngerilor, și lauda cea netrecătoare.

Slavă, glasul al 6-lea:

Prea cinstită prăznuirea apostolilor, a sosit Bisericii lui Hristos, carea solește nouă mântuire. Deci cu taină veselindu-ne, să zicem către dânșii: Bucurați-vă luminătorii celor din întunerec, cei ce sunteți ca niște raze ale Soarelui celui înțelegător; bucurați-vă Petre și Pavele, cei ce sunteți temeiuri neclătite dumnezeeștilor învățături; prietenii lui Hristos, vase cinstite, veniți în mijlocul nostru nevăzut, învrednicind darurilor celor fără materie, pre cei ce laudă prăznuirea voastră cu cântări.

Și acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai laudă Bisericii tale iubitorule de oameni, pre cinstiții apostolii tăi, întru carea strălucesc luminătorii cei înțelegători, Petru și Pavel, ca niște stele cuvântătoare lumea luminând, prin cari ai luminat întunecarea cea dela apus, Iisuse atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Dat-ai pildă de întoarcere celor păcătoşi, pre amândoi apostolii tăi; pre unul adică cel ce s'a lepădat în vremea patimei şi s'a pocăit, iară pre altul cel ce s'a împrotivit propoveduirii tale, şi apoi a crezut; şi pre amândoi ca pre cei mai mari adunării prietenilor tăi, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Dat-ai întărire Bisericii tale Doamne, întărirea lui Petru, şi ştiinţa lui Pavel, şi înţelepciunea lui cea luminată, şi grăirile de Dumnezeu ale amândoror, ca să smerească vorbele cele mari ale nedumnezeirii. Pentru aceasta cele de taină învăţându-ne dela amândoi, te lăudăm pre tine Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea:

Prăznuire de veselie a strălucit marginilor astăzi, întru tot cinstită pomenirea înţelepţilor, şi mai marilor apostoli, a lui Petru şi a lui Pavel. Pentru aceasta şi Roma se bucură dănţuind întru cântări şi laude, să prăznuim şi noi fraţilor, această prea cinstită zi, cântând: Bucură-te Petre apostole şi de aproape prietene, al învăţătorului tău Hristos Dumnezeului nostru: bucură-te Pavele al tuturor prietene şi al credinţei propoveduitorule, şi al lumii învăţătorule. Insoţire sfântă aleasă, ca cei ce aveţi îndrăzneală, pre Hristos Dumnezeul nostru rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să se miluească sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteţi între apostoli mai întâiu pre scaun şezători, şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al treilea:

Sfinţilor apostoli rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei Invierii

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..,
Troparul cel dintâiu de 2 ori.
Slavă cel al doilea,
Şi acum, a Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Adâncul vânărei de peşte lăsând, din Cer ai luat de la Tatăl, dumnezeească descoperirea întrupării Cuvântului, şi cu toată îndrăzneala ai strigat către Făcătorul tău: Al lui Dumnezeu Fiu de o fiinţă te cunosc pre tine. Pentru aceasta dupre vrednicie cu adevărat, te-ai arătat piatră credinţei, şi purtător de cheile Darului. Petre apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşată mă cutremur, spăimântezu-mă de răspunsul judecătorului şi mă îngrozesc de muncă, şi de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scrâşnirea, dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie! în ceasul acela ce voiu face? Când se vor pune scaunele, şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor vădì. Atuncea Stăpână ajutătoare mie să-mi fii, şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Din Cer chemarea dela Hristos luând, te-ai arătat propoveduitor lumii, tuturor strălucind cu învăţăturile Darului, că ai şters slujirea Scripturei legii, şi credincioşilor ai strălucit cunoştinţa Duhului. Pentru aceasta şi până la al treilea Cer dupre vrednicie sus te-ai ridicat, şi la raiu ai ajuns, Pavele apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.
De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Laudă de mulţumită dupre datorie, precum şi văduva aceea doi fileri, aduc ţie Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt împreună şi ajutătoare, din ispite şi din necazuri pururea pre mine scoţându-mă. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie izbăvindu-mă, de cei ce mă necăjesc pre mine, din inimă strig către tine: De Dumnezeu Născătoare ajută-mi, rugân-

du-te Fiului tău și Dumnezeu iertare de greșeli să dăruească, celor ce se închină cu credință naşterii tale.

Psalm 50.

CANOANELE.

Sfinților Apostoli Petru și Pavel, cele de eri, cu irmosul pe 8.

Alt CANON al celor doisprezece pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre înțelepții Apostoli ai lui Hristos.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-ia, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Ceata apostolilor dorind eu să o laud Hristoase, cu rugăciunile lor ca un Dumnezeu, raza prea sfântului Duh dăruește-mi, și lumina înțelepciunii tale.

Intărindu-se cu puterea și Darul tău, Hristoase, puterea protivnicilor vrăjmași au zdrobit, cinstiții tăi apostoli, de Dumnezeu văzători făcându-se, cu privirile spre tine cele neslăbite.

Slăviții apostoli ai lui Hristos, cereasca înțelepciune învățându-se, toată multa grăire a înțelepților cea nefolositoare, nebună, a fi o a arătat prin tăria propoveduirei.

Slavă:

Tămăduiri săvârșind Stăpâne cu numele tău, adunările păgânilor cu cunoștința ta le-au vânat, măriții apostoli, și cu lumina ta le-au luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre unul din dumnezeeasca Treime Preacurată l-ai născut, pre cel ce s'a arătat din tine luând trup pentru noi, cu buna voința Tatălui, și cu lucrarea prea sfântului Duh, Maică Fecioară.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Cerești și cinstite învățături pre pământ de Dumnezeu grăind, cu limbi de foc vestind ați așezat, ai lui Hristos propoveduitori.

Arătat-ai ceruri cuvântătoare pre ucenicii tăi stăpâne, cei ce au spus slava ta tuturor marginilor.

Slavă:

Cei ce sunteți scriși în ceruri, și v'ați arătat împreună locuitori cu Hristos, pre cei ce vă cinstesc cu osârdie acum pre voi, prea înțelepților, păziți-i.

Și acum, a Născătoarei:

Sălășluitu-s'a întru noi, cel ce locuește întru cele de sus Preacurată, că fără de sământă trup din tine luând, s'a arătat.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie; Cela ce te-ai înălțat...

Sălășluindu-vă în lumina cea neapropiată, ca cei ce sunteți locașuri de lumină, sfântă casa voastră o luminați pururea cu dumnezeeștile propoveduiri. Pentru aceasta cu credință strigăm: Mântuiți-ne pre noi de întunerec, și de toate primejdiile, și de năvălirile cumpliților păgâni, rugându-vă Făcătorului, apostoli. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea nevoi; sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà de la tine, Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea, din toate nevoile.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Vestirea dumnezeeștilor cuvinte al apostolilor, în chipul focului au străbătut toată lumea, uscăciunea înșelăciunii arzând, și luminând cu Darul adunările credincioșilor.

Lumea cea negrăită cu negura nedumnezeirii, luminătorii cei de Dumnezeu luminați, ucenicii arătându-se, o au luminat cu razele Darului, și cu strălucirile propoveduirii.

Cu prea sfințite strălucirile Soarelui celui înțelegător fiind luminați, ca niște stele lumea o luminați, cu lumina Dumnezeirii prea fericiților, negura înșelăciunii gonind.

Slavă:

Singuri văzătorii tăi Cuvinte, toiag de putere având Crucea ta, au tăiat marea cea sărată a acestei vieți, ca niște cai turburând valurile mulțimii dumnezeilor.

Și acum, a Născătoarei:

Impodobit fiind cu feluri de vărsări de lumină, Cerul cel însuflețit al tău, Impărate al împăraților Hristoase, prea curata Fecioară, acum ca o Născătoare de Dumnezeu se slăvește.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pre dumnezeeștii și prea înțelepții tăi slujitori, Hristoase, lumină i-ai arătat în lume, cari te-au vestit tuturor pre tine lumina cea neapusă.

Cei ce toată fapta bună arătat ați dobândit apostoli, de tot felul de răutate drăcească și de curse ați deslegat.

Slavă:

Arătatu-ne-au nouă a Treimii

strălucire întru unimea Dumnezeirii, apostolii cei ce au vestit cu limbi de foc.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem, pre tine întărire, şi nădejde mântuirii noastre, dumnezeească Mireasă te-am agonisit.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă...

Intărind pre ucenici cu înţelepciune şi cu Darul, mai puternici i-ai făcut Mântuitorule, decât bârfirea elinească, şi învăţăturile lor cele înşelătoare le-ai stricat.

Dumnezeeştile rîuri ale înţelepciunii au umplut toate văile Bisericii, de ape de mântuire, cu curgerii din izvoarele mântuirii îmbogăţindu-le.

Slavă:

Arătându-vă ca nişte stele vii, prea lăudaţilor, aţi risipit toată înşelăciunea cea întunecată, cu luminate străluciri, lumina cunoştinţei de Dumnezeu arătând.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine toată de aproape şi bună şi fără prihană şi crin curat, şi floare din văi aflându-te Mirele cel înţelegător, întru tine s'a sălăşluit.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Piatra Hristos pre piatra credinţei prea măreşte luminat, pre cel mai ales de cât ucenicii, şi împreună cu Pavel toată adunarea celor doisprezece la pomenire astăzi; a cărora pomenire, săvârşind cu credinţă pre cel ce i-a prea mărit pre ei îl proslăvim.

ICOS:

Noi cei ce săvârşim acum întru tot cinstită şi prea fericită pomenirea voastră, în cântări cu sârguinţă către voi strigăm: Luminile lumii cele prea strălucite şi de Dumnezeu văzătoare, iubiţi ucenici ai lui Hristos cei doisprezece, ca ceice aveţi către dânsul îndrăsneală, rugaţi-vă pentru noi, că vouă este dat Darul tămăduirilor, şi al iertării păcatelor; cu sârguinţă dar rugaţi-l pre el, ca să ne izbăvim de păcate şi de cele grele, ca pre unul iubitorul de oameni, carele v'a prea mărit pre voi, să-l proslăvim.

Intru această lună în 30 de zile, soborul sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli celor doisprezece Şi arătare, cum şi unde fiecare dintr'înşii a propoveduit şi unde s'a săvârşit.

Stih: Cinstesc pre văzătorii de Dumnezeu doisprezece, ca cei ce ai lui Hristos prieteni sunt
Bărbaţi eroi dumnezeeşti a-i numi cutezând.
Intru această lună în a treizecea zi,
Pre cei doisprezece Apostoli îi împreunează Biserica a se prăznui.

Petru.

Petru apostolul și întâiul ucenicilor propoveduind întâiu Evanghelia în Iudeia și în Antiohia, după aceea în Pont, Galatia, Capadochia, Asia și în Bitinia s'a pogorît până la Roma. Și biruind cu minunile pre Simon vrăjitorul, a fost răstignit de către Neron cu capul în jos și și-a primit sfârșitul.

Pavel.

Pavel apostolul și corifeul apostolilor, întrecând pre toți apostolii cu dumnezeeasca râvnă, și cu credința în Hristos, propoveduind pre Hristos, din Ierusalim până la Iliric, și mergând la cetatea Romei, i s'a tăiat capul de Neron.

Andreiu.

Andreiu apostolul, întâiul chemat și fratele lui Petru, propoveduind pre Hristos, în toată marginea Mării din Bitinia, a Pontului și a Armeniei, și întorcându-se prin Pont și Bizantia, s'a pogorît până la Elada, și răstignindu-se de Egeat la Patarele Ahaiei, și-a primit sfârșitul.

Iacov.

Iacov apostolul, și fiul lui Zevedeiu propoveduind pre Hristos în toată Iudeia, a fost omorît de Irod Agripa cu sabia, pentru buna îndrăzneala sa.

Ioan.

Ioan Evanghelistul și cuvântătorul de Dumnezeu și fratele lui Iacov, cel ce a căzut pre pieptul lui Hristos, propoveduind pre Hristos în Asia, și izgonindu-se de Domițian la Patmos, și trăgând multă mulțime de popor către Hristos, s'a întors la Efes și s'a odihnit cu pace, plin fiind de zile.

Filip.

Filip cel din Vitsaida Galileei, împreună cetățean fiind cu Andreiu și cu Petru, propoveduind și el pre Hristos în Asia și în Ierapoli cu Mariamnì sora sa și cu Vartolomeiu, pre urmă răstignindu-se de Elini în Ierapoli, și-a primit sfârșitul.

Toma.

Toma, carele și geamăn se zice, propoveduind Evanghelia lui Hristos la Parteni, Mideni, Perși și Indieni, cei ce se zic bogați, fiind pătruns de dânșii cu sulițî, s'a săvârșit.

Vartolomeiu.

Vartolomeiu apostolul propoveduind Evanghelia lui Hristos la Indienii, cei ce se zic bogați, a fost răstignit în Urvanupoli, de și-a primit sfârșitul într'însa, iară sfintele lui moaște puindu-le într'o raclă de fier, le-a aruncat în mare.

Mateiu.

Mateiu, carele și Levì se zice, fratele lui Iacov Alfeu, vameșul și Evanghelistul, carele și ospăț mare a făcut lui Iisus, propoveduind pre Hristos, și împroșcându-se cu pietre, a răposat în Ierapoli Asiriei, primindu-și sfârșitul prin foc.

Iacov Alfeu.

Iacov Alfeu și fratele lui Mateiu, căci amândoi aveau tată pre Alfeu, spânzurat fiind pre Cruce de cei necredincioși, și-a primit sfârșitul.

Simon.

Simon Zilotis cel din Cana-Galileii, carele și Natanail se numește la Evanghelia lui Ioan, trecând prin toată Mauritania și prin Africa, propoveduind pre Hristos, răstignindu-se de dânșii, s'a săvârșit.

Tadeu.

Iuda a lui Iacov, carele de Lucà și la Evanghelie și la Fapte se numește Iuda, iară de Mateiu și de Marcu, Tadeu și Liveu se chiamă, frate fiind dupre trup Domnului nostru Iisus Hristos, propoveduind Evanghelia în Mesopotamia, apoi a răposat în cetatea Ararat, spânzurat și săgetat de necredincioși.

Matia.

Matia carele în locul vânzătorului a

fost pus în numâr cu apostolii, propoveduind pre Hristos în Etiopia, și muncit de dânșii cu multe chinuri, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Iacov fratele Domnului.

Iacov fratele lui Dumnezeu și fecior lui Iosif logodnicul, fiind întâiu episcop Ierusalimului, aruncându-se jos de pre aripa bisericii, și fiind lovit în cap cu un maiu de cele de la nălbitori, și-a primit sfârșitul.

Simeon.

Simon carele și Simeon și Cleopa se zice, feciorul lui Iosif, și fratele lui Iacov, al doilea episcop al Ierusalimului. Acesta a trăit o sută douăzeci de ani, căci erà rudenie Domnului, și din neamul lui Iuda; fiind osândit, și silit de Domițian împăratul Romei, să bea otravă, ce erà scoasă din târitoare veninate, de șerpi, scorpii și din alte gângănii, n'a pățit nici o stricăciune; apoi de Traian împăratul răstignindu-se, s'a săvârșit.

Varnava.

Varnava, carele și Iosì se zice, de carele se amintește la Faptele Apostolilor, scriind Evanghelia lui Mateiu cu mâna sa, ucis cu pietre în Cipru s'a săvârșit.

Marcu.

Marcu Evanghelistul, carele erà ucenic și fiu duhovnicesc lui Petru corifeul apostolilor, și a scris dela dânsul Evanghelia, a propoveduit Evanghelia în Alexandria și prin ținuturile ei până la Pentapoli. După aceea fiind tras în Alexandria Eghipetului și arzându-l, a mărturisit, și l-a îngropat acolo.

Lucà.

Lucà Evanghelistul și doftorul, și cu Pavel dimpreună călătorul, scriind a sa Evanghelie, spuindu-i-o fericitul Pavel, încă și Faptele Apostolilor; după ce s'a dus dela Roma lăsând acolo pre Pavel, învățând prin toată Elada, precum spun s'a săvârșit cu pace la Tivele Beoției, fiind de optzeci de ani. Și spun, că el întâiu a zugrăvit icoana Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos, și a pururea Fecioarei Mariei, ceea ce l-a născut pre dânsul, și a corifeilor apostolilor, și de acolo a ieșit în toată lumea acest bine credincios și a tot cinstit lucru.

Filip.

Filip, carele se pomenește la Fapte, cel ce este din Chesaria Palestinei, carele a fost însurat, și a avut patru fice proorocițe, făcându-se de Apostoli diacon, și botezând pre Simon, ce se fațărnicise și luminând asemenea pre etiopul famenul. Acesta propoveduind în Trala Asiei, a murit acolo cu câte patru fiicele sale.

Anania.

Anania apostolul și episcopul Damascului, carele prin descoperire dumnezeească a botezat pre Pavel, făcând multe tămăduiri în Damasc și în Elefterupoli, a fost bătut cu vine de bou de guvernatorul Lupian, și zgâriat pre coaste și ars cu făclii, apoi ucis cu pietre afară din cetate.

Just.

Iosif, carele și Iust și Varsavà se zice; carele și la un gând fiind cu cei șaptezeci de ucenici, unul fiind și el.

Ștefan.

Ștefan întâiul mucenic unul din cei șapte diaconi, și din cei șaptezeci de ucenici, la Faptele Apostolilor se pomenește, carele a fost omorît cu pietre de Iudei, fiind îndemnător și Pavel la moartea lui. După aceea în zilele marelui Constantin, s'au adus moaștele lui în Consantinopol, și s'au așezat în Constandiane.

Prohor.

Prohor și acesta din cei șapte diaconi, și din cei șaptezeci de apostoli, a fost episcop Nicomidiei din eparhia Bitiniei, cu pace s'a săvârșit.

Nicanor.

Nicanor unul fiind din cei șapte diaconi

şi din cei şaptezeci de apostoli, episcop Bostrilor Arabiei făcându-se; de Elini prin foc s'a săvârşit.

Parmenà.

Parmenà unul din cei şapte diaconi şi din cei şaptezeci de apostoli, în vederea apostolilor, cu pace s'a săvârşit în slujba sa.

Intru această zi, sfântul mucenic Meliton cu pace s'a săvârşit.

Stih: De este oare unde Melitoane şi de la Dumnezeu cursă miere.

A trebuit acolo văpsind condeiul, să scriu a ta tăiere.

Intru acestă zi, sfântul mucenic Petru cel din Sinopi, târît pre pietre s'a săvârşit.

Stih: Poate a se cuceri de tine şi dumnezeească ceata îngerilor,

Vrednicule de cinste Petre, dându-ţi trupul pietrelor.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Mihail grădinarul, carele a mărturisit în Atena la anul o mie şapte sute şaptezeci, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pentru ce cu încetul o purtătorule de sabie, Tai grumazul lui Mihail, carele nu se teme de sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Fii făcând pre ucenicii tăi, cela ce mai'nainte eşti din fire Fiu, cu aşezământul moştenitori i-ai arătat părinteştei moşteniri prea bunule, şi a umblà cu tine ca un Dumnezeu şi Stăpân şi Domn bine ai voit.

Vărsare de înţelepciune, lărgime inimii, şi limbă bine grăitoare, Cuvinte, dând dumnezeeştilor tăi ucenici, i-ai trimis să propoveduească Evanghelia împărăţiei tuturor neamurilor.

Slavă:

Arătându-se ca nişte nori plini de Dumnezeească lumină apostolii, tuturor varsă apă de viaţă făcătoare, strigând: Bine eşti cuvântat în biserica slavei tale, Doamne.

Si acum, a Născătoarei:

Impodobită cu Dumnezeeasca slavă numai tu preacurată te-ai arătat, pre Cuvântul cel din veac al Tatălui zămislind, Maică Fecioară binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Dumnezeească şi prea înţeleaptă ceata apostolilor lui Hristos, cu focul Duhului ca nişte uscăciune, lesne a ars capiştele drăceşti, şi inimile credincioşilor le-a luminat, ale celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu un glas pre dumnezeeştii ucenici şi apostolii lui Hristos, cari ne-au tunat nouă cereştile învăţături, grădinile credinţei, pre făcătorii de bine cei de obşte ai omenirii, şi mântuitorii şi slujitorii Cuvântului, să-i lăudăm.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vasele cele prea cinstite, în

care au încăput bunătăţile, roadele cele dintâiu ale oamenilor, trîmbiţele propoveduirii, rîurile vieţii celei nestricăcioase, fulgerile cele de dumnezeu purtătoare, izvoarele tămăduirilor, picioarele cele înţelegătoare ale bunei vestiri, să le mărim.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a deşertat pentru noi, ca plinirii lui să ne împărtăşim; că în prea curat pântecele tău intrând cel necuprins, şi de părinteştile sînuri nedepărtându-se, s'a întrupat. Pentru aceasta pre tine toţi bine te cuvântăm, Marie Dumnezeească Mireasă.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

A deslega legăturile greşelilor putere luând dela Stăpânul, de Dumnezeu văzători, curăţiţi cu milostivire păcatele celor ce vă laudă pre voi, şi mântuirii îi învredniciţi.

Toată raza Duhului, ceea ce s'a arătat vouă înfiinţat, toţi o aţi luat înţelepţilor, în foişor în taină învăţându-vă învăţăturile cele înalte, şi acum dupre vrednicie vă fericiţi.

Slavă:

Vouă prietenilor săi, după ce aţi răposat, v'a dăruit Hristos cununi neveştejite, şi v'a umplut de dumnezeească vedenie, pre carele acum rugaţi-l, să mântuească biserica.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu trup a venit voind Cuvântul, cel ce a împodobit toate întru tine s'a sălăşluit, pre tine una mai sfântă de cât toate aflându-te, şi Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr te-a arătat, dumnezeească Mireasă.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Prea cinstitul număr cel de doisprezece al Apostolilor, cu bucurie a-l lăudà să ne adunăm: Bucuraţi-vă, cei ce aţi înconjurat toată lumea, şi aţi vânat adunările cele rău credincioase ale păgânilor, învăţându-vă cele dumnezeeşti.

De două ori.

Slavă... Şi acum

Noi întru tine ne lăudăm de Dumnezeu Născătoare, şi către Dumnezeu te avem folositoare, tinde mâna ta cea sfântă şi sfărămă pe vrăjmaşii noştri. Trimite robilor tăi ajutor dela cel Sfânt.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Tu temeiul apostolilor cel mai de cinste, toate le-ai lăsat şi ai urmat Invăţătorului,

strigând lui: Cu tine voiu să mor ca să şi vieţuesc viaţa cea fericită, Romei celei mai mari de cât alte cetăţi tu ai fost întâiu episcop, şi slava şi lauda, şi Bisericii întărire Petre, şi porţile iadului nu o vor biruì pre ea cu adevărat, precum Hristos mai 'nainte a zis: pre carele roagă-l să mântuească, şi să lumineze sufletele noastre.

Cela ce ai fost osebit din pântecele maicii tale, de toată greutatea mândriei trupeşti fugind, ca cu aripi te-ai înălţat adevărat cu dorul la dumnezeească înălţimea dumnezeeştei dragoste Pavele, unde în prea luminatul nor al dumnezeeştei lumini intrând, ca şi cum ai fi fost fără de trup, şi cu învăţătură de cuvinte negrăite te-ai îmbogăţit, şi te-ai trimis celor din întunerec lumină, propoveduind pre Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l să izbăvească şi să lumineze sufletele noastre.

Cela ce eşti lumină mai 'nainte de cât toate veacurile, când ai voit a venì la mine omul, pentru iubirea de oameni cea negrăită, şi a te face trup pentru bunătate, atuncea a două lumini ale strălucirii tale, şi fulgere strălucitoare pre apostolii şi ucenicii tăi Mântuitorule i-ai arătat, cari şi trimişi fiind, toată făptura cu dumnezeească lumina ta o au luminat, rugându-te pre tine, ca să mântueşti, şi să luminezi sufletele noastre.

Petre şi Pavele plugarii Cuvântului, Andree, Iacove, şi Ioane înţelepte, Vartolomee şi Filipe, Tomo şi Matee, Simone, Iudo, şi dumnezeescule Iacove, numărul al doisprezecelea cel a toată lumea şi prea cinstit al ucenicilor, cari în lume aţi propoveduit pre sfânta Treime, pre Dumnezeu cel din fire pururea veşnic; turnurile Bisericii cele nesurpate cu adevărat, şi stâlpii cei neclătiţi, rugaţi-vă Stăpânului tuturor, să ne izbăvească pre noi.

Slavă, glasul al 8-lea.

A lui Cosma monahul.

Lumea aţi străbătut luminându-o, ucenici ai mântuitorului, înşelăciunea idolească ca o uscăciune arzându-o cu învăţăturile voastre pre păgâni dintru adâncul necunoştinţei la dumnezeeasca cunoştinţă vânându-i, i-aţi mântuit. Şi acum rugaţi-vă lui Hristos, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciu-

nile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi dintru toată nevoiea și scârba.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâiu și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul celor 12 Apostoli. Peasna 3 și a 6. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de pre urmă ne-a arătat...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia de la Mateiu: *In vremea aceea, văzând Iisus noroadele, i s'a făcut milă....*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Sfârșitul lunei Iunie și lui Dumnezeu Slavă.

TROPARELE SFINȚILOR CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI IUNIE

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul 1-iu:

Locuitor pustiului și înger în trup, și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (**N**), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ți-a dat ție putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA UN PROOROC.

Tropar, glasul al 2-lea:

A Proorocului tău (**N**) pomenire Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

LA MULȚI APOSTOLI.

Tropar, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne (**N**), întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite

Mucenice (**N**), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

LA MULŢI ARHIEREI.

Tropar, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale, nu depărtà mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

LA UN ARHIEREU.

Tropar, glasul al 4-lea :

Indreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător, înfrânărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (**N**), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

LA O MUCENIŢĂ.

Tropar, glasul al 4-lea :

Mieluşaua ta Iisuse (**N**), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană primeşte-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR.

Tropar, glasul al 8-lea :

Al ortodoxiei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei, al lumii luminătorule, podoaba arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată, (**N**) înţelepte, cu învăţăturile tale, pre toţi ai luminat, alăută duhovnincească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile (**N**), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul al 8-lea:

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grije de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Cuvioase (**N**), duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu :

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sământă, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

Cea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii și ai născut fără de sământă pre Domnul, izvorul vieții; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei:

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei:

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la: Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...

glasul 1-iu:

Gavriil zicând ție Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stă-

pânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer. .

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos, Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim,

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, care ai purtat în braţe pre însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea dedemult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

Joi SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu.. **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea:**

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite,

cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Iară de se va întâmplà Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea:

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cari bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuească, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomeneşte Doamne, ca un bun pre robii tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Şi acum...

Maică sfântă a luminii cei negrăite... **Vezi mai sus.**

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

De frumseţea fecioriei tale, şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea:

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acoperă pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea:

Fiecine, unde se mântueşte...
Vezi mai sus.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... **Vezi mai sus.**

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut, că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi slăvim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântueşte...
Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră...

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea:**

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea

neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat... **Vezi mai sus.**

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credința şi cu înțelepciunea şi cu neîntinata feciorie, mai marele Voevod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marți la Dumnezeu este Domnul..
glasul al 4-lea :

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoşii şi umiliții, şi să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrgueşte că pierim din mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerți, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisì a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARȚI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruească nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea:

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea:

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la: Dumnezeu este Domnul..
glasul al 4-lea:

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei glasul al 4-lea:

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 4-lea :

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea:

Pre tine te slăvim Născătoare... **Vezi mai sus.**

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea:**

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, milueşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea:**

Acoperemântul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată, linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; ştiu că poţi câte şi voeşti.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea:**

Cu crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul **glasul al 5-lea:**

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sământă, şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea:**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea:**

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforit şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsì a te rugà, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei:

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

DUMINECA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Începătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşà a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei:

Îngerescul cuvânt ai luat, şi tron de Heruvimi te-ai arătat, şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare folosire cerem, îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Sfântă Stăpână curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţii lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

De mari daruri curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Pre cel ce s'a născut... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...
glasul al 6-lea:

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a deluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a coborât ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sământă, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINECA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuească sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

Rodul pântecelui tău Preacurată este aplinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Rodul pântecelui tău dumnezeeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

Pre Hristos cel ce s'a răstignit... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea:**

Ca ceea ce eşti visteria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduiesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceeace ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea:

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea:

Bucură-te uşa Impăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Intărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea:

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născăscătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea:**

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre ce-i ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, priimeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârşitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

